
Studiemateriaal

Energetische Behandelwijzen en Spirituele Anatomie

in
Kosmisch perspectief

Zohra Noach

Energetische behandelwijzen

Spirituele Anatomie

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl
www.zohranoachfoundation.nl
www.zohranoachpublicaties.nl

Studiemateriaal
Afkomstig uit leringbijeenkomsten, gesprekken met studiegroepen,
met wetenschappers en werkers in de gezondheidszorg.

Redactie en vormgeving Anna A. Hofkamp.

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

Inhoud

Achtergrond spiritueel genezen	4
Magnetiseren	10
Achtergrond Integratiebehandeling 1	14
Achtergrond Integratiebehandeling 2	17
Transformatiebehandeling	21
Eerste bijeenkomst met spirituele begeleiders	23
Tweede bijeenkomst met spirituele begeleiders	53
Derde bijeenkomst met spirituele begeleiders	75
Vierde bijeenkomst met spirituele begeleiders	101
Enkele fysieke achtergronden	120
Transplantatie	120
Bloedtransfusie	129
Dementie	131
Coma	137
Euthanasie	140
Het moment van intreden van de dood	148
Hersendood	149
Dood en hersendood	153

Achtergrond spiritueel genezen

Definitie van Spiritueel genezen

Spiritueel genezen is: vanuit het eigen hogere zelf je verbinden met het hoger zelf van de ander en daarin een samengaan doen. En dat kan op allerlei factoren zijn, allerlei aspecten. Het kan in de liefde, het kan in genezing, het kan overal in natuurlijk.

Het heeft toch een andere uitwerking dan wanneer je de innerlijke verbinding niet doet.

Wanneer een spiritueel genezer de Integratiebehandeling geeft, en zich volkomen alleen maar als kanaal, als instrument geeft vanuit het hoger zelf, dat heeft een geweldige uitwerking.

Want het heeft een uitwerking op het bewustzijn van de mens. Daar gaat het om.

Dus het is niet de gebieden van het emotioneel, stoffelijk, etherisch, maar het is op het bewustzijnsniveau waardoor het vormgeven door het denken kan veranderen.

En dat heeft weer invloed op de andere gebieden.

Echt spirituele genezing begint daar waar de persoon ophoudt de persoon te zijn.

Maar zich alleen in zijn totaliteit, dus kosmisch, verbindt.

--- Als iemand, wat voor behandeling ook doet, zich zo weet leeg te maken dan is hij spiritueel aan het genezen?

Dan is het spiritueel. Maar dan bereikt hij dus nog niet het niveau waar het bewustzijn het inzicht kan veranderen. Dat kan alleen via het kruinchakra.

Stabiliteit van genezer

Wanneer je met genezen gaat beginnen en in jezelf nog niet stabiel bent, vooral niet in je emotionele persoonlijkheid, ga je absoluut onderuit als je met anderen gaat werken.

Dat is de basis. Daar waarschuw ik mensen voor.

Ik kom in de praktijk steeds meer mensen tegen die deze gave in zichzelf natuurlijk ook hebben en ik waarschuw hen dat zij zelf eerst tot een stabiliteit in hun emotionele persoonlijkheid moeten komen voordat ze met dit alles gaan beginnen.

Je gaat absoluut onderuit en zelfs achteruit.

Moe worden van het behandelen

Als je van behandelingen moe wordt, moet je onderzoeken waarom je moe wordt.

Ik heb nu 15 mensen per dag. Ik word niet moe van het behandelen, maar van die 15 gesprekken die in wezen steeds hetzelfde niveau hebben, waardoor ik niet uit die cirkel kan komen.

Daar zit ik in gevangen, want ik moet almaar meedraaien, omdat die mensen die komen het verder gaan uit die cirkel nog niet aankunnen.

Je bewust zijn van wat je doet

Je mag je de Integratie behandeling geven:

- Wanneer je in jezelf hebt begrepen wat het inhoudt en
- wanneer je vanuit je eigen ik - dus je werkelijke hogere ik - materialiseert in de persoon die je bent en
- vind dat je door daarmee te werken je eigen bewustzijn ook steeds stimuleert en voedt en
- dat je je bewust bent, vooral bewust bent wat je doet aan die ander

Dan mag het.

Want daarmee vergroot je dus weer het totale bewustzijn, ook van jezelf.
Want wanneer je dat geeft zonder te begrijpen wat je doet, ben je in een discrepantie met datgene wat je doet.
Dat heeft zijn terugslag, zowel naar jou als naar de ander.
Dat is ook een spiraal.

--- Ik dacht dat je het moest overlaten wat er gebeurt, omdat je alleen maar een kanaal bent.

Z: Je moet wel bewust zijn wat het is.
Waar het juist om gaat is dat de mens zijn bewustzijn vergroot.
Dus hij mag niet onbewust handelen.
Hij moet steeds meer tot inzicht komen, bewustzijnsverruiming krijgen.
Maar omdat dit een groeiproces is, hoef je niet direct bij het begin te vinden dat je alles moet weten. Dat kan natuurlijk niet. Dat doe je al groeiende.

--- Het is een moeilijke combinatie om van dat onbewuste in het bewuste te komen en je ego daarbuiten te laten.

Z: Nou, niet daarbuiten te laten, dan zit die op non-actief in een donkere kast.
Dat is niet goed. Hij moet dus meegroeien.

Je hebt je ego nodig om die transformatie die de bewustzijnsverruiming geeft in de stof - dus in dat ego - tot een realiteit te maken.
En omdat het dan een realiteit wordt, gaat het weer omhoog, dat is ook het kundalinvuur, waardoor je dus de bewustzijns van het geheel weer activeert.
Als dat niet daar in die diepte, dus in dat ego, helemaal wordt geïntegreerd, verwerkt en werkelijk tot een eigenheid wordt, dan kan het niet opstijgen en kan het dus ook niet de bewustzijns verruimen van alles om je heen waar je toe behoort.

Dus dan komt er geen eenheid, geen verbinding. En bovendien, een bewustzijnsverruiming zonder dat je dat in de stof totaal hebt geïntegreerd, is half!
Maar het gebeurt nooit in één keer. Het gebeurt in stadia.

Praten over een bewustzijnsverruiming

Ik vind dat de genezers die weten wat de Integratiebehandeling inhoudt met de mens de eerste keer al moeten praten over een bewustzijnsverruiming, een bewustwordingsproces wat de mens zou ondergaan tijdens jouw behandeling.

Ik vind dan ook dat je eigenlijk de plicht hebt om dit dan aan die mens te geven.
Want wat je doet, en in denk dat hier het struikelblok zit, is dat je een bepaalde belichting toelaat die door jou heen via jouw handen naar die persoon toe gaat, waar die persoon zelf van uitmaakt hoever hij met die belichting gaat werken. Wat hij daarmee gaat verlichten.
Dat moet je hem uitleggen.

In de gesprekken die ik met de mensen voer, maak ik duidelijk dat zij beslissen wat ze met die behandeling doen, dat het een neutrale belichting is die zij kleuren en waar ze ook het recht toe hebben.

Daardoor heb jij als genezer altijd het recht om die Integratiebehandeling toe te passen.
Als je hen dat maar duidelijk maakt.

Tijd tussen de behandelingen

De Integratiebehandeling heeft zeker twee weken nodig om de ander de kans te geven daar iets mee te doen, want die zelfwerkzaamheid is de trilling die maakt dat die Integratiebehandeling effectief kan worden.

Als die zelfwerkzaamheid niet gebeurt, wordt die trilling van bewustzijnsverruiming door de Integratiebehandeling niet effectief. Die blijft als het ware slapen.

Ik doe meestal dat ik de eerste keer om de twee weken doe en dan een maand wacht om de ander de kans te geven daar zelf mee te werken.

Symboliek van de rechterkant

De rechterkant heeft te maken met het hoger bewustzijn van de mens wat in de stof, in zijn persoonlijkheid, terecht komt. Rechts is dus je 'goede hand', dat is ook de achtergrond van 'je moet netjes schrijven'.

--- Mensen die van nature linkshandig zijn, betekent dat iets voor de werkzaamheid van de energieën in hun lichaam?

Nee, niet veel. Kleinigheden. Het heeft te maken met weer karmische oorzaken en een bepaald oppikken van affiniteittrillingen. Het is eigenlijk een heel nieuw onderwerp, maar het heeft niet veel invloed in de verwerking van die geestelijke stroom.

De energiestroom begint dus in de kruin, in de Lotus. Daar splitst het zich.

Het is een eenheid, maar daar gaat het zich splitsen.

Je weet dat energieën vanuit de geest door de sferen heen tot verdichting komen in de materie.

Dus in de materie van de mens wordt dat het ego dat handelt naar gelang die geestelijke afkomst in zichzelf tot verdichting komt. Is dat duidelijk? Ik probeer een andere zin.

De mens handelt zoals hij in zijn zijn, zijn persoonlijkheid in de materie, dat geestelijke 'ik' kan herkennen en tot werkelijkheid brengen.

Dan komt het dus in het midden terecht, in de basis, in de grond, in de diepste stof, in zijn seksualiteit. Want zijn seksuele energie is de kosmische levensenergie op het meest materiële niveau. Deze kosmische levensenergie heeft de mens nodig om zichzelf zodanig te kunnen transformeren dat deze kosmische levensenergie die in de materie toch de seksualiteit is, deze bewustzijn van dat hogere zijn weer terug kan brengen naar de hogere sferen.

Dit betekent dus een geweldige werkzaamheid vanaf dat die binnenkomt, laat ik het zo zeggen, daaronder aan het wroeten is totdat je dat in schoonheid hebt getransformeerd en dan weer naar boven krijgt. Daar doe je een heel leven over of meerdere.

--- Kan ik het zo zien dat het van rechts naar beneden gaat en via links omhoog?

Ja. Dat is even simpel gesteld, hoor.

--- Hoe noem je de linkerkant?

De werkzame intelligentie, de werkzame wil, de macht om het te transformeren.

De weg van de energie

De energie komt in zijn geheel binnen en het werkt zich rechts op de ene manier uit en het werkt zich links op de andere manier uit, want het is hetzelfde licht dus.

De rechterhersenhelft reageert op de etherische energie waardoor het onderbewustzijn meer wordt belicht. Dat speelt zich af, dat is dus een spiraal, een vicieuze cirkel, in de linkerkant, de persoonlijkheidskant van de mens.

Dit gaat met alles wat er zo gebeurt, door de emoties die boven komen, de werking van de persoonlijkheid met deze emoties en met het denken.

Het is dezelfde energie.

Ja, het zijn twee verschillende niveaus. Maar het is dezelfde energie die zich op alle niveaus uitwerkt.

Intuïtie

De intuïtie is de opvangbasis van dat geestelijk bewustzijn, de herkenning van het geestelijk bewustzijn.

Deze intuïtie werkt in de mens. Werkt zodanig dat uiteindelijk het denken dat oppikt.

Dus het handelen wordt daar vaak onbewust toch mee in verbinding gebracht door de vrije wil van de mens. Het is zelfs een enorm samenspel.

Dat de lever rechts ligt komt, omdat de lever correspondeert met dat onderbewustzijn.

Het onderbewustzijn is het reservoir waar de herinneringstrillingen liggen.

De lever correspondeert met de bloedstroom.

Bijna alle cliënten die ik krijg hebben min of meer moeilijkheden, hetzij al echt lichamelijk, hetzij duidelijk voor een helderziende, met de lever.

Daar zit vooral de affiniteit met de miskennis en de schuldgevoelens en alles wat daaruit voortkomt. Angst, rivaliteit, jaloezie, en nou ja alles.

De intuïtie zit links. Maar de intuïtie alleen als intuïtie zonder het geestelijk bewustzijn wat daar rechts binnenkomt, is niet werkbaar.

Dat geestelijk bewustzijn dat daar rechts werkbaar is, speelt weer in op het onderbewustzijn wat in de lever, dus materieel, wordt opgevangen.

Geestkracht

Je bent aangesloten op de geestkracht die in de kruin komt, alle chakra's dus en je eigen affiniteiten bepalen hoe je datgene wat om je heen naar je toekomt, hoe je dat uitwerkt. Maar die affiniteiten in jezelf worden door die geestkracht gestimuleerd of het blijft latent, het werkt niet effectief.

Vermindering van effect door het gebruik van allopathische geneesmiddelen?

--- Als je een Integratiebehandeling geeft wordt dat dan verminderd door het gebruik van allopathische geneesmiddelen?

Dat hangt ook weer af van je eigen transformatieproces.

Hoe verder je komt in je eigen transformatieproces als genezer, hoe minder belast of hoe minder andere dingen je genezingsproces voor die patiënt belemmeren of beïnvloeden.

Dus hoe meer je eigen transformatieproces gevorderd is, die Integratiebehandeling daar dus doorheen kan gaan, zodat het effect zodanig wordt dat de mens die allopathische geneesmiddelen steeds minder gaat gebruiken.

Denk erom dat je je als genezer nooit mag uitspreken tegen medicijnen, want dan doe je absoluut iets onwettigs en het is erg jammer dat genezers op dit soort dingen gepakt worden. Daardoor gaat het hele genezers bestand weer een stukje achteruit.

Ik zeg dus nooit dat ze geen allopathische geneesmiddelen mogen nemen, dat mag je niet zeggen. Ik leg wel uit wat er gebeurt, hoor.

Als ze er werkelijk niet buiten kunnen, dan zullen ze dat toch moeten gebruiken in samengaan met je Integratiebehandeling. Totdat ze zover komen dat ze zelf voelen: nou ik kan het minderen.

En dan vind ik altijd toch nog wel dat ze dat met een arts moeten bespreken. Omdat ze zelf verantwoordelijk zijn en dat zelf eerst helemaal moeten voelen, dus er ook achter staan.

Dus niet omdat de genezer het zegt. Want er gebeuren heel veel vervelende dingen die ook juridisch gevolgen hebben omdat genezers vanuit hun verantwoordelijkheid dit soort dingen te egoïsch aan die patiënt overbrengen. De patiënt dan helemaal in paniek en die schaft al zijn medicijnen af en is de volgende dag dood of zo. Dat kan niet en dat mag je ook niet.

Wordt steeds bewuster van wat je overdraagt. En gezond verstand gebruiken en met je wil en intelligentie dus denkvermogen vormgeven aan geest.

Dat is wat je doet, waar je mee bezig bent.

Want als te vaak dit soort dingen voorkomen, dan wordt het straks verboden. Dan ben je nog verder van huis en dan heeft deze geneeswijze dus geen kans meer om de mens te bereiken.

In het begin van alles wat alternatief was, in de beginjaren, moest dat ernaast staan om duidelijk te maken dat het wat anders was. Het had een functie.

Nu komt de integratieperiode. Dan moet het er niet meer naast staan maar erin opgenomen worden in die maatschappij. En dat gaat heel moeilijk en langzaam, maar toch is het niet goed om je er steeds naast te plaatsen. Want dan verschuif je dus de integratieperiode.

--- Hoe kun je zodanig aan een stuk zelfontwikkeling werken en waar moet je dit op richten opdat je intuïtie ten opzichte van het behandelen ten gunste van het behandelen zoveel mogelijk de diepte ingaat?

Z: Je zult merken dat bij de ander, hoe meer die ander merkt dat je jezelf als ego niet poneert, je juist de ander de kans geeft zichzelf te zijn, hoe meer de ander daardoor tot een opengaan, een vertrouwenspositie tegenover jou komt te staan, waardoor bij jou die intuïtie harder gaat werken. Dat is weer vice versa.

Eigen inzichten ten aanzien van mijn cliënt uitspreken

--- Ik wil graag mijn eigen inzichten ten aanzien van mijn cliënt uitspreken.

Z: Dat is een heel gevaarlijk terrein, want je eigen inzichten zijn gebaseerd op je eigen beperkingen. De beperkingen van je eigen inzichten worden pas mogelijkheden wanneer je dus door je eigen integratie-, transformatieproces bent heengegaan.

Dan nog worden ze beperkt door je eigen zijn, wat jou recht is, maar waar die ander eigenlijk niet zoveel aan heeft.

Waar die ander iets aan heeft is dat je hem of haar zodanig benadert dat die zichzelf daarin kan herkennen door zijn eigen mogelijkheden en beperkingen daaruit kan destilleren.

Iemand vraagt mij, wat zal ik doen?
Ik heb een andere man ontmoet.
Zal ik gaan scheiden en met hem trouwen?

Nou ja, dan zit je daar met zo'n vraag. Daar kun je toch nooit een antwoord op geven?
Dus dan begin ik zo'n heel huis op te bouwen van waarom is dat huwelijk zo, waarin herkent ze zichzelf en zo verder.
Totdat die vrouw op een gegeven moment zover komt dat ze precies weet waar het hem in zit, wat ze aankan en wat ze zelf wil.
Daar heb ik dan aan meegeholpen zonder dat ik mezelf daarin heb geponeerd waardoor zij doet wat er door mij komt.
Ik vind niet dat ik daar het recht toe heb.

--- Het heeft vooral te maken met een stuk verkenning vanuit mijn eigen pijn, die ik bij die ander herken. Daardoor krijg je toch een bepaald inzicht?

Ja, maar dat inzicht wat je dan krijgt in jezelf, wanneer je dat aan die ander wilt mededelen, moet je heel duidelijk voorop stellen dat je dat alleen mededeelt opdat die ander zichzelf daarin kan herkennen, in bepaalde aspecten daarvan.
Dus niet zodanig daardoor gebonden wordt, daardoor geclaimd wordt om datgene te doen wat voor jou heel juist was.
Het zijn heel subtiele verschillen.

Over positieve en negatieve bezetenheid

Er komt niets uit de kruik wat er niet inzit.
In die persoon die, laten we de positieve bezetenheid nemen, raar woord trouwens bezetenheid, laten we het geïnspireerdheid noemen.
Die persoon heeft in zich datgene voorhanden waardoor juist die inspiratie eruit komt.
De manier waarop die inspiratie eruit komt, dat klinkt even wat vreemd, is afhankelijk van de zuivering in het onderbewustzijn van die persoon.
Het hogere bewustzijn, dus die inspiratie, is niet meer afhankelijk van de onzuiverheden in dat onderbewustzijn, maar wordt dus opgevangen door de ziel. Hetgeen betekent dat de liefde - ook de liefde naar het eigen 'ik', naar de eigen goddelijkheid - zo gezuiverd naar het waakbewustzijn komt en daarna in het gewone bewustzijn terechtkomt.

Maar hierin zitten enorm veel gradaties natuurlijk. Enorm veel.
Je zult ook zien dat als je honderd mediums in een zaal hebt, ze alle honderd anders zijn.
Soms hebben ze eigenlijk dezelfde boodschap die op honderd verschillende manieren gebracht wordt.
Dat is de eigen 'couleur locale' zoals ik dat dan noem, de eigen kleuring daarvan die dan weer afhankelijk is van je eigen zuivering.

Er is maar één bron

Die bron is heel groot en heel diep en die heeft duizenden, ik denk miljoenen beekjes.
Zo'n medium vangt een bepaald stroompje op en dat stroompje moet dan nog helemaal door haar heengaan en door haar wel of niet gezuiverde onderbewustzijn, in gradaties van niveau dus ook - helemaal kan dan toch niet - waardoor de transformatie plaatsvindt van de liefde.

De zuivering van het onderbewustzijn maakt uit de transformatie door de liefde.
En dat komt dan in je bewustzijn naar buiten.

Boodschappen toetsen op liefde

Je kunt elke boodschap, alles wat door een medium wordt gezegd, toetsen op deze liefde!
In de boodschap zit waarheid, altijd.

In alle inspiratie zit absoluut waarheid, komt uit dezelfde bron.

De mate van die waarheid, hoe werkt die naar die ander toe die luistert?

Is dat claimend, is dat beperkend, is dat overdonderend, nou ja zo veel.

En dat zijn allemaal aspecten van liefdeloosheid.

--- Wat voor de ene overdonderend is, kan voor de ander heel acceptabel zijn?

Z: Dat heb je natuurlijk ook, maar ik bedoel met overdonderend dat de ander daardoor zichzelf daarin niet kan herkennen. Dan is het overdonderend. Dan raak je helemaal zo van je stuk.

Ik heb ooit de leringen doorgekregen.

In de vijf wenken voor de menselijke persoonlijkheid staat, ik weet die woorden niet zo precies meer, dat je dus die ander door jouw verlichting niet mag overschaduwen, waardoor hij in het duister komt.

Want jouw verlichting is zijn verlichting niet.

Hij moet groeien naar zijn verlichting.

Jouw verlichting mag hooguit een klein lampje zijn, een belichting, waardoor hij zijn eigen verlichting kan krijgen.

Magnetiseren

Magnetiseren werkt op het etherisch lichaam, dus de astrale gebieden en het geeft in het fysieke lichaam een bepaalde ontspanning, het stimuleert de bloedsomloop en het reguleert in het fysieke lichaam.

En het geeft in het astrale gebied een bepaalde ontspanning, een bepaalde ontvankelijkheid.

Met magnetiseren kun je fysieke pijn verlichten in de mens, maar ook in zijn etherisch dubbel, dus in zijn fijnstoffelijk lichaam.

Want de emotie van de fysieke pijn dringt door tot in zijn fijnstoffelijk lichaam.

Om dit te kunnen doen, moet je spiritueel je wel zo ver zijn dat je beide lichamen, beide gebieden, kunt beheersen.

Het is niet goed nu jullie nog op dit niveau zijn, om bij de mens direct met het hoofd te beginnen. Jullie raken hem dan in zijn emotionele, astrale lichaam, waar ik niet vind dat dit al kan. Ik denk dat dit later zal kunnen. Het is nu voldoende dat jullie hem raken, een energietrilling geven, belichten, in zijn fysieke en in zijn fijnstoffelijk lichaam.

Magnetiseren op zichzelf is heel eenvoudig, dat zal ik voordoen.

Na het ontspannen en spanningen afnemen van de mens - fysiek en ook fijnstoffelijk - zul je de hand kunnen leggen op zijn gewonde of pijnlijke plek, zijn kwaal.

Dat zul je enige minuten in stilte kunnen doen, je concentrerend op het licht, op de goddelijke kracht in jezelf en in de kosmos.

Zo je je onzeker voelt, zal je mij als geleider mogen hebben.

Voel je je niet onzeker, dan kun je je concentreren op je eigen goddelijke kracht en op datgene wat je voelt, wat naar je toekomt vanuit de kosmos.

Want de Heer van het Licht zal bij jullie zijn.

Daarna zul je de hand op zijn maag leggen, altijd de rechterhand gebruiken.
De linkerhand is afnemend en de rechterhand is gevend, is energiedoorstralend.
Ook enkele minuten.

Over enige tijd zul je merken dat er meer energie door je heen komt, dat je niet meer kunt, maar wel verder en dieper aanraakt.

Tegen die tijd zal ik dat merken en dan denk ik dat ik dan zal zeggen dat ik jullie wil leren de mens in zijn emotionele lichaam aan te raken. Het gaat van niveau tot niveau.

Deze aanraking in zijn emotionele astrale lichaam geschiedt op het niveau waar jullie zelf op staan. Dus het gevolg daarvan is daaraan inherent.

Hoe verder jullie spiritueel komen, hoe dieper je hem kunt belichten en daardoor verlichten.
Maar dit is een proces dat jaren kan duren.

De mensen die denken dat ze dit onmiddellijk kunnen, hebben de hoogmoed als geleider.

Ik raad dus voorlopig af de hand op het hoofd te leggen. Dat kan ook niet zomaar iedereen.

Een mevrouw die me belde had dat ook gedaan en die persoon kreeg toevallen.

Dat vind ik nou niet zo verantwoord.

De belichting in het emotioneel-astrale lichaam

De belichting in het emotioneel-astrale lichaam is in het niveau waar je zelf op staat.

Dus dat raakt de patiënt ook op datzelfde niveau.

Hierin zijn ook weer verschillende niveaus en gradaties van niveaus.

Hoe verder je zelf spiritueel komt, hoe dieper je iemand kunt raken.

Want ook het emotioneel-astrale lichaam heeft zeven geleidingen, zeven gradaties.

Als je de mens fysiek magnetiseert, dan raak je hem dus in zijn zeven gradaties van dat fysieke niveau.

Als je zelf spiritueler bent ingesteld en dus verder bent dan het zuiver magnetiseren, dan raak je hem in de zeven niveaus, zeven gradaties van dat fijnstoffelijk niveau.

Maar ook daar raak je hem waar je zelf bent.

Verder kun je niet komen.

In de komende tijden is het absoluut noodzakelijk dat iedereen die enigszins voelt te kunnen magnetiseren, dit ook werkelijk gaat doen in het fysieke lichaam.

Dat kan helemaal geen kwaad.

Er kan helemaal niets verkeerd gebeuren. Het kan alleen energie geven.

Als je het etherische lichaam afneemt, dan neem je de spanningen weg, die trillingen reguleer je.

Als je zelf hier al een hele tijd mee bezig bent, dan ga je onwillekeurig directer naar het fijnstoffelijke lichaam in plaats van naar het fysieke lichaam.

Toch zou ik je aanraden om alleen als iemand hoofdpijn heeft het hoofd aan te raken, want dan neem je het fysieke gevolg weg. Dan ben je op een ander niveau aan het genezen.

Wil je haar psychisch verder helpen, dan moet je je hand erboven houden.

Maar ik vind niet dat je dat al zo met iedereen moet gaan doen.

Ik zou als ik je was eerst eens drie maanden bezig zijn met het fysieke en het fijnstoffelijk lichaam; vooral met het emotiecentrum en de pijn dan, waar die ook zit.

Eigen rijpingsproces

Jullie gaan heel erg vlug hiermee. Dat is logisch.
De trillingen van de Meester heb je hier, dus dat gaat heel vlug.
Je zult heel gauw al op het emotionele gebied komen.
Maar ik vind dat je een paar maanden met deze twee eerste gebieden moet werken.
Dat geeft in jezelf een rijpingsproces.

Ik heb er zelf met die genezing drie jaar over gedaan.
Alhoewel ik toen niet precies wist van die gebieden, maar toch wel dat het al verder kon,
werd me toch gezegd dat ik het zo moest doen.
Want daardoor krijg je in jezelf een rijpingsproces en straal je nog veel meer uit.
Ik denk dat het toch door de Begeleiders zodanig gereguleerd wordt dat het dan niet direct in
de emotionele gebieden terecht komt.
Je moet eerst beginnen bij het lichaam en het fijnstoffelijk lichaam.
Want door het werken hiermee, het vooral vanuit de liefde belangeloos werken, worden je
eigen trillingen steeds verder omhoog geheven.
Waardoor je steeds meer blokkades ongemerkt eigenlijk kwijtraakt.
Waardoor je dus meer kunt bereiken en als het ware meer recht hebt om dat derde gebied te
behandelen. Dat is een heel logische wet, eigenlijk.

Innerlijke opstoppingen

Als je je te vlug op een te hoog gebied begeeft dan krijg je in jezelf als het ware
opstoppingen.
Want in jezelf zijn deze gebieden niet vrij. Je bent vaak nog geblokkeerd. Dat kan niet.
Daar krijg je dan in jezelf moeilijkheden mee die je dan gedeeltelijk overdraagt op de patiënt.
Dus het lijkt me verstandiger om dat nu nog niet te doen.
Er zijn natuurlijk mensen die dat direct wel doen en vinden dat ze dat ook wel kunnen.
Nou ja, dat is natuurlijk hun verantwoording.

In een geval van nood, als je voelt dat je handen geleid worden, dan mag je eraan toegeven.
Maar dat moet je wel heel duidelijk voelen. Want dan word je zelf eigenlijk afgeschermd,
zodat je vanuit je eigen blokkades niks doorgeeft en toch wel dat hogere gebied kan pakken.
Maar dat zijn, wat ik daarvan hoor, maar enkele gevallen, noodgevallen.
De genezing die daarop volgt is het gevolg van je eigen spirituele niveau.
Dit is een groeiproces.

*--- Het dagelijks werk is vaak rationeel. Als gevoelsmens ervaar ik een chaos in de vertaling
van het gevoelsmatige naar het rationele.*

Z: Wanneer je daarmee in conflict komt vanuit je eigen gevoelsmatige achtergrond, betekent
dit dat je in deze achtergrond geen stabiliteit hebt bereikt.
Dus daar moet je mee beginnen en gaan onderzoeken waarin dat zit, waarom dat zo is.
Want dat rationele heeft ieder mens.
Net zo goed als ieder mens ook dat gevoelsmatige heeft.
Je hebt wel dat je meer affiniteit hebt met of het gevoelsmatige of het rationele.
Maar toch heb je beiden in je.
Wanneer je dus vanuit je eigen ik, vanuit je eigen achtergronden, affiniteiten, blokkades enz.
je gevoelsmatige gebied hebt gestabiliseerd, zul je dat in harmonie kunnen brengen met het
rationele.
Hoef je zelf nooit zo rationeel te worden, dat zal wel niet kunnen, maar je kunt er wel mee
leven, je kunt daar wel een bepaalde harmonie in bereiken. Het is mezelf overkomen.

Je moet altijd beginnen met te analyseren in jezelf waarin en waarom je zo geraakt wordt. Waar zit dat in? Dat is de sleutel tot alles, hoor.

Dan kun je steeds dieper komen zonder dat je eigenlijk zo verschrikkelijk fanatiek met jezelf bezig bent om jezelf onderste boven te keren. Dat is ook niet goed.

Als je bewust gaat weten waarin je geraakt wordt, dan kun je het denken daarover loslaten, want dat denken is beperkt door je zijn, bij ieder mens.

Je denken wordt beperkt door je achtergronden, door je hele geconditioneerdheid, dus je hele zijn.

Ik bedoel eerst vinden waarom, dan het denken daarover loslaten, waardoor er vernieuwing van inzichten kan komen.

En dan, wanneer je die vernieuwing hebt begrepen, tot je is doorgedrongen, met dat denken, is het vormgegeven, door je vrije wil, tot transformatie gekomen.

Achtergrond Integratiebehandeling 1

Wij zijn hier bijeen gekomen omdat ik wil praten over de Integratiebehandeling.

Ik wil voornamelijk spreken over de diepere achtergronden, de basis waarop dit project gevestigd wordt.

Dat is niet alleen het 'healing' geven aan mensen, maar het is vooral het tot bewustzijn brengen van mensen die afgesloten zijn van zichzelf.

Die een vervreemding van zichzelf hebben opgelopen door frustraties, blokkades, verdriet, wanhoop enzovoort, wat hen in vorige levens en in dit leven ten deel is gevallen.

Dus het werken met begrip vanuit reïncarnatie, maar vooral vanuit verbinding met elkaar en met Hen die ons begeleiden vanuit de sferen.

De Integratiebehandeling wil zeggen, dat er in het hogere bewustzijn van de mens, de lotuschakra, een straal van inzicht komt.

De genezer die bezig is de Integratiebehandeling te geven stelt zichzelf open om helemaal dienstbaar te zijn aan zijn hogere zelf.

Zijn hogere zelf neemt de ander die hij kan helpen als het ware bij de hand en brengt hem daarheen waar de verbinding gemaakt kan worden.

Bij de één zal dat zijn het mentale gebied.

Bij de ander het hogere astrale gebied.

En weer een ander het emotionele gebied.

Op al deze gebieden is de hogere geest werkzaam wanneer u uzelf geeft in liefde en vooral in offervaardigheid.

Wat is offervaardigheid?

Dat is het niet stellen van de eigen persoonlijkheid als het ware naast uzelf, waardoor uw eigen hogere geest regelrecht verbinding maakt met de ander.

Het moment waarop u de hand boven een patiënt houdt, boven zijn kruin, de lotus, moet in eerbied, in innerlijke totale stilte afgewacht worden.

U zult, wanneer u de hand boven het hoofd houdt, natuurlijk zijn uitstraling voelen, maar vooral zult u een haast eerbiedige stilte voelen.

Uw gedachten moeten stil zijn.

Uw persoonlijkheid moet zich terugtrekken, want anders zal uw behandeling niet vanuit de hogere spirituele gebieden geschieden. Om de hogere spirituele gebieden te kunnen bereiken, heeft u de werkelijke Integratiebehandeling uitgevoerd.

De diepere achtergronden

Wat is de diepere achtergrond van deze behandeling?

Dat is de andere mens die uw hulp zoekt, als het ware tegemoet treden op die gebieden waar de hogere geest heerst.

Zonder te hoeven te visualiseren, want dat is materie, zult u deze mens leiden vanuit die hogere gebieden naar zijn persoonlijkheid.

Hoe dieper uw eigen geest, uw eigen hogere zelf uw persoonlijkheid kan binnenvoeren in een hoger gebied, zo diep brengt u hem en geleidt u hem.

De genezing vindt plaats op de hogere gebieden buiten uzelf om.

U geneest niet, u bent de geleider. De Heer geneest. De Heer zendt zijn stralen en uw hogere geest vangt het en geleidt het door.

Denk vooral niet dat u geneest, dat u de genezer bent.

U bent de helper, degene die de persoon die om hulp vraagt mag helpen opdat het licht dieper in hem kan doordringen omdat u zich beschikbaar stelt als kanaal.

Dit is de ware kracht van de Integratiebehandeling.

Zodra de persoonlijkheid zich hierin mengt voert u niet de Integratiebehandeling uit, ook al doet u de handelingen.

Het fysieke lichaam, daar heeft u kennis genoeg over.

De chakrabehandeling tevoren gedaan, daar heeft u kennis genoeg over.

Het enige waar ik bij u op wil aandringen is: het terzijde stellen van de eigen persoonlijkheid opdat de werkelijke Integratiebehandeling kan plaatsvinden.

Dit was wat ik hier wil zeggen.

Eigen verantwoordelijkheid

Je laat vanuit de geest - omdat jij het kanaal bent - energie doorstromen en de ander kan dat zelf wel of niet ontvangen. Zij zijn zelf verantwoordelijk voor of zij dat willen of niet willen.

Als jij praat vanuit je hogere bewustzijn wat je hebt gekregen en je praat dan tegen de persoonlijkheid dan kan die het niet altijd opvangen.

De persoon die snapt daar soms niets van. Dat kan gewoon niet.

Dan ketst dat terug, begrijp je?

Je kunt natuurlijk uitleggen wat hun eigen verantwoordelijkheid hierin is en dat ze met zichzelf moeten werken om uit de zelfvervreemding te komen.

Fysieke diagnose

Ik zelf heb altijd als stelregel genomen: Wat voor diagnose heeft de arts of de specialist gesteld? Ze moeten eerst naar een arts gaan en als ze daar geen baat hebben dan gaan ze naar een genezer.

Jullie zijn allemaal zodanig sensitief dat die helderziendheid helemaal niet eens noodzakelijk is. Het kan een helderwetendheid worden. En hoe spiritueler jullie het dus ontwikkelt, hoe groter dat vermogen wordt.

Behandeling door Zohra gedaan

(achter de persoon staand)

Nu strijk ik langs het etherisch lichaam,

maak rustig,

breng in harmonie,

in stilte,

in ontspanning,

rust,

stabilisatie.

(behandeling zelf in stilte)

Dit moment is een heilig moment.

Hier ontmoeten Wij elkaar.

Hier mag doorgegeven worden

die stralen die u beiden verbindt.

Hier wordt in naam van God

elkaar de hand gereikt.

Hier ontmoet u uw broeder.
Zo herken Mij in hem en in uzelve.

Nu raak ik de hypofyse aan opdat de geestkracht doordringt in de materie,
in het bewustzijn, in het dagelijks bewustzijn, in het brein.

Het derde oog, inzicht, begrip, kijk de verbinding hypofyse en het derde oog.
Inzicht en begrip door de hypofyse geleid door het brein, door de organen heen door het hele
lichaam heen.

De straling gaat naar de kleine hersens.
Het denken, bevrijd het voorhoofd, de inspanning.

Verlicht de ogen tot inzicht in het eigen zelf.

Verlicht het gehoor, het horen naar zichzelf

Raak aan de nek, de drager van het hoofd, van de psyche, van de zorgen, van het piekeren.

De schouders, te weinig zelfvertrouwen.
Kan ik het wel? Ik ben ook geroepen.

De luchtwegen.
Bevrijden, vrijer ademen, bevrijding van emotionaliteit, van afhankelijkheid daarvan.

De nieren.
De stofwisseling. Het zuiveren, het zuiveren van het water, reiniging.

De onderste chakra.
Schuldgevoel, seksualiteit, verkeerd gebruikt, herstel, heiliging.

(voor de persoon staand)
De keel, de luchtwegen, het verbreiden van het eigen weten.

De bronchiën,
wederom de luchtwegen, emotionaliteit, loslaten, ademen, bevrijding, vertrouwen.

Het hart, de liefde laten doorstromen.
Heb ik Hem niet in mijzelf?

De maag, de solar plexus,
het gevoelscentrum, angst, wantrouwen.

Gal, de lever,
hier zit bitterheid, miskennis, eenzaamheid, zuiver, liefde.

De onderste chakra's.
Schuldgevoel, seksualiteit, verkeerd gebruikt, herstel, heiliging.

En sluit af.

Achtergrond Integratiebehandeling 2

Dit is de achtergrond van de Integratiebehandeling:

Het gebied waar de geesten elkaar ontmoeten, vindt plaats in één hal.

Dit begrip van eenheid is van een zo diepe kosmische hoogte, dat daardoor de liefde wordt gerealiseerd.

Deze flits die in het bewustzijn van de mens komt, is een alles omvattend begrip van liefde.

Is een begrip dat hij het licht en de liefde en de eenheid in zich draagt.

Dat hij daarom niet een gevangen dier is in een kooi van al zijn misstappen, van al zijn emoties en zijn gevoelens.

Maar dat hij een mens is met de kracht en de macht in zichzelf om zich te bevrijden van deze kooi.

Deze flits belicht in het bewustzijn van de mens zijn mogelijkheden en zijn beperkingen.

Dit wordt door het bewustzijn zodanig wederom teruggevoerd naar het onderbewustzijn, maar ook naar het lichaam, wat een helende kracht geeft, een heelmaking in gradaties van niveaus komend tot deze heelmaking.

Dit is de werkelijke essentie van de Integratiebehandeling:

Op alle gebieden van de aura, op alle kosmische gebieden, liggen misvormingen waar de mens ook fysiek aan onderhevig is.

Hoe hoger de helper zich verheft, hoe dieper de hulp gaat en de flits van begrip reikt in het bewustzijn van de hulpzoekende.

De verheffing kan niet gebeuren vanuit de wil, dus vanuit de materie.

Zij kan niet gebeuren vanuit het gevoel, de emotie.

Maar moet gebeuren vanuit het begrip, vanuit het gevoel geboren van de eenheid in de liefde.

Een heel moeilijke zin die heel diep doordacht kan worden.

Dialogoog

--- Bij het moment van de hand boven de kruin houden, heb ik de ervaring dat je mee wordt genomen of wegvliegt. Dat er een grens komt waar ik tot nader. Ik kan dan nog verder maar schrik terug. Iedere keer verlegt zich die grens en is het alsof je in iets bodemloos valt wat me angst geeft om verder te gaan. Heeft dat te maken met in je eenheid komen?

Dit heeft te maken met acceptatie van deze allerdiepste achtergrond, het bodemloze waar je invalt.

Als je dat helemaal accepteert in je menszijn, gewoon zoals je bent op Aarde, dan legt het natuurlijk bepaalde consequenties op.

De consequenties worden niet opgelegd, maar die voel je dan in jezelf.

Dat betekent dat je jezelf zodanig kunt veredelen dat je daar ook werkelijk als mens bijpast.

Nou daar schrikken mensen natuurlijk voor terug. Want dat is ook niet zo gemakkelijk, eigenlijk. Dat gaat ook maar niet zo één, twee, drie.

Dat is een eeuwigdurende strijd.

Het wordt steeds minder strijd wanneer je tot steeds meer begrip komt en daardoor ook kunt loslaten.

Het lijkt allemaal zo paradoxaal, hè. En toch past het juist daardoor in elkaar.

Over het niveau waarop een genezer staat en het effect hiervan

--- De behandeling hangt dus af van het niveau waarop een genezer staat? Is dat belangrijk voor de aard van de klachten die de patiënt heeft, of je hem dan wel of niet kunt helpen?

Je kunt elk mens altijd iets helpen. Maar het hangt ook weer van zijn bevattingsvermogen en vooral van zijn spiritueel bevattingsvermogen af, waar die hulp terecht komt.

Want je bent als genezer ook niet steeds op hetzelfde niveau, hoor, helemaal niet.

Dat hangt helemaal af van je eigen innerlijke integratie.

Je gedachten, de 'cleaning' in jezelf van je gevoelens, je wil, je gedachten.

Die zijn van minuut tot minuut toch verschillend. Dus ook jezelf, dus ook je genezing.

Er is geen mens die de hele dag op een geweldig hoog niveau; dat kan niet.

Iedereen, alle genezers, kan pijn weghalen, energie doorgeven, fysieke mankementen soms ook wel weghalen.

Maar het gaat erom:

- hoe diep rijk je?
- waar komt het terecht?

Dat zijn allemaal trapjes. Dat hoeft je de patiënt niet uit te leggen. Je mag nooit meer aan iemand geven dan hij aankan.

De energie gaat naar die gebieden waar deze op dat moment ook opgevangen kan worden. Het kan niet hoger komen dan hij zelf aankan.

Het komt wel in het bewustzijn, maar nog niet als gedachte. Hij kan het nog niet altijd pakken.

Over de energieflits

De energieflits komt via de kruinchakra naar binnen.

Bij de geestelijke kant, de rechterkant, gaat het binnen verder.

Dan gaat de hypofyse ermee werken.

Dan gaan de hersens daarmee werken.

En komen er dus de gedachten: 'Ik moet dit of dat of zus of zo'.

Dat gaat door het hele lichaam heen.

Maar het gaat ook weer naar het onderbewustzijn toe.

Het is een eeuwig draaiende spiraal.

Dus vanuit het onderbewustzijn naar het bewustzijn; van het bewustzijn naar het onderbewustzijn. Dat blijft maar draaien.

Want door zijn begrip en zijn denken, dus de rede - daarom is de mens juist zo hoog omdat hij juist de rede heeft - kan hij dat begrip zodanig naar zijn onderbewustzijn toebrengen, dat doet dat brein.

Het bloed gaat stromen met de seintjes die naar het centrale zenuwstelsel gaan, naar de lever gaan, welke correspondeert met de oude herinneringen en dat is dan de genezing weer.

Dus een nooit ophoudende spiraal, zoals het leven zelf en alles in de natuur.

Lijden

Het is al gezegd dat het lijden niet meer hoeft.

De mens, de patiënt, kan uitgelegd krijgen dat hij nu, als hij wil, kan ophouden met het emotioneel lijden.

Door het begrip wat door hem heengaat, raakt het weer de trillingen aan van zijn onderbewustzijn, waardoor dat weer naar boven komt.

Dus daar is dan de spiraal waardoor hij eindelijk ontsnapt.

Ik zie een mens die in een kooi gevangen is, uit de kooi kan komen waardoor hij vrij kan worden.

--- Hij moet wel eerst door al die niveaus heen om bevrijd te worden? Dat is een stuk lijden?

Ja, natuurlijk. Dat is een stuk lijden.

Maar het hangt ervan af hoe sterk hij is geconditioneerd en vastgebonden, hoe sterker de strijd, hoe groter dus het lijden.

Maar dan heb je als hulpmiddel dan weer, wat hier ook geleerd wordt, het loslaten.

Laat het nou los!

Punt van verzadiging

--- Als ik eerder de hand op het hoofd legde, zag ik die flitsen goed en nu zie ik ze niet meer. Ik kan het niet zo goed meer ervaren. Net of het heel anders is. Eerst ging het door me heen en nou is dat helemaal stil. Soms weet ik eigenlijk niet, is die flits nou wel of niet geweest?

Je voelt vanzelf een punt van verzadiging. Nou dat is natuurlijk heel logisch. In de loop van de maanden ben je in dat trillingsniveau ingebed, gegroeid, mee samen gekomen.

Dus dan is de overgang niet zo groot meer.

Verschillende gradaties in 'energie'

De ene keer is het dus een energie. Ik wil niet over een hoger of lager niveau spreken maar gewoon een energie die je op dat moment als persoonlijkheid nodig hebt en een andere keer is het iets heel ver weg.

Iets wat een flits geeft, eigenlijk naar het onderbewustzijn toe en dat gaat dan weer naar het bewustzijn en dat gaat weer terug naar het onderbewustzijn.

Dat gekke grapje wat kinderen doen, zelfs dat heeft een mystieke betekenis.

Meestal als je op je voorhoofd tikt: 'Je bent hier', hè?

Dit is dus eigenlijk van: ik weet het beter dan jij. In al die kinderdingen zit een hele hoge esoterische waarde. De opening van het derde oog dus, het inzicht.

Nee, het wordt niet geaccepteerd door de gewone stoffelijke maatschappij, want dat voert te diep. Omdat de stof dan een soort kramp krijgt.

De Aarde zit nu in barensweeën, in krampen want de trillingen van de hele planeet worden bewuster omdat de mens bewuster gaat worden.

Dus dat zijn gewoon de expansietrillingen die gaan komen; het vuur en het water.

Want dat hele energieveld van de Aarde wordt veranderd. Nou en dat moeten we kunnen verwerken. Daar moeten we doorheen, dat kan niet anders.

Dan pas komt er een heel andere aura omheen door het bewustzijn van de mens.

Hoe lang dat duurt, weet ik niet.

Behandeling geven bij stemmenhoorders?

--- Mag je mensen die stemmen horen een integratiebehandeling geven?

Z: Dat hangt er helemaal van af hoe ze die stemmen horen, wat dat in hen te weeg brengt, wat je zelf ervaart, ziet, voelt en hoort bij hen. Je moet je daar naar aanpassen. Die behandelingen, die zijn doorgegeven, zijn globaal gegeven, een basisgegeven. Die moet men niet te pas en te onpas maar mee in het rond zwaaien. Dat is niet goed. Er zijn bepaalde groeperingen, die lessen krijgen en volgen. En die de dingen die ze leren te pas en te onpas naar voren brengen en daardoor mensen daar ook afhankelijk van maken. En daardoor ook vaak een overspanning van het zenuwstelsel krijgen, want dan komt er te veel in het bewustzijn, waar de mens nog helemaal niet aan toe is en het dus ook niet aan kan. Dit hoort eigenlijk al in het tweede kwartier. Ik denk dat hier veel mensen zitten, die vragen van het eerste kwartier willen stellen. Dus het ritueel, de materie, het lichaam, nou noem maar op.

Uit lezing 14 januari 1995

Transformatiebehandeling

Z: Ik denk, dat het dan goed is om woordeloos, van ziel tot ziel, terwijl je die behandeling geeft, vooral duidelijk te maken, want zelfs in dat kleine kind zit ook die geest, waar je dan als het ware een gesprek mee hebt en uitlegt wat hier ook allemaal gezegd is. Dat heeft enorm veel invloed.

Soms is die fysieke behandeling, die natuurlijk gebaseerd is op spirituele energieën, noodzakelijk. Maar dan zul je merken dat uitwerking hiervan ook gaat afnemen.

Wat vooral nu heel erg speelt is die verdere transformatiebehandeling, waar ik ongeveer twee jaar geleden mee begon. Hierbij plaatst men de duim op het inzicht, hier op het voorhoofd en de vier vingers op die geestelijke punten, die hier op de kruin liggen. Als je een Boeddhabeeldje ziet dan zie je ook dat daar allemaal van die bobbeltjes op zitten. Dan geeft de mens aan dat hij vanuit zijn eigen achtergronden en zijn eigen waarden, zichzelf tot vernieuwing kan brengen.

--- Ik wou graag doorgaan op wat je zei over het inzicht en die bobbeltjes die je bij een Boeddhabeeld ziet. Wat zijn die bobbeltjes? Waar staan ze voor? Is dat de verbinding van een vinger met een bepaald bobbeltje of zo?

Z: Dat zijn die vier niveaus van de ziel, dus het hoger astrale, het mentale, het emotionele en het etherisch veld. En dit is het inzicht daarin. Maar nogmaals, doe het niet zelf bij de ander. Dat kan namelijk gevaarlijk zijn. Daar moet ik u voor waarschuwen. Laat de ander het zelf doen, dan doet hij het vanuit zijn eigen niveau, waarden, kennis, of wat dan ook. Dan kan het natuurlijk nooit kwaad.

--- Over de chakra's bij die integratiebehandeling. Die bobbeltjes, corresponderen die met de chakra's?

Z: Dat zijn natuurlijk als het ware de zenuwknoppunten, die daarmee corresponderen. Jullie weten natuurlijk allemaal, dat de zonnevlecht correspondeert met het emotionele veld. Jullie weten ook allemaal dat de hartchakra stimuleert en - wanneer de mens dat wil - de gebondenheden in het emotionele veld in de zonnevlecht kan transformeren.

Maar ook het denkpatroon. De afhankelijkheid van onze denkpatronen van datgene wat wij hebben ervaren of hebben meegekregen: zo is dat en zo moet dat zijn. Ja, hoe ver gaat dat? Wanneer word je daar onafhankelijk en zelfstandig in?

--- Niet iedereen is toch in staat om zo'n transformatiebehandeling te geven? Daar moet je toch aan toe zijn om dat te kunnen? Ik denk dat iemand die zoiets zou kunnen geven, die weet daar mee om te gaan. Ik denk dat niet iedereen dat kan.

Z: Als je het de mens zelf laat doen, op zijn eigen stukje, dan breng je er niet iets van jou in, maar dan is het van de mens zelf. Elk mens heeft die verbinding. Misschien zullen we dat straks op het einde doen, dan kunt u het allemaal voelen.

--- Je bent toch al met je behandeling van de patiënt bezig om hem, zonder die transformatiebehandeling, toch naar een hoger niveau te brengen?

Dan is het toch niet noodzakelijk dat je dus je in gaat stellen nou moet ik een transformatiebehandeling gaan doen? Gewoon je werk doen.

Z: Dat is o.k. Maar ik heb mogen doorgeven - eigenlijk doorgekregen -, dat wanneer je dit - de mens dus zelf - bij zichzelf zo doet, dat er daardoor een bepaalde energie in de vorm van een bepaalde kracht vrij komt, om zelfs nog dieper met je zelf aan de gang te gaan en bezig te gaan. Dan is datgene wat die spirituele hulpverlener daar doet een enorme handreiking. Dat is natuurlijk niet verplicht of zo. Dat bedoel ik niet. Het is gewoon iets wat u in overweging zou kunnen nemen, dat misschien te kunnen gebruiken. Dat weet ik niet. Dat hangt van uzelf af. Elk mens is daar vrij in. Dat werd aangereikt om duidelijk te maken, hoe ieder mens zich dan juist door toedoen van die spirituele hulpverlener die hem dat uitlegt, die dan daarover spreekt en dat laat zien. Dat ieder mens dan zelf tot die kracht kan komen. Dat is belangrijk. Dat is gewenst. En hoe u dat doet, ja, dat is natuurlijk vrij. Wij zijn van de afhankelijkheden af nietwaar?

--- Wat vooral bij kinderen heel fijn werkt is, als je een hand op het achterhoofd legt, waar alle angsten vaak zitten. En met twee vingers van de andere hand hier aan de zijanten, voor boven het hoofd. En je vraagt of ze zich een ballonnetje kunnen voorstellen met de mooiste kleur die ze zich kunnen indenken. En iedere keer dat er iets angstigs bij ze naar boven komt, dan mag ze elke keer zo'n mooi ballonnetje pakken. En op een gegeven moment, zeg je, 'probeer het nu maar met alleen mijn hand in je nek. Kun je een mooi ballonnetje vinden? Ja hoor, prachtig'.

Z: Wat u doet is het aanraken van de kleine hersenen. En hier wel degelijk die vier punten. Dat doet u in wezen.

--- Je hebt de handeling aangereikt van de transformatie met de duim op het voorhoofd. Is het goed om het eenmalig te doen? Kan het zijn, dat als je zelf op een bepaald punt zit, als je ergens doorheen wilt, of je wilt daar inzicht over hebben, dat je het een aantal keren kunt doen? Kun je dat de mensen aanreiken, dat ze dat zelf een aantal keren kunnen doen?

Z: Deze handeling is aangereikt met die waarschuwing erbij, dat het de mens niet tot afhankelijkheid mag brengen. Want dan hang je je weer op aan een soort talisman, een soort gezag, of een soort lering of wat dan ook. Nee, dit is een handeling, die je is aangereikt waar je uiteindelijk ook weer van vrij moet kunnen maken van de handeling op zich. Dat dit in jouw innerlijk gebeurt. Soms heeft de mens een uiterlijk teken nodig om daar weer even goed bewust van te worden. Daarom doe ik ook steeds die drie kaarsen. Dat er even een stilte komt, en men zich weer bewust wordt van 'oh ja, dat hebben we toch allemaal zo nodig'.

Ik zou daar niet te vaak mee in het rond zwaaien, als ik je mag adviseren. Dat is helemaal niet goed. Je eigen intuïtie, wijsheid en kennis zal de graadmeter zijn, wanneer je dat aan een ander kunt aanreiken. Zeker niet te vaak. Vooral altijd met het besef, dat het maar een uiterlijke handeling is, die wel degelijk in je energievelden werkt, maar waar jij je uiteindelijk van los moet kunnen maken en je het innerlijk moet kunnen uitvoeren.

--- De hulpvrager doet het zelf? Of geef jij het aan de hulpvrager?

Z: De hulpvrager doet het zelf.

Eerste bijeenkomst met spirituele begeleiders

14 januari 1995

Inleiding

Goedemorgen, lieve mensen en geachte collega's.

Wat fijn om hier zo bij elkaar te kunnen zitten.

Laten we beginnen met de drie kaarsen aan te steken. De meeste mensen weten toch wel wat die drie kaarsen symboliseren? Misschien moet ik het nog even zeggen: Die kaars aan mijn linkerhand is, dat al het werkelijke, al het zijn één eenheid vormt. Of we ons dat bewust zijn of niet, het is zo. De kaars aan mijn rechterhand symboliseert het licht van het bewustzijn. Het bewustzijn in onszelf. Hebben we het niet in ons denken, dan kunnen we er zo weinig mee, nietwaar?

En de derde kaars, de punt van de driehoek naar u gericht, is het symbool van de liefdeskracht in ieder mens. Zonder liefdeskracht in ons kunnen we het bewustzijn niet realiseren, dat in wezen alles een eenheid is. Vanuit dat bewustzijn, met die liefdeskracht, kunnen wij misschien, toch zeker in dit land, iets brengen van een ander levensbeschouwing misschien. Een andere dagelijkse mentaliteit om met elkaar als mens te willen leven.

Maar eerst de grote kaars, die daar staat voor de verbinding. Dit is de verbinding van ons allen.

Ik zou graag willen, dat de drie kaarsen met het kleine kaarsje aan die grote kaars worden aangestoken. Dat is een opbouw van een energiespiraal en daar zullen we het vandaag over hebben. Hoe wij mensen - en vooral u als genezers - misschien nog een ietsje meer en dieper kunt weten hoe u, met uw eigen talenten en gaven, met die energieën zult kunnen werken. Want dat is ontzaglijk belangrijk.

Het is misschien beter dat u de vlam altijd dooft òf met de natte vinger òf met een dover. Maar blaas het licht niet uit met je eigen adem. Dat is energetisch niet zo goed. Maar dat is iets dat je ook moet leren. Dus het is helemaal niet erg, dat je het zo deed. Dat zijn dingen die we moeten leren. Want alles bestaat uit energie.

Dat we op deze dag in zo'n grote getale bij elkaar zijn, is zeer verheugend. Dat betekent dat het bewustzijn, dat nu over de aarde gaat en zeker nu in Nederland, dat dit werkelijk aan die vernieuwing toe is, die we met elkaar in het bewustzijn dienen te brengen. Dat kan geen mens alleen doen. Geen enkel mens is daartoe ook gerechtigd. Dat kunnen we alleen met elkaar.

Mij is vanuit de geestelijke begeleiding het volgende aangereikt: In het nieuwe bewustzijn dat over de wereld gaat en dat nu zeker in Nederland plaatsvindt is wel, dat de geestelijke wereld een grotere plaats in het denken en in het bewustzijn van de mensheid zal krijgen. Het contact met de innerlijke wereld zit in onszelf, en natuurlijk zullen daar begeleiders en gidsen bij zijn. Dat is logisch, want de mensheid moet daartoe ontwikkeld worden en daar naar toe gebracht worden. Maar het zit in ieder mens innerlijk in zichzelf. Ieder mens is afkomstig uit deze geestelijke wereld. Hij zal er ooit weer naar terug keren en is in contact met deze geestelijke wereld.

De gaven die u hier allen hebt ontwikkeld als spirituele hulpverlener - ik vind het woord genezer een beetje pretentius, laten we het spirituele hulpverleners noemen - zitten in wezen in ieder mens. Bij u, zoals u hier zit, heeft u het meer kunnen ontwikkelen, naar aanleiding van vorige levens en zo die weg van ontwikkeling verder gaand.

Maar - en daar gaat het om - de allergrootste verantwoordelijkheid en opdracht die wij mensen hebben - en zeker wij mensen die toch deze gaven nu tot ontwikkeling hebben gebracht - is om de ander, die naast je gaat en die niet weet dat hij in zich ook deze gaven heeft, of daar ooit van gehoord heeft, deze mens naast jou als het ware de hand te reiken en mee te nemen. Dat houdt in, dat er een vernieuwing gaat komen in ons egobewustzijn. Het houdt in, dat de mens langzaam aan de kracht gaat krijgen, om zich los te maken van de begeerte in zichzelf, om de eigen persoonlijkheid, het eigen ego, zo sterk mogelijk te profileren. Dat is wel waar de hele maatschappij om draait, nietwaar? Dat zie je op de tv en dat zie je in de krant. het wordt hoe langer hoe erger. Het wordt zo erg dat men elkaar 'overruled' en dat de een de ander niet meer ziet en ook niet meer daarin kan herkennen als een mens naast zich.

De spirituele mens van nu heeft dus een grote verantwoordelijkheid. Die heeft een groter en een dieper inzicht. Dat houdt in, dat dit niet gebruikt mag worden om dat ego steeds groter te maken. Het houdt in, dat het een soort genade in jezelf is, dat je het inzicht hebt, dat deze energieën in jou zijn. Dat jij een deel bent van de hele geest. Dat dit in jou zelf niet kan leiden tot vergroting en meer bevestiging van het ego, van het lagere ego.

Wat is het lagere ego?

Ik houd eigenlijk helemaal niet van hoog en laag. Het lagere ego is de menselijke persoonlijkheid, die zich uitsluitend op de materiële verworvenheden baseert. Welnu, een spirituele hulpverlener heeft meer in zijn mars. Zoals jullie hier zitten. Nou, ik wil jullie niet een veertje in je hoed steken, maar het is hier echt een prachtig, ja een heel mooi niveau. Het is - of je nou hulpverlener bent of niet - alsof in jullie een heel diep stil verlangen is, om werkelijk in die geest te komen en dat te kunnen uitdragen. Dat is een energieveld. Na deze lange inleiding, kom ik nu pas tot het echte onderwerp: de energieën.

Over de hele wereld gaat een veld. Dat wordt door Rupert Sheldrake het morfogenetisch veld genoemd. De TM noemt het the united field, verenigd veld. Ik heb het de velden van licht genoemd. Het gaat dus om het nieuwe bewustzijn. Een nieuw spiritueel bewustzijn. Noodgedwongen, omdat we zo niet meer verder kunnen? Dat wel. Maar goed, de mens moet blijikbaar op die manier tot vernieuwing komen. We worden met onze neus op de feiten gedrukt, dat het zo niet langer kan om alleen vanuit materie te leven. De godsdienst, die wij vooral in de westerse wereld hebben gehad, heeft ons natuurlijk veel aangereikt, maar ook in een bepaalde afhankelijke positie gebracht. Afhankelijkheid van het eigen zijn aan iets buiten hem of haar. In dit nieuwe bewustzijn wordt het juist omgedraaid. In de komende tweeduizend jaar zal de mens tot de diepste eenheid gebracht worden met de eigen geest. De eigen geest is een deel van het grote geheel. Er is maar één geest van Waarheid en Liefde. Dit houdt een totale bewustzijnsvernieuwing in, die zich maatschappelijk, religieus en wetenschappelijk in het mensbeeld zal profileren en realiseren. Daar hoort ook bij, dat de mens zal gaan beseffen, hoe hij met die energieën en de kosmische wetmatigheden, zal kunnen werken. Dus met die kosmische energieën, die hem ten dienste staan, die hij gewoon heeft. Dat is hem nooit verteld en uitgelegd. Dat was voorheen allemaal buiten hem. Nu is de vernieuwing: het zit in je.

Velden van Licht

Ieder mens heeft bewust of onbewust, aansluiting bij de velden van licht. In de tijden die nu komen - zoals u hier zit natuurlijk al lang - wordt men zich dat bewuster. Het is daarom ook mede uw taak, denk ik, om dit bewustzijn steeds dieper aan te reiken. Daartoe dient er eerst kennis te komen in het eigen bewustzijn. U hebt natuurlijk allemaal uw eigen kennis. U hebt uw eigen achtergronden, inspiratie, begeleiding enz.

Wat via mij gegeven kan worden is, denk ik, een dieper inzicht in de spirituele energieën, die werken in het menselijk zijn, bij de interactie tussen mensen en tussen de mens en de materie. Nooit komt iets alleen van één mens. Dat bestaat niet. Wat voor het nieuwe tijdperk zo verschrikkelijk belangrijk is, is dat mensen zich met elkaar zullen verbinden. Dan krijg je als het ware dat verenigd veld van allemaal kleine lichtjes, dat samen één groot licht wordt. Het gaat er om, dat u vooral datgene, wat via mij doorgegeven kan worden en zal worden, met uw kennis, uw inspiratie en uw eigen achtergronden zodanig kunt en wilt integreren en verbinden. Daarvoor is nodig dat straks, met alles wat verder nog wordt gegeven, u met uw vragen komt. Mensen denken vaak dat als je een vraag stelt, het dan lijkt net alsof je dom bent, of het niet weet. Zo is dat helemaal niet. Want zo'n vraag wordt gesteld vanuit je inspiratie. Die inspiratie is nodig voor het nieuwe manier van werken van - ik noem het dan maar - 'boven' met de mens op aarde, om tot die vernieuwing te kunnen komen. In dat nieuwe bewustzijn, voor dit land en voor de hele wereld, is het noodzakelijk dat die eigen inspiratie gaat werken en wordt gestimuleerd.

Wij dienen het nieuwe bewustzijn met elkaar - echt met elkaar - op te bouwen. Ieder mens heeft een zodanige inspiratie en kracht in zich en een zodanig in eenheid zijn met geest, dat het juist van ieder mens noodzakelijk is, dat die naar voren komt en dat wij die kunnen verbinden.

Werken met spirituele energieën

Dan nu, het werken met die kennis van spirituele energieën. Natuurlijk weet u allemaal - u bent allemaal, als ik zo kijk, behoorlijk goed in deze materie ontwikkeld - dat wij uit een fysiek lichaam bestaan met een etherisch veld om ons heen. Natuurlijk weet u dat de blokkades in het fysieke lichaam zich in dat etherisch veld bevinden. Ik hoop dat u ook weet, dat de mens bestaat uit geest, de vonk Gods, ziel en lichaam. Ik heb ook uitgelegd dat de ziel van de mens bestaat uit twee componenten: Eén component geheel gericht naar het goddelijke en een component gericht naar het aardse, naar de menselijke persoonlijkheid, waarin vijf niveaus zijn vertegenwoordigd. Ik denk dat u het ook allemaal vanuit uw achtergronden weet. Als u het niet met mij eens bent, zegt u maar wat hoor! 'Hé, Zohra, nou wil ik toch wat anders of zo'.

De opdracht van de mens, vanaf het spel der engelen, toen de geest besloot in te dalen in de materie, is dat in de mens, in zijn materiële zijn als mens, een eenheid komt van deze twee componenten. Zolang die eenheid niet werkelijk in de mens is volbracht, zal hij steeds opnieuw in de materie terugkeren. Dat noemen we dan reïncarnatie. In steeds nieuwe vormgevingen met dezelfde oude aspecten, met iedere keer in een nieuw 'jasje' gestoken. Zo lang zal de mens ook lijden nodig hebben, om tot inzicht en vernieuwing van bewustzijn te kunnen komen. De tijd die nu aanbreekt is een tijd waarin het lijden niet zo noodzakelijk meer is. Maar dat hangt wel af van de wil en het begrip van de mens zelf op aarde. De spirituele hulpverlener tracht te bemiddelen tussen het fysieke en ook vaak het emotionele en de mentale inzichten en de realisatie van de mens en dat hogere deel in zichzelf. Dat is toch eigenlijk de werkelijke opdracht van iedere spirituele hulpverlener. Dat doe je allemaal natuurlijk vanuit je eigen achtergronden en professie. Dat is juist noodzakelijk. Waren we allemaal precies hetzelfde, dan kan de inspiratie zelfs niet meer stromen.

Voor wat betreft de kennis van de chakra's, van de aura's met betrekking tot het hele niveau van hulpverlening in vooral het etherisch veld, dicht bij zijn fysieke lichaam, werd mij aangegeeft, dat daarbij nog diepere achtergronden zijn, die wij met elkaar zodanig kunnen belichten, dat het voor u een groot gemak en hulp zou kunnen zijn. Ook voor ieder mens, die u tegen komt. Dat ieder mens uiteindelijk zal begrijpen, dat de energieën, die in hemzelf leven, die zijn - ik zeg voor het gemak aldoor 'zijn' - uitstraling maken, dat die energieën juist datgene oproepen, waar respons op wordt gegeven.

Dat zie je heel duidelijk in de grote conflicten, die over de aarde gaan, dat daar deze energieën zo werken. Laten we even naar Joegoslavië kijken. Daar ziet u heel duidelijk, dat macht en onmacht elkaar aantrekt, culmineert en escaleert.

Hoe werkt dat dan individueel?

Dat is vreselijk belangrijk. Wanneer u als spirituele hulpverlener u in uzelf niet baseert op de macht van uw eigen verworvenheden, kennis en van uw eigen achtergronden en wanneer u als spirituele hulpverlener onbevangen tegenover diegene staat, die tot u komt, dan bereikt u dat u diegene, die tot u komt als het ware opent voor de eigen liefdeskracht in hem/haarzelf. Dat is dat stapje verder.

Macht door kennis

Ik heb onlangs kennis gemaakt met een paar mensen, die overigens heel goed bezig waren en wel degelijk het belang van hun cliënten op het oog hadden.

Maar daarbij zei iemand onder andere: 'Dan komt er iemand binnen en dan zie ik het al. Dan zeg ik 'mevrouwje u heeft kanker'.

Ik kijk die man met open mond aan. Zegt u dat zo?

Mag dat? Kan dat? Wat doe je dan? Sta je dan niet in jouw macht, die best gebaseerd zal zijn op jouw kennis? Waarschijnlijk zie je dat ook wel. Maar is dat geoorloofd, dat je dat zo doet? Is dat in de liefde? Wat ontketen je bij de mens aan energieën? Wat doe jij zelf met jouw energieën?

Ik bombardeer jullie nu even met allemaal dingen die ik zo even stel. Straks graag daarover doorpraten. Je mag mij lekker flink aan de tand voelen.

Dat is een ding. Een ander is: elk mens heeft die energiepatronen in zich, die hem zijn meegegeven bij zijn indaling vanuit de geest in de materie. Dus de ziel, de zielsaspecten, in het menselijke zijn. Dit energiepatroon is gebaseerd op die aspecten, die in de mens nog vragen om verlossing, transformatie, vernieuwing en verandering. De mens komt dan in zijn leven juist datgene tegen, wat die aspecten stimuleert en opnieuw aanraakt. Juist dan kan de mens daarvan bewust worden. Iets wat je niet weet, daar kun je ook niets mee.

De mens kan zich daar dan bewust van worden en krijgt dan de macht in zichzelf - ook door de omstandigheden om zich heen - om daar iets mee te doen. Maar dit weten nog zo weinig mensen. Tot de spirituele hulpverlening behoort ook dat dit duidelijk wordt en dat dit ook naar buiten komt. Ook in uw werk, in uw geschriften, of hoe dan ook. De mens die deze karmische aspecten in zich heeft, zou dus datgene ontmoeten in zijn leven, door die karmische aspecten worden aangeraakt en gestimuleerd. Dat geeft deze mens natuurlijk een bepaalde manier van zich profileren als de persoon die hij is. In ieder mens is het onbewust verlangen naar verlossing. In ieder mens is het verlangen naar eenheid, naar dat goddelijke in zichzelf. Hoewel vaak niet bewust hiervan, zal hij die aspecten die hij heeft meegekregen zodanig uitwerken om tot die verlossing te kunnen komen. Tot nu toe was dat door lijden. Was dat dus door het negatieve. Steeds weer opnieuw door het lijden, het negatieve. Nu kan nieuw begrip komen. Nu kan er nieuw inzicht komen. De mens krijgt daardoor een grotere mogelijkheid in zichzelf om tot vernieuwing te komen. Om de blokkades, ook de fysieke blokkades, te kunnen veranderen en uiteindelijk te kunnen verlossen. De werking van de energieën is heel subtiel. U kunt waarschijnlijk allemaal, of misschien een deel van u, aura's zien. U ziet in aura's bepaalde blokkades en bepaalde openheden. Ik wil het even over de blokkades hebben. We werken toch genezend, als ik het zo mag noemen. Dus even daarop instellen. Die blokkades in de mens hebben als het ware twee tegengestelde waarden. De ene waarde is, dat die de mens brengt tot inzicht. En de andere waarde is, dat dit de mens daardoor tot uiteindelijke verlossing brengt. Het lijkt tegengesteld.

Het is in werkelijkheid een eenheid. Die tegenstelling in de mens veroorzaakt in de mens zelf weerstanden. Die weerstanden kunnen zich fysiek, psychisch, emotioneel en op alle mogelijke manieren uiten.

Psychosofia

De leer van de energieën, zoals dat is aangereikt mocht ik Psychosofia noemen, wijsheid vanuit de geest. Niet mijn geest alleen, maar de Geest, voor het geheel. Wanneer de mens gaat leren, hoe deze energieën in zichzelf te hanteren, hij gaat inzien waar ze vandaan komen en op welke manier ze zich in hemzelf profileren en wat hij daar zelf aan kan doen. Hij kan daardoor een harmonieuzer en nog wat gelukkiger bestaan hebben, waardoor ook de fysieke blokkades uiteindelijk langzaam aan zullen afnemen. Het betekent niet dat iemand die in het laatste stadium van kanker is, dat die dan plotseling door grotere, diepere inzichten zichzelf daarvan zal genezen. Wonderen gebeuren er altijd wel. Helaas gebeurde dat bij mijn man niet. Maar ja, misschien bij een ander wel. Het wachten op een wonder houdt in, dat men zich ook open stelt voor de totale werkelijke, diepste acceptatie. En het wachten op een wonder is niet 'dat wonder wil ik hebben'. Dat heb ik ook beleefd, maar dat lukt niet. Maar wel in een zodanige acceptatie komen, als het ware een zodanige overgave aan dat hogere zijn in jezelf, dat daardoor die weerstanden gaan afnemen. Klinkt heel vreemd en heel paradoxaal.

De weerstanden in het lichaam, psychisch en emotioneel, gaan dan juist afnemen. Waardoor er een nieuwe kracht loskomt. Een nieuwe kracht die gebaseerd is op de werkelijke eenheid met het hoogste in jezelf. Die kracht is zo groot, dat wanneer de mens geleerd wordt om daarmee te werken, dat die werkelijk in zichzelf tot totale vernieuwing kan komen.

En ik denk, dat dit onze grootste opdracht is. Om dat aan de mensen die tot ons komen aan te reiken.

Blokkades

Ik zal een voorbeeld geven: U bent op uw werk. U bent heel goed willend. U bent te goeder trouw. Elk mens is dat, denk ik, in wezen wel. Zo goed mogelijk met de mensen om zich heen om gaan en zo. Maar diep in de mens is daar dan nog bepaalde onverwerkte, onverloste karmische aspecten, die hem tegen houden, om die goede trouw, die goedwillendheid in zijn persoonlijkheid werkelijk tot uitdrukking te brengen. Wat gebeurt er dan?

Hoewel de mens dan heel vriendelijk en vol liefde naar die ander is, kan daar in de mens nog iets anders zijn. De omgeving, de medewerkers, de familie, de relatie of wat dan ook, ervaart dat als dubbel. Ervaart dat in de mens. Ja, hij wil goed, hij is vriendelijk, hij doet van alles, maar er zit nog iets anders. Wat is dat andere?

Dat andere zijn die aspecten in de mens, die vanuit vorige levens hem zodanig hebben gemanipuleerd en beheerst, dat die in dit leven zichzelf de opdracht heeft gesteld, dat hij daar van af moet. Dat wil hij ook. Hij is er zich dat misschien niet helemaal bewust. Dan zie je, dat die aspecten vanuit een vorig leven, vanuit het diepste onderbewustzijn, die de mens te dwangmatig in zijn greep hebben, blokkades veroorzaken. Zowel in zijn psychische constellatie, als in zijn mentaal niveau en in zijn emotioneel niveau. Heel vaak vooral ook in het fysieke niveau. Deze blokkades kunnen alleen verlost worden, wanneer de mens inzicht krijgt, hoe deze oude aspecten als energieën in hemzelf - zeer subtiele energieën - zodanig werken, dat ze hem beheersen en dat ze daardoor die andere energieën oproepen, die als respons naar hem toe komen. Daar ontstaan dan nare situaties uit. Daar ontstaan verdrietelijkheden uit. Ruzies, ziekten, noem maar op. Straks wil ik dan met u graag hier veel dieper op ingaan.

Samen opbouwen

We zullen deze vier studiedagen opbouwen. Laten we beginnen met vandaag het fysieke deel te nemen. De volgende keer het emotionele deel. En de keer daarop het mentale, geestelijke deel, dat in de mens leeft.

Als ik zo naar u kijk, dan zie ik bij u heel veel kracht en zeer zeker ook goede wil om hiermee te werken. Ik zie dat u wisselende resultaten heeft, maar daar gaat het eigenlijk niet om. Wat ik, God zij dank, vooral zie is, dat bij u allen een verlangen leeft om in uzelf tot een dieper bewustzijn te kunnen komen. Want het is niet zo maar iets, hè, wat je daar krijgt. Het is niet zo maar iets wat je daar hebt en wat je kunt delen met anderen. Het is een ontzaglijke verantwoordelijkheid, die je natuurlijk niet mag verpletteren, maar waar je best wel over kunt denken van 'tjee'. En niet 'waarom is het van mij?' of 'hoe kan dit bij mij zijn?' Dat zijn vragen, die toch nooit beantwoord worden. Ik heb ze namelijk zelf ook legio gesteld. Daar kwam geen antwoord op. Ik denk ook dat dit niet goed is. Wat ik wel vooral nu nog even onder ogen wil brengen is, dat uw verantwoordelijkheid als spirituele hulpverlener niet alleen is, om die ander als het ware te genezen van zijn of haar kwalen of wat die persoon ook mag hebben, maar vooral om actief mee te werken aan dat grote verenigde veld. Aan dat morfogenetisch veld, oftewel Veld van Licht. Want door uw werkelijke inzet van in licht willen zijn en dat willen delen met de ander, dus niet als macht over de ander, maar te willen delen met de ander. Daarmee kunnen wij echt veroorzaken, dat er een verandering komt in het hele wereldbestel. Natuurlijk niet alleen deze groep, maar over de hele wereld heen. Want dat voegt zich bij elkaar. Dan is het zo, dat het licht van de liefde, want dit is liefde, het licht van het bewustzijn zo groot gaat worden, dat het uiteindelijk de duisternis van het kwaad van hebzucht, macht en wellust zal kunnen veranderen.

Dat is een diepste en in wezen uw enige verantwoordelijkheid. En ik bid met u, dat wij het met elkaar zodanig daarin kunnen meegaan, dat wij met elkaar willen en zullen opbouwen. Dit - er valt een gordijntje - is het eind van de inleiding. Dan wil ik nu graag met u de dialoog. Wat heeft u hieruit opgepikt?

Dialoog

Z: Alles is welkom. Ik vind het heerlijk als u zo veel mogelijk naar boven brengt, want dan kunnen we steeds verder gaan.

--- Is het fout als je nog uit je ego handelt?

Z: Dat kan bijna niet anders. En bedenk vooral, dat in de oosterse religies, de esoterische groeperingen en filosofieën, het ego als ondermaats wordt beschouwd. Het ego moet weg. Iedereen mag het zijne hebben, maar zoals ik het door krijgt, is dat niet zo. Dat ego is het enige instrument, dat wij hebben om dat een zijn met het hogere hier tot realisatie te brengen. Daar zitten natuurlijk altijd missers in. Deze vloer is bijvoorbeeld glad; je maakt even een misstap. Dat kan niet anders. Je goede wil en je goede trouw zijn de criteria hiervoor. Maar dan nu met de kennis van deze subtiele energieën. Wanneer je die ander iets aanreikt en wanneer jij jouw verantwoordelijkheid serieus neemt, kijk dan even bij je zelf, of je dit niet doet om die ander als het ware over te nemen. Want dan blijft er niets van hem over. Dat mag niet. Dus dat is macht. Of dat je het doet om zelf een kick te krijgen, heet dat dan. Dat is een absoluut verkeerde energie, die je nu met het bewustzijn, wat je nu hebt of zal krijgen, best kunt weten en kunt tegen gaan. Dus zo bouwen wij het met elkaar op.

--- Je zou het relativiseren kunnen noemen?

Z: Ja, dat vind ik iets zwakker uitgedrukt.

--- Als je puur blijft relativëren, dan verliest het aan kracht.

Z: Ja, Als je het relativeert vanuit macht en van uit eigen angst en vanuit eigen miskenning, dan verlies je aan kracht. Dat is fout. Ik wil het misschien niet relativëren noemen. Noem eens een ander woord.

--- Het voelen of je goed zit.

Z: Ja dat vind ik beter. Dus wanneer je in jezelf gaat voelen of je goed zit, doe het dan vooral niet vanuit je eigen miskenning, je eigen angst of van 'oh hemel doe ik het wel goed?' Dan zit er al een andere trilling in die voor die ander juist dat op roept, dat ook in hem is. Begrijp je? Dat is niet goed. Maar wel wanneer je het doet vanuit je kennis van datgene wat ik nu geef - dat gaat allemaal in flitsen, nietwaar? Zo van 'daar wil ik die ander vrij in laten'. Daar zit het in. De gelijkwaardigheid, die jij dan vanuit je zelf naar die ander toe voelt. Dat straalt je uit en dat pikt die ander op. Dan wordt die vrij en dan kan die er meer mee doen.

Dit wil ik hier nog even zeggen: Een spirituele hulpverlener, die werkelijk op de goede weg is, die wil niet zijn eigen kennis, macht en persoonlijkheid er in bevestigen. Nee, die wil die ander juist tot zijn recht laten komen. Dat is heel wat anders. Wanneer je dat doet dan kom je op een dieper niveau in die gebieden, waar het begin van de vervorming zit.

--- De ander heeft toch ook zijn verantwoordelijkheid?

Z: Natuurlijk. Die heeft dat zeker.

--- Je kunt het ook zien vanuit een wisselwerking tussen twee personen en twee geesten, die één geest zijn. Maar de ander heeft ook zijn verantwoordelijkheid. Als je zijn verantwoordelijkheid overneemt, is die willoos. Dus je moet het voor een deel weer teruggeven aan hem.

Z: Ik zal het even anders formuleren. Als je de ander in de eigen waarden, dus ook in de eigen verantwoordelijkheid laat, dan krijg je dat daar een samenwerking komt. 'Waar meer zijn dan twee, daar zal Ik met u zijn'. Dat zit daar heel duidelijk in. Zo werkt dat heel duidelijk.

Wat nog dieper gaat is, dat wanneer je op die manier werkt en die ander dat dan ook kunt aanreiken, zonder dat die persoonlijkheid van jouzelf als hulpverlener daar iets uit wilt hebben voor zichzelf, dat je die persoon daardoor een bepaalde handreiking geeft, zodat hij dan zelf de kracht krijgt om innerlijk in die dieper liggende niveaus tot een verandering en verlossing te kunnen komen. Daar gaat het om.

--- Wat mij daarbij tegen houdt is, dat op het moment dat we iets aanreiken, we het gevoel hebben dat we direct moeten waarnemen dat de ander zegt 'aah, nou snap ik het'. Maar dat is het niet. Je moet op het moment dat je het gezegd hebt loslaten en daarna kan het in die ander gaan werken. Dan komen ze misschien maanden daarna naar je toe met 'joh, wat je toen gezegd hebt', terwijl ik allang vergeten ben wat ik gezegd heb. Dat heeft dan kennelijk doorgewerkt.

En dan denk ik: Dat is heerlijk, want het is niet voor mij, maar voor jou.

Z: Ja, wat u zegt is helemaal waar. Kijk, je bent daar dan als hulpverlener en hulpvrager; dan lijkt dat altijd ongelijkwaardig te zijn. In het nieuwe tijdperk - is me uitgelegd - is de hulpvrager net zo goed de hulpverlener, zoals die hulpverlener de hulpvrager is. Want dat is een wisselwerking. Dat houdt in - in het nieuwe tijdperk, dat er veel meer gewerkt zal worden vanuit die gelijkwaardigheid van mensen onder elkaar, want je bent die eenheid. Jij bent net zo goed het goddelijk zijn als ik dat ben, of wie dan ook. Het houdt ook in, dat hierdoor die dieper liggende energieën, hoe daar mee te werken, steeds duidelijker gaan worden en daardoor een nieuwe mensbeeld, godsbeeld en maatschappijbeeld gevormd wordt. En daar zijn wij voor. Dat is onze spirituele hulpverlening.

--- Je had het in begin over dat proces van de geest om in de materie te komen. Toen had je het over vijf niveaus. Zou je die vijf niveaus kunnen benoemen?

Z: De vijf niveaus van dat component van de ziel, dat gericht is naar de materie, zijn als volgt - laat ik van boven af beginnen: het hoger astrale zijn, het mentale, het emotionele, het etherisch veld en de materie, het fysieke lichaam. Het component dat gericht is naar het goddelijke is het spirituele en het kosmische. Er zijn nog twee niveaus daarboven, maar daar heeft de mens in zijn materiële persoonlijkheid niet zo veel aansluiting bij, zal ik maar zeggen.

--- Zohra, kunnen die niveaus onafhankelijk van elkaar werken?

Z: Voor een deel.

--- U had het zonet over de diepere bewustzijnslagen, die de mens aan moet spreken om beter in zijn vel te verblijven. Kan dat ook door dat wat meer als een trilling, als een wens vanuit de mensen tot je komt, waar op je ook zonder te praten aan kunt refereren? Kan dit woordeloos gebeuren?

Z: Ja, dat is het zielecontact wat dan kan gebeuren tussen mensen onderling. Het houdt wel in dat - ook hier zitten gradaties van niveau in - als het een werkelijke begeerte is, het averechts werkt. Want dan vindt dat meer vanuit de persoonlijke machtsstructuur en profilering plaats.

Wanneer het een stil verlangen is - en het verschil daartussen is heel subtiel. Dat kan ik niet precies uitleggen. Ik denk, dat je dat zelf alleen maar kunt voelen -, dan refereert dat bij die ander aan datzelfde stille verlangen. Dat hebben we allemaal namelijk. Geen enkel mens die dat niet heeft. Dus dan ontmoet je elkaar op een ander niveau.

--- Bij behandelingen die ik geef heb ik heel vaak het idee, dat ik helemaal geen behandeling hoeft te geven. Anderzijds heb ik het gevoel, vooral bij kinderen, dat je juist wel behandelingen moet geven. Komt het nu door de mensen die komen of komt het door jezelf.

Z: Het is altijd een wisselwerking. Ik denk dat de behandelingen, zoals ik dat ook heb doorgegeven, (de integratiebehandeling en de transformatiebehandeling) dat dit een handreiking is voor de mens zelf. Kijk, het bewustzijn verandert. Toen ik hier twintig jaar geleden mee begon, tjee, ik heb me een ongeluk gewerkt om al die schotten bij de mensen weg te krijgen en zo. En nu, als je voor de zaal staat, dan denk je hé, het gaat zo maar. Het verandert natuurlijk in die jaren. Dan is hetzelfde van toen niet altijd nodig voor iedere persoon die je tegen komt. Dat moet je zelf, vanuit je eigen inspiratie, wijsheid en achtergronden, kunnen voelen: bij deze wel en bij die hoeft het niet.

--- Ik heb wel eens bij kinderen, dat ik ze een bepaalde handeling geef. Dat gaat veertien dagen perfect. Na veertien dagen zie je gewoon, dat de energieën helemaal er uit geschoten zijn. Dan denk ik, wat moet ik nu doen? Hoe komt dat? Waarschijnlijk is een soort angst weer opgekomen, of wat dan ook. Het zijn hele kleine kinderen. Na de behandeling dan zie je de energie gewoon weer terugkomen. Het gaat veertien dagen goed en dan vallen ze weer terug.

Z: Ik denk, dat het dan goed is om woordeloos, van ziel tot ziel, terwijl je die behandeling geeft, vooral duidelijk te maken, want zelfs in dat kleine kind zit ook die geest, waar je dan als het ware een gesprek mee hebt en uitlegt wat hier ook allemaal gezegd is. Dat heeft enorm veel invloed.

Soms is die fysieke behandeling, die natuurlijk gebaseerd is op spirituele energieën, noodzakelijk. Maar dan zul je merken dat uitwerking hiervan ook gaat afnemen.

Wat vooral nu heel erg speelt is die verdere transformatiebehandeling, waar ik ongeveer twee jaar geleden mee begon. Hierbij plaatst men de duim op het inzicht, hier op het voorhoofd en de vier vingers op die geestelijke punten, die hier op de kruin liggen. Als je een Boeddhabeeldje ziet dan zie je ook dat daar allemaal van die bobbeltjes op zitten. Dan geeft de mens aan dat hij vanuit zijn eigen achtergronden en zijn eigen waarden, zichzelf tot vernieuwing kan brengen.

--- Kan dat ook bij kleine kinderen?

Z: Dat kun je bij zo'n kind nog niet doen. Kijk, om die behandeling bij een ander te doen is beladen. Daar moet je altijd voor oppassen. Dat kan niet zo maar. Bij zo'n kind kan dat veel te zwaar worden. Dat mag je eigenlijk niet doen. Wel het woordeloze contact, het gesprek daarin en vooral de behandeling, de liefde en de veiligheid die het geeft. Want de kinderen die de laatste tien jaar en nu steeds meer worden geboren zijn veelal kinderen uit geweld-achtergronden. Kinderen die ontzettende geweldachtergronden met zich mee dragen. Daar zit dus een enorme mate van onveiligheid in. Deze moet in de materie door de ouders, of door degenen bij wie ze komen, natuurlijk enigszins veranderd worden. Getransformeerd in gevoelens van veiligheid, warmte en liefde. Maar innerlijk, daar zit het hem in. Innerlijk zit die grote mate van onveiligheid. Die kun je alleen een handreiking aan geven, vooral aan zo'n klein kind, door innerlijk, zonder te spreken, vanuit je eigen liefdesverbinding met het hoogste in jezelf, duidelijk te maken dat deze liefdesverbinding ook in dat kind is. En alles wat er is gebeurd, nu voorbij is. Daar spreek je dan zo mee.

Dan geef je ook zo'n kind, maar ook voor volwassenen, die bij u komen, geef je juist aan: mens in jou is de kracht om tot die verandering te komen. Je moet het even weten. En wij zijn allemaal opgevoed, deze hele generatie in het niveau van de afhankelijkheid buiten ons. Het milieu, onze achtergronden, de opvoeding en de religie. En het is heel, heel erg zwaar, heb ik aan de mens gemerkt, om nu die veiligheid daarvan te durven verlaten. Te durven komen in je eigen één zijn met dat goddelijke. Dat hebben we toch nooit geleerd? En wat we niet geleerd hebben is vreemd en wat onveilig. Daar moeten we naar toe. Dat is dat nieuwe spirituele bewustzijn. En als we zo ver komen, dan wordt de kracht van de mens ook groter.

--- Ik wou graag doorgaan op wat je zei over het inzicht en die bobbeltjes die je bij een Boeddhabeeld ziet. Wat zijn die bobbeltjes? Waar staan ze voor? Is dat de verbinding van een vinger met een bepaald bobbeltje of zo?

Z: Dat zijn die vier niveaus van de ziel, dus het hoger astrale, het mentale, het emotionele en het etherisch veld. En dit is het inzicht daarin. Maar nogmaals, doe het niet zelf bij de ander. Dat kan namelijk gevaarlijk zijn. Daar moet ik u voor waarschuwen. Laat de ander het zelf

doen, dan doet hij het vanuit zijn eigen niveau, waarden, kennis, of wat dan ook. Dan kan het natuurlijk nooit kwaad.

--- Moet je in zo'n situatie, er voor of er na, helemaal niets doen?

Als je die integratiebehandeling doet, dan strijk je iets af. Doe je dat hier ook bij of doe je het hier niet bij?

Z: Dat hangt van je eigen intuïtie af. Kijk eens, ik heb globale dingen door gekregen en doorgegeven. Maar iedere spirituele hulpverlener moet dat aanpassen naar het eigen gevoel. De eigen kennis. Het eigen aangesloten zijn bij het united field. Anders zou dat ook een afhankelijkheid zijn. Dan ruil je het ene jasje voor het andere in. Jasje van Zohra. Doe dat dus maar niet.

--- Ik ben niet helemaal tevreden. Het gaat over de chakra's bij die integratiebehandeling. Die bobbeltjes, corresponderen die met die chakra's? Hoe zit dat?

Z: Dat zijn natuurlijk als het ware de zenuwknooppunten, die daarmee corresponderen. Jullie weten natuurlijk allemaal, dat de zonnevlecht correspondeert met het emotionele veld. Jullie weten ook allemaal dat de hartchakra stimuleert en kan transformeren - wanneer de mens dat wil - de gebondenheden in het emotionele veld in de zonnevlecht. Maar ook het denkpatroon. De afhankelijkheid van onze denkpatronen van datgene wat wij hebben ervaren of hebben meegekregen: zo is dat en zo moet dat zijn. Ja, hoe ver gaat dat? Wanneer word je daar onafhankelijk en zelfstandig in?

--- Niet iedereen is toch in staat om zo'n transformatiebehandeling te geven? Daar moet je toch aan toe zijn om dat te kunnen? Ik denk dat iemand die zoiets zou kunnen geven, die weet daar mee om te gaan. Ik denk dat niet iedereen dat kan.

Z: Als je het de mens zelf laat doen, op zijn eigen stukje, dan breng je er niet iets van jou in, maar dan is het van de mens zelf. Elk mens heeft die verbinding. Misschien zullen we dat straks op het einde doen, dan kunt u het allemaal voelen.

--- Je bent toch al met je behandeling van de patiënt bezig om hem, zonder die transformatiebehandeling, toch naar een hoger niveau te brengen? Dan is het toch niet noodzakelijk dat je dus je in gaat stellen nou moet ik een transformatiebehandeling gaan doen? Gewoon je werk doen.

Z: Dat is o.k. Maar ik heb mogen doorgeven - eigenlijk doorgekregen -, dat wanneer je dit - de mens dus zelf - bij zichzelf zo doet, dat er daardoor een bepaalde energie in de vorm van een bepaalde kracht vrij komt, om zelfs nog dieper met je zelf aan de gang te gaan en bezig te gaan. Dan is datgene wat die spirituele hulpverlener daar doet een enorme handreiking. Dat is natuurlijk niet verplicht of zo. Dat bedoel ik niet. Het is gewoon iets wat u in overweging zou kunnen nemen, dat misschien te kunnen gebruiken. Dat weet ik niet. Dat hangt van uzelf af. Elk mens is daar vrij in. Dat werd aangereikt om duidelijk te maken, hoe ieder mens zich dan juist door toedoen van die spirituele hulpverlener die hem dat uitlegt, die dan daarover spreekt en dat laat zien. Dat ieder mens dan zelf tot die kracht kan komen. Dat is belangrijk. Dat is gewenst. En hoe u dat doet, ja, dat is natuurlijk vrij. Wij zijn van de afhankelijkheden af nietwaar?

--- Wat vooral bij kinderen heel fijn werkt is, als je een hand op het achterhoofd legt, waar alle angsten vaak zitten. En met twee vingers van de andere hand hier aan de zijanten,

voor boven het hoofd. En je vraagt of ze zich een ballonnetje kunnen voorstellen met de mooiste kleur die ze zich kunnen indenken. En iedere keer dat er iets angstigs bij ze naar boven komt, dan mag ze elke keer zo'n mooi ballonnetje pakken. En op een gegeven moment, zeg je, 'probeer het nu maar met alleen mijn hand in je nek. Kun je een mooi ballonnetje vinden? Ja hoor, prachtig'.

Z: Wat u doet is het aanraken van de kleine hersenen. En hier wel degelijk die vier punten. Dat doet u in wezen.

--- Ik zit met de commerciële kant. Je ziet de laatste tijd, dat de cursussen de pan uit vliegen. Ze worden er schatrijk van, als je ziet dat sommige mensen zestig, zeventig of honderd gulden per consult rekenen.

Z: Ja, ik ben altijd tegen hoge prijzen geweest. Maar dan zeggen ze, dat het allemaal niet voor niets kan. Ik krijg overigens niets van zo'n cursus als dit. Dat is waar ik altijd tegen fulmineer. Ik probeer dan het allemaal zo goedkoop mogelijk te houden.

Dit is nou iets, wat ik in het begin noemde als de macht van degene die dan zich toch boven de ander plaatst. Degene die een cursus geeft, is heel vaak ongelijkwaardig. Ik breng juist - dat wordt aangereikt -, dat in zo'n cursus juist die inspiratie, die wijsheid, die kennis, al datgene wat de mens heeft, daar naar voren kan komen. Maar dat moet de mens dus zelf ook willen. Dan krijg je die gelijkwaardigheid en niet die ongelijkwaardigheid. Ja gunst, dingen die doorgegeven worden, worden dan misschien door een bepaald kanaal doorgegeven. Dat kan ik verder ook niet helpen. Dat komt dan. Maar dat deel ik dan met elkaar. Het is niet omdat ik het anders zo veel beter weet. Ik wil het hier even naar voren brengen. Dat is de nieuwe bewustwording en de nieuwe vormgeving van deze bewustwording in het nieuwe tijdperk. Het oude is, dat iemand zich profileert als degene die dat allemaal weet en de macht daarvan heeft, maar ook daarvan lekker de centjes opstrijkt. Dat is heel wat anders. Ik denk - ik denk niet, ik weet het zeker - dat het oude juist in de vormgeving van die nieuwe bewustwording is ingeslopen. En daar moeten we voor waken. Dat moeten we ook gaan herkennen en daar niet aan meedoen.

--- Mag ik één voorbeeld hiervan noemen? Ik was bij iemand en wist van tevoren niet wat ze vroeg. Toen vroeg ze na afloop zeventig gulden. Ik schrok echt. Want het was eigenlijk maar een praatje. En toen zei ze ik wil je ook graag nog een keer terug zien. Ik zei dat kan dus niet, want je vraagt zeventig gulden. Toen zei ze: Ik voel dat het voor jou niet goed voelt, om dat niet te betalen. Toen wist ik ook zo duidelijk, dat ze de plank mis sloeg, want dat kon ik echt niet betalen. Dat was heel oprecht. Ik heb natuurlijk wel de eerste keer betaald. Nou, daar heb je dat verschil. Terwijl ze best ook veel dingen in zich had. Dat was voor mij: stop! Heel duidelijk. Dat voelde ik heel sterk.

Z: Daar wil ik meteen op inhaken, want anders ben ik het weer kwijt.

Dat zijn energieën. Zij gaf dus een bepaalde energie, van dat geld enzovoorts. Wat raakte ze nu bij jou aan? Je bewustzijn, dat dit niet klopte. Dat werd plotseling heel sterk gestimuleerd. In alles wat ons gebeurt, in alles wat er in ons leven plaats vindt, zitten positieve en negatieve aspecten door elkaar heen en vlak naast elkaar in datgene wat tot ons komt. We moeten alleen leren te onderscheiden. Wat we daarvan kunnen gebruiken. Dat is de leer van energieën.

Kinderen met eczeem

--- De kinderen zouden dus met verdriet en angst op de wereld komen. Er zijn zelfs kinderen, die op dit moment eczeem hebben. Heeft dat er iets mee te maken? Kijk, kun je daar iets over vertellen? Er zijn zo ontzettend veel kleine kinderen hiermee opgescheept.

Z: Dat is uitslag. Eczeem heeft ook met de lever te maken. De lever heeft met de miskenning te maken. Eet ook alsjeblieft nooit lever van een dier, want dat is helemaal bezwangerd met allerlei toestanden er in. De karmische aspecten, die dus met miskenning en vooral liefdeloosheid, te maken hebben. Ik weet niet of jullie ooit het boek hebben gelezen 'Van geest tot lichaam', dat Paulus Rijntjes en Magnolia Heijboer hebben geschreven. Daar achterin zitten de sessies die ze met mij hebben gedaan. Daar werd dit allemaal nogal duidelijk naar voren gebracht.

De uitslag heeft te maken met het er als het ware uit komen van de angst- en liefdeloosheidtrillingen, die in de mens zitten. Een ander mens zal het op een andere manier krijgen. Je ziet inderdaad heel veel mensen met eczeem. Met psoriasis en verschillende andere vormen van eczeem.

De basis daarvan is liefdeloosheid ondergaan, naar zich toe gekregen. Maar ook liefdeloosheid begaan. Het is nooit alleen één ding. Het is altijd beiden. Een wisselwerking. De liefdeloosheid begaan brengt schuldgevoel en is dan in de mens aanwezig. De liefdeloosheid ondergaan geeft miskenning en is dan ook in de mens aanwezig. Altijd heeft ieder mens beiden in zich. We hebben allemaal in onze levens liefdeloosheid begaan en ondergaan. Dat kan niet anders. Niemand is volmaakt. Anders zaten we allemaal op een rose wolkje en niet meer hier. De mens die liefdeloosheid heeft ondergaan en ook begaan, waar dan de miskenning het duidelijkst spreekt, nu in dit leven, de mens krijgt heel vaak uitslag. Dat is ook schaamte. Ook ontkenning van zichzelf. Dat speelt ook mee. Zo'n mens, vaak zijn het ook kinderen, moeten leren - en dat is heel moeilijk - om in zichzelf respect voor zichzelf te krijgen in een bepaalde gedisciplineerdheid.

--- Als een kind op aardstralen ligt, krijgt die dan sowieso dat eczeem.

Z: Dat kan het bevorderen. Dat kan het stimuleren.

--- Als die kinderen eczeem krijgen, dan zeg je, dan moeten ze die angsten transformeren. Hoe kun je dat dan begeleiden?

Z: Dat hangt dat weer van je eigen kennis, intuïtie en inspiratie af, wat je ziet in dat kind. Hoe ga je dat begeleiden? Ieder geval staat natuurlijk op zich. Maar wat wel als een globale basis gegeven kan worden, is dat er dus in zo'n kind die liefdeloosheid, die miskenning, de schuld en de schaamte spelen. Dat je zelf moet kijken wat er nu overheerst. Dat kan best over een jaar wat anders zijn. Wat overheerst nu bij dit kind? Wat geef je daar aan? Een mens, die werkelijk in een hele grote miskenning leeft, ontkent in zichzelf het contact, wat die heeft met het hoger zijn. Met zijn eigen goddelijkheid. De ontkenning daarvan veroorzaakt zowel mentaal, als psychisch, emotioneel en fysiek blokkades.

--- Ik werk veel met kinderen en ik voel heel vaak dat al bij de geboorte (keizersnede?) het tegen valt. Het zijn hele kleine kindjes. Die zijn heel angstig geworden doordat ze zo zijn geboren. En zijn daardoor helemaal verontrust. Soms ook verontwaardigd. En dan kun je inderdaad de geest van het kind toespreken, dat er heel veel liefde is. Dat er licht is en dat het de bedoeling is dat ze hier zijn, om licht te vinden. Als je dat doet terwijl je behandelt, dan komt het kind tot rust.

Z: Prachtig. Ik wel hier graag even op in gaan. Een kind dat zo geboren wordt is zeer verontrust en boos en soms verontwaardigd en heel angstig. Want het weten dat hij van tevoren had voordat hij indaalde, is weg. Dus het moet dan eigenlijk in een bepaalde overgave en acceptatie die geboorteweg gaan. Eerst in de baarmoeder van de moeder, die toch haar eigen dingen heeft, nietwaar? Het is ook zaak om zwangere vrouwen, om die tot een directer besef te kunnen brengen van hun eigen eenheid met dat goddelijke in zichzelf. En ieder mens heeft miskening, dus een zwangere vrouw net zo goed. En elk mens heeft die schuldgevoelens. We zijn nu eenmaal zo. Maar wat daar in die moeder speelt in die zwangerschap, dat stimuleert en verdubbelt datgene wat aanwezig is in de foetus.

--- Veroorzaakt die post natale depressie?

Z: Voor een deel. Post natale depressie is inderdaad veelal gebaseerd op de miskening en ook wel van de schuldgevoelens van de moeder. Maar vooral ook op de eenzaamheid die ontstaat, wanneer het kind uit het lichaam weg is. Daar is dan bij de moeder een gevoel van eenzaamheid en van losgeslagen zijn. Hoe dat werkt heb ik van dichtbij meegemaakt. Dat was ook weer gebaseerd op die oude miskening en schuldgevoelens. Maar alles heeft dan een andere consequentie en een ander verloop.

--- Het is natuurlijk wel gekoppeld aan de enorme verantwoordelijkheid, die je gaat voelen voor het kind wat nu niet meer alles krijgt wat het nodig heeft, waar je niets aan te doen hebt.

Z: Dat is voor een deel gewoon heel waar. Het andere deel wat ik heb mogen zien en heb mogen horen is, dat zo'n moeder zichzelf heeft gebaseerd op de veiligheid van het dragen van het kind. Want daardoor kom je in een eigen wereld terecht; het lijkt net zo'n ei, waar je in zit en dat is veilig, warm en geluk. Dan wordt het kind geboren met alle nasleep van dien. Dan is die moeder dat veiligheidsgevoel kwijt. Dus wordt die miskening, die in die moeder aanwezig is weer opnieuw en nog eens extra gestimuleerd.

--- Dat je zegt dat het verdubbeld wordt van de moeder naar het kind. Kun je daar wat van kunnen zeggen? Dat de angst van de moeder bijvoorbeeld bewust wordt begeleid.

Z: Ja, ik vind het eigenlijk een bonte opmerking van mij. Ik hoop niet dat allerlei moeders daardoor allerlei schuldgevoelens krijgen. Maar ja, ik moet toch het inzicht daarover geven. Dat is dan dat datgene wat je in jezelf voelt, wanneer je een kind draagt, dat stimuleert gewoon en verdubbelt vaak wat er in dat kind aanwezig is. Ik vind het naar, want dan lijkt het net of je dan mensen, vrouwen die dat niet weten, daardoor een schuldgevoel aan praat. Dat is natuurlijk mijn bedoeling niet. Begrijp je nu hoe noodzakelijk het is dat we deze inzichten verder brengen?

--- Maar kan die onschuld van het kind dan niet juist een hele positieve werking op angsten van die moeder hebben. Dus omgekeerd?

Z: Ik moet helaas het idee van de onschuld van het kind even ontkennen. Het spijt mij.

--- Wat is er aan te doen, als een vrouw zwanger is en je merkt dat zij met enorm veel angsten en narigheid rond loopt, maar zich niet bewust is hoe ze die als het ware aan het ziertje in haar doorgeeft? Kun je daar als buitenstaander dan invloed op uitoefenen, zo dat het ten gunste van dat ongeborn kind kan zijn?

Z: Dan moet je dus heel voorzichtig mee zijn. Je weet dat in de leringen van Psychosofia staat - dat er is doorgegeven -: Beschaam uw medemens niet door uw overtuiging van uw grotere straling. Nu begrijp ik wel, dat wanneer je zoiets meemaakt, dat daar natuurlijk een heel groot mededogen en verlangen in je leven. Je wilt die ander natuurlijk helpen. Dat doen we toch allemaal? Maar daar moet je heel voorzichtig in zijn, dat je die zwangere vrouw niet uit haar waarden haalt. Dat is heel subtiel.

--- Kan dat dan niet, dat je dat soort dingen juist doet vanuit een dieper bewustzijn, zonder te praten? Dat je dan een woordeloos contact zoekt?

Z: Ja. Zonder te praten vind ik een veiliger weg. Maar dan moet die persoon wel innerlijk willen. Anders praat je in het luchtledige. Want anders sluit die zich af en dan kom je er toch niet door heen. Hoe weet jij nu of die persoon dat innerlijk wil?

Ik denk, dat je eerst een relatie moet opbouwen, een interactie tussen die persoon en jou, waarin die persoon zich veilig voelt en zich niet gedwongen voelt te denken of te doen of te zijn zoals jij wilt. Dat houdt hele diepe spirituele veiligheid in. Dan kan zo'n persoon zich open stellen voor de 'zielconversaties'. Een nieuw woord.

--- Mag ik het met een voorbeeld aanvullen?

Ik heb een voorbeeld uit de praktijk van iemand, die niet gewenst zwanger was. Ze kreeg een post natale depressie. Die post natale depressie was een keerpunt voor haar. Zij ging daarna een weg op van spiritueel genezen, met mensen bezig zijn. Dat heeft een hele positieve ontwikkeling gehad op haar leven. Ik zie het eigenlijk als een stukje van je levensweg, die je moet gaan.

Z: Ja, ik zei dat lijden een zeer grote uitwerking op de mens heeft. Die kun je zelf positief of negatief maken. Het positieve daarin bestaat, wanneer je bereid bent om daaruit je lessen, je leringen te halen. Te begrijpen dat, wat je naar je toe hebt gekregen, niet alleen maar kommer en kwel is. Dat daar juist die aspecten in verborgen liggen waardoor jij tot jouw vrijheid kunt komen. Dat is heel belangrijk. Maar dat is op een andere manier kijken naar lijden en daar mee omgaan.

--- Wat eczeem bij kinderen betreft. Toen had je het over de mentale gesteldheid van het kind. Het is bekend, dat het overmatig gebruik van ijzer tijdens de zwangerschap - want tegenwoordig krijgt iedere zwangere vrouw al ijzer - eczeem teweeg brengt bij het kind. Daarnaast is een onderdrukte geslachtsziekte in het voorouderlijk geslacht ook van invloed op de lichamelijke gesteldheid van de kinderen in het nageslacht. Dus niet alleen het mentale aspect. Verder is daar de invloed van het misbruik van medicijnen en al die dingen.

Z: Nu zie je wel, dat de inspiratie van juist iemand in de zaal zo nodig is, om nieuwe gezichtspunten te openen. Zo bouwen we het samen op. Dank je wel.

Z: Wanneer jullie dieper op een vraag ingaan, willen jullie dan alsjeblieft allemaal je sensoren van binnen open zetten, om dat ook duidelijk in jezelf te kunnen integreren? En niet al bezig zijn met je eigen volgende vraag, want dan heeft het allemaal te weinig nut. Dan steek je er eigenlijk ook te weinig van op en kan ik er niet echt verder en diep op alles in gaan.

Dus laten we alsjeblieft met elkaar zodanig samen werken, dat alles wat wordt gegeven ook in kan dalen. Daar zitten we hier voor, nietwaar? Dat zou zonde van jullie centjes zijn, zoals die meneer zei die het over commercialiteit had.

De vraag van E. Ik geloof dat die heel belangrijk is. Want dat speelt nu heel sterk in onze maatschappij. Het is misschien ook goed, dat degene die een vraag stelt echt zo kort en duidelijk mogelijk formuleert en even gaat staan, zodat je ook het contact met elkaar hebt, want alles is trilling. Wij zitten hier allemaal met ons eigen trillingspakket. Dat verbinden wij met elkaar. Maar alles wat wordt verbonden heeft ook invloed op ieder een. Daar leer je allen van, ik ook. Ik leer van jullie vragen en jullie leren weer van de antwoorden. Zo gaan we verder.

--- Ik heb een vraag vanuit het pastoraat in de krijgsmacht. Sinds november ben ik aalmoezenier bij de landmacht en ik kom daar ongelooflijk veel tegen. Zo wie zo, ons leger is in een enorme transformatie. Dat was voor mij ook een van de uitdagingen, om deze baan aan te nemen. Omdat ik echt een beetje het gevoel had van we zitten nu misschien wel in een tijd dat je de zwaarden tot ploegijzers zou kunnen omsmeden. Omdat we ons leger toch heel veel inzetten voor vredesacties en om humanitaire redenen. Een van de vragen die ik daar zeker in deze tijd tegen kom - je hebt het allemaal in de krant kunnen lezen - is rond de veteranen destijds van de politionele acties. Dat wil ik in een breder kader zetten. De veteranen van de verloren oorlogen. 25 jaar geleden was dat Vietnam. De Amerikanen die terug kwamen. We lezen dat af en toe. Enorme trauma's toch bij die jongens: Hun leven stopt op dat moment. In hoeverre dat bij de mannen, die vijftig jaar geleden bij de politionele acties betrokken zijn geweest nog zo is, dat kan ik nog helemaal niet zeggen. Maar ik heb daar dus heel duidelijk een vraag over en die kwam bij me op, toen je het over miskenning en schuldgevoel had. Dus dat aan de ene kant de liefde en de verbinding die we allemaal hebben, geblokkeerd raakt door zulke acties zelf te doen of te ondergaan. En ik denk dat het op dat gebied ligt.

Z: Natuurlijk. De militairen in ons land behoren tot onze maatschappij, nietwaar? En wat hier gebracht wordt is een vernieuwing van het bewustzijn in onze mensenmaatschappij en daardoor ook het godsbeeld.

Wat betreft deze veteranen van vijftig jaar geleden.

Ik doe iets in mezelf om mijn eigen emotionele verbinding met die tijd los te kunnen laten.

U weet misschien allemaal dat ik in het jappenkamp heb gezeten. Ik sta er iets anders tegenover, maar ik voel dat er een soort verbinding tot stand komt, waarin ik niet meer de mens ben, die toen in de jeugd al die vreselijke dingen heeft beleefd, maar waar ik nu mens kan zijn, die zich open stelt voor datgene wat gegeven kan worden. Dat is eventjes moeilijk, moet ik zeggen.

Het betekent, dat die veteranen, dus die oudere mannen van nu, in hun jeugd - het waren maar jonge jongens - door de regering werden uitgestuurd, om daar zogenaamd de orde en rust te herstellen. In wezen, om de macht van koninkrijk der Nederlanden in Indonesië te herstellen. Deze jongens kwamen op voor hun dienstplicht. Hadden daar persoonlijk zelf niet zo direct verbinding mee, maar waren gedwongen dit vanuit hun burgerdienstplicht uit te voeren. Wat nu speelt is - nu wil ik proberen het heel genuanceerd te zeggen. De regering mag en kan zich niet onttrekken aan de verantwoordelijkheid, die toen door Nederland op de schouders is genomen en die jongens daar heen heeft gestuurd. In een oorlog, die ik van zeer dichtbij heb meegemaakt - mijn eerste echtgenoot was een hoge KNIL officier - is duidelijk dat alles niet altijd op humanitaire basis kan gebeuren. Dit is niet om hen vrij te spreken, die eventueel inhumane acties hebben uitgevoerd. Maar het is wel zo, dat men in overweging moet nemen, dat een jong mens, die daar naar toe is gestuurd, die denkt dat hij

orde en rust moet herstellen en dan in wezen als agressor en als koloniaal dictator daar moet functioneren. Dat zo'n mens in zeer grote gewetensnood kan komen. Wat daar uit voort gekomen is, is dat nu alles weer opgerakeld wordt. Het is heel lelijk van mij, maar ik denk, dat de eventueel door de Nederlandse regering aan te bieden excuses voornamelijk uit economische belangen zal gebeuren.

Deze regering is natuurlijk niet verantwoordelijk voor datgene wat de regering van toen heeft gedaan. Ik denk dat het noodzakelijk is, dat deze veteranen gaan begrijpen, dat de onderwaardering, en daar hebben alle Indië-gangers onder te lijden gehad, want heel Nederland was nog in de trauma van de eigen oorlog en alles wat er gebeurd was. Dus dat dit trauma van onderwaardering, dat dit nu verhelderd zal worden. Daar gaat het om. Daar zit die miskennis in en ook het schuldgevoel, wat nu natuurlijk nog steeds sterker aan het worden is; van 'jéé wat heb ik daar gedaan? En 'ik ben daar een agressor geweest.' Toen leek dat niet zo. Maar daar gaat het nu om. Het bewustzijn, dat die jongens toen hadden, was totaal anders dan wat wij allen, heel Nederland, het bewustzijn van nu heeft. Ik denk dat je op zo'n manier met deze mensen moet kunnen spreken, zou kunnen spreken en dat je hen dat zou kunnen uitleggen. Het is aan jouw intuïtie en jouw inspiratie, hoe je dat doet. Dat kan ik natuurlijk niet zeggen. Maar het is heel duidelijk dat zij diep in de miskennis zitten door de onderwaardering, die in dit land voor dat tijdperk bestaat. Ik denk dat alles twee kanten heeft. Daar zijn vreselijke dingen gebeurd vanuit de kant van de Indonesiërs.

Dat heb ik meegemaakt. Vrouwen en kinderen die letterlijk in mootjes werden gehakt. Dat soort dingen zijn er gebeurd. De emoties worden ontzaglijk opgejaagd in zo'n situatie. Mensen treden als het ware buiten hun eigen menselijke persoonlijkheid en krijgen dan - en dat is belangrijk voor de spirituele hulpverlening - die aspecten uit vorige levens, die met macht en onmacht en met schuld hebben te maken. Iemand is bijvoorbeeld beul geweest, ooit in de Middeleeuwen. Dat gaat dan spelen en dat gaat de mens dan beheersen. Nu weet ik niet, hoe je dat als aalmoezenier daar kunt uitleggen. Maar je vindt vast wel een weg om dat te kunnen, jou kennende. Dat is dan aan jouw inspiratie en innerlijke wijsheid, hoe je dat duidelijk kunt maken. Nu denk ik dat je nog niet eens over die aspecten van vorige levens en zo direct moet spreken. Dat zou wel een soort revolutie brengen; een aalmoezenier spreekt over reïncarnatie. Dat kan niet. Maar dat je dit op een wat andere manier misschien toch kunt brengen. Daar zul je hun mee kunnen helpen.

--- Ik heb daar zelf op dit moment ervaring mee. Ik heb ooit eens een vrouw geholpen, die nu werkzaam is bij de stichting 40-45. En ik heb een aantal van deze mensen in de praktijk gekregen. Dus met oorlogstrauma's, vanwege die politiole acties. Wat er is gebeurd weet ik ook niet, want er gebeurt, geloof ik, in de praktijk meer dan dat wij in ons bewustzijn kunnen bevatten. Zij heeft aan aantal van de mensen met die oorlogstrauma's naar mij toe geloodst met haar erbij. En het vuur is gewoon uit die emoties gehaald. De mensen zijn daar gewoon afstandelijk van geworden. Om er nu van te zeggen, dat ik het zelf meegemaakt. Nee, ik heb het niet meegemaakt. Dus uit ervaring kan ik niet spreken, maar ik heb met de mensen kunnen praten en om nou te zeggen daar ben ik nu zo vreselijk diep mee gegaan. Nee. Het is allemaal op energetisch niveau in balans gebracht. Dan gaat uiteindelijk dat zelfgenezend vermogen ook aan de gang.

Z: Mijn jappenkampmaatje, die heeft zelfdoding gedaan, omdat ze het niet langer aan kon. Ik had haar na zes maanden niet gezien. Ze ging terug naar Indonesië. Het kamp bezoeken. Dat had ik haar afgeraden. Dat heeft ze dus toch gedaan en toen was ik zelf weg. En niet lang daarna heeft ze zelfdoding toegepast. Dit vind ik belangrijk: zij heeft in haar leven een huwelijk gehad, waar ze veel miskennis heeft ondervonden.

Ze heeft de miskenning van de onderdrukking in het jappenkamp niet kunnen verwerken doordat er miskenning in dat huwelijk daar boven op kwam. Dat was dus dubbel. Waardoor ze de kracht miste - en dit vind ik zo belangrijk. Prof. Bastiaans heeft voor de stichting 40-45 met LSD gewerkt. Dat is een algehele ontspanning aanbrengen. Maar waar het dus om gaat en waar ik eigenlijk dit allemaal naar toe wilde leiden - dus bedankt hiervoor - is, dat in de mens de kracht bestaat, dat hij zich in zijn persoonlijk bewustzijn gaat los maken van de dwangmatigheid van datgene wat die heeft ondervonden.

--- Het is misschien niet zozeer een vraag als wel een aanvulling. Ik heb dat ervaren. Mijn vader is bijvoorbeeld een van die jongens geweest, die daar persoonlijk actief in geweest is. En wat ik merk is, dat ik persoonlijk ook een deel daarin kan geven aan hem door te zeggen hoe ik daarover denk. Ik heb dus daarin de andere kant meegemaakt. Dus zonder de ervaringsbewustzijn wat daar werkelijk heeft plaats gevonden. En wat ik merk in het contact met mijn vader - maar niet alleen met mijn vader, ook met vriendinnen bijvoorbeeld die vaders hebben gehad, die daar zijn geweest - is, dat als ik open ga staan voor mijn vader, in wat hij daar heeft meegemaakt en al zijn gevoelens van schuld en miskenning, dat daar ook een strook komt van ruimte en liefde. Zo van 'ik weet niet wat je daar hebt meegemaakt, maar ik kan begrijpen in wat voor een gewetensnood jij daar moet zijn gekomen'. Dat daar ook heel veel heling van uit gaat. Dat is dus een. Wat ik ook merk is, dat ik daarnaast soms ervaar alsof ik een deel, van wat mijn vader daarin niet kan verwerken, mee neem als een soort opdracht in mijn persoonlijk leven, om dat verder uit te werken. Ik zeg het misschien krom.

Z: Dat is, denk ik, iets vanuit jouzelf.

--- Ook iets wat in mij geraakt wordt, wat ik dan natuurlijk als kind meegemaakt heb, wat hij mee heeft genomen, door heeft gegeven.

Z: Wat ik hier nog aan kan toevoegen is het volgende: dat de miskenning, het schuldgevoel en de gewetensnood van deze mensen, die dachten juist hun plicht te doen, hen een zodanig gevoel van onveiligheid hebben gegeven, dat zij daardoor dat innerlijk contact met zichzelf hebben verloren en zich daardoor in een vacuüm bevinden.

Het energetisch daarmee omgaan kan op een bepaalde manier gebeuren, door hen een zodanige mate van veiligheid, liefde, warmte en van begrip te geven, dat zij daardoor in zichzelf datgene wat hen is gepasseerd kunnen gaan regenereren. Het energetische daarin is; wat prof. Bastiaans deed, was een totale ontspanning geven, waardoor door die ontspanning de eigen energieën, de eigen krachten konden werken. Hoe doe je dat nu als spirituele hulpverlener, wanneer die met zo'n iemand in aanraking komt?

Dat doet meneer daar. Je geeft hem, wat mevrouw daar zonet zei, een mate van warmte, veiligheid en begrip. Acceptatie. De mens heeft acceptatie nodig, want die voelt zichzelf en kan zichzelf niet meer accepteren. 'Ik heb dit of dat verschrikkelijks gedaan' en zoiets van 'niemand houdt van mij' weet je wel, op zo'n manier.

Je begint dus met hem/haar in een mate van acceptatie te brengen. Jij als de mens naast hem, accepteert hem en tracht hem bij te brengen, dat hij zichzelf daarin moet leren accepteren. Hij staat met de rug tegen de muur. Er is geen andere mogelijkheid. Hij moet zichzelf daarin accepteren. Door die acceptatie komt er een mate van 'verlossing' vrij. Daar komt een energieveld vrij, waar de dwangmatigheid van die schuld- en miskenninggevoelens geen vat op hebben. Door dat verlorene 'energieveld' krijgt de mens de kracht om verder te gaan en om zichzelf iets meer in de vrijmaking van datgene wat hij heeft ondervonden te brengen.

--- Wat u daar nu zegt is natuurlijk wel belangrijk, maar de mensen hebben natuurlijk al alle psychologen van die stichting kunnen krijgen en aan hun zijde gehad. En die zijn met hetzelfde verhaal gekomen. Alleen, die hebben niet de mogelijkheid mee gekregen om een verandering in het energieveld teweeg te brengen. Ik kan natuurlijk een vulkaan afdekken met cement, maar hij blijft gloeien. Als je dus in die energieën het vuur uit kan halen, dat die dus zelf niet meer die prikkels heeft, dat er een bewustzijnsvernauwing komt, dan komt er een verruiming en kan die man zichzelf weer gaan genezen.

Z: Dat vuur wat je noemt - een mooie uitdrukking - dat is, wat ik in Psychosofia geef, dat er in jezelf de kracht gaat loskomen. Daar heb je vaak echt hulp bij nodig. Dat er in jezelf de kracht kan gaan loskomen om je emotioneel er van los te maken.

Hoe doe je dat?

Want dat lukt zo maar niet. Dat kan alleen door er in je denken geen voeding aan te geven, waardoor de emoties ook niet meer gevoed worden. Dat is het vuur er uit halen. Zo komt er een mate van vrijheid in jezelf. Dat speelt op alle gebieden.

Dat speelt op alle mogelijke gebieden. Ook bij drugsverslaafden, bij alles waar de mens als het ware zichzelf niet meer wil, durft of kan accepteren en die zich dus op een andere manier in de materie moet gaan bewijzen. Mensen, die zich vast houden aan emotionele gebeurtenissen - dat behoeft niet persé oorlog te zijn, maar ook andere emotionele gebeurtenissen - en dit is echt vanuit mijn eigen ervaring en niet alleen wat ik als lering heb gehoord -, dat dit verdriet, die pijn, die zorg en alles wat jou in het leven overkomt, dat dit een deel van jouw imago, van jouw persoonlijkheid is geworden. Dat deel ken je dan. Daar groei je verder in op. Daar ga je mee verder. Dat deel is van jou. Hoe paradoxaal het ook klinkt, maar het is een soort van veiligheid voor je geworden. Dat is van jou.

Mijn verdriet en mijn eenzaamheid, nadat mijn man overleed, was voor mij, terwijl ik toch zo veel - dat mag ik toch eigenlijk wel zeggen - weet, was voor mij nog een deel van hem. Iets wat ik niet los kon laten. Iets wat ik nog niet kon accepteren. Dat was nog van mij. Dan was hij er dus nog ergens. Ik kon hem notabene zien. Ik probeerde het maar niet te doen, want dan was het zo overduidelijk, dat hij niet was.

Dat betekent dat een mens innerlijk steeds op zoek is naar innerlijke veiligheid. Die innerlijke veiligheid zal hij zich op de meest merkwaardige manieren trachten te verschaffen. Dus geeft hij in zijn centrale zenuwstelsel het bevel aan alle cellen en alles in hemzelf door, dat hij in dat verdriet, in die trauma en in die zorg is. Dat bevestigt de materiële persoonlijkheid, het ego.

--- Wat als iemand in een soort verbittering raakt?

Z: Ja, dat is een consequentie. Daar ga ik nog verder op in. Ik wil graag vragen, die - tenminste als die er liggen - in gaat op het feit, dat de mens als het ware alles maar pakt om zich toch in de materie te kunnen bevestigen. Want dat was de opdracht, toen die uit geest in de stof indaalde.

--- Ik denk dat juist in het tijdsgewricht van nu, waarin het zo is dat je de verlossing van buiten af niet verkrijgen kunt. De acceptatie dat je dat gedaan hebt is er wel, maar het weten dat de vergeving voor datgene wat je gedaan hebt van binnen uit moet komen, dat is de moeilijkheid op dit moment. De religie geeft daarin geen houvast meer. Je moet inderdaad naar je eigen innerlijk terug en nu zit er de angst van 'wat ik gedaan heb en wat ik heb moeten doen is niet meer in overeenstemming te brengen met waar ik vergeving voor gaf.

Z: Helemaal waar. Het gaat er dus om dat je de mens van nu in het nieuwe tijdperk - en daar zijn jullie, spirituele hulpverleners van welke achtergrond dan ook ontzaglijk belangrijke schakels in - tot het inzicht brengt, dat in de mens de kracht, de verantwoordelijkheid en de macht

ligt om tot die acceptatie, die vernieuwing en verandering te kunnen komen. Want de mens is van klein af aan, generaties door, opgevoed in het begrip van 'het ligt buiten je'. Je houdt je vast aan iets buiten je. Nee, het zit in je. Die hersencellen, die nu nog niet werkelijk werken, kan ik zien als grijs, grijzig zijnde. De hersencellen die wel werken hebben blauwe lichtpuntjes, blauwe vlammetjes als het ware. Dit houdt in, dat dit deel van de hersens nu zodanig gestimuleerd en geactiveerd kunnen worden, juist door dit begrip van deze verantwoordelijkheid in de mens zelf.

--- Ik denk dat er een hele sterke discipline voor nodig is, om dat om te bouwen. Alleen al in het denken en dan daarna hoe het gaat in je emotieveld.

Z: Ja, Jullie zitten allemaal in ditzelfde veld. Dit niet op andere dingen richten. Discipline daarin alsjeblieft!

Innerlijke discipline is onontbeerlijk voor de mens. Hij mag nog zo veel weten en kunnen. Wanneer hij die innerlijke discipline in zich zelf niet kan realiseren, dan zal hij er niet goed mee kunnen omgaan.

Waar ligt dat in?

Innerlijke discipline houdt in, dat daar een bewuste eenheid moet zijn in de mens met het hoger zelf. Met de goddelijke aanwezigheid in zichzelf. Je mag het een ander naam geven als 'goddelijk' moeilijk is. Dat houdt in dat daardoor de kosmische wetmatigheden ook werkelijk kunnen werken.

--- Die liefde en die eenheid? Ik vond net zo mooi, zoal die meneer die het over het vuur had. Die oud-Indiëgangers zijn eigenlijk zo verbrand, omdat ze iedere keer dat vuur uit hun binnenshuis hebben moeten houden.

Z: Ja, even ernaast.

--- Maar moet je ook niet naar de factor tijd kijken? Want het grappige is, dat het geheugen in combinatie met de tijd staat. Op het moment dat je een trauma meemaakt in december, zit je er het volgend jaar in december weer in. Daar moet je bewust van zijn.

Z: Datgene wat je is overkomen, heeft een zodanige indruk op je gemaakt en zal altijd in je geheugen blijven. Dat geheugen kun je niet uitwissen. Maar je kunt wel - dat is belangrijk - in jezelf de kracht leren gebruiken, om het vuur van datgene wat in het geheugen ligt, te blussen. Dat het niet meer zo'n invloed op jou heeft, dat je altijd door in brand staat.

Van gradatie tot gradatie is een mens eigenlijk bezig om zich los te maken, om zich te bevrijden. Tenzij in dat ego heel duidelijk een verlangen is - dat gebeurt meestal ook onbewust - om te willen lijden, want daardoor leer je ook zeer veel. Nu is het maar welke weg kies je?

Ik heb in mijn toch wel lange leven, waar ik verschrikkelijk veel heb meegemaakt, - mijn moeder is onder afschuwelijke omstandigheden in het jappenkamp gestorven. Ik ben zelf gezeseld geweest. Ik heb dus mijn nodige portie ook gehad - ontdekt dat wanneer ik mij - en toen was ik nog niet eens zo bewust van dit alles - vasthield aan de herinnering daarvan, dat dit mij totaal verzwakte en ontkrachtte. Wanneer ik durfde - dat is heel merkwaardig dat durf je bijna niet - mij daarvan los te maken, en dat had met schuld- en miskennisgevoel te maken. (Ik heb gemerkt, dat wanneer ik mijn eigen voorbeelden stel, het duidelijker wordt.) Waarom dat schuldgevoel en miskennis? Ik kon mijn moeder niet in leven houden. Ik heb ge-'gêdèk', zo heet dat (iets aan de muur als amulet hangen). Maar daar werd je door de Jap voor gestraft; daar werd ik voor gezeseld. Maar desondanks kon ik haar daarmee niet in

leven houden. Schuldgevoel. Miskenning door de verschrikkelijke onderdrukking en alles wat daar plaats vond. Dat werkte samen. In mijn halve leven, zal ik maar zeggen, heeft dat grote invloed gehad. Totdat ik ontdekte, dat ik mij daar niet van kon ontdoen. Dat kan dus niet, want dat blijft ergens in het geheugen. Maar wel dat ik mij innerlijk van het vuur van de beladenheid, de zwaarte en de kracht, kon los maken. Daar gaat het om. Wat wij hier met elkaar kunnen doen en misschien ook verder brengen is, dat je door de kennis en het inzicht hiervan, dat kan overbrengen naar andere mensen. Dat in ieder mens die kracht ook zit. Dat is zo verschrikkelijk belangrijk.

--- Dan is toch die acceptatie heel belangrijk voor het geheugen en de tijd. Er naar durven te kijken.

Z: Ja. Noodgedwongen moest ik accepteren wat er was gebeurd. Ik kan mijn moeder niet weer tot leven roepen. Ik kan alles niet ongedaan maken. De dood van mijn man kon ik niet veranderen. Dat is ook wat, als je zelf genezer bent en dan kun je dat niet. 'Die staat ziet toe dat hij niet valle'. Een mooie les. Dat houdt in, dat je daardoor in een innerlijke onbevangenheid kunt komen.

Er werd gegeven: 'Zo gij niet zijt als de kinderen, zult gij het koninkrijk Gods niet beërven'.

Weet je wat dat betekent?

Het heeft niets met godsdienst te maken. Het betekent, dat wanneer je innerlijk in die absolute overgave en acceptatie komt, daardoor in een onbevangenheid - dus je hersens, je denken en je emoties zijn er niet meer mee bezig -, dan komt er een veld vrij van schoonheid, harmonie, rust, openheid en onbevangenheid. Dan ben je werkelijk als een kind. En dan zult gij het koninkrijk Gods beërven.

Wat is dat? Dan kom je in contact met dat goddelijke, met dat hoger zijn in jezelf.

--- Mag ik nog wat zeggen? U heeft het over het vuur doven. Waarvoor zou je het vuur moeten doven, als je het ook anders kunt gebruiken?

Z: Het vuur doven, daar bedoel ik mee, dat het niet meer als enorme vlammen oplaait. Maar dat het een zacht schijnsel mag zijn. In een van mijn boeken 'De witte lotus' staat een verhaal, waarin gezegd wordt, 'dat vuur de mens niet meer moet verschroeien en het water hem niet moet overspoelen, maar dat hij moet komen in een gelijkmatigheid, dus van acceptatie'. Dat vuur is er wel, maar het is niet meer een vlamvend vuur. Het verschroeit je niet meer.

--- Je moet het anders gebruiken.

Z: Ja. Je kunt het niet kwijt raken. Het is gebeurd, maar het kan je een mate van 'ik warm mij niet aan mijn herinneringen' geven. Ik weet niet of ik zo ver kom. Ik heb gezien dat ik toch, uit al datgene wat ik heb ondervonden, mijn lessen heb kunnen leren.

--- Dat had je gewoon nodig.

Z: Ja. Kun je dat zo duidelijk zien? Ja. Het is inderdaad een keuze en ik denk dat je daardoor tot werkelijke vrijmaking komt. Daar moeten we naar toe.

--- De weg naar vreugde gaat over lijden.

Z: Een van de gebeden in de tempelviering luidt: 'Dat het werk geen werk zou zijn maar spel en dat de plicht slechts liefde zou zijn'. Ik denk, dat het daartoe dient te komen.

--- Met dat veld zijn we bezig.

Z: Ja. Nu verder. Dit is voor mijn gevoel klaar.

--- U zei zonet, je hebt niet zoveel lijden nodig om tot bewustzijn te komen.

Z: Uiteindelijk is het toch de hoop, ook van de geestelijke wereld, dat lijden niet op zo'n toch ook wel vreselijke wijze hoeft plaats te vinden. Dat we steeds bewuster kunnen worden. Dat we lijden uiteindelijk ook steeds meer kunnen gaan transformeren. Ik dat dit nog, ik weet niet hoe lang, zal duren. Ik heb geen idee. Ik ben niet zo goed in tijd voorspellingen of zo, maar ik denk dat het nog een hele tijd zal duren. Maar het is nu wel ingezet. En dat is heel erg belangrijk, want dat houdt die vernieuwing in van bewustzijn, helemaal over de hele wereld.

--- Wat je aangeeft betekent dat we begeerte, en dat is vuur, transformeren naar liefde.

Z: Begeerte moet je omvormen tot het stille verlangen, waar ik het in het begin over had. Ik geloof dat in het boekje 'Wat is Psychosofia' een deel van een drieluik staat, die ik ooit heb gekregen: 'Het zijn', en de twee volgende zijn 'morgenrood' en 'zonsopgang'.

Dit deel, het zijn. Vanuit het begeren vanuit de geest kon geest indalen in de materie. Uiteindelijk konden wij daardoor mensen worden. In miljarden jaren tijd, maar dat doet er niet toe. Het zachte begeren, het stil verlangen noem ik dat, is nodig in de mens, want anders is het een wezen dat stilstaat. Ja, dan is er geen groei meer mogelijk. Dus dat stil verlangen, het zachte begeren, is noodzakelijk. Wanneer het in de persoonlijkheid wordt omgevormd tot werkelijke begeerte naar macht, gewin, wellust, waardoor de persoonlijkheid zich groter maakt, dan ben je op de zijweg van dat goddelijke begeren, waardoor materie kon ontstaan. Dit is hogere mystiek. Ik had niet gedacht dat het vandaag zou komen.

--- Over dat lijden. Dat waardoor je zou kunnen lijden dat blijft. Maar je gaat het anders bekijken.

Z: Ja. Ik moet even lachen, want jij brengt hier nu datgene wat in al die cursussen is gegeven even goed naar voren. Heel goed. Het lijden - dat is weer terug naar die herinnering. Die herinnering zit in ons in alles, in alle cellen, in het gehele bewustzijn. De herinnering aan het lijden. Hoe kun je daar mee leven, zonder dat het jou zodanig sterk manipuleert en beheerst? Dat je in een mate van vrijheid en harmonie kunt leven, ondanks de herinnering, dus ondanks het vuurtje, dat er dan nog is, maar het hoeft je niet meer te verbranden en te verschroeien. Dat is de energie, die je nu kunt ontwikkelen. Dat is dat je zelf inzicht moet krijgen, dat je in je energetisch veld, het veld om je heen, dat je daar de kracht kunt transformeren, die dat oude nog in jou en op jou heeft. Zullen we na de pauze verder gaan, hoe we dat doen? Willen jullie dit even onthouden?

--- Je lijdt alleen uit je menselijk bewustzijn.

Z: Ja. Het menselijke bewustzijn, dat zijn wij dus, houdt dat lijden vast. Dat heb ik zonet al uitgelegd. Want daardoor profileer je jezelf in je persoonlijkheid. Dat is de mens die je bent. Dat is ook je imago. Het bewustzijn, dat je niet alleen in dit menselijk zijn bent, maar dat je in jou hebt een hoog geestelijk bewustzijn, dat ontzet de dwangmatigheid van die ondervonden ellende en toestanden.

Z: Tot nu toe hebben we een beetje alles door elkaar gedaan. Het was een soort samen harken van alles wat er is. Ik denk, dat we nu serieus moeten bezig gaan met wat vanuit de begeleiding wordt gevraagd.

Dat is de driedeling, de drieluik ritueel (handeling materie), esoterie (hogere kennis) mystiek (diepste godsbewustzijn en innerlijk inzicht, nou ja, contact met je hoger zijn in jezelf). Dat zou ik graag zo aan jullie eigen kennis en inspiratie ook willen offeren. Hoe je dat zelf nu in jullie vragen kunt indelen. Dus ritueel (handeling), materie (fysiek lichaam), esoterie (kennis), zeer subtiele energieën (kennis daarvan), de mystiek (de werkelijke eenheid). Het zijn in wezen de drie kaarsen. De liefdeskracht in de mens en hoe dit tot de werkelijke eenheid in jezelf in je dagelijks leven te brengen. Maar vooral hoe jij, juist jij, als die hulpverlener zoals je hier zit, dat alsjeblieft kunt aanreiken naar die ander die naar je toe komt.

--- Je hebt de handeling aangereikt van de transformatie met de duim op het voorhoofd. Is het goed om het eenmalig te doen? Kan het zijn, dat als je zelf op een bepaald punt zit, als je ergens doorheen wilt, of je wilt daar inzicht over hebben, dat je het een aantal keren kunt doen? Kun je dat de mensen aanreiken, dat ze dat zelf een aantal keren kunnen doen?

Z: Deze handeling is aangereikt met die waarschuwing erbij, dat het de mens niet tot afhankelijkheid mag brengen. Want dan hang je weer op aan een soort talisman, een soort gezag, of een soort lering of wat dan ook.

Nee, dit is een handeling, die je is aangereikt waar je uiteindelijk ook weer van vrij moet kunnen maken van de handeling op zich. Dat dit in jouw innerlijk gebeurt. Soms heeft de mens een uiterlijk teken nodig om daar weer even goed bewust van te worden. Daarom doe ik ook steeds die drie kaarsen. Dat er even een stilte komt, en men zich weer bewust wordt van 'oh ja, dat hebben we toch allemaal zo nodig'.

Ik zou daar niet te vaak mee in het rond zwaaien, als ik je mag adviseren. Dat is helemaal niet goed. Je eigen intuïtie, wijsheid en kennis zal de graadmeter zijn, wanneer je dat aan een ander kunt aanreiken. Zeker niet te vaak. Vooral altijd met het besef, dat het maar een uiterlijke handeling is, die wel degelijk in je energievelden werkt, maar waar jij je uiteindelijk van los moet kunnen maken en je het innerlijk moet kunnen uitvoeren.

--- De patiënt doet het zelf? Of geef je het aan de hulpvrager?

Z: De hulpvrager doet het zelf.

De volgende keren zou ik graag willen - wordt er ook vanuit de begeleiding gevraagd - dat je uitwerkt, waartoe je zelf voelt 'daar moet ik vanuit mezelf iets mee'. Die drie gebieden dus. Want dan kunnen we de volgende keer, dat op die manier indelen en dan komt er veel meer los ook en dan kunnen we er veel meer mee doen.

--- Mag je mensen die stemmen horen een integratiebehandeling geven?

Z: Dat hangt er helemaal van af hoe ze die stemmen horen, wat dat in hen te weeg brengt, wat je zelf ervaart, ziet, voelt en hoort bij hen. Je moet je daar naar aanpassen. Die behandelingen, die zijn doorgegeven, zijn globaal gegeven, een basisgegeven. Die moet men niet te pas en te onpas maar mee in het rond zwaaien. Dat is niet goed. Er zijn bepaalde groeperingen, die lessen krijgen en volgen. En die de dingen die ze leren te pas en te onpas naar voren brengen en daardoor mensen daar ook afhankelijk van maken. En daardoor ook vaak een overspanning van het zenuwstelsel krijgen, want dan komt er te veel in het bewustzijn, waar de mens nog helemaal niet aan toe is en het dus ook niet aan kan.

--- Niet alleen bij dit geval van die Indiëgangers, maar veel vaker bij hulpvragers dringt er zich bij mij een beeld op. Deze hulpvragers hebben een basaal gebrek aan zelfvertrouwen; ze hebben geen contact met hun hoger zelf.

Ik zie voor me een beeld van een boom, een plant, die er niet goed uit ziet. Vooral voor de persoon zelf ziet die er niet goed uit. Maar ergens in die boom zit wel, al is het klein, een groen lootje. Wat wij als genezers doen, denk ik, is door onze uitstraling een basis geven aan dat kleine lootje. In eerste instantie voelt hij dat alleen onbewust. Maar hij voelt het wel. Als begeleiders moeten wij proberen dat gevoel voor hem in de stof te brengen, zodat hij dat lootje ook zelf kan gaan voelen.

Z: Het is duidelijk dat in ieder mens die basale onveiligheid leeft. Het basale gemis aan zelfvertrouwen. Dat is afkomstig uit andere levens wat die in zijn incarnatie mee neemt. Dat wordt zelf gestimuleerd in het leven van nu. De mens weet onbewust ergens toch wel, dat daar nog iets anders is. Maar het is helemaal 'overwoekerd' door alles wat hij heeft ondervonden; alles wat ooit is geweest en wat nu weer is. Ik denk dat de eerste opdracht van de spirituele hulpverlener is, de mens er bewust van te maken dat in hemzelf dat lootje aanwezig is. Dat dit absoluut aanwezig is, hoe het ook overwoekerd is door wat dan ook. Daar begint de transformatie van die basale onveiligheid. Dat lootje is nog maar een klein plantje. Dan begint dat daar, dat puntje van de transformatie van die basale onveiligheid gevoed moet worden. Gevoed, beschermd en begeleid. Daar zit het in. Wordt het niet gevoed, beschermd en begeleid, dan wordt het weer overwoekerd door alles wat in dat leven natuurlijk gebeurt. Dat kan niet anders. Dus een van de eerste opdrachten, taken, verantwoordelijkheden, of hoe je het ook wilt noemen, van iedere spirituele hulpverlener van welke professie dan ook, is ten eerste duidelijk te maken, dat die basale onveiligheid dient te worden getransformeerd en voeding aan dat lootje dient te worden gegeven.

--- Je hebt net gesproken over programmering van het onderbewustzijn, als gevolg van dat grote traumatisch lijden. Zijn we ons eigenlijk niet veel te weinig bewust van de grote stuwende kracht en energie van die onbewuste programmering in ons leven? Als wij als spirituele hulpverleners op enigerlei wijze een aanzet kunnen geven tot het bewustmaken van die programmering, zouden mensen deze kracht bewust aan kunnen wenden in hun leven. Zou het goed zijn daar meer aandacht aan te besteden?

Z: Daar hebben wij inderdaad vanmorgen over gehad. Dat de mens zich hoofdzakelijk baseert op datgene wat in zijn diepste onderbewustzijn aanwezig is aan datgene wat hem in anders levens overkomen is. Dat hij in dit leven weer opnieuw wordt gestimuleerd en geactiveerd om daardoor tot vernieuwing te kunnen komen. Dat is de ene kant ervan. De andere kant - het is altijd paradoxaal - is, dat die door die stimulatie van dat oude als het ware helemaal in een zo diepe put terecht komt, zichzelf daarin helemaal 'programmeert', maar dat die zichzelf een foute blauwdruk verschaft. Die foute blauwdruk, die neemt bezit van de mens. Dat is de mens. Hij moet dan langzaam tot het besef kunnen komen, dat dit niet zijn waarachtige blauwdruk is. Dat dit een deelstuk van zijn totaliteit is. Aan de spirituele hulpverlener van welke achtergrond dan ook de kans om dat in de mens tot herkenning en tot bewustwording te brengen en daardoor tot verandering.

--- Is het daarom heel belangrijk dat je dat doet in beeldspraak, zodat je iemand zijn eigen interpretatie aan kan geven?

Z: Het is nooit goed om het bij een ander mens in jouw inzicht te geven. Je kunt zeggen 'mijn inzichten zijn zus of zo, maar kijk hoe je er zelf mee kunt omgaan.' Maar dat behoef ik jullie toch niet te leren? Dat weten jullie allemaal natuurlijk heel goed.

Maar ik denk dat de hulpverlener vaak - te goeder trouw - zich niet bewust is dat hij die ander te veel wilt overtuigen van iets zoals hij het ziet, waardoor - in de leringen van Psychosofia is dan gegeven - 'je door jouw straling de straling van de ander verduistert'.

--- Ik denk dat het heel belangrijk is, dat we allemaal proberen zo veel mogelijk huis-, tuin- en keukentaal te gebruiken. Want hier kan je het gemakkelijk moeilijk zeggen. Maar als je mensen in je praktijk hebt, die onder de koeien vandaan komen, dat die niet heel wijs kunnen zijn, die verstaan het gemakkelijker, als je het op een hele simpele manier uitlegt, zoals bijvoorbeeld: 'joh, weet je wat je nu doet met dat esoterische in jezelf is alsof je in een roze wolkje zit en zo lang alles in evenwicht is, is alles prima. Maar als jij een gedachte hebt van 'wat een vervelende klier, die buurman van me'. Maak je een gaatje in dat rosé wolkje en door dat gaatje kan die lelijke gedachten van burens onderling naar jou binnen komen. Zo simpel is het.

Z: Prachtig. Heel mooi.

Zo simpel is het. Ik heb ooit bij mij een mevrouw van de Pathmos singel gehad en ik weet niet meer wat ik gezegd heb. Maar ze ging huilend naar huis en ze zij: "zo heb m'neer pastoor et nooit zeit. En nou weet ik et".

Ik weet zelf niet meer wat ik had gezegd, maar het raakte haar in haar hart. Toen heb ik echt een soort gebed in mezelf gehad van 'God zij dank, dat dit mocht'. In zo'n groep als hier, spreek ik natuurlijk anders, dan met iemand van de Pathmos singel. Dat is ook logisch. Dus het is aan jullie inspiratie, wijsheid, kennis en alles wat jullie hebben en zijn, om dat in te zetten voor de mens die bij je komt. Jullie maken zelf uit hoe, op welke manier. In een van de liederen, die Lenny Kuhr onder andere zingt, 'Give me a heart', daar zingt zij helaas 'what is my share' Maar ik heb gegeven 'how is my share'. 'Hoe', niet 'wat'. 'Wat' is niet zo belangrijk. Maar 'hoe' is wat ik breng. 'Hoe' is mijn aandeel in het geheel. Dat is heel belangrijk. Dat hoort bij de energetica. Dus alweer het tweede deel.

--- Je hebt het net gehad over dat stuk wat een baby tijdens de zwangerschap al mee neemt. Nu is er een bepaalde behandelingsmethode, de metamorfosemassage, waarin gesteld wordt, dat we juist dat stuk aan mogen raken, wat al in de voorbereiding van de indaling plaats vindt, maar ook tijdens de zwangerschap. Hoe kijkt u daar tegen aan en hoe diep kun je daar in gaan?

Z: Ik denk, dat alles wat nu wordt aangereikt, onder andere dus ook de metamorfosemassage en nog allerlei andere hulpaspecten, dat die gegeven worden, vanuit het gezichtspunt, dat er maar één bron van waarheid en één geest van waarheid en liefde is. Het gaat er dus wederom niet om 'wat?', maar om 'hoe?' Hoe staat die persoon, die iets naar zich toe heeft gekregen er in? Het kan metamorfosemassage zijn, reiki, Psychosofia, NVGN, dat doet er niet toe. Hoe doe je het? Daar gaat het om. Hoe gebruik je jouw kennis, inspiratie, en jouw eigen achtergronden, om in liefde die ander verder te helpen?

--- Je ziet toch vaak, dat mensen die bijvoorbeeld zo'n cursus hebben gevolgd en dan daar ook ineens die energie in zichzelf ontdekken en daarmee aan de gang gaan. Na een paar maanden zijn ze dan redelijk overspannen, of duidelijk vermoeid, of depressief, of iets in die richting. Als je ze dan op het probleem wijst, dat je dit niet zo maar kan doen, dat je daar bijvoorbeeld nog niet aan toe bent, dan zijn ze er niet eens van af te brengen ook.

Z: Dat is dat stil verlangen dat in elk mens zit om tot herkenning in jezelf te komen. Maar wanneer het de begeerte wordt in het ego om meerdere kennis te krijgen en om zich daar op te kunnen baseren, dan werkt het averechts. Ik sprak zonet ook al over een bepaalde zenuwoverspanning, die ik geconstateerd heb bij heel veel mensen om me heen, die het gevolg is van een te plotseling open gaan van het bewustzijn. Zo heb ik mensen meegemaakt, die door een paragnost te direct in aanraking zijn gebracht en te direct op het eigen kundalinivuur zijn gezet, waardoor er een bepaalde zenuwoverspanning kwam met alle

gevolgen van dien. De gevolgen zijn dan dat juist die innerlijke aspecten, die daar diep verborgen latent in dat onderbewustzijn aanwezig zijn, naar boven komen. Die gaan opspelen. Daar komt ook fysieke weerstanden door. Dat kan zich uitdrukken in rugpijnen, buikpijnen en weet ik wat voor pijnen. Dat heeft dan te maken met dat dit te snel is gegaan en het niet in overeenstemming is met de eigen innerlijke ontwikkeling daar in.

--- Heeft dat ook te maken met aarden van de mensen. Ik kom steeds mensen tegen die heel moeilijk naar de aarde gaan en zo blijven zweven. Ik vraag me af of dat ook te maken heeft met het grotere bewustzijn van momenteel. Ik heb een keer een vrouw gehad, die tekende zichzelf, maar die wilde alleen hoofd en armen tekenen en de rest niet.

Z: De eerste vraag. Ik had het zonet over een te grote zenuwoverspanning doordat het bewustzijn plotseling te veel geprikkeld wordt. Het kundalinivuur te snel gaat stromen, terwijl de rest van die persoon nog niet in overeenstemming daar mee is. Dat wekt dus weerstanden.

Het andere aspect, wat u net naar voren bracht: een mens die niet goed geaard is, dan zeggen ze vaak 'ik kom van een ander planeet of van de sterren ik weet niet waar'. Leuk hoor, om op een ster te zitten. Dat is beetje een vluchtpoging. Waarom is dat een vluchtpoging?

Dat heeft - en dat is ritueel, dus handeling, materie en esoterie kennis tegelijk - wederom te maken met een bepaalde mate van basale onveiligheid in de mens in deze incarnatie, bewust of onbewust. Daaruit zich willen bevrijden door zich in wezen buiten het leven te stellen. Dus niet goed durven te incarneren. Niet goed te aarden, noemen we dat ook. Waardoor in de mens niet die integratie kan plaats vinden van mystiek, esoterie, ritueel, dus innerlijk godsbesef en innerlijk goddelijk zijn. Het weten daarvan en de handeling in de persoonlijkheid. Dat is een drieluik, wat in overeenstemming met elkaar dient te gebeuren.

Dus niet het ene heel groot en het andere helemaal niet. Want dan krijg je iemand die alleen van boven bestaat en van beneden niet. Ik moet tot mijn spijt zeggen, dat in vele esoterische groeperingen, cursussen en dergelijke, er te veel gewerkt wordt op alleen het zijn daar in den hoge, halleluja. Dat dit niet kan indalen, niet kan integreren in het gewone menselijke zijn. En daar moeten we natuurlijk in, want anders verandert onze maatschappij niet. Dan blijven we halleluja zingen en dat is het dan.

--- Je had het over het voeden van het basale zelfvertrouwen. Je hebt op dit moment natuurlijk ook te maken met geweldige tegenkrachten, die het zelfvertrouwen niet stimuleren. Neem maar bijvoorbeeld de grote ziekte van Nederland, het slikken van medicijnen en hulpmiddeltjes. Wat in wezen heel veel te maken heeft met angst en een gebrek aan zelfvertrouwen. Het wordt daar zo mee gevoed. Er valt natuurlijk leuk aan te verdienen. Dus je hebt daar een geweldige tegenkracht in.

Z: Bedoel je eigenlijk met tegenkracht te zeggen, dat de mensen geen medicijnen moeten slikken?

--- Nee. Maar er is wel een gulden middenweg mogelijk.

Z: Dat heeft weer te maken met ritueel en esoterie, met het besef van de mens dat die zelf zijn eigen verantwoordelijk moet durven oppakken. Dat hij zich niet afhankelijk mag opstellen van de arts, psycholoog, psychiater, de hulpverlener en de medicijnen. Dat hij dus in zichzelf met zichzelf dient te leren werken. Daar gaat het om. Dan zullen wij een andere maatschappij krijgen, die waarschijnlijk nog wel zeker medicijnen en zo zal geven, maar waar de mens toch een zodanige eigen verantwoordelijkheid mag ontwikkelen, dat hij die medicijnen

pas zal nemen met moed beleid en trouw. En niet 'ik heb hoofdpijntje. Nu, ik slik meteen twee aspirientjes'. Daar moet een besef van komen. Dat is dus ritueel en esoterie. Daar zijn we blijkaar nu onlosmakelijk mee bezig.

--- Ik heb in korte tijd al te maken met drie vrouwen, die een zelfde soort weg doormaken. Ze zijn alle drie op de een of andere manier - de een is letterlijk op het ijs - op hun hoofd gevallen. Een andere vrouw is ook letterlijk op haar hoofd gevallen. En er is een vrouw, die doordat ze op straat beroofd werd, op haar gezicht is terecht gekomen. Bij alle drie vrouwen komen dezelfde dingen naar voren. Lichamelijk zijn ze hersteld van wat is gebeurd, maar er komt nu een enorme crisis in alle emoties daarmee. En op de een of andere manier intrigeert het mij en ik vraag mij af, of er een soort verband kan zijn in wat er gebeurt door die knal op het hoofd. Die crisis die daarna te voorschijn komt. Mijn vraag is, kun je daar meer over vertellen, want het heeft fysieke aspecten. Op het moment dat de ziekte schijnbaar in orde is, gaat er nog iets anders door.

Z: Het gebeurt heel vaak, dat het open gaan van het bewustzijn naar de andere dimensies na een ongeluk gebeurt, een klap op je hoofd, een val, of zoiets dergelijks. Ik heb zelf ervaren, toen ik vijf was. Toen heb ik een ernstig auto ongeluk gehad, waar ik alleen een buil links op mijn voorhoofd van overhield. Maar daarna begon het allemaal. Niet zo duidelijk als een kleine twintig jaar geleden. Maar toch wel zodanig, dat je kunt zeggen 'hé, daar kwam - contact met een andere dimensie'. Dat veroorzaakte vervreemding.

Vervreemding in jezelf met je omgeving. Met alles wat je gewend bent. Het wordt anders. Vervreemding in jezelf gaat zich profileren in onveiligheid. Je voelt je onveilig. Die crisis waar je over had, daar beginnen die vrouwen zich nu eerst in de vervreemding, dat er andere dingen in henzelf gingen plaats vinden. Daarna de onveiligheid van 'jee, wat doe ik hiermee?' en 'Dan vinden ze me gek', of 'ik kan hier niet mee leven', of wat dan ook. Die onveiligheid houdt dus in, wanneer het individu zich gescheiden voelt, gesepareerd voelt van wat die accepteert als het collectieve. Zeg ik dat goed genoeg? Door die vervreemding, die onveiligheid daardoor, komt de mens in een persoonlijke crisis.

Dat kan niet anders. Daar kun jij in helpen. Daar kun je haar in begeleiden. Maar wat de mensen dan vooral weer - wordt hier gezegd - nodig hebben, is het besef dat zij nu in een ander niveau dezelfde mens zijn, maar wel in een ander niveau in dat contact staan. Daar gaat het om.

--- Mag ik dan een vervolgvraag stellen. Want wat ik ook zie gebeuren bij één van die vrouwen, die komt in een vitale depressie terecht. En zij gebruikt onder andere medicijnen hiervoor. Waar ik ook mee zit is de vraag, wat is de werking van die medicijnen? Voor mijn gevoel heeft ze die nodig om op de been te blijven, maar het heeft ook invloed op het proces dat er gaande is. Mijn vraag is eigenlijk: kunt u iets meer vertellen over de invloed die medicijnen hebben? In hoeverre het mee- of tegenwerkt in dat volgende niveau.

Z: Ik denk, dat je er natuurlijk niet onder uit kunt om deze medicijnen goed te vinden. Dat kan in onze maatschappij niet anders. Ik denk, dat zo'n persoon die medicijnen even fysiek ook nodig heeft. Maar wat daar bij kan komen is natuurlijk jouw inzichten en jouw intuïtie, hoe daar mee om te gaan, om haar zachtjes aan tot besef te brengen van 'hé, er is wat meer met je aan de hand dan je zo oppervlakkig denkt. En het is niet zo, dat het jou uit jouw menselijk zijn haalt'. Daar zit het in. Daar zit de angst in. Dat je komt uit je menselijk zijn en het is ook al symbolisch, dat je op je hoofd valt. Dat is heel duidelijk. 'Of op je gezicht valt. Dat is jouw imago, jouw persoonlijkheid'. Zodra een mens denkt, dat die buiten zijn eigen persoonlijkheid komt, wordt die bang. Hij heeft toch niets anders dan zijn persoonlijkheid? Dus je denkt, waar ben ik nu beland? Wat gebeurt hier? Dat kan niet.

Dat dienen we ook, dat is ook het nieuwe bewustzijn van de jaren twee duizend, vooral spirituele hulpverleners, duidelijk te maken aan degenen die bij hen komen. Dat wij mensen niet alleen bestaan uit dat spiegelbeeld van ons, wat je ziet zoals je bent in jouw persoonlijkheid, maar dat daar nog is een andere, bijna onzichtbare blauwdruk in je zelf. Die in eenheid met dat grote geheel is. Dat is ontzaglijk belangrijk. Ik zeg het nooit zo in hele grote groepen - dit is dan wel een beetje groot - : Er komen tijden in Nederland en over de hele wereld, die nog erger zullen zijn, dan ze al zijn. Ook in Nederland. Dat de mens wordt teruggeworpen op zichzelf en dat er dan in de verste verte geen spirituele hulpverlener is, geen dokter, geen psycholoog, geen weet ik wat. En dat die dan zelf iets moet kunnen doen. En daar dienen wij aan te werken. Dat ligt in het verschiet en het is niet om bang te maken, en dat is niet om jullie een soort stok achter de deur te geven, maar het is wel de werkelijke opdracht. Dat is de verbinding van alle inspiraties van alles wat wij met elkaar hebben en zijn. Mens laten we samen daar aan werken.
Ik ben, geloof ik, weer aan het preken.

--- Met die persoonlijkheid, die kan in het positieve, maar ook in het negatieve kan zijn. Ik heb een vrouw, die heeft het gevoel dat ze, als ze in haar huis is, in satanische sferen zit, waarbij ze ook een paar keer heeft ervaren van 'als ik 's morgens wakker word heb ik een krab op mijn rug, die dan wel in de loop van de dag weer weg zakt. Maar wat 's morgens vurig rood is'. Kan je daar iets over zeggen?

Z: Ja. Daar wordt ik de laatste tijd steeds meer mee geconfronteerd. Dus heb ik begrepen, dat ik er iets mee moet doen. We moeten daar dus de een of andere cursus of wat ook van maken.

Kijk, mensen gaan open voor de andere dimensies. Je weet allemaal 'zo boven zo beneden'. Wat daar in jouzelf is, wat je uitstraalt, dat krijg je ook naar je toe. Dat weten jullie allemaal. Ja toch? Jullie zeggen niets. Goed. Nu moet ik er heel voorzichtig in zijn, want je kunt natuurlijk de mensen een schuldgevoel aanpraten. Maar het is wel zo, dat de energieën, die in jou aanwezig zijn, dat is de vertaling van de energieën die naar jou toekomen. Ik zal weer een gemakkelijk voorbeeldje van mezelf geven. Dat heb ik al vaker gegeven. Dus degene die het al gehoord hebben stoppen hun oren maar dicht. Dat is, dat toen mijn man net was overleden en iedereen na de crematie weg was - ik bleef alleen in huis achter - was ik bang. Ik was voor het eerst van mijn leven bang. Onder het mortiervuur van de extremisten - pelopors, zoals ze toen heetten - was ik niet bang.

Toen hoorde ik beneden geluiden. Mijn man had een bergstok met een ijzeren punt. Die stond naast mijn bed. Ik ging in het stikke donker met die bergstok met ijzeren punt de trap af. Ik dacht 'ik sla iedereen kapot die mijn huis durft binnen te komen'. Ik was dus ook agressief. Dus het verdriet, de eenzaamheid daardoor, de angst maakte agressie in mij los. Dat zijn energieën. Ik naar beneden. Niets te zien. Ik weer naar boven. Ik kwam die trap op en ik zag iets wat ik nog nooit gezien had. Ik heb nooit iets negatiefs van de andere kant zal ik maar noemen, gezien.

Een soort vormgeving - ik kan het niet beschrijven - met een afschuwelijke grijns. Dus ik was helemaal van mijn stuk en dacht 'wat is dit nu?'

Toen werd vanuit de begeleiding gezegd: 'Dit is uw les Zohra'. Ik bevend weer in bed gestapt. Toen werd uitgelegd, dat door mijn boosheid, mijn niet willen en kunnen accepteren, ook mijn angst voor de eenzaamheid, de basale onveiligheid die elk mens heeft - dus ik ook - zodanig werd gestimuleerd, dat ik de energieën om mij heen met mijn vertaling kleurde. Dus mijn vertaling gaf daar zo'n afschuwelijke grijns aan, aan die energieën, die om mij heen waren. Ik deed dat dus. Toen ik dat begreep, ebde natuurlijk die angst en die zenuwen en zo weg. Toen kon ik begrijpen hoe dat zich afspeelt.

Want hulpverleners, die met kinderen in aanraking komen, waar negatieve energieën, soms entiteiten, bij zijn, deze entiteiten zijn vaak niet eens echt kwaad, maar zij zijn diep ongelukkig. Zijn niet in het bewustzijn van eenheid van liefde. Hebben zo veel ondervonden, dat het ook niet kan. De persoon waar ze bij komen zal bewust of onbewust iets in zichzelf hebben, wat dat aan trekt. Deze aantrekkingskracht kun je natuurlijk stimuleren of juist transformeren. Doordat de mens nu steeds meer open gaat - programma's van Tineke en al dat soort dingen - hebben die energieën ook steeds meer vat op ons. Zowel positief als negatief. Alles heeft twee kanten. Het is juist goed dat dit gebeurt, want daardoor gaat de gesloten deur open, die wetenschap en maatschappij - neem me niet kwalijk voor de wetenschappers hier - gezet hebben naar die onbewuste dimensies, naar spiritualiteit toe. Die deur gaat langzaam open. Maar, hoera, daar komt een enorme stroom, positief en negatief, naar ons toe. Het is nu dus ook zaak, juist voor de spirituele hulpverlener, om mensen ook daarin te begeleiden en voorlichting te geven enz. Alle disharmonie in jezelf trekt datgene aan en verdubbelt, wat aan disharmonie om je heen is.

--- Je zegt nu iets heel moois, vind ik. Want wij hebben meest het gevoel, dat we geholpen worden van die andere kant. Nu opent het ook het vizier, dat wij de mogelijkheid, ook weer hulp kunnen bieden aan die andere kant.

Z: Jazeker, want deze zaal is nu vol met jullie. Maar als jullie eens wisten, wat hier allemaal nog zit.

Dat is ook weer een van die gebeden in de tempelviering: 'dat er een nieuwe aarde in een nieuwe hemel komt'. Toen vroeg ik in mijn onschuld naar boven, zegt u het niet verkeerd? 'Nee, het is niet verkeerd, de nieuwe aarde betekent het nieuwe bewustzijn van de zielen die overgaan en die weer terugkeren'.

Dus 'pardon' naar boven. Ik ben soms een eigenwijs persoon.

Wil iemand hier nog op ingaan? Het is namelijk heel belangrijk. Ik denk dat jullie steeds meer hiermee in aanraking komen, vooral ook door de multireligieuze samenleving, die wij nu krijgen. Daar zit heel veel magie in. Want ik ben van plan om, ik weet nog niet wanneer, een cursus of groepen, te doen over magie. Want dat speelt nu heel erg. En ik merk dat gewone Nederlandse mensen, die misschien nog nooit van magie hebben gehoord, maar die wel spirituele hulpverlening doen, heel hard bezig zijn met magie. Van zwart tot grijs tot wit. Daar moeten we ook iets mee.

--- Misschien een hulpmiddeltje, wat bij mij heel erg goed werkt. Als er bijvoorbeeld kinderen, maar ook volwassenen komen, die ervaringen hebben met mensen die ze zien, maar ook monsters en heksen, wolven enz., waarover ze het hebben. Als je heel goed luistert naar de kinderen, waarover ze het hebben, wat die gestalten zeggen, kun je ook vaak ontdekken wat de pijn in het kind is. Want die trekt dus aan, wat eigenlijk in zo'n kind zelf zit. En dan heb je gelijk het entree voor de hulpverlener. Kijk, dat is het stuk waar het kind aan dient te werken.

Z: Dat is waar.

Ik merk dat ik verder ga: Esoterie komt na de mystiek. In het etherisch veld om ons heen, daar deponeren wij als vormgeving, datgene wat in ons denken en onze emoties zit. Wij creëren dus elementalen, of energie vormgevingen, voortkomend uit onze eigen gedachten- of emotiewereld.

--- Er is zo mooi over gesproken, dat je die dingen oproept vanuit jezelf. Je reikt een hulpvrager iets aan: 'het zit in jezelf en er moet een verandering in komen'. Maar dat gaat natuurlijk niet een twee drie. Wat doe je dan met die angsten die toch blijven spelen?

Z: Je kunt het natuurlijk niet zo ongenueanceerd aanreiken. Dan breng je natuurlijk bij die persoon een enorm schuldgevoel teweeg. De uitleg is dan, dat zijn entiteiten, - of liever energieën om ons heen - die totaal leven in angst, in liefdeloosheid in alles wat is gebeurd. Deze energieën voeden zich met datgene wat wij uitzenden. Dan breng je het al wat genuanceerder, waardoor die persoon niet direct in een schuldvraag terecht komt. Dat is juist heel goed. Hierdoor breng je de mens tot een grotere verantwoordelijkheid en inzicht naar zichzelf toe. Die grens is heel subtiel en heel moeilijk, want je mag natuurlijk ook weer niet zo'n persoon als het ware aansprakelijk stellen voor wat daar is. Dat werkt ook niet. Dat is dan helemaal verkeerd. Jullie inspiratie, inzicht en intuïtie is onontbeerlijk om met dit soort globale kennis te werken.

--- Een opmerking. Wat er hier sterk speelt is dat we veel geduld moeten hebben als hulpverleners. Als we iets hebben dan willen wij het meestal morgen opgelost hebben. En we vergeten dat het heel veel ontwikkeling vraagt, om dat te laten indalen en te verwerken en tot besef te laten komen. Als je dat besef hebt, dan lost het zich op. Als je na drie behandelingen dat opgelost wilt hebben, dan ben je over vijf jaar nog bezig.

Z: Ja, maar ik denk ook niet dat het goed is om er twaalf van te maken. Ik denk, dat het goed is om in je behandelingen heel duidelijk op de kracht van de persoon zelf in te spelen. Dat is noodzakelijk.

--- Mag ik een praktijkvoorbeeld geven? Ik had een heel slechtiende lerares, die werd in haar huis ontzettend geplaagd door een entiteit. Het vloog in de gordijnen. Dat was heel bedreigend voor haar. Toen heb ik haar voorgesteld, om die persoon uit te beelden, op de manier zoals zij - niet echt waar kon nemen, omdat ze slecht zag - hem zag, echt puur van binnen. Toen heeft ze hem gemaakt in de vorm van een pop. En toen hebben we afgesproken, dat ze de pop de ruimte zou geven om er af en toe te mogen zijn. Op het moment dat ze die entiteit waarnam, dat echt de gordijnen heen en weer gingen, vatte zij de pop en zei 'je mag er nu even zijn. Ik vind het goed'.

Z: Ik ga er even op in. Daar is in Nederland de stichting Weerklank, waar prof. Romme met nog enkele anderen mee werken. Daar ben ik ook mee in contact geweest. Die zijn bezig om - gelukkig begint het nu door te dringen, dat iemand die stemmen hoort niet per definitie gek hoeft te zijn, maar nog wel ziek is. Dat is al een vooruitgang. Dat is natuurlijk ook niet altijd waar. Het gaat langzaam aan toch de goede kant uit. Ik denk zeker, dat een spirituele hulpverlener een duidelijk inzicht daarin in zichzelf moet kunnen krijgen, dat het niet altijd entiteiten zijn, daar buiten die persoon.

Maar dat het vaak de subpersoonlijkheden in die persoon zijn. En het is heel moeilijk om dat te leren onderscheiden. Ik denk dat een spirituele hulpverlener, van welke kant dan ook, alleen maar tot zijn beschikking kan hebben, het inzicht aan de mens te geven, denk er om alles wat jij negatief denkt, wat niet in liefde is, ook met jezelf, alles wat je negatief voelt wat niet in liefde is met jezelf, is een opening naar negativiteit wat naar je toe komt. Maar ook wat daar diep onder in jezelf al aanwezig is vanuit datgene wat je hebt ondervonden. Dan behoef je niet direct over reïncarnatie te spreken. Dat maakt mensen vaak bang. Maar wel vanuit datgene wat daar al aanwezig is in jezelf. Dat helpt de mens al een stuk verder. Ik hoop dat er op een gegeven moment ook vanuit wetenschap en spiritualiteit een soort verbinden komt van begrijpen, dat aan de ene kant dat die stemmen subpersoonlijkheden zijn. 'Voice over' noem je dat. En aan de andere kant energieën om je heen, die daarop inspelen. Die daarvoor worden aangetrokken en dus zich als het ware - het klinkt heel lelijk - vol vreten daaraan.

--- Maar dat is toch ook een eenheid?

Z: Dat is in wezen ook wel een eenheid. Natuurlijk. Want we bestaan allemaal uit deze eenheid, maar het is wel zo, dat elk individu er zijn eigen invulling en vormgeving aan geeft.

--- Dus uiteindelijk is het zo, dat de mens zelf vanuit zijn geest creëert, vanuit zijn vermogen en vanuit zijn onvermogen. Dus de mens is zijn eigen schepper.

Z: In heel oude Javaanse geschriften, die ik kort geleden onder ogen heb gehad, de Wali Sanda heet dat, wordt, - in heel oud Nederlands met twee o's en twee e's, - melding gemaakt hoe een mens in wezen de schepper is van zijn eigen wereld. Dit heb ik twintig jaar geleden ook al zo doorgegeven in een heel andere vormgeving, in andere bewoordingen. Dit is een waarachtig feit, dat de mens met zijn bewustzijn de schepper is van de wereld om hem heen. Het hangt van ons eigen inzicht af, welk deel van ons scheppingsvermogen wij gebruiken om tot een vernieuwde wereld te kunnen komen.

Ik wou hiermee eindigen. Ik denk, dat het goed is om nu even in stilte te zijn:

Er is zo veel gezegd en gesproken.

Laat dat nou alsjeblieft maar allemaal los.

Datgene wat voor jezelf van belang is, dat komt weer terug.

Laat het indalen. Wees er in je denken niet steeds mee bezig, want dat is niet goed.

Ook niet in je emoties. Laat het los.

En weet in jezelf, dat je bent een gezegend mens. Waarom gezegend?

Omdat juist jij, mens, op deze aarde mag zijn, in jouw unieke zijn.

En dat jij mens in jouzelf de kracht en de liefde hebt gevonden, om jouw weg te gaan. Verbindt dat met elkaar en voel, dat er nu een grote dankbaarheid en vreugde om ons heen en in onszelf is. Vreugde, dat we zo met de geest samen mogen werken.

Vreugde, dat we zo mogen deelnemen en werken aan het nieuwe bewustzijn, opdat er toch eens verlossing zal komen.

Vanuit de geest wordt gevraagd,

dat u allen datgene wat hier is gegeven in uzelf, vanuit uw eigen achtergronden zodanig wilt gaan realiseren, dat er de volgende keer wederom, vanuit dit drieluik, ritueel, esoterie en mystiek, gewerkt kan worden, zodat wij ook werkelijk dieper op alles kunnen ingaan.

Zowel in de materie, het fysieke, als in de esoterische kennis, dus eigenlijk de energetica. Dan komen we tot de mystiek van de werkelijke eenheid van het zijn.

Ik wens u al het goeds en ik dank u voor uw aanwezigheid, maar vooral voor datgene wat u hier heeft kunnen bijdragen. Dat is het nieuwe, het nieuwe tijdperk: Samen werken aan het nieuwe bewustzijn. Dank u wel.

Tweede bijeenkomst

11 februari 1995

Inleiding

Heerlijk om zo weer met elkaar de hemel te kunnen bestormen. Om dat te bereiken, moet je toch vaak in je leven drempeltjes nemen, hekjes open en dicht doen. Soms denk je dat er een hekje staat en dan is het het eigenlijk niet.

We zullen dan nu verder gaan - ik zie die weg voor me. Wat werd gegeven - ik weet niet precies wat er werd gegeven - is, denk ik, iets wat wij met elkaar zullen moeten gaan uitspitten, wat het inhoudt. Kijk, zoals u hier allemaal zit, u komt allemaal uit verschillende achtergronden en u bent toch samen gekomen om juist in die verscheidenheid van vormgeving, die van u is, tot een bepaalde eenheid te kunnen komen. En met die eenheid wordt niet bedoeld, dat we allemaal gelijk zijn en allemaal hetzelfde denken - oh, alsjeblijft niet - maar dat er vanuit die eenheid in dit land te willen komen tot een vernieuwd bewustzijn, hetgeen een enorme hulp kan zijn in onze maatschappij, dat is een prachtig gegeven. Dat is een gegeven, waar je als hulpverlener en vooral als spirituele hulpverlener, zoals jullie hier allemaal toch zijn, ontzaglijk veel mee kunt doen. Wat is de eenzaamheid van die weg, die wij lopen?

Dat is vaak het onbegrip, wat naar ons toe komt. Dat is vaak de angst in het eigen ego, de eigen persoonlijkheid. Ik heb het de vorige keer gehad over de basale onveiligheid, wat in elk mens, in elke persoonlijkheid aanwezig is. Daar kunnen beperkende energieën in liggen, die ons afhouden van het als het ware doorlopen op die weg. Die beperkende energieën, die in ons zijn en ook vaak in de hulpverlener aanwezig zijn, dat zijn de energieën, die maken dat die hulpverlener zich in een meerwaardepositie gaat opstellen naar de hulpvrager in de reguliere hulpverlening. Ik wil het niet aanvallen, hoor. Hier zitten ook veel reguliere hulpverleners. Het is me toch vaak opgevallen, dat de meerwaarden, die de vakkennis in de hulpverlener aanbrengt, niet de basis mag of kan zijn in de wijze waarop de hulpverlener de hulpvrager tegemoet treedt en zijn hulp verleent.

Ik heb u de vorige keer gesproken over de energieën, de vaak onbewuste energieën, die in het menselijk verkeer spelen; zeker in het hulpverleningscircuit. De energieën, die daar spelen zijn heel subtiel, worden absoluut niet onderkend of herkend. In de spirituele hulpverlener is een opening, is absoluut een weten van deze subtiele energieën, waar zij/hij mee kan gaan werken. Deze subtiele energieën, die bepalen, hoe die hulpvrager de hulp, die hij van die hulpverlener krijgt, kan integreren en zelf kan gebruiken, waardoor hij datgene waarvoor hij komt zou kunnen reguleren en transformeren. Dit is verschrikkelijk belangrijk.

Deze subtiele energieën zijn van zo'n grote betekenis en waarde. Dat heeft de mens nooit begrepen. Misschien in de oudheid wel. In oude, ook Esseense geschriften, in de oude inwijdingsriten en dergelijke is dit wel naar voren gekomen. Bepaalde mystieke genootschappen werken hier ook mee. Altijd in het geheim. Wat mij werd aangereikt is, dat alles wat tot nu toe geheim was nu open en in de totale openbaarheid moet gaan komen. Want dat juist de mens van nu daar aan toe is, door die spirituele doorbraak die op het punt staat te gebeuren, om met deze subtiele energieën, vanuit de ontwikkeling die ons intellect in de materie heeft doorgemaakt, te kunnen gaan werken.

Ik zal u enkele punten aangeven, waarop alsjeblijft zo dadelijk uw vragen kunnen komen. Ik vraag u daarbij om de vragen, natuurlijk vanuit uw eigen achtergronden, daar zit u ook voor, vanuit uw eigen context, persoonlijkheid, te richten op datgene, wat ik zo dadelijk aan punten

zal aanreiken. Want dat is verschrikkelijk belangrijk. En wat daar gezegd werd, richt je op de persoon, die de vraag stelt niet met een kleuring van bijvoorbeeld: 'Wat stelt die een stomme vraag' of 'Wat stelt die een prachtige vraag'. Nee, neutraal zo van: 'Hé, wat zegt hij of zij? Wat kan ik daar mee?'

Dan vergroot je de energie van het spirituele weten, dat dan kan komen. En ga niet te snel na het antwoord op een vraag, op de volgende vraag over. Het moet, met een heel ouderwets woord beklijven. Het moet als het ware in je lijf helemaal handen en voeten krijgen.

Het eerste punt dat me wordt aangereikt is:

Het werken van deze heel subtiele energieën in de relaties. De relaties man-vrouw, ouder-kind, familie, degene die naar je toe komen, hulpverlener-hulpvrager en in het gewone menselijke verkeer met collega's op je werk. Hoe werkt dat? Wat kun je daarmee?

Dus ieder van u stelt zo mogelijk vanuit uw eigen achtergrond een hier op gerichte vraag.

Het tweede punt is de herkenning van deze dieper liggende spirituele energieën en de kennis hiervan. Hoe kunnen wij die in ons leven gebruiken, in ons gewone mens zijn, zonder - daar zit een heel grote valkuil in - in dat het ego, altijd een heel slim persoontje, zich hiermee gaat verrijken en bevoordelen, op welke wijze dan ook.

Deze twee punten zijn, geloof ik, genoeg. Daar zit ontzettend veel in. In de dieptepsychologie is daar heel veel mee te werken. Ik denk ook vanuit de medische kant, maar vooral ook vanuit de sociaal-maatschappelijke kant. Beklijft dit allemaal bij u?

Ja, is het ingedaald? Ik heb u de vorige keer al uitgelegd, dat de nieuwe werkwijze van het spirituele bewustzijn is, dat nergens een meer- of minderwaarde zit. Dat wij gewoon samen werken, om - hemel bestormend - naar beneden te krijgen wat een ieder van ons daarmee vanuit eigen achtergrond en context kan doen. Dat is belangrijk. Kijk, die informatie die via mij wordt gegeven is neutraal; is, ik wil niet zeggen algemeen, maar die is toch alles omvattend. Dat kun je pas differentiëren, wanneer je daar vanuit je eigen achtergrond handen en voeten aan geeft. Dan kunnen we het gaan uitspitten en doorspitten - misschien een beetje profaan gezegd - wat je ermee kunt. Want daarvoor zit je hier, nietwaar? Wat kun je er mee? Anders had je niet behoeven te komen. Zonde van je energie enz.

Dus het eerste punt is deze dieper liggende, nog niet herkenbare spirituele energieën, die werkzaam zijn in ons gehele menselijke verkeer, op welke niveaus dan ook. Wat kunt u hiermee? Wat wilt u hierover vragen?

Ga dat nou vertalen. Maak je eigen vertaalslag naar je eigen achtergrond. Ik kan per slot niet al die achtergronden hier benoemen. Dat zou ik niet kunnen. Maar u kunt zelf de vertaling maken naar iets wat u is gebeurd, iets in uw praktijk, iets waarin u dit kunt herkennen. En dan kunnen we dat nu samen uitspitten van 'Hé, wat kun je er dan mee?' Dit is belangrijk.

--- Ik moet denken aan iets, dat ik heb meegemaakt. Ik heb een heel fijne spirituele vriend in het toenmalige Tsjecho-Slowakije. Daar had ik op een gegeven ogenblik een heel fijn spiritueel contact mee. Ik heb met hem samen in mijn werk een lezing moeten geven. Hij hield het eerste verhaal, en ik heb ervaren, gevoeld hoe dat is om met iemand samen te werken, waarmee je een spiritueel contact hebt. Toen heb ik zo reëel ervaren, dat als je met mensen samen werkt en het goed voelt, dan doet het er niet toe of dat weten er bij die ander is. De spiritualiteit is er bij die ander gewoon.

Z: Die is er bij iedereen.

--- Daar was geen scheiding. Ik geloof dat wij hoe langer hoe meer mensen moeten proberen te bereiken zonder het te benoemen. Ook zonder esoterie en al die kennis.

Wat ik zo graag wil proberen is het laten voelen, dat in ieder mens zo ongelooflijk veel spiritualiteit is en dat dit zich uit in de gewone dingen van alle dag. Daar de mensen proberen op te wijzen.

Z: Dank je wel. Dit vind ik een prachtig voorbeeld. Ik sprak vandaag iemand, die had het over flippo's. Dat zijn geflipte mensen. Die zijn geflipt in de spiritualiteit.

Het flippen in de spiritualiteit houdt in, dat het ego zich baseert en bevoordeelt, dus zich sterker maakt - een bepaalde arrogantie in de persoonlijkheid is dat, nietwaar? - op die esoterische kennis, die hij heeft en die hij weet. De andere kant van de flippo's - ik zal ze zo maar blijven noemen. Ik vind het een leuke naam, hoewel dat toch ook niet vriendelijk klinkt - is toch dat de mensen, die door de onmacht om dit in hun dagelijks leven te integreren, onderuit gaan. En dat is dood zonde. Dat verhaal van X, dat houdt in, dat je vanuit de eenvoud van het hart - Zo gij niet zijt als de kinderen - de kennis die je hebt, je niet als kennis ventileert daar waar het helemaal niet op zijn plek is, helemaal niet past of waar niemand het kan ontvangen.

Maar dat je dit weten, zodanig in jezelf integreert, dat je daardoor een uitstraling hebt, die alleen is gebaseerd op de werkelijke gelijkwaardigheid, de acceptatie van de ander, daardoor de ander in zijn volle waarden latend en jijzelf daardoor als het ware de gouden sleutel aan reikt. Ik ben soms poëtisch. Dat moet je me maar vergeven. Dat verhaal van hem sluit hierbij aan.

--- De vorige keer heb ik hier dat boekje gekocht van Heer Melchizedek. Dat moest ik lezen en ik kon niet meer stoppen. Nu was een heel goede Duitse vriend van ons overleden en daar zouden we de volgende dag naar toe gaan. Met dat boekje krijg ik zo veel moed om daar naar toe te gaan en ik besluit om de kaarsen voor de zekerheid mee te nemen. Ik kom daar en die avond krijg ik de gelegenheid met zo'n goed gevoel om voor onze vriend de kaarsen aan te steken en daarbij te vertellen. In het gesprek komt onder andere naar voren, dat als je bijvoorbeeld, zonder dat de ander het merkt of weet, maar een echte glimlach zo van binnen kan geven, dan is het alsof er een vonkje, ook al ziet de ander het niet, een goudvonkje in de lucht vliegt. En op dat moment komt van de kaars een heel hoge goudvonk. Het is daar zo prachtig geweest. En dat is het gekke, ik ben altijd zo emotioneel, ik moet altijd overal om huilen en daar vecht ik altijd tegen. En ik was de enige die niet behoefde te huilen. Zo voelde ik dat van die sterkte. U zegt altijd, je moet mijn tekenen verstaan. De volgende dag liep ik daar weer met dat ontzettende gevoel van blijheid en ik heb het gouden kruis kunnen gebruiken in de kapel. Toen kwam onmiddellijk de gouden zon er aan. Ik liep op dat kerkhof en ik kreeg in m'n hoofd van 'Als het kan, mag ik dan daar iets zeggen, als de gelegenheid daar is?' Per ongeluk loop ik helemaal vooraan, terwijl ik helemaal geen familie ben. Dat gebeurt dan allemaal. En terwijl ik bij het kerkhof sta komt boven die oude bomen zo'n prachtige gouden zon en die scheen mij recht in het gezicht. Ik kon alleen maar aan haar vragen: 'Is het goed dat ik even maar iets mag vertellen?' Ze zegt: 'als je dat voelt, dan mag het'. Ik kon hele, korte, mooie zinnen maken. Ik voelde niets van bonkend hart of ego. Dat vond ik een prachtige ervaring en ben daar heel dankbaar voor. Nu ik thuis ben moet ik daar iedere keer aan denken. Dat hoge gevoel is weg, dat heb ik niet meer. Maar u zegt van 'Je moet Mijn tekenen verstaan'.

Z: Niet de mijne hoor, maar dat wordt gezegd.

Dit is natuurlijk een mooi verhaal. Je hebt een bijzondere spirituele beleving gehad. Het merkwaardige is - is dat merkwaardig? - dat een diepe spirituele beleving in het leven van alle dag weer grijs wordt en verdwijnt. Ik denk, dat we dat allemaal meemaken. Waarom zou dat zo zijn? Zou dat niet zo zijn en zou dat aan een stuk altijd door bij je blijven, dan zou je

niet meer in dit leven van alle dag, van de materie, jezelf kunnen realiseren. Want dan zou je steeds in een ander niveau zijn, in een andere sfeer, waardoor je niet die levenskracht zou hebben om juist nu in dit leven en vooral in de omstandigheden waar je bent, je zelf in stand te houden en te kunnen realiseren. Dus wees daar nou niet verdrietig over of denk niet van 'Nou is het weer bij me weg, want ik ben niet waardig', of zo.

Maar begrijp nou, dat dit de natuur is. Dit is die alles doordringende, liefdevolle intelligentie. Die uitdrukking, 'die alles doordringende liefdevolle intelligentie', die dus tot stand brengt dat de mens kan gaan leren omgaan met spirituele belevenissen, met doorbraken, met weten. Wat in het verhaal ook nog in zat, wat ook in het verhaal van X zat is, dat het absoluut niet noodzakelijk is, om je esoterische kennis te ventileren, te profileren, maar dat het enige waar het op aan komt is, dat er in jezelf een niet door het eigen egobewustzijn gekleurde - dat is heel moeilijk natuurlijk -, maar een natuurlijke liefde kan uitstralen. Dat moet je natuurlijk allemaal op je eigen manier kunnen realiseren en kunnen brengen en ook alsjeblieft uitzoeken, waar je het brengt. Stel je voor dat je als de arts de deur open doet en de patiënt komt binnen en je staat daar heel liefdevol te stralen of een mantra te zingen. Dat is helemaal niet op z'n plaats. Ik bedoel maar, dat je het onderscheidingsvermogen in jezelf gaat aanleggen, waar en wanneer. Daar zit de liefde in. Waar en wanneer en of. Is dit allemaal ingedaald?

--- Het raakt mij heel diep. Ik geef lezingen, dat is gemakkelijk. Cliënten, dat is ook gemakkelijk. Tenslotte, geef ik een dag in de week les op school in het centrum van Rotterdam, tussen kinderen van alle nationaliteiten, waar ik geen woord over spiritualiteit mag spreken. Waar je eigenlijk alleen maar spiritualiteit moet zijn. Wat ik merk is, dat het net is alsof ik een trede mis. Ik heb het gevoel, dat je ergens in moet gaan staan, op een of andere manier in een diepte in jezelf, waardoor je zonder woorden een soort energieveld legt, en kinderen kunt bereiken op een niveau, waardoor er toch iets ontstaat. Kun je me daarin helpen? Ik kan niet zien wat het is.

Z: Ik kan het wel zien en mag ik misschien daarover spreken?

Maar is het bij u allemaal doorgedrongen?

Ik moet natuurlijk zelf niet te vlug een antwoord geven, terwijl ik net gezegd heb 'Laten we het rustig doen'. Dus jullie moeten mij ook even aan mijn jasje trekken, als ik dat wel doe. Dat is ook niet goed.

Wat in deze drie verhalen naar voren komt is in wezen hetzelfde. Ik denk dat het het tiende inzicht is uit het boek 'Celestijnse belofte'. Ik heb hem nog steeds niet gelezen. Ik vergeet hem telkens mee te nemen. Daar worden allerlei inzichten in gegeven in een mooi avonturenverhaal, spelend in Peru en het tiende inzicht ontbreekt. Ik denk, dat het tiende inzicht dit is, wat nu in deze drie verhalen naar voren komt en wat we nu met elkaar gaan uitspitten. Dat wat jullie alle drie daar hebben gedaan, bewust of onbewust, is niet je ego bevoordelen met je kennis; alle esoterische kennis en het weten en zo. Het is gewoon zijn vanuit de integratie van die kennis in je persoonlijkheid. Dat is dus de mystiek. Dat doe je in gradaties van niveaus. Ik weet niet hoe veel gradaties er zijn. Enorm veel. Dat doe je dan zodanig, dat je een energieveld aanlegt, waarin zonder woorden, zonder kennis, zonder begrip van deze diepste achtergronden, waarin een ieder zich veilig en geliefd voelt. Dat is die gouden sleutel. Dat is dus de werkelijke integratie van de mystiek.

Terug naar de hulpverlening. Ik hoor al, denk ik, hier en daar zo van: 'Ja, het is natuurlijk mooi gezegd, maar wat doe je nu ermee in de praktijk?'

Wat hier nu wordt gegeven is een neutrale aanreiking hoe het kan werken. Hoe je er mee gaat werken, dat is van u. Dat is van jullie zelf, hoe je daar in jullie eigen context mee kunt gaan werken.

En ik zou het heel fijn vinden, als van een spirituele genezer, een sociaal-maatschappelijke hulpverlener, misschien een psycholoog of een arts, iets naar voren komt. Want daardoor maak je een luikje open en trek je er iets uit, wat iedereen weer van dienst kan zijn. Dus een energieveld, dat wordt aangelegd - eigenlijk in de eenvoud van het zijn, gebaseerd op al dit spirituele weten, maar het ego niet verrijkend en bevoordelend - waardoor de ander zich in gelijkwaardigheid en veiligheid kan plaatsen en kan voelen.

--- Ik werk met kinderen en ben pedagoog. Ik merk dat als ik zelf in het leven sta en de vreugde van het leven ervaar, dat ik veel beter kan werken. Als ik in mijn leven het voor mezelf niet goed maak, dan kan ik het ook niet goed met de kinderen vinden. Dus ik moet mijn eigen leven zo inrichten, dat ik zelf de vreugde ervaar.

Z: Hebt u dit allemaal gehoord?

Het uitspitten; dat gaan we dus doen. Een gek woord. Ik weet geen ander woord. Verzin jullie maar een mooier woord. Wat betekent dit ten opzichte van de wereld van energie, de energievelden in en om ons heen en hoe kun je dit dan in de maatschappij handen en voeten geven?

Houdt dit dan in, dat je altijd zelf een hoog spiritueel wezen moet zijn? Kijk naar mijn mimiek. Van met mijn neus omhoog. Dat je zelf altijd in de opperste vreugde moet leven en zingend door het leven gaan?

Dat is natuurlijk waanzin. Dat kan gewoon niet. Het houdt wel in, dat je op de achtergrond deze kennis wetend dat je als mens zelf, - en daar is een valkuil, daar mag het ego zich dus niet op beroepen of beroemen - een punt van stilte en integratie moet hebben bereikt, voor en voordat je iets in jouzelf aan een ander kunt vertellen of aan kunt reiken. Waar zit dat in?

Ik zei de vorige keer ook al, dat de hele mensheid op weg is naar de vierde inwijding. De opening van het hart chakra. Het uiteindelijk bewust beleven van de energieën van het hart chakra. De liefde. De basis van de liefde in de persoonlijkheid is, in werkelijke onvoorwaardelijke acceptatie brengen.

Jouw zijn. Als mens, met al jouw licht en schaduwaspecten, in wezen onbelangrijk, brengen tot een onvoorwaardelijke acceptatie. Dat houdt in, dat er daardoor in jou een grote mate van spirituele weerbaarheid gaat komen. Wat betekent dat?

Spirituele weerbaarheid houdt in, dat je door de onvoorwaardelijke acceptatie van jouw menselijk zijn, in jouw gebeuren, in jouw context, in alles wat je bent, een bepaalde mate van innerlijke 'onkwetsbaarheid' komt. Allemaal mooie woorden. Wat houdt dat dan weer in?

Dat houdt in, dat datgene wat van buiten af naar je toe komt - dat kan vreselijk zijn, we maken soms de meest erge dingen mee en datgene wat in jouzelf zit aan onverwerkte emoties, aan dingen die in je leven zijn overkomen, die je gedaan hebt, dat daar een zodanige mate van liefdevolle acceptatie en dus vergeving gaat komen, waardoor er als het ware een energieveld in jou wordt opgebouwd, waardoor je in jezelf de kracht krijgt om dat licht in jezelf, dat weten van die hoogste universele aanwezigheid, die liefdevolle intelligentie, die super nature, dat je dat hebt en in jouzelf bent, om jouw leven daarop te baseren en van daaruit te verrijken. Dat is een energie in jouzelf, die zo'n enorme straling heeft dat die de ander kan raken en stimuleren, wat in die ander in principe ook aanwezig is. In principe. Soms is hij zich dat niet bewust. En dan moet je soms wel spreken en uitleggen en soms hoeft dat ook niet. Dan is die uitleg niet eens nodig. Graag een vraag hierover.

--- Wat je nu omschreven hebt, dat herken ik in mijn werken met kinderen steeds meer. Daar voel ik inderdaad die liefdesverbinding en dat onpersoonlijk te kunnen aangaan, is gewoon fantastisch. En ook ervaar ik dat in de omgang met vrienden. Waar ik het alleen ontzettend bij mis is bij mijn liefdesrelatie. Als het dus dicht bij mij is.

Daar kan ik die verbinding niet mee aangaan. En dat is verschrikkelijk moeilijk. En dat kan veel pijn doen en het geeft mij zo'n vacuüm gevoel. Zo'n leeg gevoel.

Z: Herkennen jullie dit allemaal? Kun je het ook niet alleen in jezelf plaatsen - wat natuurlijk heel belangrijk is - maar ook misschien in je werk, in datgene wat naar je toe komt, in datgene wat je mee maakt, wat je hoort van anderen naar je toe?

Het doet pijn. Nou, ik weet er van.

Dat heeft te maken met de basale onveiligheid die onbewust in ieder mens aanwezig is. Deze basale onveiligheid is vanuit de eeuwen her ook uitgelegd vanuit het spel der engelen. Dit spel der engelen - in de christelijke godsdienst heet het de val der engelen - was de indaling van geest in materie, waardoor de dualiteit werd geschapen. De mate van deze dualiteit, die in de verdichting van materie natuurlijk steeds directer werd ervaren, bracht in de mens, in de materie, een schuldbesef. Dat heeft men, in alle religies en godsdiensten door de eeuwen heen, willen afkopen met bloedoffers en mensenoffer, dierenoffers enz., tot dat de monotheïstische godsdiensten kwamen.

Dat schuldbesef moest toen op een andere manier afgekocht worden. Dat is heel diep in de genen van de mens doorgedrongen, ingedrongen, als een virus. Heet zoiets niet een virus in de computer? Ik weet niets van computers, maar dat heb ik vorige week opgevangen. Dus het virus dat in de menselijke computer is binnen geslopen, door de eeuwen heen. De mensheid heeft door de eeuwen heen geworsteld om zich daarvan te bevrijden. Dat ging via al die religies en godsdiensten. Nu zijn we, heel cruciaal, op het punt gekomen, dat we ons daaraan pas werkelijk kunnen gaan ontworstelen, door inzicht en begrip, dat het in ons zelf zit en niet iets is wat naar buiten toe moet gebeuren. Niet naar een hogere macht, niet naar een leergezag en niet naar een weet ik wat. Waar zit het dan in?

De dualiteit van geest en materie, ontstaan toen geest indaalde in materie. Van die dualiteit werd altijd gedacht en gemeend, dat de mens in de materie dat niet zou kunnen verlossen, veranderen. Vele grote geesten, die in de wereld zijn geïncarneerd, hebben daar een mate van inzicht in gegeven. Heer Boeddha was daar een heel grote in. Toen kwam, wat in de christelijke godsdienst wordt genoemd, de Verlosser. Toen kwam Jezus, de historische Christus, die drie jaar lang de indaling was van de kosmische Christus, de Sanat Kumara - Sunai Kumari, weet je wel? - de Zonnelogos, nou geef het een naam.

Dus nu kan de mens zich gaan ontworstelen aan dat schuldbesef, door het begrip, dat het niet van buitenaf moet komen. 'Hij was de grote Verlosser. Hij zal het wel doen. Veilig in Jezus armen.' Wie zei mij dat toch? Nee, veilig door jouw begrip, door jouw licht, door jouw kracht, door jouw heilige vrije wil om in jouzelf deze verlossing tot stand te brengen. En het daardoor - in gradaties van niveau natuurlijk, niemand is volmaakt, we hebben geen vleugels - door te geven aan degene, die tot jou komt.

Ik wou ergens naar toe, maar weet niet meer waar ik naar toe wou.

--- Persoonlijke relaties.

Z: Ja! hè, hè!

Van leven tot leven bouw je karma op. Dat is niet negatief. Het is gewoon werk en herkansing tot verlossing. Dat gaat van leven tot leven verder. Daar kom je allerlei mensen in tegen, nietwaar? We komen honderden mensen tegen. Met iedereen heb je een mate van relatie. Ik heb bijvoorbeeld een relatie met jullie. Dat noem je dan een relatie. Dat is een interactie, dus is het een relatie. Je komt ook mensen tegen, daar heb je een wat directere, intiemere relatie mee. Een intiemere en directere interactie.

Deze directere relatievormen, die je krijgt met de mensen, door de levens heen, om je heen, hebben natuurlijk licht- en schaduwkanten. De persoonlijkheid is daar natuurlijk altijd helemaal in betrokken. De gedachtewereld geeft aan, hoe de emoties willen gaan werken. Haal uit alles wat er gezegd wordt, wat je voor jezelf kunt gebruiken. De gedachtewereld geeft aan, wat emotioneel gebeurt en andersom; het is dus een interactie, een relatie, gedachtewereld en gevoelswereld, in de zonne-energieën, de plexus solaris, dus het emotiegebied. Maar dan nu verder. De mens heeft zich nu zodanig ontwikkeld, zijn intellect is zo ver gekomen, dat hij nu met begrip zich deze, wat vroeger esoterisch was, (geheim betekent het eigenlijk; heel diep verborgen in genootschappen en zeer ingewijden en hoger mens en zo) bewust kan worden. Het komt nu naar het gewone volk, als ik het zo mag noemen. Wij, gewone mensen, het gewone volk, hebben nu de kans, de kracht, de macht en de heerlijkheid en de eerlijkheid, om in ons zelf deze dualiteit, misschien niet helemaal, te kunnen oplossen.

Ik denk niet eens dat dit helemaal zal lukken, maar we kunnen wel zodanig transformeren, dat het ons niet meer bepaalt en niet meer als het ware tegen houdt van juist dat lichtwezen te zijn wat wij in werkelijkheid zijn.

Terug naar die relatie. De pijn daarvan. Wil je dat ik persoonlijk kijk?

In deze relatie, vanuit ook andere levens, elkaar ontmoet hebbend en niet alles is rozengeur en maneschijn - zo zal ik het dan maar noemen - licht en schaduw aan elkaar gegeven, in dit leven elkaar tegen komend en een herkansing, om nu tot een bepaalde mate van harmonie te kunnen komen. Die harmonie kan alleen maar gebaseerd zijn, niet op die basale onveiligheid die je allebei dus hebt en zeker ook naar elkaar uitdraagt, maar juist op de veiligheid van het weten: 'Ik ben veilig bij deze mens. Hoe kan ik veilig zijn bij deze mens?' Zij/hij naar jou en jij naar die ander. Het veilig kunnen zijn naar die ander is alleen mogelijk, als je beiden absoluut - en dat is heel moeilijk - die ander in zijn/haar waarden accepteert en laat zijn. Oh, dat betekent vreselijk veel. Ik meen, dat ik de vorige keer een voorbeeld van mij naar mijn kinderen heb gegeven. Die eerste jaren heb ik er ontzettend onder geleden. Allemaal mijn eigen domme schuld. Maar toch. Dat is natuurlijk ook een uitwisseling geweest.

Wanneer jij - en ik zal het even naar mezelf trekken - of ik bij de ander, vanuit mijn weten, vanuit mijn 'oh, dat is zo mooi, heus, dit moet je toch werkelijk weten, het zo naar de ander brengt, dan voeg ik mijn persoonlijkheidskleuring toe aan dat energieveld en aan de uitstraling daarvan. De toevoeging van jouw kleuring houdt in, dat je daardoor de ander als het ware ontzet uit zijn eigen kleuring. Daardoor wordt de basale onveiligheid, die bij ieder mens aanwezig is, zodanig gestimuleerd en geactiveerd bij die ander, dat die ander dat weer uitstraalt, waardoor in jou die drempel komt. Dus het is gewoon aan een stuk door een uitwisseling van deze heel subtiele energieën. Oef!

--- Ik ben spirituele healer. Een poosje geleden had ik een drugsdealer in mijn praktijk. Hij kwam omdat hij zich niet lekker voelde. Helemaal niet om van de drugs af te komen. Ik merkte van mezelf, dat ik altijd problemen met drugs heb gehad, omdat ik bang was dat mijn kinderen die fout zouden gebruiken. Ik kon daar eerst in mijn persoonlijke benadering niet mee overweg kon. Dat heb ik meteen aan de kant gezet, want ik heb gezegd, dat de mens komt om in zichzelf iets te veranderen, al kan hij dat zelf niet zo verwoorden en hij verwacht van mij, dat ik daar objectief tegenover sta. Ik heb daar een grens van mezelf moeten verleggen en helemaal buiten mijn persoonlijkheid heb ik hem heel objectief kunnen behandelen en hij vindt het heel prettig. Hij accepteert alles, wat ik hem aanbied. Meteen daarna, kwam mijn jongste zoon van veertien thuis en ik kwam er achter dat hij wiet had gebruikt, een stickie had gerookt en dat hij dat ook nog wel regelmatig deed.

Daar was ik vreselijk over van slag. Toen dacht ik, hoe kan dat nu; ik kan met die drugsdealer daar heel gewoon mee omgaan alsof het vanuit het spirituele heel goed kan worden. Het gebeurde ook. En nu betreft het mijn eigen zoon en dan weet ik niet meer wat ik er mee moet. Ik ben in mezelf gegaan en heb gezien hoe ik daar tegenover stond. Ik zag daar bij mijn zoon veel persoonlijks tussen liggen. En als ik hem vanuit hetzelfde oogpunt zou benaderen als die cliënt, dan respecteer ik meer het gevoel dat in hem speelt en ook wat in mij is. Toen ik dat zo voor mezelf had uitgemaakt heb ik dat aan mijn beide grotere dochters verteld, dat ik op die manier te werk was gegaan en dat ik hoopte, dat het dan voor iedereen verwerkbaar was en dat mijn jongste zoon op een andere weg zou komen.

Ik heb nog nooit zoiets positiefs meegemaakt met mijn familie, want iedereen heeft opeens een heel sterke band naar elkaar toe. Er heeft iets gebloeid wat eerder niet kon bloeien. Ik voel mijzelf daar heel sterk in en de beide dochters, die altijd heel afwijzend tegen al dat spirituele zijn geweest, groeien daar heel erg naar toe. Daar is een heel grote openheid gekomen. Ja, alles kan ineens.

Z: Wat vooral hierin naar voren komt - ik ben blij dat je het zo hebt gegeven - is, het begrip bij ons allen heel duidelijk te activeren, dat de eigen persoonlijke kleuring en constellatie invloed hebben op jouw manier van straling, van uitzending van energieën, of je nou genezer bent of ik weet niet wat. Dat doet er niet toe. Daar zit het in. De emotionele binding met de ander, veroorzaakt in jou - en elk mens - een angst dat je het niet goed zult doen. Dat je niet zult beantwoorden aan datgene wat die ander van jou verwacht. Dat jij niet zult beantwoorden aan datgene wat de ander van jou verwacht. Wat moeten wij hier dan mee? Met mensen die gaan inzien, gaan leren over spirituele energieën, hoe dat werkt. Wat kun je hiermee? Iedereen is hier mee behept. We hebben het allemaal. Dat heb ik ook. Zo lang je je afhankelijk opstelt van iets buiten of binnen je, ben je niet werkelijk in die doorstroming van licht, van energie, van eenheid, van integratie mystiek. Waar zit het 'm dan in?

De angst dat je niet beantwoordt aan de verwachting van de ander, geeft een schuldgevoel. Nu ben ik er. Dat schuldbesef wordt in een schuldgevoel omgezet. Dus wanneer jij denkt dat jij niet beantwoordt aan wat die ander van jou verwacht, dan voel jij je schuldig. Omdat jij je schuldig voelt, voel je je ook daardoor ontzet uit jouw zijn. Dus niet herkend, of niet geliefd. Miskend in jezelf. Dit zijn twee componenten, die sluiten haarfijn op elkaar en die zijn de grootste veroorzakers in de persoonlijkheid van ieder mens, waardoor de mens niet werkelijk kan stralen, niet werkelijk kan zijn in die eenheid, die integratie van geest en materie. Van licht in materie. Om een omschakeling te kunnen aanbrengen is het noodzakelijk, dat je gaat leren zien 'Waar word ik in mezelf gepakt? Door grote of kleine schuldgevoelens? Waar word ik gepakt door de macht die van het een of het ander naar me toe komt? Waardoor sta ik in mijn eigen onmacht en word ik onzeker en beantwoord dus niet meer aan mijn eigen lichtopdracht.' Dit is een heel cruciaal punt.

Ik denk, dat we nu niet hier meteen op in moeten gaan, maar dat jullie dit misschien even in jezelf moeten laten beklijven en straks kijken, hoe je daaruit, vanuit je eigen achtergrond wat mee kunt. En ga het vooral steeds brengen naar je werksituatie, naar de mensen waar je mee bezig bent. Dat is je vertaling. Het is vreselijk belangrijk. Kijken hoe dat werkt.

Dat heb je nu dus net gedaan. Nog even naar jou terug komend met die drugsdealer, ondanks de angst over je eigen kind daarin - ik ken dat, nou, negen pubers gehad. Oef! - kon je doordat je geen emotionele, dus bindende en dwangmatige relatie had met die drugsdealer, vrij daarin staan. Voer voor psychologen. Dat kind is een stuk van jou. Daar ben je helemaal verantwoordelijk voor. Daar moet je alles voor doen. Denk je dat je ook maar zo'n stukje daarin tekort schiet, oh, dan gaan we weer. Mea culpa, mea culpa, mijn schuld, mijn schuld, mijn grootste schuld.

Dat belet je om in die werkelijke straling te komen, in die werkelijke vrijheid. In de andere hulpgevendende energie kon je die drugsdealer geweldige hulp geven, doordat je hem objectief in zijn waarden kon laten, ook al zijn die waarden niet gelijk aan die van jou.

--- Ik vind het ontzettend moeilijk om juist in een intieme persoonlijke relatie - en dan bedoel ik niet van een moeder naar haar kind toe, want dat vind ik toch weer anders dan van man naar vrouw toe - toch ergens te proberen onpersoonlijk te zijn in zo'n intieme persoonlijke relatie. Met mensen buiten zo'n intieme relatie, omdat daar niet zo'n emotionele binding mee is, is het natuurlijk gemakkelijker om, zoals u daarnet aan gaf, op een onpersoonlijke, helemaal vanuit de liefde, te handelen en de andere totaal in zijn waarde te laten. In een heel intieme relatie, zoals die tussen man en vrouw, denk ik, dat het dan bijna onvermijdelijk is, om ook in het persoonlijke te vervallen. Anders wordt het een relatie, die ik bijna bovenaards zou noemen.

Z: Dat bedoel ik dus helemaal niet. Ik ben blij, dat je dit vraagt.

Wat je daar zegt is natuurlijk honderd procent waar. Je kunt met iemand in een liefdesrelatie toch niet onpersoonlijk zijn. Wat blijft er dan over? Dat gaat dus niet.

Dat wordt helemaal niet bedoeld. Wat wel wordt bedoeld - daar gaan we naar toe - is, dat er in jezelf een zodanig begrip gaat komen voor hoe al deze energieën werken en dat zijn energieën zoals angst, macht, onmacht, miskennis en schuld weet ik allemaal. Hoe werken die energieën? Daar gaat het om. Hoe werkt dat dan in jouzelf?

Je kunt nooit in een ander kijken, alleen in jouzelf. De ander is de ander. In een persoonlijke relatie, waarin jij - en niet alleen jij, maar iedereen, ik en allemaal - in jezelf verlangt, dat je helemaal herkend en begrepen wordt en alle liefde krijgt - natuurlijk, wie verlangt dat niet? - in die relatie, waarin je zo graag wilt, dat die ander zo denkt zoals jij denkt, zo voelt zoals jij het allemaal voelt, tenminste met jou samen wil delen wat jij allemaal hebt of weet. Dat is nou juist de kleuring en de valkuil in de persoonlijkheid, die de liefdevolle emoties in die persoonlijkheid dwarsbomen, versluieren, soms verstikken. Hoe dan wel?

Wat is het leven toch moeilijk, hè? Ik heb nu geen geliefde, dus is het misschien voor mij nu wat gemakkelijker.

In de 'Onkruid' die in maart verschijnt, staat een interview - even er tussen door - en toen vroeg die journalist mij iets over seks en toen gaf ik ten antwoord 'Nou ja, ik vrij nu niet meer zo veel'. Toen kreeg ik van tevoren dat artikel en las ik dat. Toen dacht ik 'Oh God, dit komt in heel Nederland'. Nou ja, alles heeft zijn voor en nadelen, moet je maar denken.

Nu terug naar jou toe: Hoe kunnen wij dan met die energieën zodanig werken, dat wij in een liefdevolle emotie - alsjeblieft hè? - met je geliefde kunt zijn en toch niet als maar in die vervelende valkuilen vallen, waardoor juist met diegene die je het meeste lief hebt aan een stuk door geharrewar of wat dan ook zal zijn. Ik weet niet of dat zo is bij jou, dat geeft niet. Hoeft ook niet. Dat kan alleen door jezelf te bevrijden, te transformeren, van deze oude trillingen. Want het zijn energietrillingen in jezelf. Waar komen ze vandaan?

Uit allerlei levens. In dit leven opnieuw gestimuleerd, geactiveerd, extra weer naar boven gebracht. Want je levensopdracht is om juist nu, in dit leven je daarvan te bevrijden. Dat moet. Daarvoor kom je. Dat kan in gradaties van niveau. Hoe meer begrip hiervan, hoe meer je ziet hoe het werkt, hoe directer je, vanuit je eigen vrije wil en met een bepaalde mate van zelfdiscipline, want dat hebben we absoluut nodig. Dat is in Nederland bijna een vies woord, maar toch zelfdiscipline aanleggen in onszelf, zo van: 'Hé, ben ik nu in mijn liefdesgevoel eigenlijk wel echt bezig, om die ander lief te hebben, of wil ik hem alleen maar naar mijn

hand zetten?' Daar zit het hem in. 'Wil ik die ander naar mijn hand zetten, zoals ik weet dat het moet of zoals het kan? Of durf ik het aan die ander zichzelf te laten zijn?' Dat is een andere levenswijze, die voor veel mensen ontzettend onveilig lijkt te zijn, want dan moet je dus je vermeende zekerheden opgeven. Daar had ik in het begin over. En dat kan dan inhouden, dat je daardoor in een vacuüm terecht komt, in een kuil valt. Om dit te gaan begrijpen worden dit soort dagen gegeven. Om tenminste begrip te hebben voor het spel van die energieën en hoe je daar als mens mee kunt werken. Heus, wanneer je eenmaal dit kunt zien en daarin durft mee te gaan is dat onvoorwaardelijke vertrouwen en acceptatie. Als je daarin durft mee te gaan en niet bang bent voor het vreemde en 'Oh jee, hoe zal dat nu gaan? Wat gebeurt er nu?' Dan zul je merken, dat er een geheel andere energieveld gaat ontstaan. Want die ander merkt dat onmiddellijk. Die voelt dat meteen aan. Die gaat vanuit haar/zijn zijn daar dan ook mee aan de slag.

--- Toen de groep ging zingen, zag ik dat die drie (kaars-)lichten een verbinding maakten met die basiskaars. En de basiskaars, die ging op de tafel staan en toen werd er gezegd 'Zohra, die geeft een antwoord, waarom het licht op de tafel moet gaan staan'.

Z: Oh!?! Nou, dat kan ook zo zijn. Het betekent, dat drie kaarsen, hè, de eenheid van het zijn, in wezen van alle energieën, het licht van het bewustzijn daarvan, maar vooral die liefdeskracht, die het alleen tot realiteit kan brengen. Zonder die liefdeskracht lukt dat gewoon niet.

--- Die grote kaars stond tussen die drie kaarsen.

Z: Ja. Die liefdeskracht die kan alleen weer tot stand komen, wanneer de verbinding wordt gelegd in het eigen drieluik. Nou zijn we er.

Ik heb het gevoel, dat dit helemaal moet beklijven en dat we daar straks misschien, op een andere manier of zo daar op door kunnen gaan. Wie wil nog iets vragen, wat hierop gericht is.

--- Ik wil een klein voorbeeld geven van wat mij toen goed heeft geraakt. Ik paste op een kindje. Ze is nu zeven jaar. Haar broertje was jarig op eerste kerstdag en haar vader moest z'n schoonouders naar Breda weg brengen. Ik maakte me daar zorgen over, want het ijselde. De volgende morgen belde ik op om te vragen hoe het gegaan was. Ik kreeg Rhea aan de lijn. Ik zei: 'staat papa's auto voor de deur?' Ik vertelde even dat ik me zorgen maakte over de gladde wegen. Toen zei ze: 'Weet je, ik luister altijd naar mijn hart. Als mijn hart onrustig is, dan is het niet goed. Als die wel rustig is, dan is het wel goed. En mijn hart is rustig.' En het volgende, dat vond ik het waardevolle ervan: 'Omdat jij vraagt of papa z'n auto er staat, ga ik voor jou kijken of die er staat.'

Z: Dat is de gouden sleutel, dat is het hart. En wat steeds weer wordt aangereikt is, die inwijdingweg van de gehele mensheid, door de derde inwijding heen, dat is een vreselijke inwijding, als het ware het kruis, het dragen van het lijden, het lijden net zo lang bewust worden, totdat er iets gaat dagen, dat het op een andere manier getransformeerd kan worden, de liefde. De gehele mensheid is één groot energieveld, in verscheidenheid van vormgeving, van rassen, van volkeren en van individuen. Maar het is in wezen één groot collectief geheel, met één energieveld, waarin vanuit de verscheidenheid van vormgeving, van rassen, volkeren en individuen, verschillende wijzen van vormgeving zijn ontstaan. In al die verscheidenheid hebben de volkeren zich gerealiseerd en in hun collectiviteit van volk een bepaalde vormgeving gekregen. Die is altijd ontzettend verschillend geweest.

Dat moet ook, want iedere volksgeest is een aparte entiteit. Ieder individu heeft een eigen geest, een eigen ziel, zoals je weet. Collectief wordt dat samen gevoegd.

Nu is het tijdperk, dat de samenvoeging van al deze verscheidenheid van geest, van ziel en van energieën, nu niet in een soort stampot wordt gedaan, maar wel juist door het lijden, individueel, collectief, zowel ras als volk, door die derde inwijding heen kan komen om tot de poort van het hart te kunnen geraken. De poort van het hart, dat zei ik zonet al, is de waarachtige liefde, is het werkelijk durven gelijkwaardig staan in alles en alles, met de ander naast jou of ver weg hoe dan ook. Dat is een ontzaglijk groot gegeven. In onze maatschappij is alles ingedeeld in niveaus, in disciplines, in bepaalde vormgeving. En de ene vormgeving, discipline, wetenschap of religie stelt zich op in meerwaarde naar het een of de ander. Zo lang dat bestaat, wat in wezen haast iets godslasterlijks inhoudt, namelijk het ontkennen van die hoogste universele aanwezigheid, die liefdevolle intelligentie in ieder ander wezen in de natuur, waarvan wij denken dat wij daar de baas over zijn, maar die aan ons gelijkwaardig is, zo lang zal die wereld door al dat lijden gaan. Individueel en collectief.

Het wordt getransformeerd. Daar zijn we nu mee bezig, om dat nu individueel over de hele wereld heen, daardoor collectief, daardoor in verscheidenheid van vormgeving in rassen, volkeren, culturen en religies, tot uitdrukking komend, nu de verandering gaat komen van het diepste inzicht van die directe goddelijke aanwezigheid in alles wat is. Dat niets meerwaarde heeft, maar dat alles in gelijkwaardigheid is. Hoe verschillend dat dit ook mag zijn. Ik hoop dat jullie dit misschien straks zodanig in jezelf wilt vertalen. Dat je vanuit je eigen achtergronden daar iets mee kunt en het hier wilt brengen. Want alles wat de een zegt, daar heeft de ander ook iets aan en dat kunnen we dan met elkaar weer doorspitten.

--- Ik weet niet of dit het juiste moment is, maar Gerrit, die hier heel graag bij had willen zijn, heeft een aantal vragen op de fax aan mij toegestuurd.

Zijn probleem is toch de collectiviteit. Hier is zo-even aan de orde geweest, het probleem van die drugsverslaafden. Hebben deze drugsverslaafden bij nader inzien eigenlijk niet een verzetshouding tegenover de samenleving, waar velen aan geld en macht verslaafd zijn? Hij vraagt zich af, als je die drugsverslaafde helpt, dan keren ze terug in diezelfde verslaafde samenleving (aan geld en macht). Dat is eigenlijk de oorzaak van het drugsverslavingsprobleem. Die drugsverslaafden verzetten zich tegen die andere verslaafden.

Die hele hulpverlening is dus eigenlijk dweilen met de kraan open.

Hij vraagt dan: Kun je dan niet veel beter iets aan die maatschappij doen?

Z: Natuurlijk is alle hulpverlening dweilen met de kraan open, wanneer je het niet tot de kern daarvan brengt. En de maatschappij is een oorzakelijk gevolg van het individuele. Wanneer in het individu over de hele wereld niet een heel diep inzicht gaat komen, dat wanneer de mens - ik wil niet eens de mensheid zeggen, maar laten we het klein houden: het individu, de mens - zich steeds blijft baseren op de zekerheden, die hij denkt te verkrijgen over, of via, of door een ander, door het ego steeds groter en directer in de materie te willen profileren, zo lang de mens op die manier met zichzelf werkt, zo lang zal er geen einde kunnen gaan komen aan drugsverslaving. Mensen die in drugsverslaving komen, zijn over het algemeen mensen, die ergens innerlijk zijn aangeraakt, die hypergevoelig zijn en aangeraakt door een ander bewustzijn. Daar vaak geen kant mee uit kunnen en daarom het projecteren op die maatschappij en op alles wat daar is en in een groot verzet komen. Ik denk niet dat ik hier zo maar een oplossing voor kan geven, dat het ook niet zo wordt aangereikt. Maar wat wel wordt aangereikt is, dat hoe groter het individuele en daardoor collectieve bewustzijn wordt, dat de mens door zich alleen in zijn persoonlijkheid vanuit de materie van de begeerten van de persoonlijkheid denkt te moeten bevestigen, er zo lang geen vernieuwing en verandering

mogelijk zal zijn. Zo'n groep als hier, waar dit bewustzijn al helemaal in is doorgedrongen, vormt een energieveld van een enorme straling, wat zich individueel - wanneer jullie naar huis gaan, naar je eigen omgeving, datgene wat naar je toe komt, je relaties, je werk, je collega's - door zet en daardoor nieuwe energievelden gaat creëren. Slechts op deze manier, door op deze wijze te werken, die lichtenergie in jezelf duidelijk te realiseren, je daar op te focussen, te begrijpen, dat je niet alleen bent een wezen vanuit materie, maar dat je bent een geestelijk wezen in materie. En dat je tot jouw mogelijkheden hebt, om de materie ook werkelijk tot die eenheid met geest, dus de liefde, te brengen. Want van u is de kracht en de macht en de heerlijkheid.

Uit datgene wat jullie brengen rolt dan als vanzelf weer - dat is het spel - die bal van energie, die langs bepaalde honken heen gaat. En die honken worden heel belangrijk geacht voor wat jullie doen en met je eigen achtergronden om een pluriforme hulpverlening in individuele verscheidenheid tot stand te brengen. Dat is dus wat gevraagd wordt.

--- Ik zal een beeld noemen wat ik gisteren door de radio hoorde van iemand die zei: 'Als er een brand geblust wordt, dan moet je alleen datgene doen, wat nodig is om die brand te blussen en geen andere dingen doen.'

Nu is de vraag bij de spirituele hulpverlening: Wat heeft de hoogste prioriteit? Wat is dan eigenlijk de brand in ons allen of in de samenleving, die geblust moeten worden?

Z: Dat is bijna een gewetensvraag.

De brand die er woedt is zeer groot en somtijds in zo'n destructieve mate aanwezig in het eigen zijn. Zodra u brandmeester kunt zijn, hetgeen betekent, dat u de brand in uzelf in een bepaalde mate van acceptatie kunt brengen, hetgeen de verkoeling van het water is, dan zult u de vlammen zodanig kunnen reguleren, dat zij u niet zullen vernietigen, doch wel in loutering tot vernieuwd bewustzijn kunnen brengen.

Het vuur is altijd in u aanwezig. De vlammen zijn datgene wat oplaait, gebaseerd op hetgeen in andere levens is gebeurd. In dit leven zodanig gestimuleerd, dat hierdoor het vlies, dat over datgene ligt wat in andere levens met u is gebeurd, zodanig wordt opgelicht, dat de emotionele aspecten en vaak onverwerkte zaken, van datgene wat onder dat vlies aanwezig is, nu in uw bewustzijn komt, zodanig zal oplaaien als vlammen die u kunnen vernietigen en destructief kunnen werken, zo u niet uw eigen diepste weten, uw eigen 'hogere kennis', in dienst zult gaan stellen van synthese tussen uw geest en uw persoonlijkheid, waarin de ziel de middelaar zal zijn.

Laat het in jezelf doordringen en zet er onmiddellijk jouw eigen zijn met jouw eigen achtergrond naast: 'Wat kan ik hiermee? Wat heeft het mij persoonlijk te zeggen? Naar mijn achtergrond toe.'

Dat is namelijk belangrijk. Je moet het vertalen. Ik kan het alleen op mijn manier doorgeven, spreken, vorm geven. Dat is bij iedereen. En jullie kunnen het alleen op jullie manier. Dus daar moet door ons allen een brug geslagen worden. Dus wanneer je zo'n vraag waar een antwoord op komt meteen overspoelt met een andere vraag, dan kan het niet goed doordringen. Dat is dan verloren energie.

--- De vraag was dus 'Wat is de prioriteit in de hulpverlening?'. Dat is dus de hulpverlener zelf?

Z: Ja. Dat is de hulpverlener zelf. Het is, geloof ik, voor de pauze ook al gezegd, dat daardoor de straling van de hulpverlener een totale transformatie ondergaat, die absoluut

door de ander wordt herkend, gevoeld en ervaren. Daar begint het punt van genezing. We hebben het de vorige keer over gehad hoe dat werkt.

--- Als we praten over èn het vuur en over de hulpverlener, praat je dan niet over het vuur van de begeerte? Mijn ervaring is, dat binnen de hulpverlening begeerte juist niet genezend werkt.

Z: Dat klopt helemaal, maar het vuur van de begeerte, wat dus in enorme vlammen kan uitslaan, waardoor je vernietigd kunt worden, is in vele, vele gradaties van niveaus. En die begeerte kan en zal heel vaak spelen in de mate van hulpverlening, die een hulpverlener geeft ter bevrediging van het eigen ego. Daar hebben we het zonet over gehad. Dat werkt destructief naar de hulpvrager toe, want daardoor worden de onmacht, of juist de macht, in de hulpvrager gestimuleerd.

--- Ik denk dat het heel belangrijk is, dat we duidelijk krijgen, dat het inderdaad een gevoel is vanuit de zonnevlucht, de onmacht, de angst, de weet ik veel wat ons beroert, wat doorgestuurd wordt vanuit het tweede en wat opgebracht moet worden naar het vierde chakra. En ik merk dat het heel goed werkt, als we proberen voor onszelf te bedenken: 'Wat willen we met degene die naar hulp zoekt bij ons?' Die willen we brengen naar het hulpgever zijn. Als ze komen als hulpvrager, moet je ze weg sturen, als hulpgever. En dat doe je door ze als het ware het handvat te geven, wat er gebeurt in de wereld, kijk er naar als er hulp gegeven wordt. Er wordt niet jouw medelijden gevraagd, maar er wordt jouw medeleven gevraagd. Onze armen kunnen maar zo wijd. Als we allemaal onze armen zo wijd doen, kunnen we de gehele wereld omvatten. Ieder van ons. Op het moment dat je dat door kunt geven, dan gaat het bij jou hier ook rustig worden.

Want dan heb je niet een vraag op een vraag gestapeld, maar je hebt een vraag met een antwoord beantwoord en de ander kan zijn antwoord doorgeven op zijn of haar niveau.

Z: Wat hiermee wordt aangereikt is, dat een hulpvrager altijd in potentie een hulpverlener kan zijn. Een hulpverlener zal op een goeie dag ontdekken, dat hij hulpvrager wordt. Dat is helemaal niet erg, want dat is ook weer het wisselende spel van de energieën. Je kunt het met het engelen spel vergelijken. Om toch terug te komen op de dieper liggende basis in de vraag van Gerrit, is de kreet van wanhoop van ons mensen, die ik hierin hoor: 'Hoe moeten wij toch werkelijk in Gods naam in deze wereld tot een bepaalde synthese komen van datgene wat wij geest, verdichting daarvan, ziel noemen. de werking daarvan, de energie daarvan, in het leven van de mens van nu, ten aanzien van zijn begeerten, de vlammen van het vuur. Wat u daar zonet zei geeft daar een heel goede aansluiting op. Wanneer je een mens, die verteerd wordt door zijn eigen vlammen, door het eigen vuur - die in de macht of de onmacht juist, twee kanten van hetzelfde - naar jou toe komt, dan zul jij als hulpverlener mogen proberen, vanuit jouw eigen zijn, vanuit jouw verlangen te zijn in een bepaalde harmonie, naast die ander te staan, inderdaad in een mede leven.

Want dat is een totaal andere energie, dat is een opbouwende, positieve energie. Niet in het mede lijden, want als je mede lijdt met de ander die lijdt, dan verdubbel je dat lijden. Daar zit een heel groot verschil tussen. De subtiele grens is het scherp van de snede, dat jouw persoonlijkheid - van iedereen dus - niet op hol slaat door de machtspositie, die op dat moment ontstaat. Deze machtspositie belicht ik vanuit de materie. De spiritueel bewuste mens zal dat niet als een machtspositie ervaren, maar ervaren dat zij/hij mag staan naast die ander, dus in gelijkwaardigheid. Daar wordt steeds weer opnieuw op teruggekomen. Want dit is de basis voor die vernieuwing en verandering. Wie wil daar vanuit eigen achtergronden op ingaan?

--- Ik ben niet echt werkzaam in een praktijk, maar ik ontmoet gewoon allerlei mensen op mijn weg, waar ik iets of niets mee kan. Twee jaar geleden had ik een oppas. Die had ik meegenomen naar een lezing van jou. Sinds die tijd heb ik geen oppas meer. Er is iets met haar gebeurd. Zij is in een proces geraakt en wilde ook niet dat ik haar hielp - ik behandel ook wel mensen. Ze zag mij meer als een rivale. Ik dacht dat ik het verkeerd had aangeboden of ik iets helemaal fout deed. In ieder geval wilde ze ook met niemand meer contact. En van de week belde ze mij op en vroeg om een behandeling. Dat was nadat ik haar twee jaar niet meer gezien had. Zij heeft nu straatvrees. Ik vroeg haar of dat niet met een vorig leven of zo te maken kon hebben. Ze vond, dat ze gewoon altijd te veel voor andere mensen gedaan had en nu doet ze gewoon niets meer voor andere mensen. Ze wil nu bij mij komen voor een behandeling. Ik vraag me af wat ik haar kan aanreiken, want het is toch wel een bijzondere vrouw.

Z: Ga nog eens naar een lezing van Zohra, zeg!

Terwijl je sprak, heb ik er naar gekeken en ik heb gezien, dat bij deze vrouw, door die lezing - datgene wat daar werd aangereikt - als het ware de onbewuste schellen van haar ogen zijn gevallen en eigenlijk toch onbewust datgene is gaan werken, wat in - natuurlijk vanuit een ander leven - vooral nu in dit leven een overdruk op haar heeft. En dat is zo bewust geworden, dat zij daarvoor de tijd en de energie moest vrij maken om daarmee te kunnen werken. Zij is nu daar toch min of meer uit gekomen en staat nu op het punt naar een volgend stukje van de weg, waar jij haar wel degelijk in kunt helpen. Waarom aarzel je dan?

--- Omdat ze mij eerst als rivale zag, dacht ik van 'Nu moet ik me nu anders zien op te stellen'.

Z: Ik zal proberen het heel genuanceerd en heel liefjes te zeggen.

Dat ze jou zag als een rivale heeft je natuurlijk pijn gedaan. Dat is niet leuk, als zo iemand zoiets doet. Dat is bij haar voortgekomen uit angst. De herkenning van wat ze daar in jou zag Door die lezing is het allemaal lekker naar boven gekomen. (Jeetje wat heb ik allemaal op mijn geweten). In dat een rivale zien in jou lag ook de basale onveiligheid van haarzelf, maar ook de afweer om zichzelf veilig te stellen. Dus niet te komen in jouw energieveld. Te komen in datgene wat jij weet. Nee, zij moest zich zelf zijn. Dat projecteerde zij op een manier als zijnde, dat jij haar rivale was. De pijn die het bij jou heeft gebracht - mag ik even naar je kijken? Soms niet leuk hoor - is gebaseerd op bepaalde zaken, die in jouw leven gebeurd zijn en waarin je jezelf door de ander juist vanuit angst en een bepaalde basale onveiligheid ontkend zag. Dat raakte zij nu weer bij jou aan. Zie, het spel der engelen noemen we dat maar. De energieën. Jij, ik ken je al lang, heb nu een redelijk aardig spiritueel bewustzijn, nietwaar? Jij hebt je talenten en gaven aangewend. Je bent daar al langer mee bezig.

In jou is nu - wat de hele dag is gezegd - de kracht, de macht en de heerlijkheid, om tot vernieuwing hiervan te kunnen komen. Het jou als rivale zien, raakte oude wonden bij jou aan, die nu op dit cruciale moment - want wij staan allemaal als het ware voor dat nieuwe poortje - jou niet meer behoeven te pakken, te knijpen. Daar kun je nu van los komen. En dat spel der engelen, want ook in alles wat duister is - de schaduwkanten - daar zit die oneindige liefdeloze intelligentie in verborgen. Juist door deze 'prik', het spel der engelen, komt dit bij jou weer tot bewustzijn in jouw denken en in jouw gevoelens en kun jij er dus nu iets mee. Dan zie ik het plastisch zo, dat het hoger zijn van ons, de geest met de ziel daar tussenin als de middelaar, die dus beiden, de geest en de persoonlijkheid verbindt, als het ware een spel met ons speelt, om in die persoonlijkheid juist alle krachten weerbaar te maken en op te roepen, om die eenheid tot stand te brengen.

Ik moet nu naar de praktijk terug. De praktijk hiervan is, dat je nu een zodanige kracht in jezelf hebt en die kunt gaan stimuleren en ontwikkelen, waardoor je die vlammetjes van dat oude vuur absoluut de baas kunt worden. Een emmertje water heb je al bij je. De zuivering door het water van het onderbewustzijn. Nu is je kans. Grijp hem. Alsjeblieft.

De praktijk, ik moet praktijkvragen hebben. Wordt er gevraagd.

--- Ik ben psycholoog en therapeut. Wat ikzelf in mijn praktijk heel vaak ervaar en mee maak, dat als je kijkt naar een proces wat er gaande is, dan is eigenlijk het proces naar het eerste stuk van acceptatie toe het allerbelangrijkste. Als mensen uiteindelijk, samen met jou, zo ver zijn gekomen, dat er een wezenlijk stuk acceptatie kan zijn, is de weg naar de overgave niet zo moeilijk meer. En overgave ervaar ik dan heel duidelijk als een laatste trap in een hulpverleningsproces. Maar die eerste stap die is het moeilijkste, omdat je in het proces naar acceptatie toe heel veel tegen komt van datgene wat gevoed is door jouw denken. Datgene wat gevoed is door jouw emoties en met name het beeld wat geplakt is op acceptatie. Dat je denkt bij jezelf van 'Ik heb dat wel geaccepteerd. Het is wel o.k.' En na verloop van tijd merk je in jezelf dat het eigenlijk helemaal niet waar is en dat je er weer een nieuw stuk in moet. Er komt weer een nieuw stuk onrust, tot je uiteindelijk de emotie en het denken er over los kunt laten en je echt in het accepteren van wie je bent kunt zijn. Toch constateer ik, na toch al jaren aanwezig zijn, hoe moeilijk het is om mensen bij dat stukje acceptatie te brengen. Een concreet voorbeeld daarvan is bijvoorbeeld een vrouw, die mij vorige week belde, die een dochttertje van tien jaar heeft, waarbij net geconstateerd is dat de kleine hersens aangetast zijn en dat de zenuwbanen langs het ruggenmerg zijn aangetast. De cellen worden als het ware niet opnieuw aangemaakt, waardoor verlamingsverschijnselen optreden en zij in haar onderlichaam totaal gevoelloos is en haar rug onderin ook helemaal gevoelloos wordt. Daar is geen medische prognose voor. Alleen tegen duizelingen in haar hoofd krijgt ze wat medicijnen en voor de rest is het de verwachting dat dit proces zich zal doorzetten.

Over een x aantal jaren raakt ze in een rolstoel en rond haar dertigste zal ze overlijden, wanneer haar hartspier verlamd raakt. Dan sta ik ook even met mijn handen in het haar.

Hoe kan ik deze vrouw met de zorgen voor haar kind toch tot dat stuk acceptatie brengen.

Het kindje dat haar is gegeven en het ziektebeeld, dat het dus mee brengt. Het feit dat de zenuwcellen uiteindelijk zo diep aangetast zijn, dat daar geen nieuw leven meer naar voren kan komen.

Z: Daar zal ik op in gaan.

Ik zal beginnen met de karmische oorzaak, dat cellen zich niet meer kunnen vernieuwen. Dat komt door zo'n grote mate van liefdeloosheid, niet eens belangrijk of het ondervonden of begaan is, in een leven en dat niet in harmonie kunnen verwerken. Dat betekent in een synthese van acceptatie in de persoonlijkheid in dat andere leven, in dit leven met deze ballast teruggekomen, die tegelijkertijd - en dat klinkt even dualistisch - aan de ene kant fysiek vernietigend en aan de andere kant spiritueel vernieuwend is.

Het betekent dat dit kind, maar ook de dichtbij zijnde, de moeder, vanuit oude karmische gebondenheden, achtergronden, in dit leven samengevoegd zijn, om die enorme mate van liefdeloosheid, die dit kind heeft ondervonden of begaan in een x leven en nu tot vernieuwing kan brengen, gezamenlijk in als het ware één energieveld, toch van ieders eigen vormgeving, tot totale transformatie kan brengen. Het is noodzakelijk dat zowel bij de moeder als bij het kind een diepe innerlijke acceptatie gaat komen. Wat je zegt is helemaal waar, dat heb ik in mijn jarenlange praktijk ook ervaren.

Dat de weg naar die acceptatie, de allerlangste en een afschuwelijke weg is, totdat de mens zijn angsten, die basale onveiligheid van iets te moeten accepteren, waarvan je 'denkt' dat het jouw lichaam in wezen - of dat geen emotioneel of in je materie - kwaad doet.

Wanneer je die weerstand los kunt laten, dan komt er in jouzelf een zodanige kracht vrij, wat als het ware tot vernieuwde schepping leidt.

--- Bedoel je uitsluitend een spirituele vernieuwing?

Z: Nee, anders. De vernieuwing die ontstaat door die totale acceptatie, waardoor als het ware alle drempels en weerstanden, die opgebouwd zijn geworden uit die enorme liefdeloosheid in dat x leven en weer aangeraakt in dit leven, dat daarin een mate van vrijheid gaat komen.

Het is moeilijk het te begrijpen, hè?

--- Je kunt het alleen maar invoelen.

Z: Ik wil toch ook graag dat jullie het begrijpen, anders doe ik het niet goed. Oh, dat is ego! Ik wil terug naar die vernieuwing van die cellen. Het kan in dit leven niet in de materie. Dat kan niet fysiek. Door de totale acceptatie, en hier komt - hoor ik - vergeving bij. Vergeving is een vorm van acceptatie. Vergeving aan datgene wat je is aangedaan. Dat weet dat kind natuurlijk niet bewust. Vergeving wat je zelf hebt gedaan. Werkelijke acceptatie is dus werkelijke vergeving. Daardoor en alleen daardoor komen die vernieuwende schepingsenergieën vrij, waardoor in een ander leven, op een heel andere, ook op fysieke wijze, de ziel kan reïncarneren in een adequaat lichaam.

Nu wil ik naar die moeder terug. Die moeder heeft een ontzettend zware karmische taak op zich gekregen. Zij heeft een rol gespeeld in dit geheel met dat kind in dat andere leven enz. Wat doet hier niet ter zaken en dat gaat mij ook niets aan. De rol die de moeder daar in heeft gespeeld heeft haar in dit leven de verantwoordelijkheid gegeven, om nu met dit aan haar toevertrouwde kind die mate van liefdeloosheid op te lossen en te transformeren, te veranderen, waardoor die scheppingsenergieën meer in dat kind kunnen gaan werken. Het een na het ander. Ik hoop, dat ik het zo eenvoudig kan zeggen, dat of je nu een psycholoog bent of een ik weet niet wat, dat iedereen dit kan begrijpen. Want anders dan krijg ik zo'n gevoel van dat ik het niet goed heb gedaan.

Er moest nog een staartje aan. Die moeder, jij kunt misschien voor een deel met dat kind werken, maar ik denk, dat je hoofdzakelijk naar de moeder toe moet werken; bij die moeder dit begrip heel voorzichtig moet brengen. Hier ligt een heel grote - daar moet ik je voor waarschuwen - valkuil. Doe je het zo, dat daardoor bij die moeder het schuldgevoel wakker wordt, dan gaat alles verkeerd. Doe je het zo, dat bij haar de miskennis gaat spelen van 'Waarom moet ik dat nu juist', dan gaat ook alles verkeerd. Want dat kind pikt dat op, daar zit geen vernieuwing in. Nee, destructief gaat die spiraal naar beneden. Ik benijd je niet, maar ik denk dat je het kunt. En vraag nog steeds in jezelf 'Sunai Kumari', goddelijke krachten help mij, kom in mij, wees met mij, zodat ik dit aan die ander kan geven.

--- Het is het zo dat daardoor die moeder in dit proces ook over haar eigen basale onveiligheid heen komt?

Z: Natuurlijk. We hadden het voor de pauze over relaties, hoe alles in een interactie is, in een uitwisseling met elkaar. Alles is relatie. Dus wat daar aan die moeder wordt gegeven, dat is een interactie naar het kind toe, maar is voor de relatie in haarzelf net zo bevrijdend en vernieuwend. En wij leren allemaal van elkaar. Wij groeien aan elkaar. Want dat is in wezen die eenheid van die eerste kaars.

--- Ik werk als spiritueel genezer. Wat mij vandaag ook duidelijker geworden is, waar ik al langere tijd naar kijk, in hoeverre eigenbelang bij het behandelen in de weg kan staan.

Het thema waar ik in mijn leven, mijn werk en mijn praktijk mee bezig ben, is 'het eigenbelang'. Ik heb dat bijvoorbeeld ook met stiekem resultaat willen behalen, dat de ander voor mijn eigen belang genezen wordt. Dat kan allerlei vormen aannemen, heb ik gemerkt; indruk maken en dergelijke. Er is een grote verandering aan het gebeuren met mij. Ik merk dat ook in de praktijk. Misschien kun je daar iets over zeggen. Ik ben begonnen met het actief muziek maken om te helen. In een droom kreeg ik een soort opdracht om mijn stem te gebruiken bij behandelingen. Hier en daar zegt iemand iets over mijn stem, de trillingen. Wat ik nu doe is bij een consult klanken te produceren. Soms Aum of iets anders. Ik heb steeds minder behoefte om te praten en ik zou het bijna daarbij willen laten. Een klank, gericht op een aantal chakra's, en het dan daarbij laten en eindigen met een integratiebehandeling. Dat is heel onwennig.

Z: Dank je wel. Inayat Khan heeft in zijn werken, in zijn boeken en in de Sufi-beweging heel duidelijk de kracht en de macht van de toon gegeven. De toon, die de mens kan voortbrengen. In alles zit genezende energie, zo ook in onze stem. De stembuiging, de rust, de liefde, de aandacht, dat zijn allemaal energietrillingen, die zich ook in de stem kunnen realiseren. Zo zal bij de een de stem - bij mij is het heel erg het spreken - dat het daarin gerealiseerd wordt en bij de ander op een andere manier. Ik denk, dat in die pluriforme hulpverlening van het collectieve geheel van geest, spiritualiteit, dat in de mens indaalt, al deze vormen hernieuwde aandacht moeten krijgen. En dat degene die zich daartoe aangetrokken voelt, daar affiniteit mee heeft, zich daarmee kan verbinden. Dat is niet voor niets, dat het hier ook wordt gegeven. Het komt op het bandje en iemand zal het horen en zal misschien denken, 'Hé, ik ga een groep oprichten, waar juist op deze manier mee gewerkt kan worden'. Er zijn altijd mensen, die door een bepaald aspect aangetrokken worden en daar affiniteit mee hebben en daardoor iets van healing in zichzelf kunnen doen plaats vinden.

--- Ik ben maatschappelijk werkster. Toen je net over vergeving sprak, moest ik ook denken aan seksueel misbruik bij volwassenen en bij jongeren. Laatst sprak je over dat we zo'n groot collectief bewustzijn hebben van seksueel leed ondergaan of begaan in andere levens. Op de een of andere manier moest ik bij vergeving hier aan denken, maar ik zou graag meer van jou daarover willen horen. Over waarin wij als volwassen hulpverleners kinderen kunnen helpen.

Z: Het collectieve bewustzijn over de gehele wereld, mondiaal, is natuurlijk opgebouwd uit datgene wat vanuit het individuele bewustzijn is aangevoerd, door de eeuwen heen. Het bewustzijn blijft bestaan. Dat is een energieveld. Dat kan nooit veranderen. Dat bewustzijn blijft bestaan. Dat bewustzijn neemt steeds grotere vormen aan door de gedachtekracht en de emotiekracht. die de mensheid daaraan geeft, hetzij positief, hetzij negatief. In tijden van oorlog, van geweld, van onbeheerste discipline, worden de duistere elementen in dat collectieve bewustzijn individueel gestimuleerd, vrijgemaakt. Zo-even hadden we het over de macht en de onmacht. Vooral in tijden van oorlog, wanneer alles in de materie ondersteboven ligt, is het door de eeuwen heen zo geweest, dat de macht van de man over de zwakkere in de materie, de vrouw, de overhand kreeg, waardoor vanuit het collectieve bewustzijn in zijn individueel bewustzijn die duistere elementen in die man in die oorlog in zijn greep hebben.

In alles wat wij zien, in al het geweld op de wereld speelt altijd het seksuele misbruik door de man - het spijt mij voor de mannen hier, maar goed, ik kan het ook niet helpen - naar de vrouw toe. Nu komen er dus nieuwe impulsen in het collectieve bewustzijn, de gelijkwaardigheid, de macht en de onmacht, hoe ieder mens individueel en dus collectief daarmee kan werken, opdat niets en niemand in meerwaarde en in macht staat tegenover die ander. Om dit enorme grote collectieve bewustzijn van die macht van de man naar de vrouw, het seksuele misbruik dat daar vaak het gevolg van is, om dat te kunnen transformeren is het noodzakelijk, dat in ieder mens nu, man of vrouw - de ene keer ben je man, de volgende keer ben je vrouw, dus je kunt het nooit alleen op het mannetje van nu stellen - dit begrip niet alleen maar in zijn denken plaatsvindt, maar absoluut zijn levenswijze wordt. Dan verandert dat collectieve bewustzijn. Dit is nu even geprojecteerd naar het seksuele geweld en misbruik, maar het geldt natuurlijk overal voor.

--- Ik ben spiritueel hulpverlener. Wat ik vooral in mijn praktijk en ook in mijn eigen dagelijkse leven de laatste tijd merk is, alsof dat bewustzijn zo groot moet gaan worden, dat het bijna niet anders kan dan het explosies geeft. Kun je daar iets van zeggen? Het is in het klein, in het eigen leven, in de praktijk bij mensen. Maar het is ook wat ik er zo van kan zien, in de hele wereld. Alsof het alleen maar op die manier kan.

Z: In jouw studie van antropologie, dus menskunde, zou moeten doordringen. Je kunt het even speciaal daar naar richten. De menskunde, die de wetenschap heeft over de mens, is gebaseerd op kennis van de persoonlijkheid, het gedrag, de invloed van buiten af en dergelijke. In de menskunde - anthropos is mens en logie is kennis - de kennis van de mens zou nu verdiept kunnen worden tot die innerlijke mens, waar we het almaar over gehad hebben. Nu naar wat jij vraagt. Het is waar, dat de materie soms zo verhard - met een d - is, dat het alleen door de zachtheid van het hart - met een t - aangeraakt kan worden. Maar dat geeft werkelijk explosies. Dat geeft zo'n grote mate van verandering aan, dat daardoor als het ware revolutionaire energieën gaan spelen. De mensen in onze maatschappij, waar alles gericht is op het vergroten en bevestigen van het ego, de materie, de consumptie, alles wat wij doen is gericht op materie. Om daar zo'n grote verandering in aan te brengen kan alleen door die explosies en revoluties, die overal ter wereld plaats vinden. Wie wil hier op in gaan?

--- Als ik in de praktijk kijk, dan kan het haast niet anders dan dat de komende tijd, helemaal afgesloten in eerste instantie, toch door een stuk van die explosie heen moet voeren. om die emoties vrij te maken. Alsof dat de enige manier is waardoor de mens er doorheen kan komen.

Z: Dat is voor een deel ook waar. Wanneer je de emoties onderdrukt, die een vernieuwd bewustzijn in je teweeg brengen, dan ben je verkeerd bezig. Want dan barst het toch uit. Dat heeft geen enkel nut. Dat is ook als het ware energievretend.

Dat slokt je op. Dus als ik je mag adviseren, zo'n persoon die bij je komt, sta er naast. Leef mee en laat hem de emoties ook uiten. Dat is noodzakelijk. Maar geef ook aan, dat de rol van slachtoffer of van degene die het zelf in de hand kan houden, heel dicht naast elkaar liggen. Wil je slachtoffer blijven, dan zul je aan één stuk door al die emotiespiralen heen gaan. Wil je uiteindelijk zelf baas in eigen huis worden, dan zul je een bepaalde mate van zelfdiscipline moeten aanleggen. Hoe ver dat gaat, dan kan ik zo niet aangeven. Dat kun je op zo'n moment bij iemand voelen, waardoor je die persoon kunt aanreiken: Nu is het zaak en tijd om jouw eigen zelfdiscipline ter hand te nemen en te zien 'Ga ik nu niet te ver in mijn beleving van de emoties? Geef ik me daar niet lekker aan over, waardoor ik daar weer in bevestigd word?'

--- Die boodschap van die fotonen?

Z: Ik denk dat Pim misschien even die fotonen kan uitleggen?

Pim: Fotonen zijn lichtdeeltjes, die het karakter hebben van een golfbeweging. Zo leer je dat in de natuurkunde. We hadden daar een gesprek over met Zohra en toen kwam naar voren, dat fotonen informatiedragers zijn. Kosmische informatiedragers. Als je licht visualiseert, dan komt als het ware informatie in je hersenmassa. Ze gaf een beeld van een hersenpan, waar een hersenmassa grijs was en waarvan maar een klein deel van die blauwe lichtjes op zaten. Dat heel kleine gedeelte is bij ons slechts actief. Als je licht visualiseert, dan wordt een groter deel van die hersenmassa, waar ook fotonen in zitten, worden die fotonen bevrijd en gaan dan ook als lichtdeeltjes werken, zodat die delen van de hersenmassa ook mee gaan doen. Vandaar ook de aandacht voor het licht.

Z: Dit is een heel duidelijke uitleg. Dat bespaart mij even een paar ademtochten. Wat daar verder mee gaat is, dat de informatiedragers, fotonen, in ons hersenbestand - zo zal ik dat maar noemen - tot nu toe zodanig beperkt zijn, omdat zij gericht zijn op de afhankelijkheid van de persoonlijkheid van de mens van datgene wat omgeving, wat achtergronden, denkpatronen, emotioneel besef vanuit cultuurhistorische achtergronden en religieuze achtergronden, aan de mens is gegeven.

Nu komt er in een interactie vanuit de geest naar de materie toe, vanuit de oproepende kracht van de materie - ons zingen zo-even: kom in ons - mondiaal een nieuw bewustzijn over de gehele aarde heen, die de informatiedragers, die fotonen, een nieuwe informatie gaat verschaffen, die invloed hebben zelfs op de genen van de mens.

In de medische wetenschap zou met dit begrip totaal vernieuwende methoden kunnen komen - en ik denk vooral ook aan de psychische wetenschap - waardoor de mens geholpen kan worden om die nieuwe informatie, die deze fotonen hem aandragen, om die in zodanige mate van kracht, van weerbaarheid te kunnen ontvangen, dat die daardoor niet ondersteboven gaat.

--- Ik ben werkzaam als natuurarts. Het op de deur of de poort van het hart kloppen hebben we in het verleden veel gedaan vanuit het besef van mea culpa.

Z: Ja! Dat is een afhankelijkheid.

--- Ja. Dat schuldbesef heeft er naar mijn gevoel voor gezorgd, dat er zo'n dikke knoop in de zonnevlecht kwam. Dus we mogen onszelf weer op de borst slaan, maar dan vanuit een andere levenshouding van 'Ik hou van mezelf.' Hier zit onze hartklier, onze thymus, daar zit onze weerbaarheid en we mogen onszelf wel op de borst kloppen, als het maar gebeurt vanuit een levenshouding, vanuit gelijkwaardigheid. Dus niet om ons boven de ander te stellen.

Ik kan me voorstellen dat als je vanuit zo'n levenshouding met je zelf om gaat, dat je daardoor dat poortje van het hart opent en er dan zoiets kan ontstaan als de heerlijkheid van het delen van die vreugde, wat uit je zelf komt. Als hulpverlener zullen we in de eerste plaats op ons eigen poortje moeten gaan kloppen, om die energie te laten stromen.

Z: Ja, dat is waar. Dat is wat in het begin is gezegd, de gouden sleutel hebben wij in onze hand, want de kracht, de macht en de heerlijkheid is in u. Dat is dus de opening van het hart. Je moet dat vertalen. Kom je bijvoorbeeld zo op een symposium met artsen of met andere wetenschappers, en je zeg 'ja jongens, jullie moeten op de poort van je hart kloppen', dan voeren ze je af.

Dus hebben wij nodig dat ieder van ons een adequate vertaling geeft, brengt, maakt en doet van dit besef. Dat is dus wat we vandaag hebben uitgespit.

De vertaling hierin, daar willen ze dus naar toe. Dat in de maatschappij een zodanige vertaling gaat komen vanuit ieder individuele discipline, achtergronden enz., waardoor dit niet wordt gezien als een buitenissig, geflipt iets is van een stelletje gekke new agers, of zoiets. Al zulk soort namen krijg je naar je toe.

Dat ligt dus aan ons. Aan de manier waarop wij, zoals we hier allemaal zitten, die vertaling tot stand brengen. En nu kom ik misschien op een beetje pijnlijk punt. Die vertaling hangt dus af - natuurlijk van jouw achtergronden, van je kennis, inspiratie enz. - maar zeker ook van jouw kleuring als de mens die je bent. Niet zozeer alleen die hulpverlener, maar vooral als de mens die je bent. Dat kun je op alle niveaus brengen. Je kunt je geweldig op de borst slaan. Niet goed. Je kunt voorzichtig op je hart kloppen. 'Hallo, word eens wakker.' Wel goed. Je moet dat overbrengen naar mensen die er nog nooit van gehoord hebben. Dat die dus al heel gauw - en dat is in onze maatschappij toch zo sterk - wanneer het niet past in het algemene begrip in de maatschappij, dan is het gek of ik weet niet wat. Dan wordt er niet naar geluisterd. Dus al jullie inspiratie, al jullie kennis, al jullie wijsheid, alles wat jullie hebben, dat moet nu gaan spelen en sterk worden, om datgene wat wij hier met elkaar nu hebben uitgespit, als ik het zo mag noemen, te vertalen. Denk er dan vooral om, dat juist jullie kleuring daarvoor een wegwijzer is. Maar ook voor de ander die daar naar kijkt.

--- Wie wil als medicus dat adrenalineverhaal vertellen? Die basische angst, die wordt ons ingegeven door ouderwets vluchten of vechten. De adrenaline zet aan dat je alleen aan die oerimpuls gehoor kan geven. Als je nou in plaats van de afhankelijkheid van materie, mensen, goederen en bezit rustig kunt kloppen en zeggen 'Ik ben verbonden met mijn bron. Er is geen noodzaak voor adrenaline in mijn bloed. Ik vertrouw mijn bron.' Dan kom je al een heel stuk in rustiger vaarwater. Dan houdt die vergiftigde adrenalinestroom op, die niet nodig is als het gevaar er niet is. We hebben eigenlijk doorlopend het gevoel dat we in gevaar zijn, van welke kant dan ook. Dan houdt die stroom op en je lichaam kan weer op de goede manier reageren, wat u zo zei, in de lichtstroom wetend dat je niet bang hoeft te zijn, dat op het juiste moment je juiste ingeving er zal komen om wat te zeggen, te doen of wat maar ook. Dat is het adrenalineverhaal.

Z: Dat is voor een deel waar, maar soms is die adrenaline heel goed, om in de mens juist datgene tot stand te brengen wat de mens moet doen. Alles in ons lichaam heeft een functie. In onze moderne wetenschap wordt het vaak zo gedifferentieerd en wordt niet meer gezien dat in wezen dat hele lichaam van ons, datgene wat wij ziel noemen, bezielde zijn van dat lichaam, dat dit een eenheid is. In het nieuwe bewustzijn - het holistische geheel hiervan - wordt er vooral op aangedrongen dat men, ieder mens - en zeker hulpverleners - zal gaan begrijpen, dat die eenheid van die godsvonk, Gods adem, die universele aanwezigheid in ons, door middel van de ziel, en al die latent aanwezige oude herinneringstrillingen in die ziel, werkend in de stof van de persoonlijkheid, een noodzaak zijn om dit in het begrip en in onze emotiewereld tot een eenheid te brengen. Want dan pas kan de mens werkelijk adequaat met zichzelf gaan werken.

Er wordt gevraagd, dat er nu even een moment van stilte zal zijn. Er is ontzaglijk veel gegeven. Ik weet niet of u dat zo heeft ervaren. Ik denk dat wanneer u rustig thuis bent, en misschien alleen maar flarden kunt terughalen, dat u daarin en vandaar uit in uzelf de energieën zult voelen, die hiermede gepaard gingen.

Deze energieën in ons nu doorbrekend en baan brekend, zullen wij moeten behouden, behoeden, in eerbied voor deze energieën in onszelf, de kans gevend dat het in onze menselijke vertaling gaat komen, tot realisatie gaat komen, waardoor wij ook werkelijk die

ander in gelijkwaardigheid van dienst kunnen zijn. Maar daarnaast, begrijp nou, dat slechts wanneer dat in onszelf tot een werkelijke diepe niet alleen inzicht maar ervaring, beleving, integratie in onszelf gekomen is, dat dan pas dat collectieve, dat morfogenetische veld waar Sheldrake over spreekt, dat collectieve bewustzijn, wat nu nog zo groot is gericht op bevrediging, bevestiging, bevoordeling van het materiële ego in macht, in geweld, in bezit, in gewin, in wellust, dat dit collectieve bewustzijn pas kan gaan veranderen, wankelen - ik zie net alsof een heel groot huis instort - en wij dan een nieuw huis kunnen opbouwen. En dat dit alleen maar kan vanuit die diepste integratie in je zelf. Alles wat je daar verder mee doet, bewust of onbewust, wat je daarmee uitstraalt, wat je spreekt, dat is een oorzakelijk gevolg hiervan. Laten we ons daar even op bezinnen, want dit is heel groot en heel veel.

Geleide meditatie/visualisatie

In de stilte van het zijn ontluikt de bloem van de totale onvoorwaardelijke liefde.

Zij vouwt haar bladen open en keert zich naar de zon.

De hart chakra, de twaalfbladige lotus, of de gouden roos, de rosa mystica, in de mens, zal zich gaan openen en haar gezichtje keren naar de zon, naar de geest.

Zo zal in ons allen, zoals wij hier zijn, vanuit onze eigen menselijke achtergronden, onze vreugde en ons verdriet, onze vrede en onze pijn, zich nu langzaam aan een prachtige, nieuwe straal van licht gaan ontwikkelen. Het licht van het vernieuwde bewustzijn. Gevoed door die prachtige, stille, gouden roos van het hart. De bladen vouwen zich open en keren zich naar de zon.

In ieder van ons ligt verborgen deze gouden roos, wachtend om aangeraakt te worden. Om de kloppende op het hart te horen. De bloem, de bladen bijna geheel open naar de zon, heeft zorg en liefde nodig. Heeft voeding nodig. Zorg en liefde in ons aanwezig in de vorm van werkelijke acceptatie in vertrouwen.

Hoe moeilijk de weg ook is, wij hebben in ons de kracht om te kunnen komen tot deze eerste poort naar het licht van de zon. Acceptatie en vertrouwen. En wij voeden onze gouden roos en brengen zo'n diepe liefdesherkenning in ons, dat wij in ons de kracht voelen om ons los te maken van die oude dwingende aspecten, zoals begeerten, schuldgevoelens en ons zo ontkend voelen, al onze minderwaarden, maar ook om ons los te maken van onze meerwaarden.

Dan zien wij, hoe wij in werkelijkheid zijn. Eenvoudig van hart, een stralende bloem, de bladeren openvouwend naar de zon. Dan zal er in ons een werkelijke vrede indalen, die zodanig in onszelf energetisch werkt, dat wij tot werkelijke vergeving naar onszelf toe kunnen komen, maar zeker ook naar de ander.

De kracht van vergeving geeft ons een dusdanige nieuwe energie, dat wij werkelijk nu in ons voelen, ja ik wil, ja ik kan nu komen in mijn werkelijke diepste integratie van geest, ziel en persoonlijkheid. Eenheid. Heelheid. Hierdoor vervul ik mijn opdracht als schakel van een grote keten, dezelfde energie doorgevend aan alle andere schakels. Hierdoor ben ik werkelijk mens onder mensen. Hierdoor ben ik eenheid van zijn.

*Dan zult u zijn
hart van Mijn hart,
licht van Mijn licht.
Dan zult u in uzelve de herboren Christus zijn.
Dan zult u zijn de indaling van de kosmische Christus,
de zonnegod, de Sanat Kumara.
Dan zult u zijn
in zodanige eenheid met dit stralende Licht,
dat in uw menselijk zijn
tot werkelijke realisatie zal komen
de kracht, de macht en de heerlijkheid van God.*

*Bereidt u voor. De komst hiervan is nabij.
Zo nabij, dat de herkenning hiervan in uzelve vliesdun is
en reeds van zich doet spreken in al wat van u is.
Vreest niet, het Licht zal u niet van uzelve halen.
Er is geen enkele grond voor angst of onveiligheid. Bent u niet hart van Mijn hart,
licht van Mijn licht?*

*Zo raakt dan nu met uw linkerhand uw hart aan
en breng met uw rechterhand de duim naar uw inzicht, uw dieper zijn
en leg uw vier vingers van uw rechterhand
op die geestelijke punten in uw bewustzijn,
opdat op deze wijze
in de spiraal van lichtende energieën
ook de werking van de hersencellen nu gestimuleerd zal worden naar het licht.*

*En zeg dan nu in uzelf in de diepste stilte:
'Ik ben in Gods heilige naam,
in mijn diepste acceptatie, in volledig vertrouwen,
in mijn diepste vergeving, in onvoorwaardelijke liefde,
in mijn diepste genezing, in werkelijke eenheid.
Aum.*

Laten wij besluiten met het lied waarmee wij begonnen, het Sunai Kumari. Hou dat naar jezelf toe vast, iedere dag weer. En zie in momenten van stilte steeds dat licht in jezelf. Zing het in jezelf. Het Sanskriet is de bakermat van alle talen. Het Sanskriet heeft een heel hoge energie. In deze hoge energie is de verbinding uit heel, heel, heel lang geleden van de mens met God tot uitdrukking gebracht. Het zijn hulpmiddelen, waardoor je zelf een diepe, innerlijke, spirituele weerbaarheid in jezelf kunt brengen, waardoor dit uitstraalt juist naar die ander, die naar je toe komt. Dan vraag ik een mannenstem en een vrouwenstem om het in te zetten, laag en zo steeds meer omhoog en weer terugkerend in onszelf.

Ik denk dat we aan het einde van deze dag zijn gekomen. Ik heb het gevoel - ik weet niet of jullie het zo voelen - dat datgene wat hier steeds werd besproken, dat dit in ons is en dat het zo duidelijk van zich wilde laten voelen, ervaren, beleven.

Ik hoop, dat dit ook zo voor jullie is.

Ik weet niet wat er zal zijn, maar alles is een oorzakelijk gevolg en zo gaat het steeds verder. Dus wat hier vandaag is geweest, dat zal zijn consequenties hebben in uw eigen zijn en in onze verbinding.

Derde bijeenkomst

11 maart 1995

Het is zo goed dat wij met het kaarsenritueel beginnen. Probeer dat alsjeblieft niet alleen als een ritueel te zien, zo iets wat ergens buiten je staat, maar als iets wat juist zo'n enorme invloed heeft op je eigen bewustzijn.

De eerste kaars, dat al het werkelijke één is. Dat is wat hoor, om daaraan te denken op momenten dat het juist bijna niet mogelijk is, om dat toch in jezelf te laten doordringen. Daarnaast dat licht van bewustzijn daarvan. Daar moet je in je verstand, dus je denken, ook mee bezig kunnen, want anders heeft het te weinig nut. Ik hou niet van iets wat zweeft. Alles wat van geest is moet in materie gerealiseerd kunnen worden. Dat kunnen wij, mensen, alleen.

Dan dat symbool van de liefde, die derde kaars, de liefdeskracht in onszelf. De liefdeskracht - dat heb ik misschien al eerder uitgelegd - is de scheppende energie, die de mens in zichzelf heeft, omdat hij afkomstig is uit die ene bron van waarheid en liefde, van geest. Deze liefdeskracht, dat zijn die scheppende energieën, die ik Elohim mag noemen en die Jezus aan het kruis tot zich riep, opdat Hij het aan zou kunnen in Zijn menselijk zijn. De Elohim, de goddelijke krachten in onszelf, die ons zullen kunnen helpen, om in ons het menselijk zijn te realiseren, wat in wezen onze afkomst is.

Dan, na het aansteken van de drie kaarsen, het zingen van Sunai Kumari. Ik hoop dat u zichzelf zo ver kunt krijgen dat u mee zingt. Deze klanken, a, oe, i, hebben invloed op onze chakra's. Zij stimuleren die chakra's, zij reguleren die, geven een bepaalde vrijheid en bevrijding in onszelf.

Iemand zei tegen mij 'Het is toch vandaag bevrijding, hè?' Het is geen 5 mei, maar ik hoop dat het een mate van bevrijding in onszelf zal brengen.

Sunai Kumari betekent in Sanskriet 'goddelijke krachten kom'. Iemand vertaalde dat voor mij heel grappig als 'engeltjes kom'. Dat is wat moeilijk zingen: 'engeltjes kom'. Dat klinkt niet zo. Dus houden wij het bij het Sanskriet, dat de bakermat van alle talen is, met een enorme hoge energie daarin.

Sunai Kumari. Het houdt in, dat je aan jezelf vraagt dat jouw scheppingsenergieën, krachten - ouderwets of niet, ik noem ze de goddelijke krachten in jezelf, die hoogste waarden in jezelf - vanuit dat geheel, in je zo duidelijk komt, dat je het als de mens die je bent, in jouw leven en realiteit kan brengen. Dat gaan we dan ook zingen.

Laten we dan proberen tot rust en in die ambiance te komen, die denk ik noodzakelijk is, voor dit deel van het drieluik.

U weet dat is

1. ritueel, persoonlijkheid, handeling, materie,
2. esoterie kennis van de subtiele energieën in onszelf en
3. de mystiek, de werkelijke integratie, geest in menselijke persoonlijkheid, bewustzijn. Ook daadkracht en handelen, want bewustzijn alleen is niet voldoende. Iemand noemde het operationeel maken. Het operationeel maken van de daadkracht en van de kennis van deze energieën van het spirituele bewustzijn in de stof.

Voor iedere hulpverlener, in welke context, van welke achtergrond dan ook, is het ontzaglijk belangrijk om te kunnen herkennen wat er bij de cliënt, de mens die bij je komt, innerlijk speelt. Iets wat misschien niet direct in het gesprek of in zijn doen en laten, in hetgeen hij zegt, naar voren komt.

Te kunnen herkennen: 'Hé, hier kan ik iets mee en daar kan ik op ingaan'.

Dat is dus jullie vertaling, manier van operationeel maken, je eigen zijn daarin. Wat er wordt doorgegeven is neutrale informatie. Wat je ermee kunt doen is de inspiratie, de wijsheid, de geestkracht, de daadkracht van ieder van jullie zelf.

Laten we nu komen tot het aansteken van kaarsen.

En laten wij nu die prachtige woorden gaan zingen en niet alleen de woorden, maar vooral de krachten die daarin verborgen liggen ook diep in ons laten meetrillen. Dat voel je zelfs in je eigen chakra's. Het zijn maar twee woorden, het Sunai Kumari.

Keer nu even in jezelf in en voel na in jezelf.

Waar we nu vandaag over zullen hebben is de integratie van de kennis die werd gegeven, het inzicht in die subtiele, spirituele energieën, waar wij mensen nog weinig weet van hebben en waar nu in onze maatschappij steeds meer de nadruk op gelegd zal worden omdat het weten van deze energieën, het werken ermee en gericht zijn op, in onze maatschappij werkelijk een verandering teweeg kan brengen. Voor de hulpverleners onder u, vanuit welke achtergrond dan ook, is het zeer belangrijk om hier deze kennis te hebben, maar ook te gaan zien, hoe je deze kennis - kennis is wat steriel - hoe je het weten hiervan in je eigen zijn, vanuit jouw zijn, reëel kunt gaan maken en kunt gaan brengen - dus die vertaling, het operationeel maken - in jouw context van de hulpverlener, die juist jij bent.

Nu ga ik in op vragen van vorige keren, waarvan ik een spiekbriefje had gekregen:

--- Onveiligheidsgevoelens, wanneer iemand incarneert.

Z: Dus de invloed op het gedragspatroon. Deze subtiele energieën zijn, vanuit de basale onveiligheidsgevoelens, zijn al direct bij de incarnatie in ieder mens aanwezig. Zij hebben invloed op het gedragspatroon, zeer zeker. De nadruk ligt in het leven dat nu wordt geleefd, om dat in het bewustzijn van die mens te brengen, zodat die mens het kan gaan transformeren. Als hulpverlener wordt je daar heel veel mee geconfronteerd, in welke context dan ook. Het is dus zaak voor iedere hulpverlener, natuurlijk eerst die basale onveiligheidsgevoelens te gaan onderkennen en herkennen bij die persoon, maar dan ook vooral te gaan zien, hoe in die persoon, die diepste innerlijke energieën werken, waardoor hij zich zodanig laat beïnvloeden, dat het gedrag afwijkend is van wat -je zou zeggen - een vrij en gelukkig mens zou kunnen vertonen. Ik denk dat dit vooral van toepassing is op mensen die aan stress lijden, die emotioneel - ik noem dat soms - niet helemaal zijn uitgegroeid, ook mede bepaald door allerlei omstandigheden.

In onze evolutieer wordt duidelijk naar voren gebracht dat de omstandigheden altijd hebben bepaald, hoe de mens kon overleven. Dat was noodzakelijk, want het verstand was nog niet zodanig geëvolueerd, dat het anders zou kunnen. Nu is het zo, dat de mens zich zal kunnen bevrijden - aha, dat is dan die bevrijdingsactie - van de dwangmatigheid van datgene wat van buiten op hem afkomt, maar ook wat van binnen hem zo manipuleert. Dus de mens van nu, van het nieuwe tijdperk, krijgt - dat is heel revolutionair - de kracht en ook de macht in zich, om zelf vanuit - ik zou haast willen zeggen - beter weten, te kunnen bepalen, hoe hij in vrijheid en harmonie kan gaan leven.

Ik wil even naar mensen, die aan een verslaving lijden: alcohol, drugs, seks, werk, wat dan ook. Mensen die daaraan lijden, hebben innerlijk een niet geheel volgroeide emotionele beleving van het eigen mens zijn, een innerlijke, dwangmatige overheersing, manipulatie, door datgene wat hen, volgens hun eigen denken, gevoelens, niet in hun waarden heeft gelaten of gebracht. Dat pakken we even vast.

Dan nu, vanuit dit gegeven, mensen die lijden aan psychische verschijnselen, aan emotionele onderdrukking in zichzelf, aan verslaving. Dit is een bepaalde groep. Hulpverleners die met deze mensen te maken hebben, zou ik het volgende in overweging willen geven: Kijk natuurlijk naar al je reguliere hulpmiddelen. Logisch. Die horen erbij, die zijn vrij ver gevorderd, dus onderschat die alsjeblieft niet. Maar voeg daar jouw weten, van hoe deze energieën in deze mensen werken, aan toe. Deze mensen lijden dus aan een absolute onderwaardering in zichzelf, in welke context dan ook. Ik denk dat we er allemaal een beetje aan lijden, maar bij deze groep is dat toch zo sterk, dat zij zich daardoor verzwakken en de 'hulp' nodig hebben van de een of andere verslaving wat hen een zogenaamde kick geeft.

--- Energietrillingen die je uitzendt en oproept.

Z: De hulpverlener, die in zichzelf de energietrillingen heeft van de eigen onderwaarden of meerwaarden, dat is hetzelfde, beide kanten van het geheel.

De hulpverlener die in zichzelf niet in een bepaalde innerlijke harmonie is en daardoor die flexibiliteit in zichzelf niet vrij kan maken om die ander zonder oordeel of veroordeel tegemoet te komen. Deze hulpverlener zal het moeilijker hebben om die persoon, die naar hem toe komt, ook werkelijk diep innerlijk te kunnen bereiken.

Het is vreselijk belangrijk, dat je die energietrillingen niet alleen in die ander herkent, maar dat je ook heel goed weet, dat ze allemaal net zo in jezelf aanwezig zijn. Het is jouw zijn als mens en vooral als hulpverlener, hoe je dat kunt herkennen, eventueel reguleren, transformeren. Hoe je daar als mens, vooral als spiritueel hulpverlenend mens, daar zodanig mee kan werken, dat die ander die bij jou komt zichzelf in zijn eigen waarden voelt worden gelaten, zonder dat jij jouw waarden daar over heen zet.

--- Spirituele weerbaarheid, emancipatie, niet meer als slachtoffer opstellen.

Z: Wij als spirituele hulpverleners hebben verantwoordelijkheid, nu in deze tijd, om die zoekende mens, wiens vermeende zekerheden soms voor een groot deel aan diggelen werd geslagen, kracht te geven, te helpen. Niet op een weg te zetten, dat is die mens zijn eigen verantwoordelijkheid. Denk daar om. Maar wel om die mens iets aan te kunnen reiken, waardoor hij een zodanige weerbaarheid in zichzelf kan opkweken om datgene wat naar hem toe komt aan te kunnen.

In onze maatschappij, dat ziet u, ook mondiaal, verdwijnt ontzettend veel wat zeker leek. Daar komen vaak negatieve zaken voor in de plaats. Hoe kan die mens daar mee omgaan? Dan wil ik even terug naar die oude Darwin theorie, dat de omstandigheden de mens bepalen. Nee, wordt er nu gezegd vanuit de geest die ons begeleidt. Nee, dat is geweest, maar nu gaat een geheel nieuw perspectief voor de mens van nu open. De mens bepaalt hoe hij die omstandigheden zodanig kan formeren, dat hij daar de baas in is, om het even populair te zeggen. Dat is spirituele weerbaarheid. Je zult, denk ik, die omstandigheden niet helemaal, waarschijnlijk helemaal niet, kunnen veranderen. Je kunt wel iets aan jezelf doen.

Dat is die bevrijdingsactie, om je daar een zodanige weerbaarheid in jezelf te gaan stellen, dat je het aan kunt. Ik denk, dat dit voor u allen, vanuit uw goodwill om daarmee met andere mensen te werken, u een zeer groot gegeven kan zijn.

--- De liefdeskracht, de hoogste krachtbron, die in wezen neutraal is.

Z: De liefdeskracht, waar we zonet ook al over hadden, is in die mens absoluut honderd procent aanwezig, omdat hij komt vanuit die hoogste en ene krachtbron, die ene Geest van waarheid en liefde. Hoe je het ook wilt noemen, dat maakt mij niet uit. God of wat anders. Kosmisch vuur, of verzin maar wat. Dit is een neutrale liefdesenergie in de mens aanwezig. Nog niet voldoende onderkend door de afhankelijkheid aan - en daar gaan we weer - religie, godsdienst, nou ja, alles wat er van buitenaf naar ons toe komt. Die bevrijdingsactie - ik vind het een mooi woord - richt zich nu op die bron, die in ieder mens innerlijk aanwezig is en die een neutrale liefdesenergie in jezelf is. Die jij als mens natuurlijk zult kleuren met datgene wat jij bent en wat allemaal met jou is. Wat kun je als spirituele hulpverlener daarmee? Ik hoop, dat u uit al die dingen, die ik hier even naar voren breng straks ook uw vragen wilt stellen. Ik wil graag, dat u die hier op richt, want dat opent voor u perspectieven naar uw eigen wijze van hulpverlening, hoop ik.

--- De innerlijke discipline.

Z: In onze tijd is discipline bijna een vies woord. Wij hebben tijden gehad, dat dit ook in de pedagogiek helemaal niet meer mocht zijn en zo. Men begint daar wat van terug te komen. Het is niet de discipline, die de ander je oplegt. Het is de discipline die jij alleen in jezelf aanwezig kunt hebben, maar die ook kunt gebruiken.

Een praktisch voorbeeld: Ik ken mensen, waarvan de vrouw een zwaar ongeluk heeft gehad. Daardoor een whiplash heeft gekregen, die natuurlijk een zeer grote invloed heeft op het lichamelijke van deze vrouw. Maar daardoor ook, wat ik dan noem, het hele fijne, haast doorzichtige vlies van datgene wat over die herinneringsenergieën ligt, vanuit andere levens, verscheurd heeft. Ik denk dat jullie allen heel gauw, dat zie ik om mij heen, met ontzettend veel mensen in aanraking zullen komen, die dit soort gegevens in zich hebben. Het hoeft niet altijd door een ongeluk te komen. Soms ineens wordt dat vlies als het ware weggerukt en is men bezig zich emotioneel en daardoor ook vaak ontkrachtend, te bevinden in een vorig leven. Dit gebeurt heel veel.

Terug naar die vrouw: Met heel veel pijn en moeite, met heel veel respect van mij daarvoor, is het haar toch gelukt om - inderdaad door onze gesprekken en met dit weten - dat vlies als het ware langzaam aan te herstellen. Wat houdt dat in? Dat betekent, dat de oude herinneringstrillingen van oud geweld, van ontzaglijk grote miskening en ontkenning, door datgene wat nu fysiek gebeurde, het ongeluk en geweldige toestanden met de verzekering en anderen met betrekking tot deze whiplash - die iets is wat nu pas min of meer erkend gaat worden in de medische wetenschap en in het verzekeringswezen. Ze moest dus steeds vechten en opboksen tegen die ontkenning. Dan zie je, het oude waar dit allemaal in speelt natuurlijk in een hele andere context, het nieuwe met weer een soort geweld en de ontkenning door alles wat daardoor op gang kwam.

Dit is een prachtig praktisch voorbeeld. Hoe een mens vecht tegen de zuigkracht van het oude: het slachtoffer zijn, het aandacht vragen en daardoor krijgen, het soelaas voor de miskening. Als je je miskend voelt en je krijgt veel aandacht en iedereen is lief voor je, want je hebt dit of dat, dan groei je daarin. Medelijden. Dus het lijden wordt eigenlijk dubbel. Wat is het medeleven? De ander er juist uit gaan halen. Dus beschoren aan de spirituele hulpverlener van welke achtergrond dan ook. Dan nu verder.

De werking van die spirituele energieën, die zuigkracht die deze energieën hebben in het innerlijk van deze vrouw, om soms het bijltje er maar bij neer te gooien: 'Wat doe ik hier? Ik kan net zo goed dood zijn. Ik hoef niet meer te leven.' Ondanks de liefde naast haar. Dan zie je, dat de zuigkracht van dat onbewuste een ontzaglijk grote invloed heeft op het bewustzijn, het gedragspatroon, het gewone materiële zijn van die mens nu. Ik denk dat jullie het allemaal herkennen vanuit jullie eigen achtergronden. Wat doet de spirituele genezer dan?

Je kunt magnetiseren. Oh, dat is heerlijk. Dat helpt. Dat is prima. Je kunt praten, uitleggen. Dat helpt. Prima. Daarnaast is het aan de spirituele genezer dat daar een zodanige uitstraling naar die ander komt, waardoor die ander zich absoluut in vrijheid en in de eigen waarden naast jou voelt staan.

Dat is alsof je die ander werkelijk zegt: 'Hé, mens, jij bent het waard om te zijn die jij bent en datgene wat met jou gebeurt is, daar heb jij en alleen jij alle kracht, alle liefde voor, alles in huis, om het aan te kunnen en het te kunnen veranderen. En omdat ik naast je sta, hoef je je er niet alleen in te voelen.' De grens is heel subtiel, want je kunt die ander daardoor afhankelijk van je maken. Dat mag absoluut niet. 'Ik geef je voor zover en zolang het nodig is de nabijheid in het medeleven, in de warmte.'

De warmte. De menselijke warmte is een straal van licht, die de ander tot de herkenning brengt van het eigen licht.

--- Tot de orde roepen, de discipline.

Z: In het laatste contact heb ik duidelijk gemaakt, dat nu de tijd is aangebroken, dat de mens de innerlijke discipline, die ieder mens in zich heeft, nu absoluut van stal moet halen en als het ware bij het nekvel grijpen: 'Hé, nu gaan we daarmee beginnen.' Dit ontbreekt vaak. Misschien zeg ik nu iets, wat niet zo aardig is naar de reguliere hulpverlening. Als het niet zo is, dan mag u mij corrigeren. Ik heb hier en daar gemerkt, dat dit vaak bij hulpverleners ontbreekt. Dat men die ander echt in alle liefde, die ander stellend in de eigen waarden, dus niet in de onderwaarden van 'Ik weet het zo veel beter', maar in de eigen waarden, toch moet brengen tot die mate van zelfdiscipline, die die mens in zich heeft. Want anders had die niet die afkomst van geest, van licht.

--- Het innerlijk godsbeeld.

Z: Het nieuwe godsbeeld, dat is, denk ik, dat u dat hier allemaal uit hebt kunnen halen.

--- Herkenning van elementalen.

Z: Elementalen is de naam, die vanuit de geestelijke begeleiding is gegeven aan die energiepatronen, die energievelden, vormen, die wij zelf creëren uit onze gevoelens, onze denkpatronen en die allemaal eigenlijk gebaseerd zijn op de onderwaarden die wij ons zelf stellen. Dus weer, wij moeten komen tot een bevrijdingsactie.

--- Bevrijding van karmische aspecten.

Z: Dit behoort tot het 'Herstel van het plan Gods van deze hele aarde', wat mondiaal speelt. Nu is de kans, de energie zo ontzaglijk groot, dat de gehele mensheid, dus ook individueel, zich kan gaan bevrijden van de karmische aspecten. Dat hele verhaal zonet van die vrouw met alles wat daar gebeurd is. Karmische aspecten, die deze vrouw zodanig nog in de macht hadden, dat het haar de grootste moeite kostte, om tot vrijmaking daarvan te komen.

De vrijmaking van karmische aspecten houdt als het ware een heel revolutionair en nieuw elan in, wat over de wereld gaat komen. Daardoor komen nieuwe perspectieven, een vernieuwing van bewustwording. Daar werken wij allemaal aan mee. Dat is spirituele overleving.

--- Eigen mystieke ervaringen stroken niet met het geleerde in reguliere opleidingen.

Z: Dat is vaak wel waar en daardoor ontstaat een grote verwarring. Doordat het gehele bewustzijn over de gehele wereld steeds meer gaat veranderen en zich gaat richten op het spirituele, dus datgene wat niet direct in de materie is te herkennen, brengt dit bij vele, vele mensen over de hele wereld, en zeker natuurlijk ook in dit land, mystieke ervaringen teweeg. Iemand die streng gereformeerd, katholiek, vanuit de joodse origine of hoe dan ook, is opgevoed, krijgt een eigen mystieke ervaring, waardoor er vaak verwarring optreedt in datgene, wat die mens altijd voor waar heeft aangenomen. Of neem iemand die een academische opleiding heeft gevolgd, die daar alle kennis gehaald waarmee hij in dit leven zijn taak zal volbrengen.

Wat zijn mystieke ervaringen? Dat is vaak plotseling in een ander bewustzijnsniveau zijn. Het ervaren bijvoorbeeld wanneer je iets ziet wat er met je zelf gebeurt. Het is niet rationeel te volgen bijna. Iemand die zo'n ervaring krijgt kan dan in totale verwarring raken. Dat heb ik al meerdere keren meegemaakt. Wanneer iemand in een totaal ander bewustzijnsniveau komt, weet hij niet meer waar die zich aan heeft te houden. Die vermeende zekerheden, waar ik zonet over had, gaan hem dan ontvallen. Die zal dan overal en nergens naar toe gaan en misschien niet naar de juiste inzichten gebracht kunnen worden.

Ik vraag van u en dat vraag ik niet, maar dat wordt vanuit de geest gevraagd, u die hier bent als spirituele genezer met zo veel kennis, liefde, wat ik zoal hier zie, met datgene wat in jullie zit om te kunnen helpen: besef je verantwoordelijkheid hierin en ontnem de mens die dan naar je toe komt, niet nog meer de eigen waarden en achtergronden, maar bevestig juist dan zodanig, dat er nieuwe perspectieven open kunnen gaan. Dat er als het ware een nieuwe horizon voor hem opengaat. Dus verbindt met dát wat er in die mens is met datgene wat hij nu als totaal nieuw en verwarrend zal ervaren.

--- Het groene licht richten op het hart bij sommigen en bij geestelijk verwarde mensen alleen richten op de hersenen.

Z: Het groene licht, dat is het licht van de hartchakra. Je hebt het witte licht, het bewustzijn, dat door ons heen gaat. Dat is een visualisatie, die wij doen en die heel veel kracht heeft. Licht is ontzaglijk krachtig voor genezing. Ik meen dat ik het de vorige keer ook heb gezegd, dat ik heb gelezen dat vormen van kanker tegenwoordig ook genezen kunnen worden met laserstralen. Dus geconcentreerd licht.

Ik heb de fotonen genoemd. Dat zijn lichtdeeltjes, die nu nieuwe informatie doorgeven aan de hersenen, aan het hele centrale zenuwstelsel. Dit witte licht is neutraal, is bewustzijn. Het kan pas in de mens gaan werken, als daarnaast de liefdeskracht, de kracht van het hart, aangewend wordt om het in die juiste proporties, die die mens in zichzelf aankan, operationeel te maken.

Dit operationeel maken gebeurt met die energieën, die in jou als hulpverlener aanwezig zijn. Dat betekent de ander weer in zijn waarden latend en vanuit het hart die energieën uitzenden die in beeld zijn van een groen licht. In onze hele maatschappelijke symboliek zit het groene licht: het licht staat op groen en groen is veilig, grazige weiden, noem maar op.

Dat is heel duidelijk het hoger astrale gebied. In dit hoger astrale gebied ligt het punt van datgene wat in de andere gebieden, mentaal, emotioneel, etherisch en in de materie (het lichamelijke) vervorming geeft. Het houdt in dat een werkelijk spirituele genezer pas enige helende, diep genezende invloed kan hebben op de cliënt, wanneer die spirituele hulpverlener werkelijk vanuit het hart de ander herstellend in de eigen waarden tot zijn recht laat komen. Dat is het groene licht, de hartchakra, dat dan werkt.

--- Bij geestelijk verwarde mensen richten op het hoofd.

Z: Daar komt rust, stilte van en vooral een mate van harmonisering. Richt je het bij die mensen op het hart, dan gaat dat te hard werken, waardoor die mensen nog verwarder zullen worden.

--- Hoe om te gaan met diepe onbewuste drijfveren?

Z: 'Tante Betjes' die onbewust veel invloed op het dagelijks functioneren hebben. Ik sprak eens met iemand die heel diep onbewust de drijfveren had, die wij een tante Betje noemden. Zo'n vervelende zeur.

Met alle respect voor alle tante Betjes dan. Zo'n tante Betje, die daar onbewust invloed op jouw gedragspatroon, op jouw functioneren heeft, zonder dat je het in de gaten hebt, kun je eigenlijk vergelijken met een dreinend kind. Ik vind een dreinend kind haast nog duidelijker, want ik denk dat iedereen wel òf kinderen heeft òf daarmee in aanraking komt. Zo'n dreinend kind wil de aandacht hebben.

Ik heb u al eerder uitgelegd, dat onze cellen allemaal een bewustzijn hebben, wat natuurlijk voor een groot deel gebaseerd is op het onbewuste wat daar aan herinneringstrillingen nog aanwezig is, nietwaar? Maar natuurlijk ook op datgene wat in dit leven tot haar komt en vooral op het negatieve deel daarvan. Merkwaardig is dat het vreugdevolle erg gauw vervliegt en dat we alleen maar vasthouden aan het negatieve.

Het dreinende kind of tante Betje, dat een bepaalde mate van miskenning meegekregen heeft, terecht of onterecht, dat doet er niet toe, in dit leven daarmee geconfronteerd wordt, zal dus haar hele gedragspatroon, manier van zijn daar op gaan baseren. Dan krijgt zo'n persoon, die een dreinend kind in zich heeft, kennis zoals wij hier allemaal kennis doorkrijgen, vanuit de geest. Het is ook niet van mij, maar vanuit de geest.

Deze kennis helpt om tenminste te weten wat er aan de hand is. Dat is al veel. Maar nu nog de kracht dan ook gaan ontwikkelen om die tante Betje nou eens heel vriendelijk naar huis te sturen, waar dan ook heen, en het dreinende kind gerust te stellen. Dat dreinende kind heeft liefde nodig. Die moet je niet met geweld tegemoet treden en 'Nou is het afgelopen!', want zo ziet men vaak discipline. Nee, dat dreinende kind kun je alleen met liefde veranderen. Wat houdt dat in?

In alle esoterische groeperingen is het de 'gewoonte' dat het licht centraal wordt gesteld. Natuurlijk, wij moeten naar het licht. Maar daarnaast wordt voor datgene wat wij duisternis noemen, de negatieve aspecten, erg weinig plaats ingeruimd.

Wat ik zo gehoord heb, is dat niet goed. Wij hebben met liefde juist het negatieve deel in onszelf en in diegene die naar ons toekomt, te omringen. Hier is de grens weer heel subtiel, die komt niet in het medelijden, want dan wordt die ander nog meer slachtoffer en dan gaat het kind nog harder dreinen. Nee, wel met liefde te omringen en vanuit die liefde een bepaalde, ik zou haast zeggen, een innerlijke discipline aan te reiken, waardoor die mens zich daarvan kan losmaken en het dreinende kind tot een blij en gezond en vrolijk kind kan maken.

--- Te letten op voeding.

Z: Ja, voeding. Ik weet niet of hier voedingsdeskundigen zijn, maar de heren artsen die hier aanwezig zijn zullen weten, dat voeding natuurlijk ontzaglijk belangrijk is in het geheel van de mens, het gehele ecosysteem, zal ik het maar noemen. Zeker ook voor de mens, die in aanraking komt met de eigen spirituele energieën. Voeding houdt in, dat die mens gaat zien wat - dat is voor ieder natuurlijk individueel anders - vooral van belang is, waardoor in hem of haar de levenskracht ook werkelijk gestimuleerd kan worden.

Zo ken ik mensen in mijn directe omgeving, die nu in de nieuwe inzichten van spiritualiteit gaan komen en die plotseling ontdekken, dat bepaalde voedingsmiddelen geen goede invloed meer op hen hebben. Ik denk dat het van belang is dat iedere hulpverlener ook weet dat dit meespeelt. Ook zelfs in het gedragspatroon van die mens. Dat dit zowel psychisch als in de materie, in het hele darmsysteem en zo, gaan meespelen.

Dan staat hier nog: 'Ik en Mijn Vader zijn één. Zonder Mijn Vader kan ik niets. De Vader spreekt door Mij. Wat bedoelde Jezus hiermee?'

Dit is wel echt de mystiek brengen in de integratie van het zijn, de realiteit. 'Ik en Mijn Vader zijn Eén'. Ik, de mens, in mijn menselijk zijn, de realisatie van het goddelijk zijn, zegt dan: 'Ik, dit energieveld, die ben deze mens, dat is de grootste eerbied hebben voor het zijn van het goddelijke in ons. Dan geeft Hij daarin: dat is één. Dat was zo in Hem. Hij was meester der vijf elementen: lucht, water, vuur, aarde en geest.

'Zonder Mijn Vader ben ik niets'. Zonder het besef van dit hoogste in mij, zal mijn menselijke persoonlijkheid niet volledig tot zijn diepste recht kunnen komen. Een vertaling dus. 'De Vader spreekt door Mij'. In ons allen, daar hoeft je helemaal niet een medium of 'channel' voor te zijn. Het enige wat voor jou is, is dat jij bent de realisatie van dit goddelijke in jezelf. Dat je zelf die omstandigheden, die perspectieven, kunt openen om in jezelf tot die werkelijke eenheid te kunnen komen.

Dan heb je daar natuurlijk fasen in. Zo heb je een peuterzaal, een kleuterschool en zo zal zich dat verder gaan ontwikkelen. In het ene leven zus in het ander leven zo. Maar stel vooral niet wanneer je niet een 'channel' bent, dat jij dan niet in de Vader bent - een ouderwets woord - misschien heb je frustraties naar je vader. Maar dat je dan niet in deze eenheid, dit goddelijke Zijn bent, dat is niet waar. Dat heeft te maken met de leerweg die je als mens hebt te gaan. Soms is het snel, omdat het een vervolg is van andere levens, waarin het al geweest is. Soms gaat het wat langzaam. Dan moet je er nog aan beginnen. Maar het is van ieder mens. Dat komt steeds meer en groter.

Om dat te kunnen opvangen moeten wij er paraat voor zijn. Dan zal je in jezelf - dat kun je ontwikkelen - je intuïtie ontwikkelen, waardoor je ontvankelijker zult worden, innerlijk, voor 'de Vader spreekt door mij'.

Hiermee wilde ik dit beëindigen. Wat ik nu zou willen is: tot de realisatie te komen van alles wat is aangereikt. Vraag alsjeblieft zodanig, dat datgene wat is gegeven in die realisatie komt. Daar moeten jullie mij mee helpen, anders lukt het niet.

Dialogoog

--- Je sprak over het wegvallen van het vlies, de bescherming van de persoonlijkheid van de mens en het er achter vrijkomen van die diepe innerlijke kwaliteiten, die nog niet herkend worden. Is dat een collectief gebeuren?

Z: Het is absoluut een collectief gebeuren. Maar ieder collectief gebeuren is gebaseerd op het individuele gebeuren.

--- Er is een oproepende kracht aanwezig naar die mens, want die zet dat in wezen zelf in werking. Ook het bepalen van het onbegrip van het proces dat hem overkomt. Dus die patstelling tussen dat ik-bewustzijn, die als het ware even kopje onder gaat in dat gebeuren en aan de andere kant die vrijkomende geweldige innerlijke kracht. Dan die vrije wil van de mens die er het hoogste woord in heeft dat er een andere keus gemaakt wordt.

Z: Ik wil hier even een differentiatie in aanbrengen. Het wegvallen van het vlies heeft natuurlijk verschillende kanten. Het kan inhouden dat de negatieve karmische aspecten uit een ander leven heel erg duidelijk in het bewustzijn komen, waardoor een extra moeilijk proces op gang komt, maar toch, wanneer men hier enige kennis van heeft, kan dat misschien helpen om tot een regulatie daarvan te komen. Dat heb ik zo-even voorgelegd met dat voorbeeld van die mevrouw. Het andere wat jij, denk ik, bedoelt met het wegvallen van het vlies is dat daar innerlijk een opening gaat komen naar diepere spirituele gebieden, waar je dan vanuit je eigen opvoeding, achtergronden niet zo direct raad mee weet.

Dat heb ik zonet ook behandeld bij dat voorlezen van dat spiekbriefje. Dat is nu waar wij nu heel erg gericht op kunnen zijn. Soms gebeurt het onbewust. Ik wil hier even naar druggebruikers en de verslaafden toe gaan, die onbewust een andere invloed in zichzelf krijgen. Een andere bewustzijnservaring die niet in het bewustzijn, dus in het denken, is gekomen, maar in hun gevoelens waar ze zich niet kunnen uiten en er geen raad mee weten. Ik hoop dat daar zo dadelijk vragen over komen. Wat jij bedoelt is, denk ik, gericht naar de mens die in deze nieuwe spiritualiteit bezig is, die de mystieke ervaringen krijgt, die hem als het ware bijna omgooien. Bedoel je dat?

--- Ook die categorie mensen, die wel uit is op eenwording en liefde. Die zeggen: 'Ja het gaat om andere dingen', terwijl er nog helemaal geen greep is op waar het dan werkelijk om gaat, maar niet tevreden zijn met hun maatschappelijke omstandigheden. Zij hebben de vraag: 'Maar hoe dan wel?'

Z: Daar is net een boek verschenen van een Amerikaanse mevrouw, die in 'Een geschiedenis van God' heeft geschreven over de Islam, Jodendom en Christendom: deze gaan voorbij. Die zegt ook 'wat dan wel?'. Deze categorie bedoel jij en die wordt steeds groter. Dat is nou juist waarom ik van boven uit gevraagd werd om dit drieluik hier te gaan organiseren, zodat wij daar over kunnen praten. Want deze mensen komen naar jullie toe. Die zullen jullie moeten opvangen. Want er komen er steeds meer. Dit is die revolutie, die over de gehele wereld gaat en die alles en alle vermeende zekerheden doet schudden en omver gooit.

Dat is het constateren daarvan. Maar nu, wat daarmee te doen? Ja, daar sta je dan hè? Dat houdt in, dat de mens, die naar je toekomt, die zoiets zegt van 'Wat moet ik nou?' duidelijk de basis moet krijgen. De enige basis over de gehele wereld is, dat die mens zal weten, dat wat wij God noemen, hoe je je het ook voorstelt, niet buiten je is. Daar is wel een hele grote wezenseenheid van energieën buiten je, zeker. De goddelijke krachten zijn in je, en dat jij als mens daar de volle verantwoordelijkheid en kracht voor hebt om dat te realiseren.

Dat is het begin, de eerste stap van de revolutie, die de hele wereld nu doormaakt. Dit is vreselijk veel. Ik denk dat jullie allen hier al een hele weg hebben gevolgd. Dus dan denk je misschien 'Nou ja, dat weten we nu wel'. Dat weet niet iedereen. Een mens die zo'n weg niet heeft gevolgd die schrikt zich kapot. Wat moet die daar mee?

Daar zijn jullie dan voor, om het op te vangen. Er komen steeds meer vragen. Het ideaal van het 'Platform nieuw spiritueel bewustzijn in Nederland', dat mij werd aangereikt, waar ik inzit om mede deze basis tot directe herkenning te brengen in Nederland. Dat is ontzaglijk veel. Daarop gebaseerd kun je verder gaan met alles wat hier is gegeven.

Dus dat geest blijft bestaan los van materie, ook na de dood. Bewustzijn blijft bestaan. Dat het energieveld van dat bewustzijn zich steeds weer een nieuwe vorm in de materie kiest en terugkeert. Het is allemaal ontzettend moeilijk. Dat moet met heel veel tact, liefde, als het ware terughoudendheid van je zelf, van je eigen weten, van zo graag die ander willen vertellen, gebracht worden.

Dat deed ik met mijn kinderen vroeger. Nou nou, wat een blauwe plekken. Dat is niet goed, want dan haal je die ander uit zijn eigen waarden. Die moet toch zijn waarden blijven behouden, anders heeft die helemaal niets. Maar hoe je het moet doen, dus operationeel maken, dat is voor jullie zelf. Dat is jullie vertaling, jullie wijsheid, jullie inspiratie, jullie kennis, alles wat jullie zijn en hebben. Want wat ik door geef is een neutrale informatie daarover. Nou het panklaar maken, het operationeel maken, dat kunnen alleen jullie doen.

--- Is het zo, dat op het moment dat de mens open in verwarring komt, hij verwacht dat het in wezen opgedragen wordt door de liefde, door die transformerende kwaliteiten.

Z: Die is er dan al, maar die moet je wel hanteren. Die hele revolutie van het bewustzijn, dus de vernieuwing van het bewustzijn, is licht. Dat is geen duisternis. Het is het omhoog komen uit de duisternis van de onvrijheid, die de geest Gods in de mens zich heeft laten welgevalen en zelf heeft gewild, eeuwen lang. Onthoud dat. Dat is een geweldige, enorme evolutiesprong. Daar hebben wij allemaal ons eigen stuk in.

--- Dat wegvallen van het vlies door een schokkende gebeurtenis. Ik heb te maken met mensen, die bv plotseling een revolver tegen het hoofd krijgen, of een inbraak meemaken, of zo. Dan valt er ook een vlies weg en komt juist het negatieve heel sterk naar boven.

Z: Dat is wat zonet met die whiplash naar voren is gekomen. Dan komen negatieve aspecten omhoog.

Die negativiteit, in wezen criminaliteit, gematerialiseerde liefdeloosheid, wordt op een mens gericht. Waarschijnlijk een niets vermoedende mens, die gewoon zijn leventje leeft, die waarschijnlijk van dit alles niets weet. Dan valt alles kapot. Dan komt die mens in een vacuüm terecht met de vraag 'Hoe kan een ander mens mij zo iets aandoen?'.

Dan denk ik aan jouw inspiratie, wijsheid, kennis, tact en dergelijke, om hiermee te gaan werken. Dan kun je daar - en nou even naar de reguliere hulpverlener, waar jij mee werkt - helaas nog niet direct met deze 'spirituele wetenschap', zo zal ik dat maar noemen, naar voren komen. Want dan word je waarschijnlijk uit je baan gegooid en/of voor gek verklaard. Dus voorzichtig. Maar, of juist, ondanks dat je mee moet in dat keurslijf van die reguliere hulpverlening, kun je - en nou word ik even persoonlijk - vanuit jouw zijn, inspiratie, wijsheid, tact, de kennis die je hebt gekregen, ook alle tante Betjes die er in ieder mens zitten, je toch door het innerlijk accepteren in jezelf van alle tante Betjes, het weten van wat je daar hebt, in jezelf een zodanige groen licht - dus op veilig stellen - dat je die ander niet met medelijden te lijf gaat, want dan lijdt die dubbel, maar met medeleven en hem brengen tot de meerwaarde dan alleen die afschuwelijke omstandigheid. Hoe je dat moet doen, dat is van jou. Jullie hebben allemaal ontzaglijk veel, anders zaten jullie hier niet eens. Dus iedereen heeft al veel, maar hoe jullie daarmee moeten werken, dat is van jullie.

Je kunt, vanuit het weten, kijken hoe dat slachtoffer - zo zal ik hem maar even noemen - daarmee verder kan gaan. Want alles, het oude, het negatieve, komt natuurlijk ook boven. Weet die persoon helemaal niet. Moet je ook niet gaan uitleggen, want die kan er dan niets mee. Ik neem jouw even bij het nekvel. Dat weet jij dan en dan kun je met alles wat jij weet langzaam aan een zodanige liefdeskracht bij die ander aanbrenge, dat die ander zijn eigen waarden weer kan herstellen. Want door zo'n gebeurtenis wordt die persoon helemaal uit zijn waarden gehaald, nietwaar? Wat heb je dan te doen als spirituele hulpverlener, ook al is dat niet regulier zo vastgesteld? Dan heb jij die ander in zijn waarden te herstellen.

--- Ik heb begrepen dat we dat vlies zelf hebben gecreëerd. Het houdt ons 25 watts lampje nog steeds in ons brandend, want het goddelijke laat ons niet los, wij laten het goddelijke los. Zo gauw als dat vlies breekt, krijg je de kans om de volle stroom van licht naar je toe te krijgen, wat wordt gefilterd door negativiteit die je met je gedachten zelf hebt gecreëerd.

Z: Maar als je niet weet van dit goddelijke in je, en dat het een instroom van licht is, dan ervaar je alleen de rottigheid ervan, als ik het zo mag zeggen. Even wat anders: De bescherming van dit vlies, het niet weten van oude levens en de negativiteiten, die dat hebben opgeleverd, wordt nu in de komende tijd doorbroken over de gehele wereld, omdat het bewustzijn zich gaat verruimen. Dit verruimen betekent, dat het bewustzijn op een zodanig niveau is gekomen, dat het ook de kracht kan hebben, om die mens van nu in de bevrijding van de dwangmatigheid en de afhankelijkheid te brengen. Daar gaan we dus naar toe.

Even terug naar het slachtoffer. Het slachtoffer weet niets van goddelijkheid, misschien is het wel heel streng gelovig of wat ook. Daar kun je het ook naar brengen. Het is allemaal vertaling. Het maakt niet uit. Maar dan niet meer afhankelijk van dat geloof buiten zich, maar in het diepste vertrouwen innerlijk komen in dat geloof. Dus niet dat ontkennen, en die persoon nog naakter laten staan. Nee, dat is fout.

--- Als ik het zo hoor, dan gaat bij mij de hele criminaliteit plotseling in een heel ander daglicht staan.

Z: Jouw inspiratie dus.

--- Ja, maar het wordt steeds ernstiger. Het wordt ook steeds gewelddadiger. Er komen steeds meer vuurwapens en steekwapens enzo bij. Kennelijk moet het ook met die kracht, om ook die negativiteit er uit te laten gaan.

Z: Revolutie gaat nooit zo maar. 'Ik breng u het zwaard des ondersheids' is gezegd. Het betekent - en dat is vreselijk jammer voor ons mensen - dat wij blijkbaar pas tot beseft van iets kunnen komen, wanneer het water je tot de lippen staat. Wanneer het werkelijk op z'n ergst is, en dan kun je niet meer vluchten. Want wij mensen zijn er goed in om te vluchten. Dan moet je gaan werken. Dan moet je de Elohim, die goddelijke krachten, je gewone alles wat je hebt aan talenten, echt met discipline bij het nekvel pakken, om te kunnen werken, juist in die rottige omstandigheden. Ook als je door iemand bedreigd bent. Ook wanneer iemand met zijn revolver tegen je hoofd staat.

--- En vast blijven houden aan het innerlijk weten. Je hebt een lichtje in jezelf, al is het een pietepouterig klein kaarsje. Maar hoe rot die ander zich ook manifesteert het zit in die ander ook.

Z: Daar ben ik het helemaal mee eens, maar wij hebben het nou even over mensen die nooit hebben gehoord van het innerlijk licht. Wat doe je daar mee.

--- Iedereen weet het.

Z: Nee, dat is niet waar. Iedereen weet het onbewust, maar het bewustzijn moet dan nog even gewekt worden, om het dan ook echt in je denken te kunnen krijgen. Daar heb ik het nou net over, dat bij de mensen die nog niet echt weten, dat nu in de context van het grote morfogenetische veld, dus van dat verenigde veld van vernieuwd bewustzijn, dat nu komt, daar nu verandering in gaat komen. Die mensen die helemaal niets weten, die beginnen iets te merken, voelen, ervaren, hoe dan ook, dat er nog iets anders is dan wat zij altijd zo geleerd hebben. Die mensen komen in moeilijkheden, in verwarring en die komen naar je toe.

--- Dat betekent dus eigenlijk, dat je een sneeuwbaaleffect zal krijgen. Er gebeurt iets in een relatie tussen mensen in ruimere zin en de een raakt de ander in een soort domino effect.

Z: Dit is de diepste betekenis - is mij vanuit de geest gezegd - van de woorden 'Ben ik mijn broeders hoeder?'. Dat wat innerlijk bezig is, datgene wat jij uitstraalt, wat jij voor gedachtevormen, emotionele vormgeving uitzendt - niet te zien met het blote oog - raakt die ander precies in datgene wat die ander heeft. Ben ik mijn broeders hoeder?. Dus wat straal ik uit?

Als je met de vragen komt, laten we dan allemaal ons instellen op die vraag, waardoor de energie die er naar toe gestuurd wordt, ook dragend is voor de vraag. Maar ook dat het antwoord daardoor als het ware een diepere invloed zal krijgen bij jullie allen. Dus niet meteen er bovenop met een andere vraag. Dan ben je alweer vergeten wat de eerste vraag was.

--- Bij orgaantransplantaties heb je organen met andere trillingen of energieën. Hoe denkt u hier over?

Z: Dat is een complex geheel. Dat is in wezen met alles zo wat er allemaal in onze maatschappij gebeurt. Ook in de medische sector. Tot nu toe was de maatschappij en de medische sector niet op de hoogte van deze energieën. Dit bewustzijn begint nu langzaam aan te komen. Hoe gaan wij daar dan mee om?

U zult begrijpen, dat een orgaan van een mens een bepaalde energieveld heeft van de energieën die bij die mens horen. Dat is vrij gewoon.

Als er een transplantatie plaatsvindt, die het materiële leven zou kunnen redden van degene die dat orgaan zal krijgen, brengt dat verandering teweeg in het gehele patroon van die persoon. Ik vind dat het dus bij deze tijd behoort - waar een nieuw spiritueel bewustzijn komt - dat men dit ook gaat weten. Hoe men dit moet gaan weten, dat weet ik niet. Want ik denk dat de wetenschap nog niet open staat voor dit soort achtergronden. Maar wanneer bij de mensen deze achtergronden steeds dieper bewust worden, dan zal er een andere manier gaan komen om daarmee om te gaan.

Wanneer de mens zich bewust is, dat het orgaan dat hij zal afstaan het leven zal redden, maar tegelijkertijd ook een ander energieveld bij die persoon zal aanbrengen, dan zal hij er bewuster en verantwoordelijker mee omgaan.

Eerst gebeurt het allemaal onbewust. Daarna wordt het duidelijk ook in ons denken, hoe die mens met zijn energieën omgaat en wat die als het ware aan zijn organen mee geeft. Logisch hè? Trapsgewijs. Nu dan het feit - dat zult u ook allemaal wel weten - de min of meer gedwongen orgaandonatie, die er misschien zal gaan komen. Daar ben ik het niet mee eens. Ik vind dat ieder mens het recht heeft om zelf hierover te beslissen, maar vooral ook om zich van de diepere achtergronden daarvan bewust te worden.

In het boekje 'Wat is Psychosofia' staat een uitleg over abortus. Ieder mens is daar vrij in en heeft het recht zelf te beslissen wel of niet abortus te doen. Maar wanneer die mens bewust is van de diepere spirituele achtergronden, van de energieën hiervan, dan zal die op een andere manier, bewuster, daarmee omgaan. Zo dus ook met orgaandonatie.

Nu, wat u tegen mij zei over die coassistent, die daar nare gevoelens bij had. Hij zal waarschijnlijk meer op de hoogte zijn van de diepere spirituele achtergronden. Van de lering van de energieën, zoals wij die krijgen. En zich daardoor ongemakkelijk voelen bij hetgeen daar plaats vindt. Dan kan hij vanuit de eigen energieën een dusdanige lichtende energie uitzenden, waardoor er bij degene bij wie deze transplantatie gebeurt, als het ware een interactie komt, waardoor er een diepere beleving gaat komen van wat daar gebeurt. Dit heeft namelijk karmische aspecten. Bijvoorbeeld een crimineel, die een overval heeft gepleegd en gedood is en wiens hart of lever of wat dan ook aan een ander wordt gegeven, heeft dusdanige energieën in zichzelf, die bij diegene die dat hart of die lever krijgt, een verandering teweeg brengt. Wanneer artsen, chirurgen, coassistenten, verpleegkundigen op de hoogte zouden zijn van deze achtergrond van spirituele energieën, dan zouden zij een harmoniserende uitwerking in die energieën kunnen aanbrengen.

Dan gebeurt er dus een transformatieproces.

Dit brengt mij op een verhaaltje er tussen door. Er schijnt een garage in Nederland te zijn, waar de mensen auto's die total loss zijn gereden, met datgene wat daar in dat total loss gebeuren is gebeurd - dat kan van vreselijk tot minder erg zijn -, die auto's weer opknappen en die dan aan anderen, die dat wel weten, verkopen. Dat is dus niet illegaal of zo. Mensen die een dergelijk auto hadden gekocht kwamen bij andere mensen op bezoek en men ervoer, dat daar vervelende energieën heersten. Dat die mensen zich niet op hun gemak voelden, dat het gewoon bijzonder onprettig was. Wat gebeurde daar nu?

Die energieën die hadden plaats gevonden in de onderdelen van die total loss gereden auto's hadden nog een dusdanige krachtveld in zich, dat die energieën die mensen bewust konden beïnvloeden.

Iedereen staat er bewust of onbewust voor open, want het is gewoon van en in ons. Dat hangt van de mate af waarin je beïnvloedbaar bent. Stel je voor dat daar een vreselijke angst is geweest. Daar kan de dood bij gemoeid zijn geweest. Dat krijg je dus naar je toe. Want dat zijn energieën, die blijven hangen.

Nou terug naar die organen. Daar gebeurt dus hetzelfde. De wetenschap is niet te stuiten. Maatschappelijk wordt het toch gezien dat je het leven zo lang mogelijk moet redden. Ik weet niet of dat zo is. Dit laat ik er nu even buiten. Wat wel is: wanneer het bewustzijn van degenen er om heen, die daar mee te maken hebben - en zeker degene die afstaat en degene die ontvangt - deze nieuwe spirituele wetenschap naar zich toe krijgen, er een verandering in het uitwerken van die energieën kan gaan komen.

Dat houdt dus het transformeren in van de energieën van degenen er om heen, die hier van weet hebben. Dat betekent, dat diegenen die er om heen staan, degene die het afstaat en degene die het ontvangt, er in een niveau van bewustzijn en ook van liefde in staan, er dan een soort regulatie plaats gaat vinden.

--- Er was een radioprogramma waarin werd gezegd dat mensen niet meer de laatste adem rustig mogen uitblazen, maar voor die tijd afscheid moeten nemen en dan de operatiekamer worden ingereden voor de transplantatie.

Z: Dit is dus in wezen de macht van de materie. Dit is een ander aspect daarvan. Het is ontoelaatbaar. Ik lees ook vaak over de orgaanmaffia, die mensen gewoon doodt om organen te pakken te krijgen, om voor veel geld te verkopen. Dat houdt dus wederom in, dat het bewustzijn in onze maatschappij hier op gericht moet gaan worden. Ook op de normale ethiek. Dit is met onze normale ethiek niet eens te plaatsen. Dus ik begrijp helemaal niet hoe dat dan in de medische sector zo kan zijn.

--- In een werkgroep die zich vanuit spiritueel oogpunt met bewustwording rondom orgaandonatie heeft beziggehouden, werd gezegd dat elk mens als hij over gaat, ook elk orgaan, een eenheid moet krijgen met het lichaam. Dus als deze eenheid verbroken wordt, dan eigenlijk het stervensproces niet wordt afgerond. Kun je dat toelichten?

Z: Dat heeft dus weer met het bewustzijn te maken van degene, die van tevoren beslist dat hij zijn organen wil afstaan. Dat hij zich daar op kan gaan richten, wanneer zijn doodsuur zal zijn gekomen. Dat hij daarin in een werkelijke eenheid afscheid van moet gaan kunnen nemen. Dat is een heel proces. Dat gebeurt dus niet zo maar. Dat is iets waar wij in onze maatschappij naar toe moeten groeien. Dat is er nog niet. Maar nogmaals, aan mensen zoals wij zijn, is daar een klein deeltje van deze verantwoordelijkheid gegeven, om dit bewustzijn verder te brengen.

--- Ik hoorde dat als bijvoorbeeld een familielid een orgaan afstaat aan een ander familielid, het veel gemakkelijker gaat.

Z: Dat heeft natuurlijk te maken met de biologische aspecten. Maar het heeft ook met de karmische aspecten te maken, waardoor juist dat familielid een familielid is. Want je incarneert in families; bij ouders, broers en zusters, waar je vanuit je karma iets mee te maken hebt. Dus wederom, dat het begrip er moet zijn, dat tegengestelde energieën niet zo maar bij elkaar geplakt kunnen worden. Dat is weer die leer van energieën, waar wij nu mee bezig zijn.

Dit besef - ik kan het alleen zo neutraal weergeven - zal opgepakt kunnen worden vanuit allerlei vertalingen in de psychologie, de medische wetenschappen, de sociaal maatschappelijke hulpverlening en dergelijke.

--- Kunnen ze niet langzamerhand zo ver komen, dat ze wetenschappelijk deze energieën kunnen meten?

Z: Daar is bijvoorbeeld de Kirlian fotografie. Men kan ook al alfa, delta en theta (hersenen-) golven meten. Ik denk, dat wanneer de wetenschap wil openstaan voor deze energieën, er dan ontzaglijk veel herkend kan worden en veel meer mee gewerkt kan worden. Maar dat hangt dan weer af van het collectieve bewustzijn. Dan wordt de roep steeds dringender en steeds groter. Dat hangt dus van ons af.

--- U vertelde net over die auto, is dat hetzelfde in een huis? Als je in een huis gaat wonen waar een hoop ellende is geweest krijg je daar dan precies hetzelfde?

Z: Ja. Dan voel je als je in een huis komt, dat daar veel ellende is geweest. Wanneer je dit weet, dan kun je daar een bepaalde zuivering in aanbrengen. Licht, bloemen, water die je kunt sprenkelen. Dat is allemaal toch nog meer in de lagere astrale gebieden, waar je een zuivering kan brengen.

Maar zeker in de hogere astrale gebieden, dat je in jezelf het liefdesaspect daar duidelijk neerlegt. Dus vergeving. Want vaak is er heel veel haat, veel ellende door haat, wrok noem maar op. Dus vergeving, liefde, acceptatie. Heel vaak zijn er nog de schillen van de overledenen, de astrale wezens, die worden aangetrokken door datgene wat in hemzelf nog is en nog niet is uitgezuiverd door hetgeen wat daar bij mensen of in zo'n huis is gebeurd. Er zijn plekken in Nederland, als je daar komt gaan je haren zowat een meter omhoog staan van akeligheid. Want dan voel je gewoon wat daar allemaal is gebeurd. Het zou heel goed zijn - door dit nieuwe bewustzijn - als er mensen zouden zijn die dan die plekken zouden willen gaan zuiveren.

--- Vlakbij ons is een buurt en als je erdoor rijdt, wordt je er al beroerd van. Later ben ik er achter gekomen, dat daar heksen verbrand zijn.

Z: Ook de galgenvelden bijvoorbeeld. Ergens in Nederland, als je met de auto op de snelweg rijdt, is er een parkeerplaats, die het Galgenveld heet. Dat betekent dus dat daar een galgenveld geweest is. Moet je je even voorstellen, wat een energieën daar dan nog hangen van de mensen die daar inderdaad zijn opgeknoopt. Dus hoe werkt dat verder? Automobilisten, die gaan daar even uitrusten. Die hebben misschien een lange rit achter de rug. In plaats dat daar rust en harmonie komt, komen daar heel merkwaardige trillingen, wat eerder een ongeluk kan veroorzaken. Je ziet hoe nauw alles met alles samenhangt en met elkaar verbonden is.

--- Ik heb wel eens gelezen, dat de ziel van degene die zelf een orgaan afstaan, zo lang aardgebonden blijft tot ook dat orgaan in de ontvanger is overleden.

Z: Niet helemaal. Voor een deel. Dat hangt weer van het bewustzijn af. Wanneer dus iemand met liefde zichzelf als donor heeft opgegeven, dan is het afscheid van het orgaan veel minder zwaar. We zien hoe alles weer met alles samen hangt. Dus je kunt eigenlijk het nooit zo ongenueanceerd vertalen.

--- Hetzelfde is natuurlijk ook het geval met bloeddonatie.

Z: Ja. Bij de Jehova's getuigen heb ik tot mijn stomme verbazing gelezen, dat het verboden is bloedtransfusie te ontvangen, omdat de zonde daarin is. Toen dacht ik, hoe weten ze dat? Wat zij met zonde vertalen is, dat de karmische aspecten in de bloedcellen zijn opgenomen en dus worden overgenomen door degene die de bloedtransfusie krijgt. Dat wordt bij hen, als ik het zo ongenueanceerd mag zeggen, weer zo vertaald, dat je dan niet mag hebben. Alles hangt met het bewustzijn samen. Als je weet bij een bloedtransfusie, dat jij bij een bloedtransfusie die energieën naar je toe krijgt die positieve en negatieve karmische aspecten van de ander zijn, dan kun je die reguleren en transformeren door de mate van je bewustzijn waarmee je het ontvangt. Zo moeten wij met dit alles werken, want je kunt toch niet de klok terugdraaien. Dat gaat niet. Maar hoe er dan mee te werken?

--- Je krijgt bloed of een orgaan toegediend, waarin karmische aspecten aanwezig zijn. Overheersen die aspecten dan de totale mens met zijn zielewezen of niet? Zo'n orgaan heeft toch niet het hoogste woord?

Z: Dat hangt van het bewustzijn af. Nee, niet het orgaan, maar het hangt wel van het bewustzijn van de ontvanger of nogmaals van de gever af, welke energieën dat bloed of orgaan zal aanbrengen. Je kunt nooit stellen: 'Ik weet van niets. Ik heb een nieuwe lever gekregen van iemand die ik weet niet wat voor verschrikkelijks gedaan heeft en nu word ik daardoor helemaal een misdadiger.' Dat kan niet. In jouzelf - om het even zo te brengen - zitten dan bepaalde aspecten, dus energieën, die deze misdadiger ook had, die dan door de transplantatie geactiveerd kunnen worden.

--- Dan is er een regulering aanwezig vanuit eigen hoger bewustzijn.

Z: Als dat eigen bewustzijn zich daarvan bewust is, ja.

--- Maar is dat dan niet iets wat gebeurt, ongeacht dat bewustzijn dat de mens erover heeft?

Z: In wezen is dat wel iets wat ongeacht het bewustzijn in de mens gebeurt. Ik heb wel eens gezegd: 'Iedereen is spiritueel, of die zich dat nou bewust is of niet. Of je dat nou wil of niet.' Maar - en dat is een hele grote maar - wanneer het bewustzijn daar niet open voor staat, is de werking daarvan heel vaag en heel moeizaam en dan zal het zich als het ware door de brei van de eigen karmische aspecten heen moeten werken.

--- Ik heb er moeite mee dat men op het moment van sterven niet bewust afscheid kan nemen. Dat je dan weggehaald wordt en dat ze je dan kunstmatig in leven houden om die organen er uit te kunnen halen.

Z: Dat is ook vreselijk, want kun je je voorstellen, dat iemand die dan wel hersendood is, maar wiens bewustzijn absoluut blijft bestaan. Deze persoon is hersendood verklaard en zal dan organen afstaan. Die persoon, die in zijn bewustzijn is gebleven maar niet bewust is van wat wij hier net allemaal hebben besproken, zal dan ervaren wat er gebeurt. Kun je nagaan, wat voor invloed dat op dat bewustzijn van die stervende persoon zal hebben.

--- Ik heb gehoord dat er bij sommige mensen een verandering gezien is in de gelaatsuitdrukking na het weghalen van de organen.

Z: Ik kan mij voorstellen, dat iemand die zegt 'Nou ja, dood is dood. Als ik dood ben, dan mogen mijn organen gebruikt worden.' Dan ontdekt hij dat dood dood is, maar hij leeft nog in zijn bewustzijn. Dan de paniek en de angst voor wat er dan is. Hoe kun je dat gaan reguleren en transformeren? Wederom door dit nieuwe spirituele bewustzijn naar buiten te brengen. Daar moeten wij voor gaan staan. Dat is onze verantwoordelijkheid. Daarmee helpen wij de mensen hier in de materie, maar ook hen die niet in de materie maar in een andere dimensie nog aanwezig zijn.

--- Want ik ben verbijsterd over het dwingende karakter waarmee men het gebracht heeft. Ik vraag me af waarom het gebeurt met die transplantatie.

Z: Nou, alles heeft twee kanten, dat dwingende karakter heeft ook een positieve benadering. Hierdoor wordt de mens als het ware gedwongen om zich te gaan bezinnen op wat daar eigenlijk gebeurt. Juist door die dwang die daar achter zit wordt je wel gedwongen - want dat roept weerstanden op - om in jezelf dieper na te denken en dieper na te gaan: 'Wat is dit eigenlijk? Waar ben ik eigenlijk mee bezig?'

Zo is mij aangetoond, dat ook juist de weerstanden, dus ook lijden, pijn, ziekten en alles wat in ons leven gebeurt, die invloed in zich heeft, om tot bewustwording te komen. Om tot werkelijke diepe spirituele bewustwording te komen. Dat zal je niet altijd zo herkennen. De omgeving ook niet. Maar het is wel de bedoeling, want dat is geest wat in ons aanwezig is en dus zo werkt.

--- Als bijvoorbeeld iemand met een groot spiritueel bewustzijn sterft, en deze staat zijn organen af, wat voor functie heeft die dan?

Z: Ik heb misschien al eens eerder gezegd, dat een hoog bewuste geest, mens dus, een grotere uitstraling en lichtende energieën heeft, die hij bewust en onbewust uitzendt. Deze energieën bij zo'n iemand, die zo'n donor wordt en zijn organen afstaat, hebben een geweldige invloed op de karmische aspecten van die persoon waar dat orgaan of organen naar toe gaan. Dus wat staat ons te doen? Ons bewustzijn steeds groter te maken, van deze spiritualiteit, waardoor uiteindelijk - wie weet hoe lang dat duurt - die hele orgaandonatie en dergelijke positief zal werken. Dit is ook weer een onderdeel van de zin 'Ben ik mijn broeder's hoeder'.

--- De mate van intensiteit van negatieve bijwerkingen van synthetische, chemische geneesmiddelen is dat dan dus ook afhankelijk van het niveau van bewustzijn van de persoon die het ontvangt?

Z: Voor een deel wel. Ik ken iemand, die scheikundige is. Ik ben daar op de universiteit geweest. Hij heeft mij verscheidene dingen laten zien. Ook dat zij werken met plantenextracten. Er was een student uit India, die bezig was uit bepaalde bladeren een extract te verkrijgen, dat bepaalde vormen van kanker zou kunnen genezen. Dat was heel merkwaardig. In het contact dat ik met deze man had, kon ik zien hoe de atomen en de moleculen zich verhielden tot datgene wat daar uit die plantenextract kwam. Ook de bepaalde kleuren die daar bij hoorden. Wanneer onze biochemie daar meer zicht op had, zou daar op een heel andere manier met die chemische middelen gewerkt kunnen worden, waardoor die een ander invloed zouden kunnen hebben op de mens.

--- Dat doen de homeopathie en de antroposofie toch al enigszins?

Z: Dat doet de antroposofie zeker voor een deel. De homeopathie ook. Ik heb gemerkt - ik ben absoluut niet tegen de homeopathie - dat de werking van de verdunning vaak afhangt van de kleuring van degene, die dat doet. Daar zit het knelpunt. Ja, ook van de arts. Die arts geeft daar zijn trillingen/energieën aan. Hoe die verdunning dan plaats zal vinden, dat is zijn inzicht en die is wel degelijk gekleurd door al die aspecten, die wij hier zo-even hebben besproken. In meerdere of mindere mate, gereguleerd of niet, getransformeerd enz. Dat is met alles.

Alles wat ik hier breng is ook uit de kleuring die deze mens (Zohra) in zich heeft. Natuurlijk. Zo zal je een ander misschien op een heel andere manier over dezelfde onderwerpen en aspecten horen spreken. Waar jij als mens een contact mee hebt, een gevoel van herkenning of welbehagen, dat klopt dan met de energieën, die bij jou zelf aanwezig zijn. Zo werkt dat.

--- Bij orgaandonatie zou er in het vervolg - dat heeft de minister gezegd - meer aandacht moeten komen voor de kwaliteit. Dat hebben we ook met dat bloed geweten. Daar is ontzettend veel gedoe over geweest, omdat men het bloed niet goed had onderzocht. Met andere woorden er zou meer voorbereiding dan nu moeten komen bij de mensen die donor gaan worden. Dan krijg je ook dat de beïnvloeding ook groter wordt. Dan moeten de mensen harder nadenken van 'wil ik dat wel?' Ik geloof, dat we een beetje de goede kant op gaan door die nadruk op de kwaliteit te leggen.

Z: De nadruk op de kwaliteit in de materie houdt tegelijkertijd in, de nadruk op de spirituele kwaliteit. Dat gaat natuurlijk samen en zo wordt die mens eigenlijk, zonder dat die het wil of weet misschien, toch hier naar toe gebracht.

--- Wat is precies de toestand van mensen die hersendood zijn. U praat over bewustzijn, maar zijn die verschillende lichamen dan nog zo sterk aan elkaar gekoppeld?

Z: De mensen die hersendood zijn, daarvan hebben de hersens de functie niet meer, waardoor zij (de mensen) los komen van de materie. Maar er is wel bewustzijn. Dat is iets anders. Dat bewustzijn blijft dus bestaan. Dat bewustzijn houdt in, dat die persoon die al hersendood is, weet - hoe precies dat weet ik niet - dat hij bestaat. Die verschillende lichamen, hoger astraal, mentaal, emotioneel, etherisch en in de materie (lichamelijk), zijn niet losgekoppeld van dat bewustzijn. Terwijl de hersens niet meer functioneren, om die lichamen in een samenhang te brengen zoals een mens moet functioneren. De functie van die hersens om het in samenhang te kunnen laten functioneren, die is weggevallen. Dat is hersendood.

--- Is het lichamelijke bewustzijn dan nog precies hetzelfde als je hersendood bent?

Z: Nee, dat verandert natuurlijk, omdat je niet meer gebonden bent alleen aan de materie. Dat bewustzijn is dan als het ware doorzichtiger geworden, als ik het zo even mag omschrijven.

--- Betekent dit dat iemand die hersendood is en wordt beademd in feite op het moment dat de beademingsapparatuur wordt uitgeschakeld pas het bewustzijn verder weg kan gaan? Of weer verder verandert?

Z: Op het moment dat de beademing ophoudt, houdt ook de functionering op van de hersens, waardoor de bloedtoevoer stopt. Dat is een heel cruciaal moment, want dan wordt dat bewustzijn in zijn totaliteit heel langzaam als het ware los gekoppeld van de materie.

--- Het verbaast mij wat er gezegd wordt. Ik heb dit van heel dichtbij meegemaakt. Mijn vader is overleden door het inklappen van de hersenstam tijdens een operatie. Ik heb het gevoel gehad op het moment dat hij geopereerd werd en dat inklappen gebeurde, dat ik het heel duidelijk gemerkt heb.

Z: Dat kan heel goed.

--- Drie en een half uur later zeiden ze door de telefoon 'We zullen het u maar meteen zeggen, uw vader is overleden, maar hij ligt nog aan de beademing en als u nu gauw komt, dan wachten wij met loskoppelen tot u er bent. Ik moest bijna een uur rijden. Hij lag toen nog aan de beademing, maar hij was eigenlijk al helemaal voor mijn gevoel dood, al weg. Ik had niet het gevoel dat hij nog aan het lichaam vast zat.

Z: Ik denk, dat hij toen al afscheid aan het nemen was en dat je dat voelde. Daarom kon je ook voelen, dat hij eigenlijk bij je kwam.

--- Het is daarom dat ik het niet pak, dat zijn bewustzijn toen nog aan het lichaam gekoppeld was, ondanks dat het lichaam nog aan de beademingsapparaat verbonden was.

Z: Nee, dat zei ik niet. Ik zei, dat wanneer een mens aan de beademing ligt en in wezen hersendood is, dan is dat bewustzijn al bezig om zich los te maken van de materie. Misschien heb ik het niet goed genoeg gezegd. Mijn excuses als het niet volledig was. Het moment dat hij aan die beademing is weet hij innerlijk - al weten de artsen dat nog niet - of hij wel of niet zal blijven leven. Dat is ook zijn eigen vrijheid. Het moment dat hij dus weet dat hij niet zal blijven leven zal hij zich heel langzaam en voorzichtig van het lichaam los maken. Dus van de materie. Het gebeurt in al die gebieden.

--- Maar ik had het gevoel, dat toen hij tijdens die operatie overleed en ik hem op een gegeven ogenblik zag, hij zich toen al volledig bewust was dat hij al weg was, maar dat is dus niet zo?

Z: Ja, want dan heeft hij op dat moment ook gekozen voor het los te laten. Dan was hij nog wel aan de beademing en was dat hele proces nog bezig, natuurlijk. Maar op het moment, dat hij zelf dan kiest voor werkelijk weggaan, voor de dood - is toen gebeurd - waardoor je hem ook kon zien. Dat was dan ook het afscheid. Want dan maakt het energieveld, het is een fluïdum, zich los, waardoor een ander die aanwezigheid ook kan voelen.

--- U zegt het bewustzijn trekt zich terug 'uit verschillende gebieden'. Nou heb ik bijvoorbeeld mijn orgaan afgestaan. Dan mis je toch een stukje of niet? Dat kan je dan niet gemakkelijk meenemen, want dat orgaan moet dan ook die tijd van afsterven hebben.

Z: Nu moet je dat natuurlijk niet zo plastisch voorstellen. Zo gebeurt dat natuurlijk niet. We moeten ons dat zo voorstellen, anders kunnen we het helemaal niet pakken. Iemand heeft besloten te sterven, zijn bewustzijn is zich aan het terugtrekken uit die cellen. Wordt meteen na die hersendood de apparatuur uitgeschakeld en wordt hij meteen geopereerd, dan is dat bewustzijn nog niet werkelijk helemaal eruit gegaan. Kun je je dit voorstellen, hoe dit werkt? Het is heel moeilijk om dit zo duidelijk te brengen.

--- Is het niet zo dat het bewustzijn van de stervende hier een belangrijke rol bij speelt? Iemand sterft bijvoorbeeld tijdens een operatie.

Z: Neem iemand die voor de operatie zich bewust is, of iemand die een ongeluk krijgt, of doodgeschoten of dood gestoken wordt. Op het moment voordat het gebeurt, en die persoon is bewust van leven en dood, van de zeer smalle grens daartussen - die in wezen eigenlijk niet bestaat, alleen in de materie - dan gaat zo'n persoon die dood in vanuit een totaal ander bewustzijn en overgave, dan iemand die helemaal niets weet en in een enorme paniek en angst zal sterven.

Die paniek en die angst geven energieën, die blijven. Die komen in een volgend leven in dat energieveld van die persoon, die er dan anders uit ziet, weer terug. De regressietherapie, die gedaan wordt door regressietherapeuten met mensen met grote trauma's die dan vanuit vorige levens steeds die trauma's naar boven krijgen. Dit zijn altijd die herinneringsenergieën en -trillingen, die te maken hebben met een enorme grote angst en paniek voor het sterven. Wat u daar zegt is heel belangrijk, dat het in onze maatschappij bijna een must moet gaan worden, dat de angst voor de dood zal gaan veranderen door het bewustzijn van het spirituele leven. Dan niet op de manier, denk ik, van de kerken van 'in het hiernamaals word je een engel of een duivel'. Nee, maar in die context zoals wij dat dan weten.

--- Moet je iets met die informatie die in die cellen zitten doen? Bij transplantatie, voordat ik de kans heb gehad - ik moet het plastisch zeggen - om ook die informatie mee te nemen omdat ik ga sterven, om er iets mee doen, want het bewustzijn blijft. Ik moet dat achter laten, als die chirurg het daar staat uit te snijden.

Z: Nu ben ik dus bij de kern van de zaak gekomen. Misschien moest ik het daarom wel niet begrijpen. Niets is toeval. Daar hadden wij het dus in het begin over hè? Ik zal het maar net zo plastisch doen.

Ik ga dood en ik heb nog niet de kans om mijn bewustzijn uit de lichamelijke constellatie - zal ik het maar noemen - te trekken, want de chirurg gaat al bezig met mijn organen er uit te snijden. Dan zal dat bewustzijn positieve en negatieve aspecten die daar in zitten dus overgaan met het orgaan of het bloed naar die ander toe. Daar hebben we het er toch over gehad?

--- Ik sterf namelijk. Wat doe ik dan? Kom ik dan met lege koffertjes aan? Of zeggen ze dan tegen mij 'je moet eens luisteren, jij komt hier half terug, dan ga je daar maar zitten wachten totdat je weer alles bij je hebt

Z: Ja, het vagevuur.

Nee. Degene die sterft en niet het bewustzijn van deze spiritualiteit heeft, - ik weet niet hoe lang - een poos als schil, als energieveld om de persoon heen blijven rondhangen, waar die organen naar toe zijn gegaan. Dat is een bijzonder onprettige situatie lijkt mij. Ook voor degene die deze organen heeft. Dan voel je alsof iemand over je schouder meekijkt. Want die is nog niet vrij. Maar dan is daar de liefde en de hulp in de sferen - dat heb ik mogen zien - waarbij zo'n persoon dan wordt uitgelegd: 'Hoor eens, die aspecten die achtergebleven zijn in jouw orgaan bij Jantje, die heb jij nu niet meer nodig, want je moet nu je eigen reis gaan vervolgen'.

--- Zonder orgaantransplantatie gebeurt dat natuurlijk ook, dat die energieën om je heen blijft hangen.

Z: Dat is natuurlijk waar, maar nu is het wel van een directere invloed op beiden, donor en ontvangende.

--- Ik heb het idee dat in ieder cel alles aanwezig is. Dus als je overgaat, je ook met alles over gaat, ook al blijft er een stuk bij een ander achter, die heeft ook die eigenschappen. Maar ik denk, dat je toch over gaat met al je eigenschappen.

Z: Dat is ook waar. Nou moet ik nog dieper er op in gaan. Oh ja, natuurlijk moet ik tot de juiste mystiek komen. Dat is het. Daarom leggen jullie mij het vuur zo na aan de schenen. Wat mevrouw daar zegt, is ook waar. Wat X zonet zei en de uitleg daarvan is eveneens waar.

Het houdt in, het energieveld van de mens gaat weg. Maar bepaalde aspecten in dat energieveld blijven achter in datgene wat daar gebeurt met zijn lichamelijke organen en dergelijke. Het zijn dus aspecten. Het zijn onderdeeljes van het gehele energieveld. Dat gehele energieveld gaat over, maar bepaalde onderdelen in die organen blijven wel achter en conformeren zich, worden een eenheid of niet - je hebt ook afstotingsverschijnselen - met degene die dit orgaan met die aspecten naar zich toe krijgt.

--- Mag je dit niet beschouwen als een soort fantoompijn? Je laat wat achter.

Z: Nee, dat zou ik zo niet noemen. Kijk, fantoompijn bij een lichaamsdeel dat is geamputeerd, betekent dat het energieveld van dat geamputeerde deel nog intact is en omdat het niet meer in de materie aanwezig is. Laat het lichaamsdeel nog van zich voelen, totdat het bewustzijn heeft geaccepteerd - daar zit het in - dat het lichaamsdeel weg is. Die acceptatie houdt in, dat de energieën van de miskennis - het slachtoffer zijn 'dat mij dit nou is gebeurd', dat kun je bijna niet accepteren - in wezen je vergeving naar wie of wat dan ook, naar je zelf, naar God, nadat het jou gebeurd is. Dus de werkelijke acceptatie, wanneer dat niet heeft plaats gevonden, zal jouw fantoompijn nog een hele tijd doorgaan. Dat betekent - even voor de heren artsen hier - dat de materie van het geamputeerde lichaamsdeel niet alleen in het bewustzijn van de mens is, maar ook de energie van onder andere dat geamputeerde lichaamsdeel.

We kunnen nu aan het derde stuk van het geheel komen. Dat is: 'Wat is de beweegreden van de mens, dat hij zich nu kan vrijmaken van die omstandigheden buiten zichzelf, maar ook in zichzelf, om te willen en te kunnen komen tot een werkelijke diepe eenheid van bewustwording vanuit, laat ik het noemen, het basisprincipe, de super-nature, de goddelijke aanwezigheid, hoe het ook mag heten? Wat is de beweegreden?

Ik moest dit hier even aan jullie voorleggen, omdat dit heel belangrijk is in datgene wat jezelf als hulpverlener overbrengt naar de persoon, die naar jou toe komt. Wat vind je daar zelf in?

Ik zou hier graag drie heel goed aangesloten vragen op willen hebben, waar heel mooie antwoorden op kunnen komen en waar we dan weer mee verder kunnen gaan. Het is namelijk van het grootste belang, - wordt er gezegd - dat in het mondiale bewustzijn het besef dat geest in alles aanwezig is, de oorsprong en de uiteindelijke bestemming is van al hetgeen is, zo diep gaat doordringen in de mens, in zijn Gods-, mens- en maatschappijbeeld, dat hierdoor datgene getransformeerd kan worden aan kwaad, aan liefdeloosheid en al datgene wat nog verder over de wereld zal komen.

Dit is niet een doemprofetie of zo, maar het is dat wij met onze beide benen stevig op de grond moeten staan, om ons heen kijkend, heus niet paranormaal begaafd behoeven te zijn, wetend van alle ellende, al het kwaad wat men elkaar en dus onze maatschappij aandoet, hoe wij tot een zodanige - dan wil ik het niet eens hulpverlening noemen - pluriforme vertaling van dit diepste spirituele bewustzijn kunnen komen. Ik zou graag van u drie vragen willen horen, die hier op aansluiten. Het schijnt, dat vanuit de geestelijke wereld hiermee heel duidelijk nu gewerkt wil worden.

--- Je hebt het indertijd een keer over de voertuigen van de ziel gehad. Daarbij heb je toen gezegd, dat daar zeven niveaus zijn, maar dat de twee hoogste niveaus als het ware niet incarneren, maar in de geest verblijven.

Z: Niet incarneren heb ik niet zo gezegd, wel dat het nog niet in bewuste bewustzijn van de mens is opgenomen.

--- Zouden we iets meer mogen weten over die twee niveaus van het zielenleven?

Z: Ja. Dank je wel. Hier ben ik heel blij mee. Jullie ook?

De zeven gebieden van de ziel, van de mens: het kosmische, het hoogste spirituele, het hoger astrale, het mentale, het emotionele, het etherische en de materiële, lichamelijke persoonlijkheid. Een eenheid vormend. Tot nu toe, miljoenen jaren lang vanuit die vijf voertuigen van de ziel, gericht naar de menselijke persoonlijkheid, de materie van de mens.

Nu zijn we op het cruciale punt aangekomen, dat de mens die twee hoogste voertuigen niet zozeer tot zijn beschikking zal krijgen, maar als het ware wel daar contact mee zal krijgen, in gradaties van niveau. Daardoor zal het bewustzijn zodanig verlichten, dat de scheppende energieën, in ieder mens aanwezig, hierdoor - natuurlijk weer in gradaties van niveau - gericht zijn op de herschepping van onze wereld, zelfs dit zonnestelsel, tot liefde.

De mensen, enkelen daargelaten, hadden door de eeuwen heen geen werkelijk kosmisch bewustzijn. Bijvoorbeeld bepaalde grote denkers, filosofen en grote geesten, die hadden dat kosmisch bewustzijn wel, maar waren gebonden aan de cultuurhistorische achtergronden, waarin zij leefden. En brachten dat ook op die manier naar buiten.

Langzaam aan vervagen en vervlakken die cultuurhistorische en religieuze achtergronden. Er komt een soort mondiaal bewustzijn, waaruit ook een mondiaal spiritueel bewustzijn gaat groeien. Daar zijn wij dus mee bezig. Die pluriforme hulpverleningsgroep houdt in, dat er een beroep wordt gedaan vanuit de geest, juist op mensen zoals wij zijn, jullie zijn, die al een 'hoger weten' en een 'diepere kennis' hebben en hier mee werken. Hoe moeten we dit in de gewone maatschappij passen? Daar gaat het om. Wij moeten ons ervoor bewaren en ervoor waken, om niet in een subcultuur, busmaatschappij, subhulpverlening, of hoe dan ook, terecht te komen. Tot nu toe worden wij gezien als een beetje halve gare paranormale genezers en dergelijke. Sorry, dat ik het even zo noem. Maar zo komt dat wel eens naar me toe: 'Nou ja, die zijn allemaal een beetje vreemd en zo'.

Misschien hebben jullie die tv-uitzendingen ook gezien en dan denk je 'Ja, moet je je dan uiterlijk je zo onderscheiden van de gewone mens?'

Dat geloof ik ook niet. Ik denk, dat het onze verantwoordelijkheid en eerste taak is om het bewustzijn dat wij hebben juist in onze reguliere maatschappij van ons te brengen. En dan wel zodanig, dat wij niemand van zijn sokken slaan.

Dat wij niemand en ook niets ontwaarden. Want toch is de gehele maatschappij, de gehele wetenschap, de gehele reguliere hulpverlening geweldig ver gekomen. Het is een inspiratie van de geest.

Maar nu nog verder. En daar kunnen wij allemaal ons steentje aan bijdragen.

Nu wat u dan vroeg: 'Leg uit, die twee hoogste gebieden'. Laat ik beginnen met het zesde, het werkelijk spirituele, het blauwe gebied. Daarvan is in het bewustzijn geen enkel aspect gebonden aan enige onvrijheid, dwangmatigheid, verdriet, zelfs niet aan vreugde. In dat gebied heerst een totale eenheid van harmonie en neutraliteit.

Het kosmische gebied, het paarse gebied - ik heb vandaag paars aan, niet omdat ik dat ben, maar om dat misschien duidelijk te maken - is het gebied, waar de eenheid met wat Jezus zei 'de Vader' tot stand wordt gebracht. Dat verdicht zich en zakt - zal ik maar noemen - naar dat spirituele gebied. Het komt in het hoger astrale. Het komt in het mentale, dan in het emotionele, in het etherische veld en uiteindelijk in dat mensje dat wij zijn.

De weg tot die twee hoogste gebieden, dat paarse en dat blauwe, werd geblokkeerd, wat ik in het begin al zei, door het feit dat de gehele mensheid als zodanig zichzelf daar buiten plaatste door het goddelijke, als je dat zo wilt noemen, het kosmische, buiten zichzelf te plaatsen en in de afhankelijkheid daarvan meende offers te moeten brengen om tot welvaart, tot wat dan ook te komen.

Dus ik kom weer terug op de revolutie, de werkelijke revolutie, die het gevolg is van onze evolutie. De revolutie die nu plaats vindt in het bewustzijn van de gehele mensheid. Dat de mens niet afhankelijk is van wat hij God noemt of wat dan ook buiten hem, maar dat dit in hem is. Dat - dan kom ik op het gebied wat misschien de natuurkundigen hier in de zaal zal interesseren - alles wat tot nu toe onverklaarbaar wordt geacht, kan verklaard worden met kwantummechanica. Het betekent, dat in wezen alles wat er is, met ons is, ook vooral aan datgene wat wij als het ware normaal zien, te verklaren is vanuit kosmische wetmatigheden, in wezen kosmische natuurkunde. Er zijn natuurkundige geleerden geweest, die daar over hebben geschreven. Fritjof Capra, Rupert Sheldrake en nog meer.

Het houdt in, dat in wezen niets onbereikbaar is voor de mens, wanneer hij door die revolutie heen kan komen. Wat betekent, dat hij zich echt innerlijk los kan maken van de dwangmatigheid van de opvoeding, van de cultuurhistorische, wetenschappelijke enz. achtergronden. Niet dat hij het weg moet doen - mijn God, alsjeblieft niet. Je moet het wel vasthouden als een hulpmiddel - maar dat je je van de beperkingen los kunt gaan maken. Daarvoor is nodig, dat er een collectief bewustzijn gaat komen, zeker in dit land en dan weer verder, dat er is, nou alles wat hier is gezegd.

Misschien nu nog eenmaal de nadruk wordt op het volgende:

Dat willen wij mensen met al onze goodwill, alles wat wij hebben en kunnen, ook werkelijk iets betekenen voor onze medemens, er dan van ons, juist als pioniers die wij toch eigenlijk zijn, gevraagd wordt ons steeds weer opnieuw innerlijk te onderzoeken en te zuiveren. Ons steeds weer opnieuw te richten op dat werkelijke licht in onszelf. En toe te zien, dat wij niet - soms haast onbewust - worden meegesleurd door onze eigen macht of onmacht. Door oude aspecten die toch altijd in ieder mens spelen. Wanneer wij zo werken, dan zullen wij werkelijk vanuit ons eigen zijn een vernieuwing brengen in dit collectieve bewustzijn.

Het is niet iets om trots op te zijn, of je op te verheffen. Het is iets om dankbaar voor te zijn en er vreugde voor te hebben. Ik wens jullie dat toe. Ik voel ook iets van weemoed, iets van: 'wat is er nog veel te doen; wat is er nog veel leed.' Het enige wat wij kunnen, is dat wij in onszelf vrijheid en harmonie klaar scheppen. Dan zullen we, ook al maken we fouten - en daar ontkomt niemand aan - het toch zodanig uitstralen, dat wij die ander die toch om hulp bij ons komt, iets kunnen geven.

Ik wens jullie dit toe en ik ben heel dankbaar, dat ik deze dagen heb mogen houden. Alles wat jullie daarin hebben gegeven en aangereikt. Er is hoop.

Dan zou ik nu willen afsluiten. Ik hoop dat jullie er echt iets aan gehad hebt. Dat het niet een zweefmolen is geweest; dat ik jullie heb laten zweven, maar dat het echt iets is geweest, dat jullie in je eigen vertaling, eigen vrijheid, alles wat je zelf hebt en bent, en er iets mee kunt in jullie eigen achtergronden.

Ik moet nog even duidelijk zeggen, iets wat natuurlijk hier iedereen al lang weet, dat het voeden van dit nieuwe bewustzijn vooral bestaat uit discipline in jezelf aan te leggen, om je bewust te zijn van de plek, die je op aarde hebt, in jouw context, niet daaruit te willen vluchten, je terug willen trekken - want dat is veel fijner, leuker, prettiger om je terug te trekken in de schoonheid van dit weten - maar juist op jouw plek te staan met de schoonheid van dit weten.

Dat is verdraaide moeilijk. Maar dat is wel de voeding, die je er dan aan geeft. Dan wordt er nog gezegd 'die voeding heeft in jezelf ook voeding nodig'. Het klinkt gek. Dat kun je halen uit het visualiseren, steeds weer opnieuw, van het licht in jezelf. Het heeft een ontzaglijk grote kracht, licht, in jezelf.

Visualiseer dat. Houd dat vast, iedere keer weer opnieuw. Ben je in een situatie dat je het echt niet meer ziet zitten, dat je doodmoe bent, dat je van ellende wel onder de grond kunt zinken, visualiseer dan dit licht en je voelt een onmiddellijke kracht - misschien niet direct een bevrijding maar wel een kracht - om er doorheen te gaan. Geef dat aan de ander mee. Dan zullen we nu tot visualisatie over gaan.

Visualisatie

Probeer nu alles los te laten, wat je vandaag allemaal hebt gehoord, alles wat je hebt herkend, of niet herkend, alles waarmee je nog worstelt. Laat het los. Gun het de tijd en de mogelijkheid, dat dit nieuwe bewustzijn, waarvan je natuurlijk al heel veel wist, onbelemmerd die juiste aanraking in jezelf teweeg kan brengen. Misschien juist op die punten waar nog wat knelpunten zitten. Laat los. Word vrij. Haal maar eens diep adem.

Voel in jezelf, dankbaarheid en vreugde, dat jij deze mens mag zijn en bent, die juist - en alleen op jouw manier - met zo veel wat is aangereikt kan werken. Dat is van jou. Wees daar dankbaar voor. Probeer alles los te laten, wat jou daarvan terug houdt. Misschien je familie, je omstandigheden, wat men soms noemt het nuchtere verstand. Het nuchtere verstand is vaak bang, heeft angst, omdat het bang is dat het mee-geleurd zal worden in onpeilbare diepten, die het verstand niet meer kan beheersen. Maar ook dit nuchtere verstand van ons zal uiteindelijk in eenheid komen. Juist met diepe innerlijke ervaringen.

Zie je zelf hier dan zitten en kijk maar naar jezelf. Kijk nu met andere ogen. Met ogen van verwondering. 'Ben ik dit? Goh, ik wist niet dat ik nog zo veel in me had. Dus ik kan mij los maken van het oude? Dus ik heb in mij zelf een kracht, die ik misschien nooit eerder zo heb kunnen voelen.'

Laat dan nu liefde binnen stromen in jezelf. Liefde voor de mens die je bent, met je vervelende tante Betje of het dreinende kind. Ach, geef dat ook liefde. Dan gaat tante Betje op een roze wolkje weg. Het dreinende kind wordt een blijer lachend kind in jezelf. Doe dat nu, vanuit een weten, vanuit een directe verbeelding, visualisatie dus, van licht, prachtig stralend wit licht, dat met iedere ademtocht in jonzelf weer binnenkomt. In je kruin, de duizendbladige lotus, het bewustzijn.

Sta toe - doe dit nu heel bewust - dat dit witte licht in jouw bewustzijn vernieuwing aanbrengt. Sta toe, dat het licht helemaal in deze hersencellen komt en daardoor ruimte aanbrengt en een nieuwe mate van vrijheid.

Zie en stuur nu dit prachtige witte licht bewust stralend door je heen. Laat het indalen in je inzicht, het derde oog, zodat je van binnenuit kunt gaan leren zien.

Laat dit licht indalen in je keelchakra en voel hoe daar ruimte komt, alsof je nu nog directer en liefdevoller kunt spreken van datgene, waar je je van bewust bent. Stuur nu bewust dit witte licht door jou heen, eerst achterlangs, je nek en je schouders. De nek die dit bewustzijn, dit heilige hoofd moet dragen. Geef het kracht en liefde. De schouders, die de verantwoordelijkheid van dit heilige hoofd, het dragen daarvan, tot stand moet brengen. Die ademhalingsorganen, die nieuwe prana hierdoor zullen krijgen, nieuwe levenskracht, nieuwe vrijheid.

Stuur het licht nu bewust langs de nieren en laat het vol liefde op die donkere hoekjes spelen van bewuste of onbewuste schuldgevoelens, die elk mens in zich draagt. Soms terecht, soms onterecht. Geef het liefde en warmte met dit licht mee. Hierdoor zal het veranderen en je vrijer maken. Stuur het licht nu bewust naar je stuitchakra en breng daar de transformatie van die nieuwe mens die je bent tot stand. Richt het licht nu langs je benen naar je voeten en vraag in jezelf de kracht van jouw zijn, om juist als de mens die jij bent, staande op de grond in de materie, dit nieuwe bewustzijn te realiseren.

Dan zend je het licht weer omhoog. Je brengt het omhoog, naar de sacrale chakra's, die te maken hebben met schepping vanuit geest in materie, met de seksuele krachten, die energieën, die in ons mensen leven en die ons ook tot mens maken. Zie hoe dit witte licht van bewustzijn, van liefde, van eenheid Gods, ook juist in ons zijn als man of vrouw, de machtsenergieën die daarin verborgen liggen, veranderen en transformeren tot liefde en harmonie.

Stuur dit licht nu zelf verder omhoog naar je zonnevlecht. Oh, daar kom je dan zo veel, misschien nog onverwerkt, leed tegen, oude aspecten zoals pijn. Maar je hebt nu zoveel kracht in je, dat je ook hier die liefdeskracht van dit witte licht kunt brengen. Doordat je het nu zelf zo bewust doet, merk je tot je verbazing, dat het je steeds gemakkelijker zal vallen, om al datgene wat jou uit jouw kracht, uit jouw waarden, uit jouw liefde haalt, om dat te kunnen veranderen.

Nu stuur je dit licht naar het hartcentrum. Het is alsof dat hartcentrum plotseling in een prachtig zachtgroene kleur komt te staan.

De energieën van het hartcentrum, de grazige weiden - 'en ik zal u voeren tot de grazige weiden' is gezegd - van het hoger astrale gebied. Daar waar de materie van de mens in eenheid komt met de ziel. En de gouden roos van het hart gaat open en het hartcentrum zendt stralen uit en geeft dan zo'n kracht, dat alles wat je zult gaan doen, zult gaan spreken en zult gaan zijn, in die kracht van de liefde zal zijn.

Leg dan nu je linkerhand op je hart en breng nu in jouzelf die hoogste genezende energie tot stand, die je daardoor zult mededelen aan al degenen die tot jou komen. Zo zal je het uitstralen.

Breng dan nu je rechterhand met de duim op je voorhoofd, op het derde oog, het inzicht.

Je vier vingers op die diepe geestelijke aspecten in de kruinchakra. En zeg in jezelf:

'Ik ben in Gods heilige naam,
in mijn diepste acceptatie, in werkelijk vertrouwen,
in mijn diepste vergeving, in werkelijke liefde,
naar eenieder om mij heen en naar mijzelf,
in een diepe genezing, in totale eenheid.
Aum.'

Laten wij nog een keer het Sunai Kumari zingen en daarmee besluiten. Het is ook goed voor de bloeddorstrooming, voor de lichamelijke werking. Dat hebben we ook nodig.

Ik denk dat we vandaag nu echt aan het einde zijn gekomen van de dagen, het drieluik. Ik wens jullie alle wijsheid, alle inspiratie, alle liefde, alles wat jullie zijn en hebben. Ik hoop, dat je misschien iets kunt doen met alles wat hier is aangereikt. Dat is alleen van jullie, vanuit jullie eigen zijn en in alle vrijheid.

Alsjeblieft en dank je wel.

Vierde bijeenkomst

2 juni 1995

Inleiding

Goede avond allemaal. Fijn, dat jullie er zijn.

Kijk eens wat een prachtige bos bloemen. Mooie kleuren. Het zijn precies de kleuren, die er vandaag in en met ons zullen zijn. Het paars, de zuiverheid van het hoogste Zijn, dat wij in ons hebben. Of we onszelf nu zuiver vinden of niet, dat is onbelangrijk. De zuiverheid in onszelf, die diepste aanwezigheid in onszelf te weten en te zijn, is van een zo grote kracht, en zal juist vanavond heel diep, vanuit onszelf, er uit komen. Het eerste uur spreek ik niet. Het is de bedoeling dat u alles naar voren kunt brengen, wat diep in jullie zelf is gebeurd, na die drie keren. En misschien is het niet eens gebeurd, heb je het alleen gevoeld en ervaren. Dat is ontzettend belangrijk. Dus breng het alsjeblieft. Stel je vragen. Geef wat je denkt. Doe het. Alles is inspiratie. Alles is vanuit ons hoogste zijn gegeven. Het is ontzaglijk belangrijk. Ik zal niet te lang praten want ik moest niet praten. Dus gaan we de kaarsen aansteken.

Laten we nu enkele momenten heel stil in onszelf zijn. Dit is geen meditatie, maar toch enkele momenten van innerlijke stilte. En bereid je er op voor, dat je deze avond hier niet zo maar zit. Dat je hier zit omdat juist jouw aandeel gevraagd wordt mee te draaien in het geheel. Want zonder ieders aandeel komt er geen verandering. En alleen wij kunnen dat tot stand brengen. Dat in mij het heilig vuur mag ontbranden, zodanig dat ik mij durf te geven aan dit hoogste zijn in mijzelf.

Goed. Dan nu, wie wil de spits afbijten? Wat heeft het jullie gebracht, datgene wat die drie keren gegeven is? Jullie hebben, hoop ik, allemaal zo'n stuk ontvangen, waarin je een bepaalde synthese bent tegengekomen. Wat heeft het voor jezelf gebracht? Wat herken je daar van jezelf in? Wat kon je daar zelf mee? Heeft het je überhaupt werkelijk iets gegeven, aangeraakt? Wees niet bang om iets te zeggen. Alles is belangrijk.

--- Mag ik de spits afbijten? Het belangrijkste vond ik dat als je jezelf loslaat, je dan pas dienstbaar kan zijn. Loslaten betekent alles in je omgeving in jezelf zo onderzoeken, dat het hoger bewustzijn je staat is geworden, om in dienst te staan van. Dus in wezen zo ver komen, dat je niet gehinderd wordt door je zelf.

Z: Ja, dat houdt in dat je dan ergens komt, waar het belang van je eigen ego - dat hebben we allemaal - niet meer prevaleert. Dus niet meer het allerbelangrijkste is. Dat je dat los kunt laten. En dat vergt, dat er in jou zelf een gevoel van veiligheid gaat komen. Wie wil daar op door gaan?

--- Ja, en ook een gevoel van vrijheid. Dat ervaar ik zelf.

Z: Ja, vrijheid geeft een mate van veiligheid.

--- Ik heb deze weken echt geprobeerd om alleen maar leeg te worden. Ik kon ook geen boek lezen. Ik was geïnteresseerd in andere dingen die ik zag. De natuur, de hele ruimte om alles wat naar mij toe kwam. Maar toen ging ik ook de mensen zien, en dat begon bij mijn zus, dat ik de aanwezigheid zag van een inwoning van iemand die ik dus zelf nog gekend heb. En dat is zo doorgegaan met andere mensen en met name ook met kinderen, bij de groep op school, waar ik nog mee werk. Kinderen die een bepaalde lastigheidgraad hadden maar die ik die ook kon bevrijden. Doordat dit zo maar gebeurde, ging ik zien dat er sommige

- ik zal het maar over die kinderen hebben, maar er zijn er nog veel meer geweest - bijna dagelijks enkele, die in een ander leven oorlogsslachtoffer waren geweest of oorlogsdader. En ik meen dat ik die ook mocht zuiveren ergens. En het ging elke keer zo maar door. Daar heb ik mij zo over verbaasd.

Totdat ik eergisteren een telefoon van een vrouw kreeg die arts is en heel erg suïcidaal, zal ik maar zeggen. Ik had het nog niet direct in de gaten. Wel dat zij een afspraak wilde maken i.v.m. het sterven van haar schoonvader. Ze zat alleen maar te huilen en kon verder niets zeggen.

Z: Mag ik daar even op ingaan? Wanneer je in je zelf durft los te laten - het vraagt een mate van durf, van moed eigenlijk - houdt dat in, dat je de vermeende veiligheid en zekerheid durft los te laten en dat je een nieuwe stap gaat doen. Daardoor kom je in een verbinding met het AI. Vanuit die verbinding met het AI reik je die ander die tot je komt, een veel diepere verbinding aan, waardoor er in die ander, dat punt van veiligheid kan herkend worden. Ik denk dat dit de ware mystiek is. Dat wij - hulpverleners of niet - mensen zijn, die vanuit ons diepste zijn het belang durven loslaten, wat het ego steeds aan ons zegt wat we wel al dan niet moeten of kunnen zijn of volbrengen. Dat er daardoor die verbinding met het AI komt. Dat is zo'n grote energie, want dat is ook de werking, het inzicht in de werking van de energieën dat hier wordt gegeven. Daarmee raak je die ander in zijn diepste punt en geef je hem daardoor een mate van veiligheid en van herkenning. Een diepere veiligheid, die niet gebaseerd is op materie of op vermeende veiligheid. Ik heb het gevoel dat ik daar steeds meer op in moet gaan.

--- Ik kan het hier misschien een voorbeeld voor geven, want het ging juist om die veiligheid. Vorige week kwam een mevrouw bij me, die hele sterke genezende krachten heeft. Zij ging door een proces heen... Het kwam er op neer, dat ze de laatste vijf zes jaar bij verschillende genezers, spirituele genezers, paragnosten en weet ik allemaal wat, geweest was. Ze had er absoluut geen vertrouwen meer in. Ze zei: 'Want ze werken allemaal niet zuiver'. Toen ze wegging, zei ze tegen me: 'Je bent de allereerste, die niets negatiefs over mij zegt. Zoiets van 'je moet dit, je moet dat. Daar zit het alles.' Daarna belde ze mij op en ik merkte inderdaad, dat ik zo'n stuk vertrouwen gekregen had en het voelde ook heel goed.

Z: Wat hieruit blijkt, denk ik, zoals u hier allen als hulpverleners zit, dat het de eerste vereiste is, dat u die mens die tot u komt een mate van veiligheid kunt aanreiken, hetgeen betekent dat hij voelt dat er niet over hem/haar geoordeeld wordt. Dat is het begin. Dan gaat het verder.

--- Ik heb het bij mijn zoontje gevoeld. Die kan heel driftig zijn. Heel boos. En dan word ikzelf wat rustiger en krachtiger, zodat ik wat beter bij mezelf kan blijven, want soms haalt hij mij er onderuit. Toen dacht ik vorige week: 'Nu, wees maar boos.' Hij zei 'jullie laten mij allemaal in de steek'. Toen zei ik 'ik laat je niet in de steek ook al ben je boos.' Hij is zo kwaad geweest. Het heeft wel uren geduurd. Hij was helemaal in een soort regressie of zo. Toen ben ik bij hem gaan liggen. Hij is in slaap gevallen. Ik heb een matras gepakt en ben naast hem gaan liggen. De volgende dag had hij hoge koorts met oorpijn. Hij is nu drie dagen ziek. Iedere dag is hij nog even boos op mij geweest. Dan huilt hij en zegt: 'jij laat mij alleen'. Dan zeg ik 'mama laat je niet alleen'. En dan is het weer over. Die boosheid wordt steeds korter. Dan vraag ik mij af wat er met hem aan de hand is. Voelt hij dat ik het accepteer, zodat ik meer bij mezelf kan blijven?

Z: Ja. Kijk eens. Het is vaak zo, dat je juist van degenen waar je emotioneel het diepst mee verbonden bent, alles over je heen krijgt. Ik heb negen kinderen, dus ik kan er ook over mee praten. Dat is de persoon waar je veilig alles op neer kunt gooien. Doordat jij emotioneel - nou gaan we naar de werking van die energieën toe - er sterker bij stond, sterker bij was, dat het jou niet meer onderuit haalde, waardoor er een bepaalde zwakte in jezelf komt waar hij dan juist weer extra onveilig door wordt en daarop reageert, daardoor kon je hem steeds een beetje meer in zijn eigen veiligheid brengen. Hij is natuurlijk een oorlogsslachtoffer. Dat weet je, dat heb ik je wel eens gezegd. Het verwerken van die traumatische ervaring, dat vergt ontzettend veel van zo'n kind. Van ieder mens natuurlijk, maar zeker ook van zo'n kind. En de mate van niet-emotionele zekerheid naast hem, dat geeft heel veel.

--- Dit is dus positief?

Z: Ja, absoluut.

--- Heb je nog meer tips?

Z: Dat is dat je duidelijk maakt - dat heb ik misschien al eens eerder gezegd-, dat vooral kinderen die oorlogsslachtoffers zijn geweest, een dergelijke mate van discipline hebben gehad, waardoor zij werkelijk in de hoogste staat van liefdeloosheid zijn gebracht en dus in het ongeluk zijn gekomen. Dus in dit leven zullen zij alles wat discipline is, wat toch een normaal mens in zijn jeugd ook moet leren, welke vorm van discipline dan ook, vreselijk vinden, verafschuwen. Want dat doet hen onbewust aan die oorlog denken. Toch hebben juist deze kinderen die discipline wel nodig. Die kun je niet zo maar opleggen, want dan raak je alleen maar de herinneringsenergieën aan, die dan averechts gaan werken. Door je emotioneel daar in vrij te maken, daar niet in mee te gaan, bied je hen een liefdevolle veiligheid aan terwijl je hem toch moet leiden tot een bepaalde mate van zelfdiscipline. En 'm dat uitleggen, dat speelt nu met dit kind, maar het speelt ook in volwassen mensen, in de mate waarop wij deze mensen naar ons toe krijgen.

--- Mijn kleinkind heeft de Vietnam oorlog meegemaakt en noemt dat ook vaak, zonder dat hij het journaal of zo gezien heeft. Hij is verschrikkelijk bang als er straaljagers over komen. Dan kruipt hij ergens onder en is dan verschrikkelijk bang. Wat ik nu met hem doe is er met hem naar kijken.

Z: Dat is hetzelfde doordat je liefdevol - niet in emotie want dan ben je zwak - met hem samen - dat is al veiligheid - er naar kijkt, geef je hem een mate van discipline aan, wat hij in zichzelf kan gebruiken om zichzelf te gaan transformeren. Want hij kijkt er naar. In grote angst. Jij bent naast hem en helpt hem daarmee. En het gaat langzaam aan veranderen. Wat halen jullie hier als hulpverlener uit?

--- Mag ik hier een vraag stellen. De hulpverlener moet uitkijken, dat hij niet in de emotie gaat staan?

Z: Ik ben niet tegen emoties; dat we allemaal egaal moeten zijn en geen emoties mogen hebben. Maar het is wel zo, dat een emotie in de mens, wanneer daar van binnen een mate van affiniteit mee is, de hulpverlener zwakker maakt.

Waarom?

--- Omdat het energie is die je weg geeft.

Z: Want daardoor geef je jouw energie op de verkeerde manier weg.

Waarom verkeerd?

--- Ik heb het zo uitgelegd: emotie (los van elkaar gekoppeld) een vijfde beweging, die voor jezelf ook onveilig aanvoelt. Dus breng je het als onveiligheid naar buiten. Daartegenover staat gevoel van 'gij voelt' en het gevoel in jezelf. Dat is de hogere kant van meevoelen.

Z: Mag ik hier nu op in gaan?

Zonet zei ik al dat wanneer je als hulpverlener in je emotie schiet, dat je daardoor een zwakte - dus als het ware een deel van je energie weg geeft - in jezelf krijgt, waardoor je de ander op een niet juiste wijze, zoals de ander behoeft, benadert.

Dat houdt in dat de emotie die de ander bij jou oproept in jou zelf dus een bepaalde basis heeft. Dus dat je daar een bepaalde affiniteit mee hebt. De mate waarin je die basis in jezelf hebt uitgewerkt, hebt kunnen transformeren of niet, maakt uit hoe de emotie is die je er dan uit brengt. Niemand is natuurlijk volmaakt of klaar. Dat hoeft ook helemaal niet. Maar het is zaak omdat je niet zo goed weet hoe ver je in jezelf die basis, die de ander bij jou aanraakt, hebt verwerkt of getransformeerd, hoever je daarin bent gekomen. Het is dus van belang dat je in jezelf een kracht gaat ontwikkelen, dat je niet wordt meegesleurd in de emotie van die ander. Wil iemand hier op in gaan?

--- Daar wil ik wat op zeggen. Ik zie het een beetje in de vorm van het trillingsgetal. Als je vanuit je zelf een bepaald trillingsgetal hebt en iemand komt met een hoger trillingsgetal op jou af. Als je je alleen maar onbevangen open stelt dan zorgt de wisselwerking vanzelf voor de tot stand komen van de harmonie.

Z: Dat is voor een deel waar. Het inzicht in deze spirituele energieën en de werking daarvan, waarmee wij met andere mensen en ook in onszelf werken, houdt in, dat wanneer wij sterk staan in onze eigen energie, in het jezelf waardig voelen deze mens te zijn die je bent met al je positieve en negatieve aspecten, dat je daarin onbevangen, dus zonder oordeel, veroordeel of vooroordeel die ander kunt ontvangen, dan krijg je wat ik zo-even zei, dat er een verbinding komt vanuit het Al, waarin wij dus allen bestaan. En door die verbinding vanuit het Al krijg je dan, dat die ander zich veilig voelt. Dat daardoor ook - dat is een wisselwerking - die veiligheid in jezelf zodanig gaat spelen, dat je je niet hoeft over te geven aan de emotie van datgene wat die ander oproept.

--- Die meneer die zonet sprak: Als hij dat gevoel in zichzelf ervaart, van bewuste zekerheid, een bepaalde vorm van sereniteit, denk ik, dat hij dat dan uit straalt, en dat mensen - dat zie je bijvoorbeeld bij kinderen

Z: Dat is waar. Maar nou die sereniteit, waar we dan naar toe gaan. In de komende tijden beginnen de energiespiralen over de gehele wereld, en zeker ook in Nederland, en zeker in de spiritueel bewuste mensen, te veranderen. Het houdt in dat in die mens een hele diepe innerlijke beleving van te zijn in het Al gaat komen. Laat ik maar het Al noemen. Dat geeft die mate van sereniteit. Wat is sereniteit?

Sereniteit is, dat je innerlijk niet meer verstoord kunt worden door datgene wat van buiten naar je toe komt.

Hoe bereik je dat?

Dat kun je alleen bereiken - en het is geen wedstrijd - daar kun je alleen komen doordat je in jezelf weet: 'In mij is een zodanige bron van kracht en van licht, dat ik mij niet hoeft te identificeren met datgene wat naar mij toe komt, hoe verschrikkelijk dat ook is.'

Dit klinkt natuurlijk even heel gemakkelijk. En ik weet hoe alles verschrikkelijk moeilijk is. Ik heb zelf ook ondervonden om dat daadwerkelijk in je leven tot stand te brengen.

Maar dit is de enige manier, waarop wij mensen - en niet alleen hulpverleners, maar wij allen, mensen, in de wereld zoals die nu tot ons komt, kunnen gaan staan. Maar dit houdt ook in, dat door het staan daarin, in de sereniteit, de mate van kracht, van energie, van liefde, groter wordt en een grotere omvang krijgt, een breder perspectief krijgt naar diegenen, die naar je toe komen. Wie wil verder hier op in gaan?

--- Wat u zegt heb ik als volgt ervaren: Ik richt naar mensen die naar mij toe komen in hun depressies, in hun angst, in hun instabiliteit, de warmte vanuit m'n hart. Dan ervaar ik dat net zo hard die warmte en dat gevoel terug komen en een verbondenheid met elkaar ontstaat. En in die rust die daar uit ontstaat men alles neer kan leggen en alles kwijt kan. En er dan een gevoel ontstaat van 'ik ben weer iemand'. En dat geeft aan die kant en ook aan mijn kant, ja, ik kan het niet omschrijven.

Z: Die mens die dan denkt of zegt 'ik ben iemand', dat is bijna een godsgeschenk, dat iemand zo ver kan komen. Want alles is waarschijnlijk bij hem weggeslagen. Hij denkt dat hij niemand is en niets kan. Dat die, nou ja, noem maar op voor verschrikkelijke dingen. En dan is er een mens, die hem zonder enig oordeel of restrictie of wat ook, gewoon zegt 'jij bent, en ik accepteer jou daarin'. Dat is een mate van menselijke warmte. Vanuit de Geest werd gezegd 'de menselijke warmte is de hoogste energiebron op aarde'. Kunt u zich dat voorstellen? De menselijke warmte. En wat wij hier met elkaar doen is, denk ik, dat wij elkaar bevestigen, dat wij mogen zijn in die menselijke warmte.

In een gesprek buiten is mij zonet een paar keer gezegd, door verschillende mensen, die zeiden 'daar heb je moed voor nodig'. Daar is die angst om in je eigen kracht te staan. In de vorige bijeenkomsten heb ik u ook een paar keer aan mogen reiken, dat wij natuurlijk bepaald zijn door onze cultuurhistorische en religieuze achtergronden. Daarin werd vooral centraal gesteld, dat je als mens in wezen een schuldig mens bent. Dat je alles moet verwachten van buiten af. En dat je eigenlijk niet waard bent te zijn.

De revolutie die nu komt, de spirituele revolutie, die nu over de gehele wereld komt, en die zich overal in zal gaan nestelen, in de wetenschap, in de religie, in de maatschappij, overal in, is dat juist in de mens de Alkracht, de Liefde, het Zijn, in zo grote mate aanwezig is. En dat wij dat nu de kans moeten geven, om werkelijkheid te worden. Dat is moeilijk. Dat is griezelig. En de mens is bang om datgene los te laten waar hij gewend is zich op te baseren en op te bouwen. Dat is onveilig. En daar heeft ieder mens last van. Zo net hadden wij het over verslaving. Er werd duidelijk via mij aangereikt, dat verslaving een bepaalde mate van wellust is. Ieder verslaving.

En wat is wellust?

Wellust is niet alleen seksualiteit. Wellust is bevrediging van de begeerten van het ego. Dus iedere verslaving, hoe klein of hoe groot ook, is een bepaalde mate van zelfbevrediging van de begeerten van het eigen ego. Waarom heeft de mens dit dan nodig?

Ik zal straks een voorbeeld van mezelf geven. Waarom heeft de mens dat nodig?

Ik heb u al uitgelegd, dat de mens vanaf het eerste ontstaan, het eerste komen in de materie, beladen is geweest met het schuldbesef. Uit geest moest hij in de materie komen. Schuld en miskenning gingen daar hand in hand samen. Zo werd de mens gevormd. Maar tegelijkertijd was dat een godsgeschenk, want juist door deze twee aspecten kon die mens het lijden, wat ook zijn deel zou worden, tot een bepaalde mate van transformatie brengen.

Ik moet naar die verslaving terug.

Ik zal met een klein voorbeeld van mezelf beginnen. Dat is altijd het gemakkelijkst voor mij. De dood van mijn man. Het eerste jaar, veel verdriet. Het tweede jaar, ondanks dat ik zo veel wist, kwam eindelijk - beter laat dan nooit - het besef bij mij, dat ik eigenlijk verslaafd was

aan het verdriet. Waarom? Dat verdriet gaf mij een mate van veiligheid. Vind je dat niet gek? Het gaf mij een mate van veiligheid, want door dat verdriet hield ik in wezen in stand, dat ik niet werkelijk accepteerde, dat hij weg was. Dus een schijn van veiligheid. Toen ik dat eindelijk werkelijk door had - nog zo veel weten dat helpt ook niets; je moet op een gegeven moment ook werkelijk het gaan doen - toen kon ik beginnen met die schijn van veiligheid zodanig te herkennen, dat ik het kon durven loslaten. Dat ging heel langzaam en heel moeilijk. Maar toen kon ik heel duidelijk het verschil zien tussen echte veiligheid en die schijn van veiligheid, die ik zelf had opgebouwd door juist in dat verdriet te blijven: Dat gaf een zekere mate van wellust. Wat voor wellust?

Een zekere mate van bevrediging in dat verdriet te zijn. Een mate van, ja, zelfmedelijden. Toen ik dat begon los te laten, toen kwam de werkelijke eenzaamheid pas. Want daardoor kwam het diepste besef van de werkelijke scheiding van geest en materie. Totdat dat weer over kon gaan en ik niet alleen kon begrijpen, dat wist ik allemaal wel, maar toen kwam het besef 'die veiligheid zit hem niet in het zijn van die mens, hoe je hem ook liefhebt'. Het weggaan van die mens uit de materie. Die veiligheid zit in jou, in jouzelf.

En hoe jij daardoor jouw leven kunt opbouwen en inhoud geven, daar wil ik graag vragen over krijgen. Het hoeft niet perse over dit voorbeeld, maar over de inhoud ervan.

--- Het is toch eigenlijk een knop die je zelf om draait?

Z: Ja. Nog even dieper op in gaan.

--- Het loslaten, hoe doe je dat Zohra?

Z: Ja, dat sluit daarbij aan. Tweede vraag?

--- Is dat de verklaring voor de ontreddering die je op een gegeven moment voelt. Ik snapte er niets van. Het is bijna vier jaar geleden, dat mijn man overleed. En wat u zegt, dat verdriet en het vinden dat mensen toch wel een beetje begaan moesten zijn, omdat je toch zo'n verlies had geleden, daar ben ik allemaal doorheen gegaan en nou op een gegeven moment dacht ik, nou het gaat allemaal prima. Maar dit voorjaar, nou ik heb zo'n enorme dreun gekregen en ik snap er helemaal niets van.

Z: Ik kan dit helemaal herkennen. Als dit je kan troosten.

Dat waren dus drie vragen. Die knop, hoe gebeurt dat en die dreun.

Zal ik dan maar weer met een eigen voorbeeld komen?

Die knop omdraaien en hoe doe je dat. Ik heb gemerkt dat denken en gevoel moeten synchroon worden, samen gaan. Lukt dat niet, dan gaat het niet goed. Dan kom je in allerlei situaties, die jou ook psychisch sterk gaan belasten. Dan gaat het niet goed. Dus mijn denken wist, wat ik moest doen. Gelukkig wist ik dat. Mijn gevoel moest daarmee synchroon komen. En dat kon alleen doordat er in mij zelf een herkenning moest komen van 'waarom, waarom ik dat vasthield'. Daar zit het in. In de scholing vanuit Psychosofia, die zal gaan komen, waar dan een leerplan voor ontwikkeld zal worden, moet dit centraal staan. Waarom doe je dit? Waarom? Dat is heel belangrijk. Ik kom straks bij jouw dreun, hoor.

Eerst nog waarom, die knop en hoe ga je dat loslaten?

Het loslaten en de knop omdraaien daar kon ik pas aan beginnen, toen ik heel duidelijk in mezelf kon zien waarom ik het vast hield. Waarom hield ik het vast? Het gaf mij toch een soort bevrediging, een mate van veiligheid. Het was net alsof die dan niet echt weg was. Dus eigenlijk het ontkennen er van. Het vergt een geweldige moed om de ontkenning los te laten. Die moed kon ik alleen opbrengen, ten eerste, door het inzicht. Dat helpt enorm.

En ten tweede, doordat ik toen - ik leg zo'n beetje mijn hele ziel bloot - heel duidelijk wist, als ik dit niet los laat, dan ben ik niet werkelijk in dat hoogste Zijn. Dan ben ik dus niet werkelijk in mijn licht, in mijn acceptatie. Dan ben ik werkelijk niet waard om te zijn die ik ben. Dat is vreselijk. Dat is veel, hoor!? En had ik mij niet altijd verzet tegen wat ik geleerd heb in de kerk: 'Heer, ik ben niet waardig dat Gij tot mij komt'? En wat deed ik dan? Dus je redeneert ook met je zelf. Je moet ook met je zelf praten. Je moet het je zelf duidelijk maken. Dan komt natuurlijk, en dat zijn even praktische dingen die je als hulpverlener misschien kunt aanreiken, hoe ga je dat dan doen?

Ik kreeg wel hulp, maar ik moest het toch maar lekker zelf doen. Jullie denken misschien, ach die Zohra, die hoort van alles, dus die heeft het niet moeilijk. Nou, extra moeilijk. Maar goed - oh, dat is zelfmedelijden. Zo zie je.

Dat ging dan als volgt: onnozele kleine dingen. Het leven bestaat soms uit onnozele kleine dingen, werkelijk. Dan zag ik dat lijden weer, hoe hij was, nou ja, alles wat daar gebeurde. En dan wist ik, je mag niet verdringen, dus ik kon best een huilbui krijgen, dat moest ook. Op een bepaald moment kon ik innerlijk voelen 'hou nu op! Anders draai je in die spiraal helemaal naar beneden'. Het moment van dat voelen, daar zal ik straks met jullie nog verder op willen door gaan. Dat is een ontzettend cruciaal moment. Dat moment van voelen.

Wat deed ik dan? Dan hield ik op. Waar haalde ik er de kracht voor vandaan? Dat mag Joost weten. Maar op dat moment van 'hou nou op' in me zelf, toen hield ik op. En ging ik mijn gedachten op iets anders richten. Dan deed ik de tv aan of ik verzong iets. Dan ging ik telefoneren, of wat dan ook, waardoor er enige afstand in mijn denken werd geschapen. Dat is heel belangrijk. In mijn denken kwam dus enige afstand. Kwam er ruimte, waardoor die emoties en die gevoelens een klein beetje tot rust konden komen. In dat moment van afstand, van ruimte die je zelf schept, moet je aanpakken. En dan met andere dingen bezig gaan. Dan krijg je een, ik noem dan maar een soort genade in jezelf. Misschien vinden jullie daar een ander woord voor. Waardoor er kracht komt om het ook werkelijk te kunnen. Want wat gebeurt er dan? Dan geef jij, vanuit dit weten, het sein aan je hersencellen, aan die neurotransmitters, hè, dat er nu een verandering moet zijn. En dat jij dat wilt. En jij bent de baas in je eigen leven. Jij bent de baas in jouw zijn. En niets en niemand anders.

--- Mag ik dit de geestelijke autoriteit in je zelf noemen?

Z: Ik hou niet van het woord autoriteit. Noem eens een leuker woord. Geestelijke kracht, ja, of geestelijk licht.

--- Op het moment dat je aan de poort van vergeving staat, vooral op het moment van overgave.

U zegt dat er een neiging bestaat om in die spiraal naar beneden mee te komen. Ik heb dat ervaren als een heel wezenlijk moment. Je staat op het moment van acceptatie. Volgend daarop, de overgave. Het moment waarop datgene losgelaten mag worden in een samenkomst met het grote bewustzijn, het goddelijke in je zelf.

Wat er dan gebeurt, een heel wonderlijke ervaring, is voor die poort van vergeving kijk je nog een keer achterom. Een moment wat heel vaak niet zozeer bewust gevoeld wordt, maar toch alsof de hele weg die gegaan is nog een keer overzien wordt. En daardoor dan de keus van keer je terug op je weg, vanuit voor de vernieuwende impulsen, die komen na die overgave. Want dat is een moment waarop het niet meer aan de mens is, want de genade is goddelijk. Je kunt het als mens, vanuit je persoonlijkheid brengen tot de overgave. En dan gebeurt er een moment - ik moet het even heel goed onder woorden brengen - waar ik dan door heen ging, het moment dat je sterft en tegelijk weer in het licht weer op staat.

Z: Dat is mooi gezegd.

--- Kom je nu in de realisatie van dat wat je gezien hebt, of keer je terug op die weg. En dan mag je de hele weg terug, een hele cyclus terug en opnieuw. En dat is dan waarom je vaker hoort van mensen zo van 'ik dacht dat ik het gezien had, of ik dacht dat ik het wist, ik dacht dat ik het snapte en toch ga ik weer op mijn bek en moet ik alles opnieuw doorlopen'. Dat is dat moment dat je iets voelt van 'je gaat er door'. Je staat innerlijk weer op, dat is die opstanding en die absurde ervaring van je bent weggegaan en toch was het goed. Ik heb het je niet gevraagd. En het was ook goed. En dan een volgende poort.

Z: Dit is dus de weg van inwijding, zoals je het zo schetst. En die wij natuurlijk allemaal in onszelf volgen.

Die weg van inwijding, die wij allen volgen, houdt in dat het ego van de mens, de persoonlijkheid, uiteindelijk tot de eigen diepste, noem het maar genade, komt in zichzelf en de werkelijke vergeving en het durven los laten van het eigen egoïsch, dus persoonlijk, willen zuiveren, willen verder gaan, willen regelen, willen mooier maken, groter maken. Ik wil even terug naar wat ik zo net zei in mezelf. Die vergeving is heel belangrijk. Ik kwam ook in die tijd tot de ontdekking, dat ik boos was. Ontzettend boos. Op God, op wie of wat dan ook. Zelfs op mijn man. Dat die zo maar was weggegaan. Op mezelf. Enfin, ik was gewoon boos. Boosheid, agressie, daar zit alles in - daar zit schuldgevoelens in, daar zit miskenning in, daar zit twijfel in, daar zit angst in, geen zelfvertrouwen, alles zit daar ook in.

Die agressie moest ik aan de ene kant uitwerken. Dat is de weg van inwijding. Aan de andere kant zodanig vernieuwen en transformeren, dat die mij in mijn eigen vrede zou kunnen brengen. Dat is wat jij bedoelt. Dat houdt in, dat er van binnen stilte moest komen en werkelijke vergeving. Want de vergeving - en je projecteert het dan op alles en iedereen buiten je - zit ook in je zelf. Daar gaat het juist om. Die vergeving naar je zelf.

Ja, 'steeds maar blijven zuiveren'.

Daar wil ik ook verder op door gaan. Jij hebt dat zelf ook beleefd, als ik het zo mag zeggen, dat er een punt moet komen, dat het je zelf steeds willen vervolmaken inhoudt dat je jezelf dus niet vergeeft wat nog niet volmaakt is. En dat uiteindelijk, willen wij werkelijk dit leven kunnen leven vanuit geest, in eenheid met geest, wij op moeten houden met ons steeds meer te willen vervolmaken en zuiveren. Dit houdt niet in dat je al je kwalijke eigenschappen maar mooi moet vinden. Nee natuurlijk niet. Dat je heel goed bij je zelf weet wat positief en wat niet zo positief is. Maar dat je niet er van uit moet gaan 'ik moet mij vervolmaken, want anders dit of dat, ben ik niet goed genoeg. Dat er in jezelf een werkelijke diepe acceptatie moet zijn. Dan gaat je kracht werken. Dan kunnen we, ik wou haast zeggen, de berg op. Maar dan kunnen we het heilige vuur ontsteken. Het vuur waaruit uiteindelijk de werkelijke, levende Christus in onszelf geboren zal worden. En ook in ons leven verwerkelijk zal worden. Want wij zijn ook allen christussen vanuit ons zijn.

--- Mag ik er nog een klein stukje aan toevoegen? Even zwart-wit, twee wegen. Alles wat komt uit regressie, alles wat komt uit herinnering, karmische aspecten, het doet er niet toe, het is allemaal in ons gelegd van vroeger, dus vanuit het tijdperk van via lijden tot bewustwording komen. Alles als het ware bekrachtigd door het aspect van het vissen tijdperk, waar het lijden de boventoon voert. Dus wat we ook tegen komen aan zuiveringsaspecten in onszelf. Ze liggen keer op keer met die kwaliteit van zuiveren door lijden. En dat is wat ik graag ter sprake wil brengen, dat die kwaliteit, die nu in de Aquarius bewustwording wordt aangereikt, dat het op een andere manier kan. Nu hoeft, wat u zelf jaren geleden ook al gezegd heeft, de beker van het lijden niet tot op de bodem leeg worden gedronken. Je hebt gezien dat het gevraagd wordt: Stop met zuiveren.

En er wordt als het ware - het is een soort vonk wat er gebeurt dat het op een andere weg springt - die Aquarius energie opgepakt en gezegd van 'ik maak me los van dat bewustzijn om via lijden tot bewustwording te komen, want het mag zo ontvangen worden'. En toch dat je er zelf bij bent, blijft waarnemen en alert blijft.

Z: Ja. De weg van lijden is dat je als het ware je zelf door datgene wat je uit andere levens, maar ook zeer duidelijk uit dit leven, dwangmatig laat overheersen. De weg van vernieuwing is het weten en inzicht hebben daarvan, en dan de energieën in jezelf gebruiken om tot vernieuwing te kunnen komen. Dus om te transformeren. Niet om steeds weer door dat lijden heen te gaan, maar om door dat inzicht tot een bepaalde transformatie te komen. Inzicht alleen is niet voldoende. Dat is het hersenwerk, zal ik maar zeggen, het denkwerk. Het gaat er vooral om, dat er in die mens een mate van vertrouwen moet komen, van durven leven. Zo van 'hier ben ik dan'. Een werkelijk diep innerlijk vertrouwen. Een mens kan daar niet zomaar toe komen. Daar is vaak hulp bij nodig. Daarom zitten jullie, hulpverleners, hier. Hoe breng je die mens, die om hulp vraagt, om tot zijn diepste vertrouwen te komen. Hoe breng je die mens daartoe? Ik zou graag van jullie ook meer willen horen.

--- Ik mis één ding eigenlijk en dat is of je gelooft, overtuigd bent van het voortbestaan van dit leven. Dan vind ik toch, is het toch zo dat je dan ruimte mag hebben om die naaste los te laten en je mag niet aan hem/haar blijven trekken als ik het zo mag noemen. Want je mag hem ook het geluk gunnen dat die over is. Dat die in die andere wereld dan geluk heeft. Als je echt gelooft in het voortbestaan, dat die andere persoon voort leeft en daar gelukkig is, dan moet je hem toch los kunnen laten.

Z: Dat heb ik nota bene jaren lang, voordat René overleed, altijd als lering gegeven. En dan besef je op het moment zelf, hoe sterk dat speelt en hoe lering weten iets anders is dan het doen vanuit je zelf. Dat daar een enorm groot verschil tussen zit. Het vasthouden van het verdriet belemmert degene die is overgegaan om tot vrede te komen en om zijn eigen weg te kunnen vervolgen. Dat inzicht kun je hebben. Ik kon hem zelfs spreken, hoewel ik hem toen in die tijd niet zo graag zag. Dat kwam pas later. Het moment van de diepste acceptatie dat hij niet meer in de stof was, daar ging het om. Daar zit het in. Ik moest daar zo diep doorheen gaan, om dit ook weer verder te kunnen brengen, want anders heb ik het altijd alleen maar over theorie en nu moest ik het in de beleving brengen. Nu even terug wat R. zei: Het inzicht van de mens, het weten van het voortbestaan van geest, komend uit een AI, terugkerend tot een AI, met tussenwegen daartussen, tussenruimtes zal ik het noemen. De weg van inwijding van een mens op aarde, die zich niet helemaal los mag maken van de materie, want dan leeft hij niet goed. Die juist in die materie ten diepste moet leven, het vanuit geest zijn. Daar gaat het om. En dat is onze hele menselijke inwijdingsweg. Dat houdt in: inzicht hebben. Weten hoe energieën werken. Hoe je zelf bestaat uit een energieveld. Hoe je de energieën kunt reguleren en transformeren. Zodanig zelfs, dat er in jouw blauwdruk een transmutatie, dus een totale verandering, plaats gaat vinden. Dat kun je zelf bewerkstelligen. Daarnaast, juist door dit weten, de materie van de persoonlijkheid, van het ego, niet zodanig vergroten, dat het ego met de kennis overneemt wat van de ziel is. Vragen. Dit is een tijdbommetje hoor!?

--- Je hebt het er over als je iemand verliest waar je van houdt. Ik heb een vrouw begeleid die haar overleden man juist haat. En dat vind ik afschuwelijk moeilijk. Want al die nare dingen van hem komen allemaal omhoog. Hoe zou ze dat nu dienen te verwerken?

Z: Dat is heel moeilijk.

In het algemeen komt natuurlijk alles boven, positieve en de minder positieve dingen. Nou was die relatie, begrijp ik, heel negatief geweest. Dus zij heeft als herinnering alleen de negatieve aspecten van die relatie. Het zou dus voor haar ontzettend moeilijk zijn, al gravend in haar zelf, om ook nog maar iets positiefs te kunnen ontdekken. Dat zal haar zo niet lukken. Wat u kunt doen in uw begeleiding voor haar, is haar heel duidelijk maken, dat - dat is een inspiratie: - deze man, dus haar man, handelde, dacht en sprak zoals hij op dat moment slechts kon. Dat er niet meer kon zijn, dan wat hij op dat moment in zichzelf had. Dat zij moet beginnen de verwachtingen die zij in dat huwelijk van hem heeft gehad - natuurlijk dat heb je allemaal,; in een relatie heb je verwachtingen van de ander -, in zichzelf te durven los laten. Want zij is zo gevangen in dat web van die haat en van die negativiteit, juist door de verwachtingen, die zij aan dat huwelijk heeft gesteld en die niet zijn uitgekomen. Zij kan die man natuurlijk niet veranderen. Zij kan in zichzelf verandering aanbrengen. Daarin kunt u haar met deze inzichten helpen. Maar haar vooral brengen tot een heel bewust beleven van vergeving in zichzelf.

Mag ik even naar u kijken? Ik zie haar dus bij u. Daar speelt bij haar, naast die miskennis van die onuitgekomen, onvervulde verlangens en verwachtingen, ook schuldgevoelens. Dat speelt daar heel duidelijk, zie ik.

--- Zij heeft een katholieke achtergrond en dus van de doden niets dan goed eigenlijk. Dus elke keer als er een kwade gedachte bij haar op komt, dan zegt ze: ik mag geen kwaad van hem denken.

Z: Ja, dat vecht alles tegen elkaar en dat is echt heel vreselijk. Deze schuldgevoelens werken die miskennisgevoelens, dat haar verwachtingen niet zijn uitgekomen, nog meer in de hand. Die stimuleren dat sterker. Ik denk dat u in de begeleiding haar hier op moet wijzen en met haar samen moet proberen om deze schuldgevoelens, die niet alleen vanuit dit huwelijk komen, maar ook heel duidelijk vanuit bepaalde aspecten in haar jeugd. Dat weet u misschien ook al. Dat daar naar gekeken wordt. Dan krijg ze ook begrip voor zichzelf. Zo komt er een verandering in haar zelf. Uiteindelijk dat zij zich zelf moet vergeven. Want er is iets in haar zelf, al vanuit haar jeugd en nog eerder, wat ze zichzelf nog moet vergeven. En u weet wat het is. Daar kunt u met haar over praten.

--- Dan wil ik nu even terug naar wat u zo-even zei: 'Het ego neemt het over wat van de ziel is'. Wat bedoelt u daar precies mee?

Z: Nog even terug naar mijn eigen voorbeeld. Vanuit mijn geest, vanuit mijn diepste eenheid met mijn ziel, wist ik dat natuurlijk allemaal. Waarom liet ik dan toe, dat mijn persoonlijkheid zich zo vast klampte aan het lijden? Dat begreep ik zelf toen ook niet helemaal. Dit is me later uitgelegd - ik heb elke dag zo'n conclaaf, zeg ik maar - dat ik dat ten diepste in mijn persoonlijkheid moest ervaren en verder door stukjes ervan heen gaan, opdat ik dat ook werkelijk vanuit de beleving verder kon brengen.

Ik wilde even er naar terug gaan. Wat is nu het contrast tussen de ziel, mijn weten en mijn persoonlijkheid, die zich vastklampte aan het verdriet, daarin de bevrediging zocht, daarin een soort verslaving of wellust kon vinden? Je moet het even los maken van mij, anders wordt het te moeilijk.

Dat is wat in elk mens speelt. Dan kom ik op het gesprek dat we zonet buiten hadden. De veiligheid van de mens baseert hij in zijn persoonlijkheid, dus in zijn ego, op datgene wat hij met zijn denken, met zijn emoties, in de uiterlijkheden van het leven kan plaatsen. Dat is in wezen een schijnveiligheid. Maar dat ego, die persoonlijkheid houdt zich daar aan vast. En eigenlijk weet hij niet beter. Dat is wat hij heeft. Hij weet verder niet.

Nu komt die mens, de mens van het Waterman tijdperk, in een steeds grotere bewustwording en krijgt inzicht dat datgene van die persoonlijkheid, waar hij zich aan vast klampt, dat dit een deelstuk van hem is, een materieel deelstuk. Dat daar een ander deel van hem is, nog ongeweten misschien - ik denk natuurlijk in deze groep wel geweten, maar bij miljoenen mensen nog ongeweten - maar toch dat er een deelstuk van hem is, wat in zodanige eenheid is met het AI, zullen we het maar noemen, dat datgene wat hij als veiligheid ziet en ervaart in de materie, dat dit niet de ware en de werkelijke basis van het leven is.

Nu uw vraag: Dat de persoonlijkheid van de mens, vanuit dit spirituele bewustzijn er nu vanuit dit weten voor kan waken, dat die niet overheerst in die persoonlijkheid, dus in zijn materie, door de schijnheiligheid en de schijnzekerheid. Maar dat hij gaat begrijpen - en dit is een moeilijke weg. Dat hebben wij zo niet geleerd vanuit onze achtergronden, maar toch nu in het nieuwe bewustzijn wel -, gaat leren dat zijn werkelijke veiligheid en zekerheid in een heel diep stuk in hemzelf ligt. Ik wil hier vragen over.

--- Voor mij betekent het, dat ik 100% mag aanvaarden dat ik hier ben. Onbewust weet ik, dat ik vanuit die geestkracht in die geestkracht ben, dat ik daarmee mag handelen en weet ik wat allemaal. Maar ik zal die pas echt kunnen hanteren, als ik van mezelf helemaal aanvaard heb, dat ik hier in de stof ben.

Z: Ja, wat je zegt is waar, maar daar is nog een missing link. Waar is de missing link? Wie?

--- Nou, ik weet niet heel goed wat ik moet zeggen, maar ik zal het proberen. Ik zie heel sterk, wat er op dit moment gebeurt, is dat we als het ware stappen aan het zetten zijn naar een dieper stuk in ons zelf. Ik maak een beweging naar beneden, maar ik moet het ook doen naar boven. Het is beide.

Ik merk in mezelf dat ik in conflict kom door wat u vorige keer gezegd heeft, toen het even over verslaving ging. Het was, ik heb het hier opgeschreven, 'een oorzaak daarvan zal zijn, een innerlijk niet volgroeide emotionele beleving van het eigen unieke mens zijn.' U heeft daarbij dus heel duidelijk het emotie niveau aangegeven.

Uiteindelijk wordt nu hier ook heel duidelijk door u gezegd, dat het steeds dieper moet. Het is dus een weg van zuivering.

Uiteindelijk zegt u ook 'ja je kunt niet aan de gang blijven, dan blijf je bij wijze van spreken bezig met zuiveren en aan het graven en aan het doen. De volgende stap is op een gegeven moment, dat je dus gaat staan. Wat dus in wezen Theo ook zegt, van 'hier ben ik en ga er staan in verbinding met me zelf'. Maar ik denk nog een stap verder. En dat dit uiteindelijk is terug in de echte eenheid. In de oorspronkelijke eenheid. Zo voel ik het nu. Dat stel ik zo, naar aanleiding van wat er is gezegd.

Dan is mijn vraag: Als u spreekt over een niet volgroeide, emotionele beleving van eigen mens zijn, als oorzaak van verslaving en een weg van zuivering daarnaast, die toch op een bepaalde manier een halt toegeroepen mag worden, om te zeggen van 'hier sta ik', dan voelt dat voor mij verwarrend.

Z: Mooi! Prachtig, daar ben ik heel blij mee.

Ten eerste mijn excuses, mocht ik verwarrend zijn overgekomen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Maar soms halen ze foefjes uit. Kosmische trucjes noem ik dat. Want dan leg je iets neer en dat moet dan verwarring oproepen in de hoop dat de mensen het pakken en er iets mee doen. Dat is dus nu gebeurd. Daar ben ik heel blij mee. Goed. Die emotionele onvolgroeidheid, een traumatische ervaring zo zwaar ooit gekregen in x leven, een herhaling op welk niveau dan ook in dit leven.

Eerst wil ik nog even vertellen, hoe dat ecosysteem, noem ik het maar, in onszelf werkt. Dat hoger zelf, het hoger bewustzijn, het waakbewustzijn, het dagbewustzijn en het onderbewustzijn. Hoe werkt dat spiritueel met elkaar?

Dat hoger bewustzijn heeft als enig doel die menselijke vorm van hem - geestkracht is mannelijk - te ontwikkelen door die aspecten, die traumatische ervaringen in dat onderbewustzijn gelegen, te stimuleren, wakker te maken, opdat er daardoor in dat dagbewustzijn herkenning en inzicht kan komen. Zo werkt dat samen.

De missing link is: aan de ene kant heb ik gezegd daar moet inzicht komen, er moet een mate van zuivering komen, natuurlijk. Wat houdt zuivering in? Zuivering houdt in, herkenning van deze aspecten. Begrip krijgen voor het waarom deze aspecten in je zijn. Zo ver mogelijk dan, je kunt niet alles achterhalen. Ik bedoel ook niet dat je eeuwig in regressie moet zijn. Zo is het helemaal niet goed. Dat is de ene kant. En daarnaast - en daar kwamen we zo-even al op - is de vergeving en de acceptatie dan in je zelf. Want anders blijf je doordraaien in die eeuwige zuivering en je altijd en eeuwig onwaardig voelen en nooit tot je werkelijke mens zijn te kunnen komen in dit leven. Het allerbelangrijkste is het nu. Want nu bepaal je wat straks zal zijn en wat geweest is. Ik wou nog even vragen hierover.

--- Je had het zonet over het waakbewustzijn en je hebt in je uitleg helemaal niet uitgelegd wat je er mee bedoelt.

Z: In het waakbewustzijn is onbewust aanwezig wat het hoger bewustzijn en wat het onderbewustzijn in wezen in zich heeft.

Waar het dus op aan komt is dat in de mens het weten van het hoger bewustzijn, de herkenning, op welke manier dan ook, van die aspecten die in dat onderbewustzijn aanwezig zijn, in dat waakbewustzijn tot een mate van - ik wil niet zeggen synthese, want dat is nog te veel - laat ik zeggen tot een mate van naast elkaar kunnen leven. Waardoor in het dagbewustzijn er mee gewerkt kan worden, in evenwicht is. Dan kan het dagbewustzijn er mee werken.

--- Dat heeft uiteraard dus ook te maken met het celniveau.

Z: Juist, het celniveau.

--- Ik heb almaar het gevoel, we praten zo veel over die begrippen, maar het gaat dus om - daar zit ik een hele tijd mee - wat je vertelt over de mensen op een kruispunt die al inzicht krijgen en wat wij mogen doen, het helpen van mensen.

Ik zie 't voor me, mensen die dragen dus bij zich ongelooflijk veel karma, ongelooflijk veel karmische energie. Dan komen ze bij je, zeg maar. En dan merk je dat je staat, zo durf ik dat dan te zeggen, zo ver dat je achter je ook je karma hebt, maar je staat zelf nog net even in het licht. Ik heb almaar het gevoel, dat des te dichter die karma om die mensen heen is, des te minder je helpen kunt. Dat er dus een soort van energie om hen heen zit.

Z: Dat heeft te maken met dat die mens zich in zijn bewustzijn totaal vereenzelvigd, dus identificeert, met deze karmische aspecten, met datgene wat in dit leven met hem is gebeurd, en dat hij dat licht in zichzelf, dat hoger bewustzijn niet in zichzelf kan laten door dringen. Dat hij niet in zich laat doordringen dat Al, die liefdeskracht in zichzelf. Dat hij in zichzelf - en daar gaat het om - die kracht heeft om zich te ontworstelen, zich los te maken, van zijn karmische aspecten, maar ook van de aspecten, die het leven hem geeft. Kort geleden sprak ik nog iemand, die nooit iets van mij wil aannemen.

Moeilijk.

Toen zei ik heel voorzichtig met een heel zacht stemmetje: 'waarom probeer je niet een lichtvisualisatie te doen? Daar werken ze tegenwoordig erg veel mee. Met affirmaties en zo'. 'Hm, alles komt toch van buiten. Hoe kom je erbij dat dit van binnen is'.

Nou, ik weer proberen: 'Maar in jezelf zit toch een kracht'.

Erg moeilijk hoor!

Het is een dichtbij staand iemand, zou ik zeggen. Het is verdraaide moeilijk. Want zo'n mens - hij is super intelligent - neemt in zijn bewustzijn absoluut niet aan, dat er in hem iets is wat hem uit zijn misère kan, niet er helemaal uit kan halen, maar in elk geval kan sterken. Hoe zouden jullie daarmee omgaan?

--- Er was in Schagen van Paravisie iets over ley-lijnen. Toen kwam er een mevrouw, die helemaal nergens in geloofde, er bij kijken. Toen zei ik haar om op een bepaalde plek te gaan staan, 'dan voelt u misschien wat'. Dat deed ze en toen zei ze ineens: 'Goh, ik voel mijn lijf weer. En dat heb ik al dertig jaar niet gevoeld'.

Z: Maar als je nou een persoon hebt, die haar gevoel in dit soort aspecten niet wil toelaten, zal ik maar noemen. Die zich alleen wil baseren op zijn intellect en daarbuiten absoluut verder alles afwijst. Ik vind het heel moeilijk.

--- Iedereen heeft toch zijn eigen keus?

Z: Inderdaad.

--- Ik heb een kleindochter van ruim anderhalf. Ze loopt nog niet. En als ze staat, dan is ze vreselijk bang om te vallen. Zou dat ook met haar verleden in verband staan?

Z: Een enorm onveiligheidsgevoel ook.

--- Dat klopt ja. Ik geef haar altijd snoepjes, wat de ouders niet zo leuk vinden.

Z: Dat is geen ramp. Dat duurt geen drie maanden en dan gaat het weer. Niet dwingen hoor! Dat is niet goed.

De missing link. Waar is de mevrouw met de vraag naar de missing link?

--- De missing link is volgens mij gewoon de vreugde in de emotie. Ik voel hier steeds dat alle emoties vaak gekoppeld zijn aan verdriet, aan regressie en weet ik wat. Maar die emotie die komt net zo goed uit vreugde, uit liefde, uit warmte. En dan krijg je diezelfde bron. Bijvoorbeeld mijn dochter gaat trouwen. Moet ik daar nou zo emotioneel bij betrokken zijn?

Kan ik nou niet gewoon iets op papier zetten in plaats van te janken? Dat is toch diezelfde emotie die naar boven komt. Die ook uit dat oergevoel komt.

Z: Ja. Dank je wel. Ik wil hier graag op in gaan en hierop antwoorden, dat de vreugde een deel van die missing link is. Maar de werkelijke missing link is de levensdurf. Is het willen zijn als mens, in je eigen menselijk zijn. Vanuit jouw zijn kan dit hoogste Al in je zelf de vreugde daarvan brengend in je persoonlijkheid. Daardoor je persoonlijkheid sterkend en steeds weer opnieuw stimulerend om te durven zijn, de mens die jij bent.

--- Een paar kleine dingetjes, een paar kleine voorvallen. Als je bijvoorbeeld met iemand bezig bent met spiritueel genezen, dan denk je van dat zou het kunnen zijn.

Dat is intuïtie. En dan is er een klein stapje nodig om dat te durven zeggen. Dan kun je op dat moment in jezelf staan, als je het durft te zeggen.

Ik had het zelf toen iemand bij mij binnen kwam, waar ik veel verdriet bij zag. Ik vind het nog steeds moeilijk om een man te omhelzen, maar ik wist dat hij op dat moment daar behoefte aan had. Dus ik omhelsde hem en op dat moment gebeurde het.

Z: Een man is ook een gewoon mens.

--- Elke keer is er dus wat jij noemt die moed, die durf, nodig?

Z: Ja. Wat ik dan nog erbij zou willen aanbevelen is datgene waarvan je denkt 'dat is het', ben je dan zo genuanceerd, dat je de ander de ruimte laat, dat die zich daar in kan herkennen. Dus niet dat het over hem heen komt, maar dat hij de ruimte krijgt om zich zelf daar in te plaatsen. Dat is namelijk belangrijk voor zijn eigen zelfvertrouwen, zijn eigen zelf-respect. Niet dat je dat niet doet, dat bedoel ik niet, maar dat adviseer ik hier nog extra erbij.

--- Wat ik eigenlijk ontzettend belangrijk vind is, kan het zo zijn dat je dit ook mag doen vanuit een milde zelfspot, waarbij je dus met de dingen om gaat. Zodat je het ook tegelijkertijd weer wat relativeert?

Z: Ja. Zelfspot moet je - naar je zelf kun je dat hanteren zoals je dat zelf wilt natuurlijk. Maar ik zou wel erg uitkijken, wanneer je het naar een ander zou brengen. Maar humor is geest. Humor houdt in - en dan hoeft het nog niet eens die contouren van zelfspot te krijgen - dat je ook naar je zelf kunt kijken met enige, al is het maar een millimetertje afstandelijkheid van 'goh, kijk mij nou eens gek doen'. Of 'kijk mij nou weer eens zielig zijn'. Of 'kijk mij nou eens blij zijn'. Dat is heel erg nodig. Dat geeft ruimte van binnen. Die ruimte geeft een bepaalde energie, waardoor de werking van de informatie die wij krijgen positieve vormen aan kan nemen.

--- Vooral die vreugde van het samen beleven met degene waarmee je bezig bent, dat je samen iets mag beleven. Dat vind ik zo ...

Z: Die vreugde - inderdaad dat samen beleven. Ik hoop dat jullie hier ook vreugde hebben en het niet saai vinden, maar vreugde hebben met elkaar, dat wij hier zo mogen zijn - houdt in dat je op het moment van nu durft te zijn, die jij bent met jouw zijn. Want anders kun je die vreugde niet ervaren.

--- Met dat zijn en dat durven heb ik geen problemen Die liefdevolle vertrouwdheid, die u probeert te brengen en dat de mens zich thuis laten voelen bij jou, dat lukt wel. Dat er een groot vertrouwen in je gesteld wordt. Ik heb een cliënt die heeft daardoor gevraagd om een bepaalde massage, waar ik eigenlijk een beetje dacht van misschien wel, misschien niet. Ik heb het lang overwogen en tenslotte toch gedaan.

De tweede keer nu na deze massage is ze totaal onderuit gegaan. Ze probeert van een verslaving los te komen van jaren lang antidepressivagebruik. Mijn vraag is: ben ik op dit moment de juiste persoon op haar pad?

Z: Ja. Natuurlijk, want anders kwam jij niet op haar pad. Ik moet even waarschuwen: ga niet te veel mee in een - want dan word je meegezogen. En dan heb je niet de kracht die zij juist nodig heeft. Ik vind wél dat je op dit moment de juiste persoon bent. De aanraking die je gaf met die massage heeft haar een zodanig gevoel van vreugde, van veiligheid gegeven, dat ze daardoor eigenlijk onderuit is gegaan.

Want het betekende, dat er door deze ervaring iets in haar omdraaide opdat ze zich los kon maken van die antidepressiva. Maar dat geeft ook een onderuit gaan.

--- Er zit naar mijn idee ook een gouden sleutel in. Theo had het over de behoefte van de mens, de positieve ingang naar die hulpvrager aanspreken, invoelen op zijn behoefte, die altijd bij de mens aanwezig is 'zie mij waar ik sta'. De positieve ingang van het gezien worden.

Z: En de subtiele grens hierin is dat je die mens niet in een over behoefte plaatst. Dus niet in een afhankelijkheid. Want dan val je van het een in het ander.

--- Maar hoe herken je dat?

Z: Dat heeft ook weer met het inzicht te maken en ook zeker het inzicht van de hulpverlener in zichzelf: hoe ver kan ik gaan?

--- Voor de pauze zei je zoiets van 'de persoonlijkheid neemt iets over van wat van de ziel is'. Maar welk stuk neemt de persoonlijkheid dan van de ziel over?

Z: De macht. Door de machtstrilling van de persoonlijkheid om zich zelf in de persoonlijkheid, in de materie, te bevestigen, neemt die het deel van de ziel over, annexeert dat als het ware.

--- Het onbewuste deel van de ziel?

Z: Nee, het niet helemaal onbewuste. Daar tussen in. Het deel dat in het waakbewustzijn aanwezig is en de mens tot een bepaalde mate van inzicht kan brengen, waardoor in het dagbewustzijn als het ware inspiratie kan indalen, het weten in kan dalen. Dus wanneer de macht van de persoonlijkheid te groot is, dan neemt die als het ware het deel in dat waakbewustzijn over, waar die zielsaspecten al in het dagbewustzijn, dus in het denken, in het bewustzijn van de mens kunnen indalen.

--- Het negatief ego?

Z: Dat kun je negatief ego noemen. Dat is een beetje ongenueanceerd, maar dan is het ego te groot. Dan is het evenwicht niet goed.

--- Ik geloof, dat iets je doet ontwaken. Dat wordt wakker.

Z: Dat wakker worden in jezelf wordt dan overstemd en overheerst door de macht van de persoonlijkheid, die zich in de materie, in die persoonlijkheid, wil bevestigen.

Wanneer dat de overhand neemt, dan wordt het stemmetje, de zielsaspecten steeds zachter. Dan kan het dagbewustzijn bijna niet meer dat onderliggende, laat ik het maar stemmetjes noemen, die zielsaspecten te pakken krijgen.

--- Wat moet er dan gebeuren om dat wel te pakken te krijgen? Verlies je daar niet het liefdesaspect mee in het geheel?

Z: Nee, want dat is juist de liefde.

--- Ja maar als je dat gebeurt ...

Z: Ja dan ben je als het ware buiten de liefde. Dit gebeurt ook heel veel en ik denk dat jullie daar allemaal mee in aanraking zullen komen, dat soms een mens die op die manier bezig is, helemaal niet in de gaten heeft, dat hij het vanuit machts- en ego-bevestiging doet. Dat hij denkt dat hij volkomen in de liefde bezig is en in wezen alleen het eigen ego aan het vergroten is.

Waar zit het in? Ah, weer - het spijt mij voor die ene mevrouw, dat ik toch weer op het negatieve aspect kom. Ik zal zo dadelijk uitleggen, dat het helemaal niet negatief is. Al het lijden, al deze aspecten, die ik hier heb genoemd, schuld, miskenning, twijfel, angst, onzekerheid, je zelf niet kunnen vinden, geen zelfvertrouwen hebben, geen zelfrespect hebben, zijn vanuit het hoger zijn aangereikt aan ieder mens, altijd door, opdat die mens juist tot het diepste inzicht zal kunnen komen, dat hij dat wel in zich heeft. Zo werkt dat 'ecosysteem' van het hoger bewustzijn. Het onderbewustzijn, en als middelaar het waakbewustzijn, opdat het in het dagbewustzijn, dus het gewone denken, kan terecht komen.

--- Het is uiteindelijk een natuurlijk proces, wanneer de tijd daar rijp voor is?

Z: Dat is een natuurlijk proces, maar ...

--- Je kunt daar boeken vol over lezen, maar wanneer daar de tijd niet voor rijp is, dan zal het niet eerder gebeuren.

Z: Daar ben ik het niet helemaal met je eens. Het is wel waar dat wanneer de tijd rijp is, zal dat inderdaad komen. Maar het is ook wel zo, dat er nu vanuit de sferen toch heel duidelijk als hulp is aangereikt, dat vele mensen in zichzelf open gaan en daardoor een dieper weten in zichzelf krijgen, dat het gevoel, de diepste intuïtie ook wordt aangeraakt, wordt gestimuleerd. Dat is de hulp die wij nu krijgen.

--- Dan is de tijd dus rijp.

Z: Ja, maar waarom is die tijd nu rijp? Omdat nu die mens zo ver is gevorderd in zijn eigen evolutie en ook in zijn eigen intellectuele ontwikkeling, dat hij zich vrij kan maken van de overheersing van oude geconditioneerdheden, tradities, vanuit cultuurhistorische religieuze achtergronden. En daardoor - daar zit natuurlijk ook weer een gevaar in - in een mate van vrijheid en van ruimte kan komen, om dat diepste gevoel in zijn leven uiteindelijk te kunnen herkennen en te kunnen beleven. De angst die er heerst in de gevestigde, ja, wetenschap, religie, ook maatschappelijk, voor dit in wezen onbekende stuk in de mens geeft weerstanden tegen alles wat zweemt naar alternatief, paranormaal en spiritueel.

Waarom zeg ik dit?

Omdat het zaak is voor de werkelijk spirituele hulpverlener dit zodanig uit te drukken, naar voren te brengen, dat dit gezien en herkend wordt dat het die spirituele hulpverlener niet gaat om de vergroting van het eigen ego, maar dat het werkelijk gaat om een diepe menslievendheid. Ik weet nou even geen ander woord daarvoor. Het is noodzakelijk dat dit duidelijk gaat worden. En niet van 'zie mij nou eens! Wat ben ik nou een grote genezer. Ik heb een boodschap en weet ik wat'. Maar heel duidelijk vanuit de gelijkwaardigheid van ieder mens in onze maatschappij. En bij alles wat ik zie op tv en op al dit soort dingen vind ik toch dat dit nog al eens ontbreekt. Dat heb je zelf ondervonden toen met die gekke tv uitzending. Dat was echt vreselijk. Jij hebt een zin gezegd en toen werd je weg gedraaid. Je was zeker te normaal.

--- Het mocht kennelijk niet gezegd worden.

--- Ik voel dat het juist de verantwoordelijkheid is van de meesten die hier met bewustzijn bezig zijn, om juist het moment dat hij er rijp voor is, daarmee aan het werk te zijn, om daar naar toe te groeien. Dat is niet iets wat volgens mij zo maar gebeurt. Ik denk, dat je daar een heel stuk verantwoordelijkheid zelf in hebt, door juist te kijken, bezig te zijn met je zelf en met alles wat er om je heen gebeurt.

Z: Ja. Maar ik moet dan even het onderscheid maken, dat de mens die dit werkelijk voelt, de mens is die werkelijk spiritueel bewust is. Dat de mens die dit niet zo voelt en toch met dit alles bezig is zich op het vlak beweegt van de persoonlijkheid, van de vergroting, van de uitbreiding.

--- Naast iemand staan. Sommigen hebben er moeite mee als je in gelijkwaardigheid naast hen staat. Dat vind ik ontzettend jammer.

Z: Dat moet je voorzichtig doseren. Zo zie je dan hoe wij opgebouwd zijn uit onze oude tradities en geconditioneerdheden. En hoe moeilijk dat is om zelfs in het positieve los te laten.

--- De mensen van de Zeeuwse eilanden, waar ik woon, die zoeken het toch nog heel erg in het opgeklopte. Die voelen zich beter bij een genezer met een groot ego. Ik hoorde van klanten van mij dat ze mij te eenvoudig vonden en dat ik te eenvoudig behandelde. Ik hoorde van mijn begeleiders nou eenmaal allerlei eenvoudig dingen. Ik wil daar ook geen verandering in aanbrengen. Soms vind ik dat wel moeilijk om aan die verwachtingsrol niet tegemoet te komen.

Z: Ja, dat weet ik. Ik heb zelf een keer gehoord dat - het is heel lang geleden hoor - men zei: 'een lezing van Zohra, dat is zo eenvoudig. Dat kan nooit iets zijn'. Dus ik kan helemaal met je meevoelen. Dan zie je hoe vervormd de mensheid eigenlijk is. Dat wij zo door de materie en achtergronden en - dat is ook onze consumptiemaatschappij - het steeds meer opkloppen. Het steeds in de materie groter maken. Hoe wij daar zodanig door beheerst worden, dat wij de essentie van het leven, de essentie van het mens zijn niet meer kunnen vatten. Datgene wat wij moeten uitzenden, aanreiken is: Het raken van de essentie van de mens in hemzelf. En die mens laten beseffen, dat hij juist door die essentie gelijkwaardig is aan ieder ander. Dan zou iemand kunnen zeggen 'maar waarom heb je dan die krachten?'. Dan zeg je 'dat heb je ook wel, maar die zijn bij jou nog niet ontwikkeld en die zijn bij mij op de een of andere wijze wel ontwikkeld. En dat zal voor jou ook komen, als je de inzichten kunt krijgen en wilt accepteren'.

--- Sluit dat misschien niet aan op het onderwerp, waar je in de herfst over wilt beginnen? De negatieve beïnvloeding van spirituele genezing. Een soort uitdaging was dat ook. Zo van ik herken het en neem er afstand en ik blijf wie ik ben en ik wil op deze manier bezig zijn. Dan denk ik dat je een valkuil overleefd hebt.

Z: Wat mij werd aangereikt is dat juist door de enorme vermaterialisering in ons hele maatschappijbestel dit ook absoluut plaats vindt en nog meer zal plaats vinden. Ook juist in de spiritualiteit en in de spirituele hulpverlening. En dat je heel duidelijk moet leren onderscheiden, waar die grens wordt overschreden. Soms merk je dat zelf niet eens. Het is me gevraagd om in de herfst hier over te spreken met mensen die in de groep willen zijn.

--- Maar hoe kun je jezelf dan toetsen, dat je die grens niet over gaat. Dat je dus niet in je ego gaat zitten. Zijn daar handvaten voor?

Z: 'Zo gij niet zijt als de kinderen zult gij het koninkrijk Gods niet beërven' hoor ik. Sta die ander toe zichzelf zodanig te zijn, dat hij zich gelijkwaardig met jou voelt. Ik ben een gewoon mens en die ander is ook een mens. Ik kan die ander misschien helpen, maar dat doe ik vanuit deze eenheid. Dat doe ik niet met mijn denken. Dat lukt niet. Dat gebeurt gewoon van binnen. Dat is ook de diepste betekenis van 'zalig zijn de armen van geest'. Dat is de allerdiepste betekenis daarvan. En ik kan niet zeggen hoe wij daar aan moeten. Dat weet ik niet. Dat is er. Maar ik denk, dat het mogelijk is, wanneer men het denken niet meer laat prevaleren. En dat is voor de westerse mens, denk ik, vast het aller moeilijkste wat er bestaat.

--- Het helpt mij om te denken bij iedereen die ik tegen kom - ook al zeg ik het niet altijd - dat ik net zo veel van die persoon leer als hij van mij.

Z: Dat is die gelijkwaardigheid. En dat is je eigen intuïtie en eigen inspiratie op welke manier je die aan zo'n persoon op dat moment uitlegt of aanreikt. Als je dat te nadrukkelijk zegt, dan is dat net weer precies over de grens heen en werkt het averechts. Zo subtiel is het allemaal. Dat zijn die subtiele energieën.

--- Over dat trillingsgetal met betrekking tot orgaantransplantaties, daar had ik de vorige keer een vraag gesteld. Bij een hoop mensen kwamen toen vragen los. Dat is toch moeilijk om te vertellen, dat ieder zijn eigen trillingsgetal heeft?

Z: Ik denk dat je het zo eenvoudig mogelijk moet uitleggen. Elk mens is uniek. Elk mens heeft een eigen zijn, hoe die dan ook is. Dat kun je uitleggen als energie, dat het energieën zijn. Dat snapt iemand wel, al weet hij niets van spiritualiteit. Dat datgene wat van jou is alleen met de toestemming van die ander naar die ander kunt brengen. Dat vraagt om een totaal andere bewustwording over al dit soort zaken, transplantatie, euthanasie en dergelijke. Dat houdt ook in dat de energieën van het karma zich daardoor op een andere manier kunnen reguleren en transformeren. Dus niet met - ik zou haast zeggen - bruut geweld.

Dan wilde ik nu graag dat we de kaarsen van elkaar gaan aansteken. Als jullie tweeën jullie kaarsen aan deze grote kaars zouden willen aansteken en dan de kaarsen van de anderen aansteken?

Kijk elkaar aan en geef het verder door.

Wat we nu gaan doen is elkaar het licht door geven. Het licht dat in onszelf is met elkaar delen. Daarom geven we het door.

Kijk elkaar aan en zie de mens, die je zelf bent.

We gaan naar Pinksteren toe. Pinksteren is het vuur van de Heilige Geest. Het vuur van de indaling van de Heilige Geest in de mens. Het vuur van het ontsluiten van de heilige vrije wil om met het eigen licht in de mens zelf te durven en te willen staan in de kracht van dit eigen licht, dat in ons allen de durf om onze eigen kracht, ons eigen licht, ons eigen liefdesvermogen, al datgene wat wij zijn en hebben, in dit ons leven nu ook werkelijk te realiseren. Dat wij niet meer bang zullen zijn. Dat wij geen angst meer zullen hebben. Angst om te leven vanuit dit zijn, wat wij zijn. Dat er in ons vrijheid, ruimte en de kracht komt, om in deze liefde te staan. Want wij zijn in Gods Zijn. Wij zijn waardig te zijn in dit grote eeuwige Licht in ons.

Zie je zelf dan als die mens die je bent. En durf het aan om nu met elkaar samen die weg te gaan die voor een ieder z'n eigen weg is en toch wetend van deze verbondenheid, die niet alleen in deze groep geldt, maar over de gehele wereld gaat.

En dat wij, mensheid, vanuit ons eigen zijn in ons de macht, de macht van liefde hebben, om onze wereld weer leefbaar en menselijk te maken. Mens, durf te leven in het licht van jouw eigen zijn. Mens, wees dan als een kind en ontvang datgene wat in jou is. Ontsluit je hart. Zo wordt er gegeven:

Ontsluit uw hart.

Laat Mij in u zijn.

*Laat Mijn aangezicht in uw aangezicht zo herkenbaar worden,
dat u mens zult zijn een Christus in uw zijn.*

Zo wees dan met Mij, mijn broeder, mijn zuster,

opdat er zal komen een wereld

waarin geen haat, geen macht en geen liefdeloosheid meer de overwinning zal behalen.

Doch dat in uw hart

uw liefdeskracht zo mag stralen,

dat u al degenen die tot u komen

zult omarmen in deze liefdeskracht.

Zo wees dan met Mij

en ontwaakt dan, hart van Mijn Hart.

Wees met Mij

en kom in de vreugde van Mijn Zijn in u,

kom in uw menselijke waardigheid, in uw verbinding met Mij.

Hef uw kaars omhoog, en zeg met Mij:

Heer van het Licht, God in mij,

ik ben waardig in u te zijn, deze mens te zijn.

Ik ben dankbaar,

in diepe vreugde, dat ik deze mens mag zijn.

Amen.

Laten wij nu dit licht, deze liefdeskracht in onszelf van uit ons hart uitzenden, vol warmte, vol mededogen, juist naar die plaatsen, waar zo veel pijn is, zo veel verdriet, onnoemelijk veel leed, zonder enig oordeel. Laat stromen. Wees één. Geef warmte. En zie dan hoe deze energieën van ons, deze warmtestraling, deze liefdeskracht wordt opgevangen en daarheen geleid, waar het nodig is. Dat er enig licht in die duisternis komt. Dat in de komende maanden, maanden van zon, van ontspanning, van vakantie, van je zelf mogen zijn, dat in deze maanden in je zelf zo veel ruimte komt en zo veel vrijheid. Dat je straks, wanneer de dagen korter zullen worden, wanneer het licht in de materie gaat afnemen, jouw eigen licht steeds stralender zal zijn en herkenbaar, diep in je zelf, de ander helpend. Ik wens ons allen nu maanden van inkeer, van stilte, van ontspanning en vreugde, van ruimte en van kracht, om straks weer ons werk te kunnen doen. Dat werk, waar wij voor gekozen hebben.

Amen.

Dan zijn we aan het eind van de vierluik gekomen. Ik hoop dat het jullie herkenning, wat dan ook heeft gegeven. Iets waar je zelf verder mee wilt en kunt.

Wel thuis allemaal.

Enkele fysieke achtergronden

Transplantatie

--- Wat is het effect van transplantaties?

Z.: Ja, die trillingen accorderen heel vaak niet. Maar dat hangt ook weer van allerlei gradaties van bewustzijnsniveaus af. Als je het ook helemaal emotioneel kunt accepteren dan gaat het goed. Kun je dat niet dan is het ongewenst.

--- In hoeverre is het voor mensen die niet bewust hun organen afstaan of ontvangen wenselijk om ze af te staan of ze te ontvangen, en wat gebeurt er dan?

Z.: Dat is hetzelfde waar ik mee ben begonnen, dat het bewustzijn van de mens verruimd, verdiept moet worden op het geestelijke, spirituele gebied. Dat daar ook het bewustzijn over de lichamelijke functies, organen van de mens een duidelijk spiritueel bewustzijn over moet gaan komen.

De donor die nu een orgaan afstaat doet dat toch - tenminste dat neem ik aan, er zijn natuurlijk ook andere mogelijkheden - vanuit een bepaald liefdesinzicht. En daar vindt dan kosmisch, energetisch, en ook karmisch een transformatie plaats, zowel in hemzelf, als naar de mens, als naar het kosmische toe. Een donor weet niet naar wie zijn orgaan toegaat. Hij staat het af. Deze liefdesdaad wordt als een liefdesenergie opgenomen in het totale bewustzijn, wordt dus toegevoegd aan de liefdesenergieën, die net zo goed als de liefdeloosheidsenergieën en het kwaad, over onze wereld rondwaren. Dus voegt daar iets aan toe. Dat is het mooie, dat is het goede. Zou deze donor diepere inzichten hebben, meer weten over de spirituele achtergronden hiervan, dan heeft deze liefdesdaad een grotere invloed in de totale kosmische ordening. Heeft dus een grotere karmische transformatiekracht.

Dan de ontvanger. Weer hetzelfde recept. Is die ontvanger spiritueel bewust ja of nee. Is hij of zij het wel, laat ik daarmee beginnen, dan heeft het een diepere genezende werking en dus invloed in zijn karmisch herstel en transformatie dan wanneer hij dat niet is. U zou zeggen: dat is eigenlijk gemeen, want als zo'n persoon er nooit mee in aanraking is gekomen dan kan hij daar toch ook niets aan doen. Maar - zo wordt me dan nu even getoond - dan krijgt het op een andere wijze toch een zodanige liefdesinvloed dat het wel degelijk ook genezend werkt.

--- Je had het over iemand die al meer spiritueel bewust is. Een heel klein kind, pas geboren ofzo, kun je dat daarmee vergelijken?

Z.: Die is nog zeer spiritueel bewust, ja.

--- Dus als die iets toegevoegd krijgt dan gebeurt er dus eigenlijk meer dan

Z.: Ik hoor van alle kanten 'ja', dus ja. Maar daar kun je nog een heleboel aan vastknopen. Wie?

--- Een baby is zich spiritueel sterk bewust. Dat betekent dus dat je in de loop van het leven dat spirituele bewustzijn kwijt raakt.

Z.: Kwijt raakt niet, versluiert raakt. Waardoor? Door de individuatie van die mens van dat ego. Want dat ego moet zich in de materie gaan bevestigen. Heeft dus absoluut een weg te volgen, een scholing te krijgen, waardoor - niet in de beginfase, tot aan het zevende jaar ongeveer, daarna - de geestelijke dimensies en het contact daarmee versluiert raakt. Maar nu is het wel zo, dat wanneer de mens op jonge leeftijd, soms zelfs op zeer jonge leeftijd, a.h.w. uit die verbinding wordt gestoten door omstandigheden buiten hem of haar om, dus buiten het kind zijn om, dat dan die mens scheef gaat groeien. Maar hij raakt niet zijn werkelijke geestverbinding kwijt, alleen daar komt een knik in, daar komt een kronkel in.

Maar dat gebeurt niet alleen door grote omstandigheden die in een leven plaats vinden, zoals een oorlog, een interneringskamp, of door op straat gegooid te worden door je moeder, ik noem maar iets. Dat gebeurt ook al, eigenlijk al heel jong, wanneer - dat is heel moeilijk even: deze ziel in deze baby kiest deze incarnatie, deze ouders, deze omstandigheden, alles wat daar is, opdat hij of zij in zijn hele leven bepaalde karmische aspecten kan transformeren. Daar is dan al een basis van een lichte scheefgroei. Omdat hij of zij deze incarnatie kiest in deze omstandigheden, met deze ouders, met alles wat er is, zal deze scheefgroei verduidelijkt worden in hem of haarzelf. Dat moet ook, want daardoor kan dat bewustzijn oplichten, duidelijk worden, dat hij of zij in dit leven zich heeft te transformeren.

Dit moet u ook terug brengen naar ziekte en lijden. Wie doet dat?

--- Je geeft aan dat in eerste instantie de versluiting nodig is. En ik vraag me dan af of een transplantatie op jonge leeftijd, zeg onder de zeven jaar, kan helpen juist om die ziel die daarvoor gekozen heeft, veel sneller bewust te worden dan ...

Z.: Ja ik begrijp het. Het is niet direct met een ja of nee te beantwoorden, want er spelen zoveel factoren in mee, dat kan helemaal niet. Dat hangt van alles af wat zonet gezegd is, en ook van de wil van het kind of hij door deze transplantatie tot een directer of een vlugger of juist niet transformatie van de eigen karmische aspecten wil gaan komen. Maar dat werkt fysiek ook door. Daar wil ik graag vragen over, anders blijven we alleen in de geest ronddwalen, de grazige weiden noem ik dat dan, maar ik wil graag ook naar de materie.

Z.: Als het zomaar gebeurt - na een verhaal over orgaanuitname waarin ouders snel even moesten beslissen over hun zoontje die nog aan de beademingsapparatuur lag en daar later over in gewetensnood kwamen - wanneer die jongen bewust moet gaan sterven opdat zijn organen naar een ander gaan, is het een verschrikkelijk karma, is dat ontzettend. Want die jongen wiens leven dan beëindigd wordt, die mist ook werkelijk die organen in zijn etherisch lichaam, omdat hij zich daarmee niet kan verenigen. Dus hij is in disharmonie daarmee, dus hij kan het ook niet meer aanmaken. Wanneer het gebeurt met een mens die al overleden is, dan is dat niet zo erg. Alhoewel de organen van een mens dragen het karma in zich.

En het is dus een hele vraag - ik ben daar zelf ook nog niet helemaal uit, en in dialoog met de Begeleiding werd uitgelegd dat het sterk individueel gebonden is - hoe daar ethisch, en niet alleen ethisch maar vooral ook spiritueel mee om te gaan.

--- Alle problematieken en discussies daarover leiden er wel toe dat mensen gaan nadenken wat het betekent als je iemand in leven wil houden door transplantaties enz.

Z.: Piet Vroon schreef onlangs in een krant: Wat is nou het bewustzijn en hoe ver gaat het? Dus zelfs hij die heel afwijzend tegenover dit alles staat, is al bezig met zich af te vragen: Wat doen wij en hoever gaat het bewustzijn?

Maar dan kom je dus ook bij de ongebornen vrucht terecht.

En altijd zal ieder mens vrijheid van keuze moeten hebben en mogen hebben. En in een land mag geen mens de macht hebben dat te verbieden. Maar het moet wel zo zijn dat ieder mens weet wat hij doet. En dan heeft hij het recht op zijn vrije keuze. Dus ook weet dat het bewustzijn al bij het allereerste begin aanwezig is. Alleen het functioneert niet door de hersens. En niet in een lichaam.

--- In ziekenhuizen wordt vaak twee tot drie uur na het overlijden onderzoek verricht op het stoffelijk lichaam. Hoe zit dat in verband met het etherisch lichaam?

Z.: Het is esoterisch gezien fout, maar dan kom je dus vaak in conflict met de transplantatie van levende organen. Iemand die net gestorven is, daarvan is het orgaan nog intact, waardoor een ander gered kan worden. Maar hoe verder je dit doorvoert, hoe dieper je in deze materie duikt, hoe groter die verantwoordelijkheid steeds wordt. Want wat je de één geeft ontnemen je de ander. Ik geloof niet dat het goed is. Ik ben daar niet voor.

--- Als het etherisch dubbel nog niet los is, maakt de mens dan nog bewust dat snijproces mee, lijdt hij daar nog van?

Z.: Ja, hij lijdt daarvan.

--- Als iemand voor zijn sterven daar zelf toestemming voor geeft, dan is het toch ook een soort liefde voor je medemens als je zegt: ik ben dood, haal mijn hart of lever er maar uit?

Z.: Dat is dus zijn eigen verantwoordelijkheid. Maar ik denk dat het toch wel goed zou zijn als de mensen zich bewust worden wat er eigenlijk gebeurt, en of ze dan de verantwoordelijkheid nog willen nemen. Als ze het wel geweten hebben met hun volle bewustzijn, dan zal het geen kwelling zijn, dan transformeren ze dat dus.

--- Is het waar dat mensen die een donorhart hebben eigenlijk van karakter veranderen?

Z.: Dat is toch logisch, want die energie die in dat donorhart heeft gezeten, dat komt in dat andere lichaam. In het oosten verbiedt men de mensen om varkensvlees te eten. Het kweekt parasieten aan in de lever, dat is fysiek, maar esoterisch betekent het dat de laagstaande energietrillingen van het varken ingang vinden in het energieveld van de mens. Dus als dat met een dood varken zo gebeurt, wat gebeurt er dan met een levend hart dat wordt getransplanteerd?

--- Is het ook zo dat degene die een orgaan krijgt, ook verandert van persoonlijkheid, dus de trillingen meekrijgt van degene waar het orgaan van was.

Z.: Dat is ook een complex geheel. In het orgaan wat je krijgt zitten natuurlijk die karmische energieën, en dus bewustzijn in de cellen, van de donor. Wanneer die niet accorderen met de persoon die ze krijgt zul je ook fysiek de weerstanden ontmoeten. Alle mensen hebben dezelfde aspecten, geen enkele mens uitgezonderd, daar gaan we van uit. Maar ieder mens heeft een bepaald pakketje wat hij in dit leven wil uitwerken. Kloppen die karmische aspecten van dat donororgaan niet met jouw pakketje, dan zullen daar weerstanden ontstaan. Dan is het aan de ziel van de ontvanger hoe hij deze verandering in zijn pakketje kan accepteren en transformeren. Dat heeft fysiek ook gevolgen. En pas als die ontvanger het heeft geaccepteerd en daardoor de kracht krijgt - en meestal gebeurt dat onbewust - om te transformeren, dan zal het ook fysiek goed gaan, wat wij dan goed noemen.

--- In hoeverre help je iemand met het geven van organen als er in die mens niet aan de diepere oorzaak van de ziekte van dat orgaan gewerkt wordt?

Z.: Dat is wat aan het begin werd gezegd, dat het in een bepaalde gradatie van niveau tot genezing leidt. Er moet nog iets komen waardoor daar dieper op ingegaan kan worden.

--- Ik meende dat je in het begin zei dat wanneer de donor een hoger bewustzijn heeft dat dan het getransplanteerde orgaan een grotere genezende kracht heeft bij de mens, omdat dat een grotere mate van liefde toevoegt aan het algemeen liefdesbewustzijn van de mens.

Ik loop niet met een codicil op mijn zak. Maar als ik nu hier de menigte eens even aanzie dan denk ik dat ik moet zeggen dat in het gemiddelde van Nederland dit een tamelijk hoog niveau is. Zouden we dan niet met z'n allen een codicil moeten invullen? Er is iets wat mij daarvan tegenhoudt en ik weet niet wat.

Z.: Kijk, hoger of laag vind ik zo vervelend, hoe moet je het dan noemen, dieper, bewuster, meer inzicht, meer bewustzijn geeft groter verantwoordelijkheid. Het afstaan van een orgaan, wanneer je deze grote verantwoordelijkheid hebt, roept meer angst op. Gek hè, je zou denken nou is alles toch hemeltje enzo, helemaal niet, het roept meer angst op, het laat je dieper zien wat de consequenties hiervan zijn en dan heb je de vrijheid: wil je dat? ga je daarin mee? Want zolang dit bewustzijn nog niet algemeen is in dit land zal het dus heel veel consequenties hebben en weerstanden oproepen en toestanden geven. En daar werk je dan wel aan mee. En dat is toch de vrijheid die je jezelf mag geven.

--- Wat mij persoonlijk ook tegenhoudt - misschien herkennen anderen zich daarin of niet - is: wat gebeurt er allemaal niet. Je zegt net we zijn nog niet zo bewust dat we zelf kunnen kiezen of omstandigheden kunnen kiezen voor het toepassen van een levensverlengende therapie of niet. We zijn er nog niet uit wanneer werkelijk de dood zodanig ingetreden is dat een orgaan getransplanteerd kan worden. En er gebeuren daarin een heleboel onheldere dingen. In hoeverre moet ik dat maar nemen of moet ik wachten. Ik weet het allemaal niet.

Z.: Een man of vrouw heeft een codicil, wil dus een orgaan afstaan. Natuurlijk zijn de medici daar tuk op want dan kun je weer een ander leven verlengen, redden, dat is hun professie. Dat gebeurt dan, maar het uittreden van de ziel uit de materie van het lichaam heeft nog niet plaats gevonden.

Kun je je voorstellen wat er gebeurt als er dan een transplantatie plaats vindt? Dit zijn de bezwaren die jij noemt. Hoe moet je dat dan veranderen? Hoe moeten de medici dan hiermee omgaan? Dat is bijzonder cruciaal.

--- Ik heb ook die bezwaren, maar ik heb jarenlang wel een codicil bij me gehad met de gedachte: als je gestorven bent dan is het goed dat een ander nog iets aan je heeft. Maar ik denk dat het tegenwoordig zo is dat het medisch gezien zo veranderd is dat ik onderhand het idee heb van wat doe je ook een donor aan? Er is op de Duitse tv een film geweest van een jongen die een ongeluk had gekregen en niet eens de kans kreeg om te sterven. Je lichaam wordt gewoon in leven gehouden. Het wordt een gigantisch probleem van: kan iemand nog normaal sterven? Is die eigenlijk wel gestorven, wat is de controle daarop? En dan wordt zo iemand geopereerd na een x-aantal dagen, wanneer het dan nodig is, maar wat gebeurt er eigenlijk met de geest van een donor als dat allemaal met hem gebeurt?

Z.: Dat is wat ik zonet zei, maar er moet nog iets komen, want dan krijgt u een vollediger antwoord hierover.

--- Ik krijg eigenlijk het idee dat de vraag over leven of dood zeer bepalend is voor of je wel of niet denkt aan transplantatie als donor zijnde. We hebben het erover gehad dat je in liefde de dingen aanreikt, en dat het de stap is van degene die aanneemt om dat te doen. Datzelfde geldt bij donorschap en een orgaan ontvangen. Maar tegenwoordig is het de medische wetenschap die bepaalt of je een orgaan krijgt of niet.

--- Een belangrijke reden waarom ik op dit moment mijn lichaam niet beschikbaar stel als ik overga is, dat ik vind dat heel veel mensen met hun ziekten niet verantwoordelijk omgaan, dus niet de verantwoordelijkheid nemen voor hun ziekzijn. Pijn is iets wat weg moet.

Z.: Stuk voor stuk hebben jullie allemaal gelijk, vanuit een bepaald gezichtspunt - de waarheid is rond - vanuit een bepaald facet van de totale waarheid. Nu, wat is de verbinding en eenheid hierin.

Uiteindelijk moet het bewustzijn van de mensheid zodanig verlicht worden dat zij, wanneer in hen wordt aangegeven dat zij, ik zal maar zeggen op de nominatie van sterven staan, dit dan ook willen, moeten, kunnen accepteren. Dat ben ik helemaal met jullie eens. Nu is daar de inspiratie aan de medische wetenschap - en dat is een hele grote inspiratie, een technische vooruitgang gebaseerd op een inspiratie - gegeven.

Dat is gekomen opdat er uiteindelijk een eenheid en verbroedering ook in de materie zal komen. Het betekent dat wanneer het bewustzijn zo verdiept wordt, zo vanuit geest wordt verlicht, er een zodanige eenheid in liefde kan komen dat het dan wel geoorloofd zou zijn. En wat ik zo hoor is, dat het dan ook zo helemaal zou kunnen en een karmische totale transformatie zou geven, maar dat het dan niet meer nodig zal zijn. Dat wat nu gebeurt is een handreiking vanuit de geestelijke dimensies om dit karma van de wereld ook in deze fysieke aspecten tot transformatie te brengen. Maar dat kan alleen wanneer het bewustzijn deze spirituele inzichten heeft. Dit is dus een medefactor in het totale transformatieproces van dit gehele zonnestelsel, transformatie van karma. Daar is dit een hulpstuk in.

Maar zolang dat niet vanuit een dieper bewustzijn wordt gedaan heeft het maar een kleine invloed, hoewel niets is te verwaarlozen wordt mij dan gezegd.

Kunt u het nu plaatsen in die gradaties?

--- Het probleem is dat er een heel ziekenhuisapparaat tussen zit waar je geen vat op hebt.

Z.: Maar dat ziekenhuis apparaat wordt bediend door mensen waar je wel vat op kunt hebben. Wij misschien niet, maar de totaliteit wel.

--- Er is een televisie uitzending geweest over donors, en orgaantransplantaties bij mensen waarvan zij veronderstellen dat die dood zouden zijn. De discussie ging erover, wel of geen hersenfunctie, wel of geen bloed in de hersenen. Het hart blijft namelijk kunstmatig werken omdat die organen van vers bloed voorzien moeten blijven. Op een gegeven moment wordt zo iemand dan als dood beschouwd en daar worden dus de functionele organen weg genomen. Waar is de ziel en wanneer verlaat die ziel dat lichaam en wat zijn er dan aan voorwaarden voor?

Z.: Ik hoor dat wanneer de ziel het in haar bewustzijn krijgt zich te moeten terugtrekken, zij zich dan ook terugtrekt, hoewel het lichaam stoffelijk blijft functioneren. Natuurlijk is er in de sferen geweten dat de medische wetenschap zo ver zou komen en natuurlijk zijn daar de maatregelen voor genomen. Orgaantransplantatie is ten dele goed en is ten dele niet goed. Want hoewel de ziel zich terugtrekt, zijn deze organen toch zodanig vervuld van de trillingen van deze teruggetrokken ziel, dat zij, getransplanteerd in die ander, met deze trillingen in dat lichaam inwerken. In de aura van de persoon die deze transplantatie krijgt, komt het binnen. Nu is het wel zo, kosmisch, dat alleen die trillingen elkaar kunnen aantrekken die een werkelijke gemeenschap hebben, zodat dus een donor alleen bij die persoon kan komen in zijn organen die deze trillingen aan kan. Gebeurt het dat die trillingen niet van gelijk trillingsniveau zijn, dan zal het het ook afstoten.

Het is een geheel nieuwe versie van karma beleven. Dit kan het uitwerken van het karma versnellen, het is dus een mogelijkheid om vlugger, zelfs ook dieper, tot oplossing te kunnen komen. Dit is in wezen ook het begin van broederschap. Er zitten dus positieve en negatieve aspecten aan. En het begin van broederschap is, dat er over de hele wereld donors en ontvangers die gelijke trillingen hebben tot een eenheid komen. Dat hierdoor het bewustzijn positief wordt beïnvloed.

--- Ik denk dat ook een afstoting plaatsvindt als je een baviaan hartje bij een baby transplanteert. Dat die trilling van die baviaan helemaal niet bij dat kind past. Mag je hopen dat in de toekomst die trilling dan gemeten kan worden?

Z.: Er komt natuurlijk een evolutie, er komt een verheffing van het bewustzijn. Nu weet ik dat het niet goed is dat een dierenorgaan in een mens komt. Maar in de evolutie van het bewustzijn zal dat uiteindelijk niet meer zoveel uitmaken. Maar dat is een hele weg. Hoe vlugger het bewustzijn van de mensheid evolueert, hoe vlugger het bewustzijn van het dierenrijk meegaat. Waardoor de discrepantie van trillingen wordt opgeheven.

--- Draagt de technische ontwikkeling van de medische wetenschap bij aan de ontwikkeling van de mensen, zoals transplantatie, reanimatie?

En als iemand in coma ligt, mag je hem dan nog kunstmatig in leven houden?

Z.: Wanneer de mensheid, in het bewustzijn, samengaat met deze technische ontwikkelingen, dan wel, anders niet. Maar het bewustzijn van de mens, van de wetenschap wordt net zo goed geïnspireerd, dus ook op het astrale niveau, op het stofelijke niveau, ook in de wetenschap, en uiteindelijk zal deze geïnspireerde wetenschap tot werkelijke geestelijke geïnspireerde wetenschap worden. Maar dat is ook weer een evolutieproces. En je moet eerst door die stof heen, door heel veel negatiefs om uiteindelijk tot dat licht te kunnen komen.

--- Er is nog steeds in mij een niet te overbruggen kloof tussen de belangen van de donor en de ontvanger. U begon met te vertellen dat het een daad van liefde is een orgaan af te staan, maar daarmee kom ik ogenblikkelijk in conflict met de andere kant, want ik vind het ook een daad van liefde als iemand mag sterven zoals hij wil sterven, en op zijn eigen rustige manier. En gezien de huidige stand van zaken in de medische wetenschap zie ik het niet.

Z.: Dit is ook weer zo'n complex geheel. Die ziel bepaalt toch op het moment dat hij een transplantatie krijgt, ik zal het even bij de ontvanger houden, of hij wel of niet daarop zal reageren met wel te sterven of te blijven leven. Dat is iets wat in zijn eigen innerlijk en in zijn kosmische en karmische verbinding plaats vindt. Die daad van liefde van de donor uit is een daad van menslievendheid en liefde. We hebben al besproken op welke wijze dat sterker of minder sterk zou kunnen zijn. Die daad van liefde geeft de ontvanger een kans om in een bepaalde transformatie van karma te kunnen komen.

Dus hoe werkt het dan tussen een donor en een ontvanger? Datgene wat hier wordt gegeven zijn aanreikingen waarmee u kunt of niet kunt of wilt werken. Je kunt het nooit generaliseren, want alles is uniek en gaat dus van het individuele uit.

--- In een eerder gesprek kwam de huid als orgaan aan de orde. Je zei toen: "Ik zie allemaal mondjes." Maar daar werd verder niet zo op in gegaan. Toen viel mij meteen in: Ja, dat komt omdat die huid zowel een belangrijk ademhalingsorgaan is alsook een belangrijk uitscheidingsorgaan. Als die functies via de huid geblokkeerd worden dan komen er - ook al werken de nieren goed, ook al werken de longen goed - toch grote problemen.

Z.: Ja, dat is waar, ik zie het nou ook weer voor me. Het heeft met het prana ook te maken, en met kosmische energie, die dus vooral ook door de huid binnenkomt. Je ziet bij grote verbrandingsgevallen dat de mens over het algemeen toch sterft, hoe hij ook behandeld wordt, zelfs met transplantatie nog. Want dan heeft het prana erg veel moeite om door te dringen. Omdat in die transplantatie toch vreemde constructies zitten, karmische constructies die nog niet helemaal in een verband zijn gebracht. Dus die devaatjes (term voor celbewustzijn red.) hebben dan a.h.w. een te grote herprogrammering die ze niet aankunnen.

Ik denk dat dit ook belangrijk is voor wetenschap, hoe je daarmee kunt omgaan.

--- Ik krijg steeds het beeld dat het ook zo belangrijk is dat de medici zelf spiritueel bewust zijn en bewust zijn van wat zij zelf doen, op welke manier zij met zo'n donor omgaan en met de ontvanger. Als ze spiritueel bewust waren dan zouden ze ook een stuk verlichten voor die mensen zelf.

Z.: Dit is nu het sluitstuk. Want hiermee begon ik.

--- Het is wel belangrijk omdat er hierover een nieuwe wetgeving aan het komen is, die erop moet inspelen dat daar op een goede manier mee omgegaan kan worden. Het is belangrijk om dat te volgen omdat onze stem daarin heel cruciaal kan zijn dat juist al die regels die getroffen kunnen worden maken dat het niet om geld gaat en hoe de protocollen zullen zijn in de ziekenhuizen met het uitnemen en met het doorgeven van organen. Daar wil ik toch wel even de aandacht op vestigen.

Z.: Dit is dus de materiële basis waarop ons spirituele bewustzijn moet landen. Zonder de materiële basis begin je niets met een spiritueel vliegtuig wat rondvliegt en nergens kan landen.

--- Persoonlijk zou ik mijn organen niet willen afstaan zolang er geen zekerheid is dat er met die organen iets goeds gaat gebeuren. Ik wil niet het risico lopen dat één van mijn organen wordt ingeplant bij iemand die een soort tweede Hitler dreigt te worden.

Z.: Maar daar zit ook een valkuil in. Hier raak je aan de persoonlijke verantwoordelijkheid. Jij geeft een orgaan vanuit een hoog spiritueel bewustzijn, vanuit medemenselijkheid, dus vanuit een liefdesdaad. Het wordt ingeplant bij meneer X, die meneer X krijgt dan a.h.w. een liefdesinjectie in het bewustzijn van al zijn cellen.

Dan is het zijn verantwoordelijkheid en niet de uwe wat hij daarmee doet. Dus u mag zich daar niet verantwoordelijk voor stellen. Want wanneer u zich daar verantwoordelijk voor stelt dan hebt u medekarma in datgene wat die persoon wie weet wat voor griezeligs gaat doen. Dat is heel belangrijk hoor. In de praktijk, hoe je met andere mensen omgaat en wat je daar vanuit spiritueel bewustzijn aan geeft, is dit ontzettend belangrijk.

--- Wij zijn als baby niet echt erkend in het goddelijk wezen wat we zijn. Omdat we het hadden over het ontstaan van ziektes, heb ik het gevoel dat er daardoor juist ook ziektes kunnen ontstaan, omdat wij nooit van kindsafaan gezien zijn wie we zijn. En dat we nu, als we nu baby's hebben en baby's verzorgen, dat wij nu wel die baby's kunnen erkennen, dat zij dan ook minder kans hebben om ziek te worden. Ik heb gelezen dat bij een baby die in aanleg een hazenlipje zou vormen dat die al genas in de baarmoeder, dus doordat die moeder daar zo bewust ook liefde aan gaf. Dus dat op die manier ook ziektes kunnen genezen.

Z.: Ja dat is ook de tendens geweest van alles wat ik hier gezegd heb, dat dat liefdesaspect in de cellen, het bewustzijn in de cellen kan transformeren. En dat onze voortgeschreden en nog voortschrijdende evolutie, vooral ook de spirituele evolutie van ons bewustzijn deze kansen steeds groter maakt. Maar dat is ook de tendens en de basis van het Aquarius tijdperk, het transformeren van karma.

--- Hoe ziet men in de geesteswereld transplantatie van organen?

Z.: Dat is een heet hangijzer. Transplantatie van organen redt vaak mensen het leven. Het is de vrije keus van de mensheid om dit te doen. Maar het roept als consequentie nieuwe karmische gegevens op. Dat is natuurlijk logisch. Maar het is de vrijheid van de mens om dat te doen. En wanneer het positief wordt beleefd dan zullen de consequenties op een andere manier tot die mens komen.

Kijk, als je dat orgaan van een ander mens krijgt, moet je dus begrijpen, en die consequentie heel bewust durven nemen, dat je niet alleen dat materiële orgaan ingepland krijgt, maar ook heel veel van de energieën, de trillingen die in die mens aanwezig waren en die dus ook in dat orgaan aanwezig zijn, dat je die ook in je krijgt. Dat heeft ook consequenties. Als je bereid bent ook die consequenties te nemen, dan is dat de verantwoordelijkheid van die persoon. Het is dus niet zo dat er een voor of een tegen is. Alleen alles heeft consequenties, en alles heeft eigen verantwoordelijkheden daarin.

Bloedtransfusie

--- Is het hetzelfde voor het krijgen van bloed?

Z.: Hetzelfde voor het krijgen van bloed. Bloed heeft prana. Bloed heeft esoterische zuurstof. Dat veroorzaakt dat in het bloed de kosmische en ook de karmische wetmatigheden kunnen blijven stromen. Het geeft de mens relatie, 'relationship', met de geest. Dus bloed van een ander daar zit die mate van relatie met de geest in die de ander had. En die wordt toegevoegd aan wat jij hebt. Dat heeft consequenties. En dus weer een nieuwe spiraal van kosmische en karmische wetmatigheden. Het is maar wat je wilt, en als je dit heel bewust doet dan kun je dit dus positief ondergaan en de consequenties ook zo nemen.

--- Dat geldt met bloedtransfusie ook, want met bloed ligt het zo mogelijk nog nauwer, als drager van eigenschappen, dan bij organen. Is dat nu een goeie zaak die bloedtransfusie?

Z.: Wanneer er in het bewustzijn van de mens wordt gelegd dat hij in wezen die healing krijgt door middel van een medeschepsel, maar dat is in wezen de liefde dus, er wordt dan iets door de liefde hersteld; als het bewustzijn er is, wordt het niet meer afgestoten.

--- Dan is het niet schadelijk en dan is het ook mogelijk dat iemand het tot zijn eigen bloed maakt.

Z.: Het komt allemaal uit de geest.

--- Het gaat dus door de hersenen heen en wordt daar tot zijn eigen bloed?

Z.: Ja, en dan wordt het daar dus getransformeerd.

Z.: Maar aan de andere kant werd me dus ook gezegd: God, ik noem het dan maar God, het hoogste zijn, onze inspiratie, heeft de mens doen evolueren, het verstand doen evolueren, steeds nieuwe inspiratie geschonken. Waardoor het leven op aarde steeds verbeterd kan worden, steeds groter bewustzijn kan komen. Bloedtransfusie heeft niet de dood van de ander tot gevolg. Het is een afstaan dat hij bewust doet. Waardoor het karma wat daar eventueel is voor een deel getransformeerd kan worden. Dat is dus iets heel anders.

De intentie, altijd is de intentie de enige basis. Als je dat bewust wilt dan zal dat niet een karma geven. Maar als dat onbewust gebeurt zoals bij die jongen (zie nr.7), en hij moet dan maar vlug sterven, dan is dat een verschrikkelijk karma. Dat is dan bijna, eigenlijk is dat moord.

--- Wat ik zelf heb meegemaakt is dat ik vijf jaar bloed heb gegeven uit een stuk medemenselijkheid, maar dan hoor je achteraf wat daarmee gebeurt.

Dat er in Duitsland behoorlijk voor betaald moet worden. Daarom doe ik het niet meer. En als ik een orgaan af zou staan voor transplantatie en een ander moet daar dik voor betalen dan zie ik daar het nut niet meer van in of dan krijgt het een vieze smaak.

Z.: Dat is inderdaad fout, dat is liefdeloos, dan gebeurt het vanuit gewin, de begeerte van gewin. Dat zit er inderdaad allemaal tussen. Dus zolang het bewustzijn van de mens niet is veranderd, niet is verlicht hierin, zijn al deze kleine hulpstukjes die wij dan doen en geven van een veel lagere waarde

--- Mij is geleerd over bloedtransfusie dat het helemaal niet zo ideaal is omdat je inderdaad - bloed als drager van de ziel, enz. - dingen in je leven, in je lichaam binnenkrijgt. Maar tegelijkertijd, als je een bewust levend mens bent, dan kun je binnen drie maanden al die negatieve aspecten die met de bloedtransfusie binnen gekomen zijn weer transformeren.

Z.: Ja. Maar die negatieve aspecten die in dat bloed zitten zijn voor een klein deel al getransformeerd door de bewuste intentie van de donor om dat bloed af te staan. Dat is een daad van liefde.

--- Is het ook zo dat als je een bloedtransfusie nodig hebt, je dat moet leren te ontvangen?

Z.: Leren ontvangen, natuurlijk. In wezen leren een liefdesdaad te accepteren. Want niemand doet dat uit haat, bloed afstaan, niemand doet dat uit negatieve dingen.

--- Ik zit nog te zoeken naar de link met het bloed op zichzelf. Persoonlijkheid en bloed, wat heeft dat voor verbinding. Ik zie dat dus wel naar de ziel toe en de geest, maar naar de persoonlijkheid?

Z.: De lever is ook de transformator en bij de mens is dat dus vanuit het gevoel, dus de ziel, met het inzicht, dus de geest, komt dan de vrije wil los, de heilige Geest eigenlijk, die de boel kan transformeren.

--- Zou je kunnen zeggen dat het bloed, omdat het iets eigens is bij iedereen, dat het de persoonlijkheidskrachten zijn die in het bloed zitten? Dat je bloed dus daarom niet makkelijk met elkaar kunt vermengen?

Z.: Dat klopt, maar toch nemen ze tegenwoordig bloedtransfusies gewoon van elkaar aan; maar het heeft ergens ook weer zijn goede kanten, waardoor dus de broederschap gevormd kan worden. Het heeft ook negatieve kanten natuurlijk. Je neemt elkaars 'verkeerde' dingen ook over.

Dementie

--- Wat is dementie?

Z.: Dementie is terugtrekking van de geest, waardoor de stof vervalst. Dus wanneer de geest zich terugtrekt wordt de stof niet meer vergeestelijkt, niet meer in stand gehouden. Want geest houdt stof in stand. Stof valt uiteen als geest zich terugtrekt.

--- Kun je het doel van dementie omschrijven als een ondergaan van een grote loutering door een stuk onbewust lijden?

Z.: Nee. Is dat de vraag?

--- Nog niet. Hier staat: Zo ja, heeft dat lijden dan te maken met pijn waar iemand niet bewust doorheen durfde te gaan. Bijv. door angst voor de dood, door angst voor andere mensen of wat voor angst dan ook.

Z.: Het is veel fleuriger dan hier wordt voorgesteld. Dementie heeft natuurlijk een medische oorzaak, dus een fysieke oorzaak, maar het heeft ook te maken met het gegeven dat de ziel van deze persoonlijkheid in een bepaalde rustperiode intreedt. Ik zie vaak dat dementie als iets heel akeligs en zwaarmoedigs wordt voorgesteld, met lijden enzo, maar een dement mens keert terug, is bezig zijn hele leven te verwerken. En dat hoeft helemaal niet altijd in pijn te zijn. Dat gebeurt natuurlijk ook wel eens, je kunt nooit alles generaliseren, maar het is heel vaak zo dat deze dementie a.h.w. een toevlucht is voor een ziel die meer en dieper wil verwerken. En dan zie je ook dat demente mensen teruggaan naar hun eigen jeugd, daar helemaal in leven. Onderwijl verwerken zij hele grote aspecten van hun leven. Wat ik er zo van gehoord heb is dat in dementie een zodanige karmische verwerking en soms zelfs transformatie plaats vindt, onbewust, waardoor na de overgang er een andere weg van evolutie is.

--- Hoe moeten hulpverleners met dit proces omgaan omdat dat proces leidt tot de dood, waarbij vaak kenmerkend is dat het contact met degene die dement is, vrijwel verloren gaat? Hoe gaat de hulpverlener hiermee om, en misschien ook na de dood?

Z.: Innerlijk. De hulpverlener zou innerlijk met die persoon moeten spreken, want het bewustzijn van die mens neemt het niet meer op, zijn hersenen nemen het niet meer op. Maar wanneer men van ziel tot ziel spreekt, wordt dat wel in het onderbewustzijn opgenomen.

--- Hoe bedoel je dat?

Z.: Ik heb dat meegemaakt met iemand die bezeten was, zoals men dat dan noemt. Je kunt dan van alles tegen hem zeggen, maar dat hoort hij niet, dat ervaart hij niet eens. Daarom zweeg ik en maakte van binnen contact. Op die manier kon ik de ziel van die persoon bereiken, zijn onderbewustzijn bereiken. Want dat bewustzijn is dan gesloten. Bij demente mensen ook.

--- Hoe doe je dat precies, van ziel tot ziel praten?

Z.: Je moet in jezelf bidden, in jezelf tot stilte komen, in jezelf je eigen verbinding met dat Goddelijke leggen. Hoe je dat Goddelijke dan ook ziet, dat hogere Zelf in jezelf. Vanuit die verbinding moet je contact maken met dat hogere Zelf van die persoon, waar hijzelf geen contact meer mee kan hebben.

--- Ik heb nog een aansluitende vraag. Waar blijft die ziel dan? Zweeft hij ergens tussen hemel en aarde? Want hij is nog niet helemaal uit die mens, die mens is nog niet dood.

Z.: Die ziel is aanwezig in die mens, maar die mens heeft er in zijn ego, in de stof, in zijn persoonlijkheid geen aansluiting meer mee. Je kunt hem wel bereiken ...

--- Omdat u het over terugtrekken had van die geest.

Z.: Daarom kan de stof die geest niet meer manifesteren, want geest- kracht, geest, gaat zich via denkkraft, via de hersenen in het lichaam, het centrale zenuwstelsel enz., manifesteren. Wanneer geest zich dus terug trekt, dan trekt de belevending van de stof zich terug. Geleidelijk aan trekt het zich dus terug, maar je kunt die ziel wel bereiken.

--- Betekent dat, dat het juist heel belangrijk is dat mensen in die bepaalde levensfase, die dementie, een menswaardig bestaan hebben en juist een bepaalde opvang en begeleiding nodig hebben?

Z.: Natuurlijk. Deze mensen moeten juist met respect behandeld worden. Men denkt al heel gauw dat je iemand die dement is als een onmondig kind kunt behandelen. Dat is niet zo. Dat doet in de sferen zo ontzettend veel pijn. Dat mag niet! Alhoewel zij dit niet meer in hun bewustzijn kunnen begrijpen, kunnen absorberen, kunnen zij dat wel vanuit hun geestelijke vermogens, die zich dus niet meer kunnen conformeren met die denkkraft.

Dat doet ontzettend veel pijn. Ik heb ook wel eens zulke mensen gezien. Het is of ze schreeuwen om hulp. Als je ze dan behandelt als een onmondig kind van drie jaar of een lastig kind dan is dat heel erg. Dat is absoluut tegen de menselijke waardigheid!

--- Je krijgt op het laatst zelfs, ik denk even aan dementie, een soort gevangen houden van die ziel in de schaal.

Z.: Ja, Maar hij kan die ziel dus helemaal bevrijden door steeds meer het Godsbewustzijn, de liefde in zich toe te laten en daardoor zich te bevrijden van alles wat dit Godsbewustzijn tegenhoudt. Dus ook de liefde. Dat is een immens proces.

--- De ziekte van Alzheimer, is dat een vorm van dementie? Ik ken iemand die dat heeft en die is daar heel verdrietig over, die wordt heel depressief omdat hij zelf ervaart dat hij dingen niet meer kan. Hij verdwaalt bijv. en haalt dingen door elkaar. Dat vind ik helemaal niet positief.

Z.: Op die manier niet, omdat hij nog in zijn aardse, materiële bewustzijn is. Daarin ervaart hij het emotioneel als een falen van hemzelf.

Kijk, en daar gaan we weer, wanneer iemand in zijn omgeving dan dit spirituele bewustzijn heeft, kan hem een heleboel aangereikt worden waardoor hij verlichting krijgt in zijn emotionele stress hierover.

--- Maar dat is ontzettend moeilijk, hij is christelijk gereformeerd en wil er absoluut niets van weten, dit is allemaal vanuit den boze.

Z.: Misschien kun je dan andere woorden vinden dan de woorden die wij hier gebruiken. Er werd mij eens gezegd: spreek Russisch met de russen en Chinees met de chinezen, ik denk dat dat hierop slaat. Want je zou hem totaal in verwarring brengen als je met deze begrippen zou aankomen, maar je zou met je eigen inspiratie deze begrippen, zodanig door de liefde gedragen, kunnen aanpassen aan datgene wat hij kan bevatten.

--- Het probleem is dat, omdat zijn vrouw weet dat ik hiermee bezig ben, ik helemaal afgewezen word, dus is er nauwelijks contact mogelijk.

Z.: Dan weet ik het ook niet. Dan is dat toch een manier van hem, om door de ervaring van dit lijden tot een verandering te kunnen komen en een acceptatie in hemzelf.

--- Mijn ervaring met mijn moeder die pas dementerend is geworden is, dat zij door te dementeren alles kan loslaten wat haar materieel zo bond. En daardoor is zij zo mild geworden, wat zij in haar hele leven niet heeft kunnen zijn. Eigenlijk ervaar ik dat als heel ontroerend.

Z.: Ja. En het geeft haar ook heel veel ontspanning. En dat is een manier om nu al in het bewustzijn, want haar bewustzijn is niet dement, alleen de functie daarvan, in het bewustzijn nu al tot een karmische transformatie te kunnen komen van heel veel aspecten uit dit leven.

--- Hier wordt dan gesproken over een goede ervaring, maar ik heb vaak ook meegemaakt dat je bijna niet bij demente bejaarden durft te komen omdat ze agressief zijn etc. Is dat dan omdat ze eigenlijk nu pas dingen in hun leven verwerken, agressie, waar ze in hun leven heel netjes geweest zijn en dat op dat moment niet hebben laten opkomen, verdrongen agressie die nu boven komt?

Z.: Ze verwerken dus fysiek onbewust, wel geestelijk bewust datgene wat ze in dit leven niet hebben verwerkt en dat kan zijn agressie wat er nu uitkomt, boosheid over ondergaan onrecht, maar het is goed dat dit nu kan.

--- Ik heb vaak bij demente mensen het idee gehad, dat als je denkt dat ze zomaar een poosje zitten te dutten in een stoel of dat alles langs hen heen gaat, dat vaak het tegendeel waar is, maar ook dat mensen na een poosje dutten of als ze heel wazig voor ze uitgekeken hebben, dat je het idee hebt dat ze een uittreding hebben gehad en dat ze daarover vertellen.

Z.: Nou, een uittreding hoeft het niet te zijn, maar in dat bewustzijn, wat dus los staat van dat fysiek functioneren, is dan een hele diepe verwerking gekomen en een ontspanning. En dat zie je dan fysiek alsof ze uit een dutje wakker worden of zich plotseling prettiger voelen of hoe dan ook.

Uittreding in zoverre, dat zij onbewust in dat bewustzijn heel duidelijk meegaan, heel duidelijk ervaring ondergaan van dit leven. En daar op een bepaalde manier iets in hebben kunnen veranderen of transformeren of klaar zijn daarin.

--- Ik werk in een verzorgingshuis en daar is een vrouw in een beginnende dementie. Die zit in angst alleen gelaten te worden, je voelt echt dat ze op de een of andere manier terugtrekt. Op een avond dat ze incontinent was, was ze heel verlegen, zo van: Ik ga naar huis, blijf bij me. O God zend me toch iemand die mij kan helpen, want ik ga naar huis.

Ik vraag me af: Wat is dat naar huis? Huis in de zin van vroeger, kindertjes en zo, of ik ga terug naar de bron, ik overlijd. Ik heb zelf het idee dat ze weet dat ze het contact verliest met zichzelf.

Z.: Het is het verlangen naar geluk. Eigenlijk is dementie - dat is natuurlijk niet een medische uitleg, maar spiritueel - verlangen naar geluk. En wat is geluk? In een innig contact te zijn met het diepste innerlijk in jezelf. En dat kan zich op alle mogelijke manieren uitdrukken, en mensen zijn zich dat helemaal niet bewust.

Ik heb op de tv een bejaardenhuis gezien waar oudere mensen a.h.w. begeleid werden door kinderen. En hoe gelukkig die mensen waren. Het is alsof zij terug kwamen in een wereld waarin zij niet gedwongen waren te moeten voldoen aan de verwachtingen, de eisen van de maatschappij. Waarin zij nog zichzelf konden zijn. Waar zij nog in een bepaald kind-zijn mochten verblijven.

"Zo gij niet zijt als de kinderen ..." enz.

Waar dus het rationele vermogen niet meer de overhand heeft, of nog niet.

--- Maar als ik mij voorstel dat mensen helemaal als een plant kunnen worden, is dat iets wat ik niet kan begrijpen. Dat is natuurlijk ook mijn eigen angst.

Z.: Ik denk dat je demente mensen niet steeds moet proberen terug te halen en ze een of ander schuldgevoel aan moet praten en ze bang moet maken. Dat is niet goed.

En de overgang tussen nog net niet dement zijn en al bijna wel is een heel duister gebied voor die mensen. Daar moet je hen met liefde a.h.w. doorheen brengen. En als je hen steeds wil terugtrekken, terughalen, dan raken ze helemaal van hun stuk. Het is weer: gun hun dat, heb respect daarvoor.

--- Maar ik weet van iemand die heel lang met dementen gewerkt heeft, dat door die mensen actief te maken en te houden met creativiteit - ik weet niet of jij dat bedoelt met terughalen.

Z.: Nee, dat bedoel ik niet. Nee, creatief werk is geweldig goed voor een mens. Ik bedoel wat ik wel heb meegemaakt: Hé oma, dat is toch niet meer zo, u bent nu hier. Op die manier, dat is niet goed. Maar creatief bezig zijn dat is geweldig, dat hebben ze juist nodig, dat moet.

--- Ik werk ook sinds kort met demente bejaarden, maar ik vind het ontzettend moeilijk om te accepteren dat ze in zo'n fantasie of in een vroegere tijd leven. Kun je iets zeggen waarom deze mensen uit hun verlangen naar wat je net zei kiezen voor deze vorm? Waarom niet in een bewustere manier?

Z.: Elk mens maakt natuurlijk negatieve dingen mee in zijn leven. En dat negatieve is dan in de herinnering vaak zwaar. En zij kiezen er dan voor - en waarom dat zo is dat weet ik niet, daar hoor ik ook niks van, dat is het unieke zijn van de mens - zij kiezen er dan voor, om dat los te laten en zich alleen te verplaatsen in datgene wat hen in hun leven goed en mooi en warm en leuk voorkwam. Maar dat is de absolute unieke en eigen wens van zo'n mens. Dat moet je respecteren.

En wat gezegd werd over al die therapieën dat is heel goed, maar op een zodanige liefdevolle manier dat ze daar genoeg aan beleven en het leuk vinden. En ze niet alsmaar wakker geschud worden: O ja ik moet weer nadenken. Dat is niet goed.

Maar waarom heb je daar moeite mee? Is het omdat je dan het gevoel hebt daar niet helemaal te kunnen geven wat je zou moeten geven, of te kunnen zijn?

--- Als wij ons bewust op de dood moeten voorbereiden, dan vraag ik mij af hoe demente bejaarden dat kunnen doen, en waar hun bewustzijn is. Of is dat vergelijkbaar met mensen die een ongeval krijgen en bij de overgang met problemen te maken krijgen?

Z.: Demente mensen, en vaak ook geestelijk minder begaafde mensen, zwakzinnigen, kunnen wij meestal niet in het bewustzijn bereiken. We kunnen hen dus niet voorbereiden op sterven. Het enige wat je dan kunt doen is in je uitzending een onpersoonlijke liefde te brengen, die zij wel degelijk

voelen - en ik bedoel met onpersoonlijke liefde dus innerlijk niet vastzittend aan 'het zo graag willen doen', die ander zo graag willen dwingen tot inzicht of begrip of hoe dan ook. Eigenlijk innerlijk los daarvan, in menselijke warmte en liefde naar deze mens uitstralen, en dan op het hogere niveau, dus op het ziele niveau, zich daar verbinden met het hoger zijn van die mens.

Maar die klim naar dat hogere kan alleen als de begeerten worden losgelaten. Dan pas krijg je in je menszijn verbinding met dit hoger zijn en daardoor kun je verbinding leggen met het hoger zijn van die ander. En dat helpt ook.

--- Hoe is het met het uitvoeren door derden in verband met onvermogen van de patiënt, bijv. een diep dement of een diep zwakzinnige persoon: dat de ouders, familieleden of deskundigen tot bepaalde beslissingen komen?

Z.:

"U zult hen die Ik u heb toevertrouwd,
wanneer zij zelf niet meer in staat zijn
in het bewustzijn met Mij te verkeren in het dagelijks bewustzijn,
zeer goed in uzelve nagaan,
juist vanuit hetgeen vanuit Mij in u is, het geweten,
hoe u hierin u zult verhouden.

Elk lijden heeft naast de menselijke negatieve aspecten,
waarin zeer grote positieve waarden liggen, een inwijdingspoort
om te kunnen komen tot verlichting en tot hogere bewustwording.

U mens van deze nieuwe tijd,
ga niet alleen af op de beperking van uw denken
of de insnoering door uw emoties,
doch richt u in uzelve op uw verbinding met dit goddelijk zijn in uzelf.
En alleen zo, vanuit deze diepe verbinding,
waarin u de plicht hebt uw gebondenheden,
uw angst, uw hartepijn om het lijden van hen die u lief is,
los te laten
opdat u werkelijk leeg, en daardoor vrij
en in uw universele zijn verlicht,
uw beslissingen kunt nemen.
Wij, uw Broeders in de geest,
Wij, de krachten van Liefde en Wijsheid die u, mensheid, begeleiden,
mogen hierin niet u de wet stellen,
daar u mens, vanuit uw goddelijk zijn
de beschikking heeft over uw vrije wil.

Doch bedenk wat u op u laadt aan kosmisch, wereld, en individueel karma
wanneer u handelt vanuit de beperking van het denken
en de insnoering vanuit uw emotionele gebondenheden.

En zo reik Ik u het zwaard des onderscheids.

Aum."

Coma

--- Is coma een voorbereiding op de dood, of kun je iemand daar weer uithalen?

Z.: Dat is ook verschillend. Soms gaat iemand in coma om te kunnen verwerken. En soms is hij gedwongen in coma, omdat hij niet terug kan, over een drempel heen kan. En ik kan u niet het algemene antwoord geven hierop. Het is bij iedereen anders. Ik ben een maand geleden steeds bij een man geroepen die een auto ongeluk had gehad en ook in coma lag en waarvan ik wist dat hij niet terug kon, maar ook niet wilde, omdat er een drempel was in dat stoffelijk leven waar hij niet overheen kon. De eerste twee keren heb ik met hem gepraat en hem uitgelegd hoe het wel zou kunnen. En de derde keer merkte ik dat hij het toch niet zou kunnen. Toen heb ik andersom gepraat en heb ik dus gepraat over de sferen, over het hiernamaals. En dat hij geen angst hoefde te hebben om helemaal weg te gaan. Begrijpt u. Dus toen ik merkte dat hij niet terug kon, niet over die drempel heen kon, was het mijn plicht om hem de andere kant uit te helpen.

En als je voor zo'n geval staat moet je je verstand uitschakelen en heel ver, heel ver in je innerlijk zul je wel weten wat je moet doen. En dat is je intuïtie. En dan zal je niet tegen hem gaan spreken van: kom terug of ga daar heen, maar alleen maar liefde geven, alleen maar licht visualiseren. Je kan dus, als je je ogen dicht doet, dagdromen heet dat, visualisaties, beelden krijgen. Het is dan een licht wat je naar diegene stuurt. Dat is ook licht wat hij dan krijgt. Het is van u, daar hoeft geen heel betoog bij.

Z.: Bijvoorbeeld zo'n M. V., ik weet niet of jullie dat nog weten. Maar die moest een heel eenvoudige operatie ondergaan aan haar voet en raakte daardoor in coma, is zo'n 13 jaar in coma geweest. Maar er was in haar aanwezig een trillingsveld van het willen uitwerken van een bepaald gegeven. Op het moment zelf wordt er een flits afgescheiden, dat gebeurt onbewust a.h.w., waardoor er van buiten af respons op wordt gegeven. En dat uit zich in stoffelijke realisatie, in dit geval coma. Hiermee wordt niet bedoeld dat alles wordt goed gepraat. Nee, helemaal niet, het wordt een kosmische uitleg. En dat heeft toch tot gevolg, dat het onbewust in haar kon komen, er van alles kon gebeuren, uitgewerkt worden, maar ook naar haar achtergronden toe.

Naar haar verloofde, haar familie. Ik ken toevallig iemand die familie is van haar verloofde en daardoor kwam dit nu zo naar boven. En in het verhaal dat ik daar van hoorde, werd mij ook heel duidelijk hoe de familie dit heeft verwerkt. Dan valt het weer samen met dat trillingsgetal waarmee zij incarneerde, begrijpt u. Dus niets is zonder oorzaak en gevolg. Dit zijn kosmische wetmatigheden.

--- Onbewust dan toch.

Z.: Nee, dat heb je natuurlijk niet in de gaten, maar dat is juist iets wat nu in het bewustzijn van de mensheid gaat komen, waardoor deze kosmische wetmatigheden niet als wetmatigheid veranderd worden, maar wel op een andere manier beleefd

gaan worden. Op een andere manier getransformeerd gaan worden en er mee gewerkt kan worden.

--- Door die mensen die zo lang in coma liggen komt bij de medische wetenschap de vraag naar boven: wat is dan eigenlijk dood? Wanneer is iemand dood.

Ze zijn dat gaan onderverdelen in hersendood, hogere hersendood en al die verschillen. Maar iemand die hersendood is daar functioneren nog vegetatieve functies, en dat kan heel lang blijven doorgaan. Maar waar is dan de ziel?

Z.: Laat ik bij mevr. X beginnen, dat is nu het meest bekende voorbeeld.

Zij heeft vijftien jaar in coma geleefd. Het bewustzijn blijft bestaan hè, of dat nou functioneert in de materie in het menselijk lichaam of niet, dat bewustzijn blijft bestaan. Als er nou vanaf het begin met haar gepraat was, was uitgelegd wat er gebeurd was, dan had het leven wel beëindigd mogen worden. Want dan had zij dat zelf ook zo gewild. Nu, in wat wij nu hebben meegemaakt, werd zij gehouden in een bepaald, eigenlijk is het een beetje negatief, emotioneel niveau van bewustzijn. Zodat zij niet wist: Moet ik nou weg of moet ik blijven? Daar bleef ze tussen hangen.

--- Hoe komt het dat je daarin blijft hangen?

Z.: Omdat ze niet bewust was. En haar omgeving ook niet.

Onwetend in de menselijke persoonlijkheid.

Begrijp je hoe verschrikkelijk belangrijk dit allemaal is? En juist nu, door al deze voorbeelden, heeft iets in haar, een flits van inspiratie in haar, haar ertoe geleid om te willen dienen voor het bewustzijn van de mensheid. Zoals alles wat gebeurt aan negativiteit in de wereld een flits van inspiratie is voor de ziel om te willen dienen voor het bewustzijn van de mensheid.

--- Er zijn dus gradaties in dat weggaan. Ze gaan weg op een gegeven moment, maar blijven ergens in hangen. Zodat nog meer ingrepen nodig zijn om ze nog hier te houden.

Z.: Wanneer een mens een bepaalde tijd in coma is geweest dan kunnen de hersens niet meer functioneren in de materie, in het menselijk lichaam. Dan kan het de wil zijn van de mens, van degene die in coma ligt, om te willen toestemmen om weg te gaan. Dat kan bereikt worden door die mens tot dat bewustzijn te brengen. Hoewel hij dus niet hersenbewust is. Dus er kan met die mens gepraat worden, waardoor die mens niet hersenbewust maar wel in het hogere bewustzijn daarop kan reageren. En op een gegeven moment zal de bewuste persoon die daarmee praat voelen dat hij of zij klaar is. En dan mag het ook.

--- Als mensen in coma zijn, dan heb ik ook wel eens gemerkt dat ze voor een soort keuze staan. Is dat altijd zo?

Z.: Ja, en soms weten ze het niet en dan blijft dat ook hangen. Soms willen ze echt toch weg en dan sterven ze ook. Maar het niet weten, dat komt het meeste voor.

--- Dan kan je ze in de geest wel helpen.

Z.: Ja. Maar het gebeurt ook wel dat, door het te lang geen keuze kunnen maken, de keuzemogelijkheid er ook niet meer is eigenlijk. Dat hij dan nog in een tussenfase zweeft zonder bewustzijn daarover.

--- Dan kan je hem dus wel helpen.

Z.: Ja, dat mag dan wel. Maar die grenzen zijn zo subtiel, het is eng om dat zo maar te zeggen hoor.

Als het na, laten we zeggen zes maanden, nog zo blijft (de coma red.), dan is het toch wel zo dat de terugtrekking van de geest eigenlijk al heeft plaats gevonden. In zover dat er geen keuzemogelijkheid meer overblijft. Dan is het bewustzijn dus weg. Na zes maanden atrofieert alles ook al.

--- Hoe komt iemand in zo'n comateuze staat?

Z.: Vaak uit verlangen naar rust, te lang laten doorgaan, niet meer tegen kunnen houden, waardoor het eigenlijk langzaam aan al zo dood is en waaruit je niet meer terug kunt.

Soms heeft iemand die in coma gaat dat nodig om tot een totale rust en acceptatie te komen, waardoor er een totale transformatie plaats kan vinden. Wanneer artsen en verplegend personeel meer van dit alles zouden weten dan zouden ze heel anders kunnen werken met die mensen.

--- Aanrakingen is wel goed?

Z.: Ja, het is of ze niet de juiste interesse meer hebben. En als die interesse er niet is, dan reageren ze daar niet op. Want dan wordt die geest niet geraakt.

--- Het zou met liefde moeten gebeuren?

Z.: Ja.

--- Nu leven we veel bewuster en vinden dat sterven bij het leven hoort.

Het sterven kan op verschillende manieren gebeuren en onze keuze geeft dan een vorm aan dat bewustzijn.

Z.: Ja, want die flits van angst die ieder mens heeft vlak voordat hij sterft, of je dat nu netjes in je bed hebt of onder een auto of waar dan ook, die blijft hoor, die flits, dat kan niet anders. Want elk mens, elk stoffelijk mens, hoe bewust die ook is, heeft toch een instinctief reageren van de in de stof levende cellen om naar die overgang toe te gaan, dat kan niet anders. En alleen mensen die een heel hoog bewustzijn hebben, dus een heel hoog loslatingpercentage sterven a.h.w. gelijkmatig. Toch zit daar nog iets van die flits in maar in gradaties van niveau van bewustzijn minder ervaarbaar.

--- Kan iemand blijven hangen in een bepaald gebied i.p.v. op te stijgen naar dat gebied van schoonheid?

Z.: Hij wordt altijd opgevangen, gaat door die tunnel heen en komt in een onaards gebied. Dat is meestal een overgangsplaats, een bepaalde plek van schoonheid, een rustplek, waar hij toch veel gaat verwerken. Hoe minder hij in de stof op aarde heeft verwerkt, hoe langer hij daar blijft in een steeds terugkeren naar de aardse sfeer. Dat gebied van schoonheid waar je dus terecht komt raakt dan tevens al ...

--- een dieper weten aan?

Z.: Dat wordt al aangeraakt, daarom komt hij daar. Mensen die klinisch dood zijn geweest die hebben dat gezien. Toch merken ze dat er een scheidingslijn is geweest, een rivier of zo, met hun gestorven geliefden die ze herkennen. Omdat ze in coma liggen en hun levenstrillingen, de prana, zich stoffelijk al wat heeft teruggetrokken kunnen ze in dat onaardse gebied komen.

--- Hoe lang ze daar blijven hangt af van hun geestelijke bewustwording of ze snel los kunnen laten en door kunnen gaan.

Z.: Of ze nog verder gaan, ja.

Euthanasie

--- Leven wordt tegenwoordig met zoveel technische middelen in stand gehouden en aan de andere kant wordt zo ontzettend veel leven genomen in allerlei geweldsituaties. Dat is toch wel een dilemma.

Z.: Dat is de dualiteit, de discrepantie in het bewustzijn van de mens, in zijn machtsfactoren, in zijn onevenwicht -in het kort gezegd- in de liefde. Vanuit de gezondheidszorg het leven op alle mogelijke technische wijzen in stand houden is, vanuit het hoger bewustzijn gezien, niet altijd juist. Het nemen van leven, en al het kwaad, ik denk niet dat ik daar nog wat over hoeft te zeggen, dat zult u ook wel weten. Misschien wil hier iemand op ingaan? Ik wil vandaag graag zoveel mogelijk, als me dat is toegestaan, duidelijkheid geven in werkelijke brandende kwesties en niet in een algemeen gezellig gesprek of lezing.

--- Voor mij speelt de vraag: het moment dat iemand op een natuurlijke wijze wil doodgaan en het ingrijpen dan op kunstmatige wijze. Dat vraagt van de omgeving maar ook van de patiënt denk ik, zo'n hoog innerlijk gevoel van keuze moeten maken. Vroeger was die keuze er niet.

Z.: Dat er nu die keuze is, dat komt omdat ons bewustzijn zodanig is geëvolueerd. Nu het kernpunt van de vraag: Mogen wij dat?

Wanneer het bewustzijn van de mens, vooral van de reguliere gezondheidszorg, dieper wordt belicht, tot diepere inspiratie en inzichten gaat komen vanuit meer en hoger en dieper begrip van wat is dood? - en waarom moeten wij het leven op alle mogelijke manieren vasthouden en verlengen? - waarom mogen wij niet sterven als wij dat hebben aangegeven? Want de zieke geeft aan dat er een punt is gekomen dat hij in wezen tot rust wil komen en zich terug wil trekken in geest. En hoe groot is dan de verantwoordelijkheid van de gezondheidszorg of die gezondheidszorg dit mag en kan toestaan - wanneer wel en wanneer niet. Ik denk dat hier pas een werkelijk uitsluitsel over kan komen wanneer in deze hele reguliere gezondheidszorg een dieper inzicht gaat komen over wat dood inhoudt en wat leven is. En hoe geest zich verhoudt tussen deze twee polen in. En dan pas kan er bewust gewerkt worden met deze inzichten.

Daarom is het zo belangrijk dat wij een dag als deze hebben, en ik hoop met steeds meer mensen die hiertoe aangeraakt worden en hiermee willen werken: wat het bewustzijn van dood, van leven en van geest, die zich verhoudt tussen leven en dood in, wat dat inhoudt en wat wij daarmee kunnen doen.

En waar onze verantwoordelijkheden dan liggen. Ik kan hier niet zeggen dat de reguliere gezondheidszorg dat niet mag doen, want daar zal nooit iemand naar luisteren, dus daar hebben we niets aan. We kunnen niet ingaan tegen, we kunnen wel aanreiken, een nieuw bewustzijn, nieuwe inzichten, een dieper begrip van dood. In onze materiële maatschappij is dood afschuwelijk. Dan houdt de materie op. Dat is het nou juist, daar gaat het om. Wij zijn te gericht op die materie, dus op dat leven.

Z.: Vanuit een innerlijk zielscontact kan je te weten komen wat de wil van de ander is. Dat moet je dan nog fysiek, in de materie tot stand kunnen brengen. En dat is ontzettend moeilijk. En ik denk dat hierover al die vragen liggen: hoe kan dat dan. Dat kan alleen wanneer het bewustzijn van de reguliere gezondheidszorg verruimd wordt, verdiept wordt met deze spirituele inzichten.

Z.: En wanneer dat spirituele bewustzijn van de hele mensheid, nou dat is erg veel, laten we het klein houden, van de mens in Nederland verlicht zou worden, op een bepaalde wijze andere dimensies kan accepteren, van geest weet, dan kan die beslissing dus in vrijheid worden genomen door een echtgenote, of wie dan ook. Wanneer iedereen steeds bewuster wordt van geest, dan is het voor iedereen, voor elk mens.

Dat is nu nog niet voor iedereen omdat dat bewustzijn daar niet voor open is, zich daarvoor afsluit. Dus dan kan dat ook niet indalen. Wanneer het bewustzijn daarvoor open gaat dan is het wel voor iedereen: dat je in een zielscontact kunt treden met die mens die fysiek niet meer functioneert.

--- U zei: laat degene die wil sterven vrij, hij moet eigenlijk de keuze hebben, iemand heeft genoeg geleden, laat hem gaan. Maar hoe zit dat met vaak jonge mensen die suïcide willen plegen of gedaan hebben. Die je dan eigenlijk toch vaak wilt redden.

Z.: Daar zijn allerlei gradaties van niveau in aanwezig natuurlijk. Een mens die suïcide pleegt die doet dat vanuit de uiterste wanhoop.

Die uiterste wanhoop zou verlicht kunnen worden door mensen die een bredere visie, diepere geestelijke inzichten hebben, daarmee zou je zo'n mens in uiterste wanhoop kunnen helpen. Maar ook dan nog is het alleen een aanreiking die je mag doen en de beslissing moet laten, moét laten - ik heb niet zo graag het woord moet - maar toch moet laten bij diegene die deze stap zou willen doen. Want het is zijn of haar leven, daar is alleen hij of zij verantwoordelijk voor, niet de ander.

--- Ik vind het heel moeilijk zoals u dat zegt, want soms heeft iemand een suïcidepoging gedaan, is dan nog net op tijd naar een ziekenhuis gebracht, en na een x-tijd is hij toch heel blij dat hij nog in leven is gebleven.

Z.: Dat zeg ik, wanneer je een - dat is weer dat bewustzijn, ik heb het steeds maar over Nederland, wat in Nederland kan komen - een dieper geestelijk bewustzijn hebt, een bredere visie hebt, diepere inzichten hebt, dan kun je zo'n wanhopig mens veel meer hulp geven dan er nu nog geboden wordt vanuit reguliere zorg en bijstand. Altijd heb je toch de menselijke plicht om vanuit de liefde deze mens een zodanige liefdesaanreiking te geven dat die mens kan gaan weifelen. Wanneer die mens een liefdesaanreiking krijgt kan er namelijk in hem- of haarzelf een verandering optreden. En dan, dan kan hij of zij tot een dusdanige beslissing komen, wel of niet. Maar dan moet je het ook kunnen loslaten. Want het is toch de eigen verantwoordelijkheid.

--- Is het niet zo dat er tegenwoordig te gemakkelijk overgegaan wordt op euthanasie? Ik denk vaak uit angst voor pijn of angst voor lijden. Toch weet ik niet goed hoe ik daar mee om moet gaan. Ik zou mensen wel willen helpen om dat niet te doen, maar ik weet niet precies hoe ik moet zeggen: "Doe het niet." Of: "Wacht ermee." Misschien dat het ook niet juist is, misschien dat zoals jullie nu zeggen van: "je kunt dat zelf kiezen", maar dan toch niet met een infuus zou ik zeggen. Ik zou graag jullie mening daarover weten.

Z.: Ik denk dat je niet "jullie" moet zeggen, want ik wil nu spreken vanuit hetgeen zoals ik het heb doorgekregen: dat actieve euthanasie nu nog niet - Hij (de Begeleiding red.) zegt niet 'geoorloofd' maar wel - nog niet klaar is voor de mens. Omdat de mens nog niet weet, nog niet bewust is wat hij daarmee doet. En ook niet wat voor karma hij daardoor op zichzelf en op degene laadt die deze euthanasie laat plegen.

Passieve euthanasie wordt toegestaan, althans toegestaan, zoals ik het hoor uit de Begeleiding, kan, mag, wanneer de mens die dat wil laten gebeuren met zich, dit ook werkelijk bewust wil. In de onderscheiding of dit gebeurt vanuit angst voor pijn, de pijn an sich, en of die pijn. En dat de angst daarvoor op een andere wijze is te overwinnen, dan eigenlijk lichtvaardig het leven te beëindigen.

Maar dit bewustzijn, waar we het nu over hebben, is iets wat nu heel langzaam gaat groeien in de mens. Dus dat moet nog helemaal uitgebouwd worden, uitgediept worden. Dit is dus een hele nieuwe benadering, ik denk ook voor de medici, hoe hiermee om te gaan.

--- Wat wordt vanuit de sferen gezegd over een arts en eventueel verplegend personeel, die actieve euthanasie pleegt?

Z.:

"Mijn broeder, zo heb Ik alreeds gezegd dat in het actief beëindigen van het leven, u gegeven, de verantwoordelijkheid, en daardoor de consequenties daarvan, voor een groot deel liggen bij uzelf. Degene die de actieve euthanasie zal plegen, en voor een minder groot deel bij degene die door de uitstraling van het lijden, in de begeleiding van de arts of de verpleegkundige, daardoor aanraakt juist die energieën waardoor deze arts, verpleegkundige tot actieve euthanasie zal overgaan.

Hiermede geef Ik u in handen een duidelijk onderscheid, een duidelijk inzicht in hoe individueel, collectief, wereld en kosmisch karma zich voortplant van niveau tot niveau.

Bezint u op de waarden die het stervensproces en het lijden hebben voor de mens. Bezint u, diep in uw geweten, of de wens om tot euthanasie over te gaan in uzelve niet is gebaseerd op uw eigen angsten, twijfels, schuldgevoelens, plichtsgevoelens en onmacht. En besef dan, Mijn broeder, dat de verantwoordelijkheid zo groot is dat u uw handelingen niet moogt baseren op deze in uzelve onderliggende stromen, die uw hoger bewustzijn in uw menselijk bewustzijn versluieren.

Amen."

--- Hoe kan euthanasie goed gehanteerd worden?

Z.: Euthanasie vanuit een bepaalde geestelijke harmonie schept geen nieuw karma. Hetzelfde vanuit pijn, angst en dergelijke, wel. Dan pak je niet op wat doorleefd, verwerkt moest worden en dat komt weer terug in een ander leven. Het is wel je eigen keuze natuurlijk of je dit wil doormaken of dat je het uitstelt. Maar als je het wilt vanuit een harmonieuze intentie is het al anders. Hierover moet dan gepraat worden met de mensen. Het blijft altijd eigen keuze, en naarmate het niveau van inzicht en overgave zal het herhaald moeten worden.

Hoe meer het in harmonie gebeurt, hoe minder pijn en wanhoop er achter zit. Gewoon in jezelf zeggen: in dit leven voel ik mij nu hier niet meer capabel voor, dat geeft een heel ander karma in het volgende leven, dat zijn emotietrillingen; die angsttrillingen bepalen het, die emotietrillingen bepalen ook het volgende leven.

--- Hoe schat u de functie van pijn en hoe staat u tegenover de functie van euthanasie?

Z.: Ik vind pijn een heel goede ervaring. Pijn en lijden, dat klinkt bijna net als vijftig jaar geleden in de christelijke kerken. Je moet maar zoveel mogelijk lijden en zo berustend mogelijk zijn en dan kom je wel in de hemel.

Daar zit een esoterische lering in verborgen die verkeerd is geïnterpreteerd door het Christendom. De werkelijke esoterische betekenis van pijn en lijden is dat de mens door de ervaring van het lijden zichzelf een stuk verder brengt in zijn evolutieproces. Want die ervaring van het lijden doet hem begrijpen, ook bewust weten, dat het zo niet moet. Een heel eenvoudig voorbeeld. Een klein kind dat bij de kachel speelt en even heel voorzichtig zijn handje bij de kachel doet; dan zal hij daar nooit meer bewust tegenaan komen. Zo is pijn voor de mens hetzelfde. Vreugde vervliegt. Ik heb een gedicht geschreven, vreugde vervliegt. Vreugde laat stilte achter, een geluksgevoel. Dat is ook een ervaring. Maar het veroorzaakt blijkbaar niet die diepe indruk op een mens als lijden en pijn.

--- Kunt u zeggen of pijn een noodzakelijk bestanddeel is van zuivering?

Z.: Pijn en ziekte zijn noodzakelijk zolang de zuivering nog niet in alle gebieden heeft plaatsgehad. Pijn en ziekte zijn de wegwijzers tot algehele zuivering en overgave tot in de allerhoogste gebieden. Naarmate de pijn, de ziekte en het lijden de mens zichzelf doet overstijgen, zal de zuivering tot in de hoogste spirituele gebieden plaats vinden. De mens, die deze ziekte en pijn, dit lijden vanuit de hoogste spirituele gebieden is ontstegen, heeft de hoogste spirituele krachten in zich; hij zal de wonderen des hemels kunnen doen plaats vinden.

De Meester Jezus was zo'n mens. Hij heeft vanuit de hoogste spirituele gebieden de pijn en het lijden kunnen overstijgen. Hij accepteerde al het lijden in volle overgave; heeft zich slechts als dienaar ten dienste gesteld. Zo zeg ik u: de mens die deze trap van volmaaktheid zal kunnen bereiken zal de wonderen des hemels kunnen realiseren.

--- Betekent dat dat er geen overbodige pijn bestaat?

Z.: Er is wel overbodige pijn wanneer de mens zich verzet; wanneer hij strijdt; wanneer hij zich niet overgeeft aan het lijden en in verzet komt tegen dit lijden. Dan krijgt hij disharmonie in zichzelf. Dit roept overbodige pijnen op.

--- Is euthanasie eigenlijk niet helemaal in de haak, vanuit het oogpunt bekeken dat je het karma van mensen misschien vroegtijdig afbreekt vanuit humanistisch mededogen?

Z.: In wezen is euthanasie moord. In heel enkele gevallen geloof ik dat het een zegen kan zijn. Maar ik denk dat dit begrip, zeer, zeer zorgvuldig gehanteerd moet worden en niet generaliserend, zoals men er tegenwoordig mee omgaat. Ik denk dat het individueel heel diep onderzocht moet worden. En dat degene die het uitvoert de volle verantwoordelijkheid, dus geestelijk karmisch, heel bewust op zich moet nemen.

--- Ik wilde nog iets vragen over die euthanasie. Dat we eigenlijk nog geen onderscheid gemaakt hebben tussen passieve en actieve euthanasie. Ik bedoel daarmee dat je bij actieve euthanasie echt iemand een spuitje geeft en dan gaat hij dood, terwijl je bij passieve euthanasie alleen maar de levensverlengende middelen achterwege laat en dan zie ik de verantwoordelijkheid niet zozeer van degene die dat doet.

Zohra; Actieve euthanasie vind ik persoonlijk moord. Daar zou ik nooit aan willen meedoen. Passieve euthanasie vind ik soms een zegen. Maar dat is dan toch wel de verantwoordelijkheid van degene die dat toelaat. Want die persoon die daar ligt kan dat dan niet meer. En als de familieleden de verantwoordelijkheid op zich willen nemen, dan kan geen mens dat beletten.

Als je die levensverlengende middelen stopt van een persoon die vegeeteert, dan geef je hem de kans terug te keren naar de sferen, opdat hij na verloop van tijd terug kan komen om zich zelf weer te kunnen vervolmaken. Als je iemand een spuitje geeft waardoor hij sterft, dan druk je hem heel bewust in die dood. Ik weet het, daar zit maar een haarbreedte verschil in. En daarom zeg ik ook dat het individueel bekeken moet worden. Dit kun je niet zomaar generaliserend behandelen. Ik denk dat daar heel, heel voorzichtig, gewetensvol, individueel mee gewerkt moet worden.

--- Kun je wat zeggen over euthanasie vanuit gene zijde, en misschien moet daarin het onderscheid gemaakt worden tussen actieve en passieve euthanasie?

Z.: Het is natuurlijk een heel breed veld. Hoever gaat euthanasie? Begrijp ook wel goed dat euthanasie ook karma opwekt, nieuw karma veroorzaakt, werk dus.

--- Voor degene die het bewerkt of aan wie het gebeurt?

Z.: Dat hangt ervan af hoe het gebeurt, vanuit welk bewustzijnsniveau is dat gebeurd. Zoals bij van Kooten en de Bie op de televisie: 'Ja, die vrouw aan de overkant die was altijd zo zielig, die zat altijd zo alleen voor het raam, daar heb ik maar euthanasie op gepleegd. En die andere buurman die was zijn poes kwijt, dat was zo'n ellende, daar heb ik ook maar euthanasie op gepleegd.' Ze hebben toch wel iets heel fundamenteels aangeraakt. Zo'n vraag is zo wijd, die kan ik zo niet beantwoorden.

--- Het nalaten van behandelen, is dat ook een vorm van euthanasie?

Z.: Ja, dat is ook een vorm, maar hoe gebeurt dat? Gebeurt dat in overleg met degene op wie het gepleegd wordt, gaat het helemaal buiten die persoon om: er zijn zoveel aspecten. Je moet specifieke vragen stellen willen er specifieke antwoorden komen.

-- Als degene die hulp vraagt ziek ligt en niet in staat is om een eind aan het leven te maken. Moet je dan verder gaan en actief hulp gaan verlenen?

Z.: Nee.

--- Ik kan mijzelf dan beschouwen als een instrument, zonder mijn eigen emotionaliteit en geweten alles erbij, als instrument voor de keuze van de hulpvrager. Dat is op dit moment de ethiek die in de hulpverlening speelt.

Z.: Dat is eigenlijk euthanasie. Ik vind dat zo'n mens die op dat moment werkelijk alleen maar dood wil, in een totaliteit is van werkelijke destructieve negativiteit. Want in het leven wat hij nog in zich heeft zijn vele, vele mogelijkheden. Is deze persoon door werkelijk inzicht heen gegaan dat het voor hem nu het enige is wat hem tot bevrijding kan brengen, dan heeft hij het recht om dood te gaan, maar niet het recht om daar een ander mee te belasten. Hij mag dood gaan, dat is zijn recht, maar hij mag dat niet aan een ander vragen, dat moet u hem uitleggen. Want daarmee heeft hij de verantwoordelijkheid en de beslissing weggehaald en het aan u gegeven.

--- Wat u zegt daar ben ik het mee eens. Maar nu wordt het in de hulpverlening omgedraaid doordat men zegt dat als je er niet aan meewerkt als hulpverlener dan heb je kennelijk de pretentie dat je de ander toch nog het perspectief kan geven voor het leven.

--- Hoe zit het dan met actieve en passieve euthanasie in deze totaliteit?

Z.: Kijk, wanneer je kiest voor euthanasie, dat is toch hetzelfde, daar kies je voor. Ook dat zit in jou ingebed toen je kwam. Want de trillingen die jou als het ware niet dwingen, maar voeren tot die beslissing, die maken ook jouw komst uit. Dus jouw komst is hetzelfde als jouw einde, je komst houdt alles in, dus bepaal je zelf ook je einde. In die atoom die een mens wordt, daar zit alles in van het begin tot het eind, alles is oorzaak en gevolg, het eind is het gevolg van het begin waarmee alles is begonnen.

--- Ik heb zelf het gevoel: Je spreekt nu over het atoom, wat dus een of ander verband heeft met de gang naar die passieve of actieve euthanasie, het is net of dat atoom daar iets mee te maken heeft, de structuur van dat atoom.

Z.: Ja, de structuur van dat atoom waardoor het een menselijk wezen wordt is zodanig gestructureerd dat daar alles in zit. Dus alle trillingen die datgene oproepen wat in dat leven tot hem komt, ook begin en eind.

--- Is het dan zo dat alle mensen die tot euthanasie over gaan behoren tot een bepaald atoom.

Z.: Het heeft met een bepaald energieveld te maken. Dit is een nogal moeilijke mystieke lering die je me nou even voor mijn voeten schuift, Ik weet niet of ik dat in een zaal, waar toch allerlei begrippen leven, zo kan brengen. Het betekent dus (nu moet ik even nadenken hoe ik dat heel duidelijk moet zeggen) dat alles wat bestaat een bepaalde structurering heeft, een bepaald energieveld heeft en ook behoort tot een bepaald energieveld. In dat energieveld zijn die trillingen zodanig gestructureerd dat juist de trillingen van dat energieveld die mensen aantrekken die tot dat energieveld en tot die structurering behoren.

--- Wanneer mag een mens voor een ander beslissen over leven en dood bij euthanasie? En mag je iemand ervan weerhouden om een poging tot zelfmoord te doen. Ook het omgekeerde wat in de medische wetenschap wel gebeurt, mensen die eigenlijk kunstmatig in leven worden gehouden.

Z.: Ik zou het niet zelfmoord willen noemen, maar zelfdoding. Een mens heeft het bewustzijn wat bij hem of haar past, vanuit de vrijheid van geest mag die mens handelen zoals het hem of haar past. Je kunt het al of niet aanreiken, het niet te doen met allerlei redenen omkleed, maar de mens zelf is alleen verantwoordelijk voor wat hij doet, tenminste als hij de leeftijd des onderscheids heeft bereikt, dus niet een kind.

Wanneer mag je het leven beëindigen als een mens kunstmatig in leven wordt gehouden. Hier past niet één antwoord op, dit hangt af van zoveel factoren: van de verantwoordelijkheid van de mensen die het begeleiden, van het inzicht dat deze mensen spiritueel hebben - hoe deze persoon in zijn hogere bewustzijn met de persoonlijkheid is verbonden in het zijn - in het heel duidelijk kunnen aanvoelen of de geest van deze persoon zich nog met dit lichaam wil verhouden of dat het in wezen zich al teruggetrokken heeft en alleen lichamelijk niet tot loslating kan komen.

Er zijn dus veel verschillende factoren die je allemaal individueel moet bekijken.

Maar waar het om gaat en wat de enige reden mag zijn van waaruit degene die een mens begeleidt die zelf niet meer kan beslissen of hij zal sterven of niet, is dat het handelen niet gebeurt vanuit het eigen ego, niet vanuit het eigen geconditioneerde denken, niet vanuit de eigen emoties, maar vanuit de stilte te vragen om verlichting, om inzicht, en dan zo te handelen.

Het moment van intrede van de dood

---Wie of wat bepaalt wanneer je dood gaat, wanneer het uur van je dood is?

Z.: Bij je geboorte is de tijd van je sterven bepaald. De Heren van Karma zijn die wezens die zorgen dat de trillingen van alles wat leeft, in harmonie met elkaar zijn. Maar die Heren van Karma daar hoor jezelf ook bij. Je kunt zeggen dat je in samenwerking met deze Hogere wezens een onderdeel van een Heer van Karma bent, van je eigen karma. Je beslist zelf wanneer je geboren wordt, wanneer je sterft. Dat kun je herzien, maar dat herzien heeft plaats op een hoger niveau en moet een bepaalde mate van geestelijke kracht hebben, van geestelijke belangrijkheid hebben, natuurlijk voor jezelf.

--- Kan het doorkruist worden door een auto-ongeluk?

Z.: Alles is geweten en voorzegd. Het is geen predestinatie. Je hebt in jezelf die trilling aanwezig, waardoor je datgene naar je toe krijgt, wat juist voor jou van belang is, dus ook die dood, ook dat auto-ongeluk, ook je gehandicapt zijn. Ook je zelfdoding.

--- Het is voor mij nog niet duidelijk hoe dat zit met het bepaald hebben van je stervensuur en je stervensdag. Het is dus niet zo dat je zelf door je eigen bewustwording je stervensuur later kunt stellen.

Z.: Nog niet. Later als de mens zo stijgt in zijn bewustzijn dat hij dat sterven in de hand kan houden. Wat nu belangrijk is, is dat men weet dat het sterven al ingecalculleerd is in de geboorte. Dat men tussen geboorte en dood heeft te door-leven, niet dat het over je heen komt, maar dat je het door-leeft in volledige acceptatie. Waardoor je het lijden constructief maakt en waardoor je de kracht van het lijden vermindert. Waardoor het bewustzijn van de totaliteit van de hele mensheid op een hoger niveau gaat komen.

--- Wat zet het doodsproces in gang?

Z.: Het doodsproces, het aankondigen van de dood, het weten van de cellen daarvan, zet dus een losmakingsproces aan de gang, een terugtrekking van de geest.

--- De ziel bepaalt dat moment waarop dat losmakingsproces begint?

Z.: Ja. En dan mag je daar eigenlijk niet tegen in gaan. Maar de ziel is meestal niet bewust in contact met de persoonlijkheid. Dus wat wel kan is, de persoonlijkheid erop voor te bereiden en het te laten inzien dat het een overgangsfase is naar een ander leven. Maar ik vind levensverlengende middelen helemaal niet goed.

De ziel geeft het seintje en dan is het al gebeurd, al beslist, op een hoger gebied. Dat vangt de ziel op en de ziel seint het door naar de persoonlijkheid.

Dan gaat in het fysieke lichaam de levensvonk zich langzaam aan terugtrekken. Waardoor alles, het klinkt wat simpel, op een zacht pitje komt. Maar wanneer de persoonlijkheid zich gaat verzetten dan krijg je zo'n verscheuring. Dat is toch strijd en lijden hoor, dan worden de pijnen zelfs erger.

--- Wat betekent het als het bewustzijn zich terugtrekt uit een gebied?

Z.: Dat daar dus minder levensenergie in komt, dat de levensenergie, dus prana, afneemt, werkelijk afneemt. Levensenergie is dus niet direct alleen maar zuurstof, maar het echte prana, de Geest Gods is dat. Dat trekt zich dan fysiek terug, het gaat zich etherisch terug trekken, dus uit het etherische lichaam. Dat wordt allemaal ijler, steeds transparanter, totdat het weer terug is waar het vandaan komt, het spirituele, waardoor het fysieke lichaam zich sluit, dus tot stof wordt, alleen maar stof is.

--- Het feit dat de levensenergie zich terugtrekt uit de fysieke stof, maakt dan dat de fysieke stof niet meer bij elkaar wordt gehouden?

Z.: Ja, dus valt het uit elkaar. Van stof zijt gij gemaakt en tot stof zult gij wederkeren.

--- Wat kan de diepere bedoeling zijn voor een kind om dood geboren te worden of jong te sterven.

Z.: Alleen hoog ontwikkelde geesten weten precies wat er gebeurt. De minder hoge bewustzijns gehoorzamen aan trillingen, innerlijk, die ze niet bewust weten. Dus natuurlijk ook het stoffelijk lichaam gehoorzaamt aan die trillingen.

Het is soms al een oplossing vanuit een karma. Er zijn duizenden mogelijkheden.

Hersendood

--- Als de menselijke techniek niet kan bepalen wanneer iemand dood is dan zou je moeten zeggen vanuit een hoger bewustzijn komt de vraag dan naar voren: wanneer wordt dat zilveren koord afgesneden? Wanneer is definitief de verbinding tussen die incarnerende geest en het lichaam een feit.

En zou daaruit misschien een nieuw criterium kunnen komen, wat dan alleen bruikbaar is wanneer de mensheid inderdaad tot een hoger bewustzijn is of wanneer we ons daarmee moeten behelpen wanneer misschien helderzienden of mensen met werkelijk meer bewustzijn daarover iets kunnen zien. Zou je van die kant, van de kant van de geest uit misschien nu nog niet, maar straks tot een criterium kunnen komen dat ook praktisch tot handelen leidt.

Z.: Ik wil hierop antwoorden met een persoonlijke gebeurtenis vorig jaar. Dit zijn zelfdoorleefde gebeurtenissen op alle gebieden hiervan, alle aspecten hiervan, en ik denk dat die dan nog meer spreken. Degene waarover ik dan wil spreken werd geopereerd. Er kwamen complicaties en hij heeft toen een bijna dood ervaring gehad, waar hij heel duidelijk op een bed van licht door een donkere tunnel heen ging en waarin hij zelf zei: niet mijn wil maar Uw wil geschiede, en het losliet.

En dat hij daarna niet wist of hij nou links of rechts terecht kwam, want dat vroeg iedereen hem. Uiteindelijk overleefde hij het.

Daar wil ik op ingaan. Dat is een heel cruciaal moment, waarin de ziel zelf bepaalt: is dit het moment of nog niet. Hoe groter de overgave aan geest, aan God zullen we het maar noemen, aan het hoogste in hemzelf, hoe minder grijpvingers van het ego daarnaar, hoe duidelijker in die ziel zal zijn ja of nee.

Nou de andere kant van de vraag: hoe kan je dit in hemelsnaam met medici, in het ziekenhuis enzo uiteindelijk in de materie brengen.

Dat zou ik eigenlijk ook niet weten. Want dit is wel erg cruciaal.

--- Een ander criterium schiet mij nog te binnen, een dergelijk geval ben ik ook eens tegengekomen, toen werd mij innerlijk gezegd: een telkens weer herhaalde ziekte, een terugval in een dodelijke ziekte is een teken, een aanwijzing dat de ziel zich wil terugtrekken. En in dat proces moeten wij niet gewelddadig ingrijpen. En dat geval kwam toen ook bij het AMC terecht, we hebben toen een hele strijd gevoerd, zowel de persoon in kwestie als de omstanders en de familie, en ik heb toen nog een rapport gemaakt dat ze die man in godsnaam zouden laten sterven en hem er zelfs een klein beetje bij zouden helpen. En dat durfden de mensen niet. Daar openbaarde zich het conflict heel sterk en innerlijk hoorde ik: die herhaalde ziekten zijn een duidelijk teken.

Z.: Ja dat is waar. Maar het heeft nog een aspect erbij: doordat die persoon in de herhaling van die ziekte viel, steeds meer en dieper tot een bepaalde transformatie van zijn karmische aspecten kon komen, waardoor die ziekte was ontstaan. Maar daar zijn grenzen natuurlijk. En op een gegeven moment moet zo'n mens daarin zijn eigen grens kunnen stellen en kunnen loslaten en vertrekken. Maar er moet iets gaan komen waarop dat moment duidelijk moet gaan worden zowel voor de medici als voor de persoon in kwestie zelf.

--- Vroeger was voor ons dat doodgaan taboe, terwijl nu door die medische technieken we geweldig worden geconcentreerd op dat hele gebied tussen leven en doodzijn. Heeft dat niet iets te maken met het feit dat we eraan toe zijn om te zien dat die grens eigenlijk ook heel vaag is, dat we daardoor misschien iets kunnen leren.

Z.: Dat was waarmee ik begon. Ik had het over dood en leven en het gebied daartussen en hoe dat in het bewustzijn van de hele mensheid, de mens en zeker in de mens die zich met de andere mens bezig houdt, in de gezondheidszorg, een grotere belichting behoeft, een groter bewustzijn behoeft.

Het is van heel groot belang, en nou wordt mij getoond, en hierop zou ik graag nog meer vragen willen hebben, waarom dat van zo groot belang is. Als er geen vragen over komen betekent dat dat het nog niet gegeven kan worden. Dus het is aan u.

--- Er is ons altijd verteld dat het moment van doodgaan eigenlijk al voor je incarnatie bepaald is. Als nou dat moment van doodgaan overgeslagen wordt op een manier dat anderen eigenlijk in dat moment van doodgaan ingrijpen, zou je dan kunnen zeggen dat die persoon dan een transformatie krijgt, wat die persoon in een volgende

incarnatie zou moeten oplossen, maar nu al oplost. Om het heel plastisch te zeggen: iemand zou bij zijn incarnatie vastgesteld hebben: 30 maart sterf ik, en hij geeft ook al die tekenen aan, bijv. uitdrogingsverschijnselen, niet meer willen eten, maar de medische wetenschap grijpt in, hij krijgt infuus en zo iemand blijft misschien nog jaren leven. Ik ken zo iemand met dementie. Kun je nu zeggen dat dat toch een transformatieproces is al in dit leven, terwijl die dat misschien in een ander leven nog door moest maken, maar hij voegt dit nu toe.

Z.: Er zijn gegevens en er zijn mogelijkheden in de Akashakroniek.

Dus ook ten opzichte van karma, reïncarnatie, van leven en dood.

Hoe onbewuster de mens van zijn leven en dood is, hoe meer hij reageert - het lijkt instinctmatig - op de gegevens. Dan worden de mogelijkheden gegevens. Dit is heel moeilijk hoor, ik moet het ook heel voorzichtig zeggen. Dan worden de mogelijkheden in de Akashakroniek van zijn leven en sterven tot gegevens. Want dan zendt hij onbewust zelf die flitsen uit waardoor die mogelijkheid een gegeven wordt.

Hoe bewuster, spiritueel bewuster een mens is - en dit klinkt even wat profaan - hoe meer hij kan spelen, dus ruimte kan geven, en transformatiekansen, in zijn mogelijkheden.

En nu moet u gaan kijken wat u hier mee kunt doen in uw eigen werken met andere mensen of hoe dan ook. Dus maak het even los van het emotionele aspect, maar wat heeft het ons te zeggen.

--- In de vragen wilde ik toch weer teruggaan naar die hersendood omdat het er toch ergens mee verband houdt.

Z.: Nee, er moet nog iets komen vanuit de mensen wat te maken heeft met die vraag of de dood vaststond enzo. Want dat is heel erg belangrijk dat dit bewustzijn gaat leven bij ons.

--- Ik heb de laatste tijd nogal wat ervaringen met mensen die overleden zijn en waarbij er sprake was van geestelijk een gesprek beginnen met iemand die gaat sterven, maar ook met mensen die geboren gaan worden. Ik heb een paar keer ervaren dat bijv. een kind dat geboren moest worden, dat dus in moest dalen, erg in de problemen kwam. En ik heb ook ervaren dat iemand die plotseling was overleden en nog bij het lichaam was, of een autistisch kind bijv. dat helemaal in zichzelf zat, dat ik daar a.h.w. een soort gesprek mee begonnen ben op een geestelijk niveau. Misschien zouden we op die manier toch ons meer kunnen richten op degene die dan bijv. hersendood is.

Z.: Dat is heel goed, dit is voor mij een opstapje om nou eindelijk dat punt te kunnen brengen waarom gevraagd wordt, dat is inderdaad dat zielscontact en dat gesprek, dat heb ik zonet ook al belicht en dat is helemaal waar.

Maar waar het werkelijk om gaat is dat daar in die mens een volledige, dus zowel geestelijke, als psychische en fysieke acceptatie en overgave kan komen. Dat gebeurde bij een bepaald familielid van mij.

Waardoor hij geestelijk een zodanige vernieuwing en kracht kreeg, dat hij het psychisch, dus in zijn mentale vermogen, aankon, en waardoor het fysiek ging verbeteren. Niet tot een grote genezing kwam, maar ging verbeteren. Dit is namelijk een ontzettend belangrijk gegeven voor wederom de tijden die gaan komen. Wie wil hierop ingaan?

--- Ik denk dat je dan als spiritueel genezer misschien als een soort patiëntenbegeleider zou kunnen zijn in het ziekenhuis, met de mogelijkheden die je hebt, en dus contact krijgen, non-verbaal, met de mensen die eventueel zouden gaan sterven, en op die manier praktisch kunt gaan werken.

Z.: Dat lijkt mij prachtig, ik hoop dat dit zou kunnen, dat is geweldig, maar dan wil ik met u samen nog weer een stukje verder gaan: wat is het dan wat je dan die patiënt aanreikt? Dus eerst die absolute totale driedimensionale overgave en acceptatie. En wat dan? Dan laat je het over aan wat die persoon, waar ik over vertelde, toen zei bij zijn bd-ervaring, 'niet mijn wil maar Uw wil geschiede', dat het of tot genezing of tot sterven leidt, wat in wezen ook leven is. En dat is iets wat, wanneer de medische wereld dit heel duidelijk en met al zijn kennen en kunnen zou belichten, daar heel veel mee gedaan kan worden. Zowel naar de ene kant, het leven, alswel de dood, wat ook het leven is. Dat is zo belangrijk! En ik moest het hier nog een keer zodanig benadrukken, goed, ik heb het u gegeven, mijn verantwoordelijkheid is hierin klaar, een nieuwe begint misschien.

--- Voor mij blijft door alles heen, door alle onderwerpen heen nog een dringende vraag. Dan denk ik de medische wereld zou zich hiervan bewust moeten worden, er zijn wettelijke bepalingen waar we steeds afhankelijk van zijn, er zijn toch al zoveel mensen, zoals we hier zitten, mensen die meer spiritueel bewust zijn, en ik heb alsmaar: we moeten hier de boer mee op. Voor mij geldt de politiek in. Politici moeten zich hier ook bewust van worden.

Z.: Dit is hier toch geen politieke bijeenkomst?

--- Dat weet ik, dat is altijd zo'n vies woord, dat merk ik overal.

Z.: Nee, dat is helemaal geen vies woord, nee hoor.

--- Maar dat merk ik toch steeds weer, juist bij mensen die bezig zijn met spirituele bewustwording.

Z.: Maar kijk eens, niet alleen naar de politiek. Sociaal, economisch, maatschappelijk, cultuurhistorisch, religieus, kerken, alles, overal.

Dood en hersendood

--- Er is nu aangegeven dat er een bepaald criterium bestaat, als er geen bloedsomloop in de hersenen is, dan is er hersendood. De vraag is dan: kan op dat moment de ziel zich al losmaken en is op dat moment ook al een breuk van dat zilveren koord?

Z.: Hersendood, het fysiek niet meer functioneren van de hersens, of gedeeltelijk of heel weinig, houdt helemaal niet in dat het bewustzijn weg is. Bewustzijn is een staat van zijn, absoluut los van het biologische aspect, van het fysieke functioneren van de hersens.

Maar dit besef is van een zo groot revolutionair gegeven, dat wanneer medici, en niet alleen medici, de hele wereld in alle aspecten en facetten van de maatschappij, dit zouden accepteren, alles maar dan ook alles en ook totaal zou gaan veranderen.

Dus hersendood is niet een criterium voor het wegvallen van het bewustzijn. Mensen die in coma liggen hebben wel degelijk het bewustzijn. Mensen die geopereerd worden, terwijl ze dus onder narcose zijn, hebben wel het bewustzijn. Bd-ervaringen gebeuren vaak zonder het functioneren, het fysieke functioneren van het bewustzijn. Hoe kan iemand die totaal onder narcose is, waarvan dus wordt aangenomen dat die hersenfunctie is stilgelegd alles weten, horen, zien wat er gebeurt tijdens die operatie? Dat heb ik zelf meegemaakt, en toen wist ik nog niets van dit alles af.

Begrijpt u dat wanneer het bewustzijn hiervan door gaat dringen in alle geledingen van onze maatschappij een totale verandering gaat komen? Denk dan aan abortus. Denk dan aan het onmiddellijk, wanneer hersendood is ingetreden, verwijderen van organen. Denk aan coma. Zie je hoe groot, wijd al die perspectieven worden?

--- Ik kom met een hele praktische vraag, want als alles draait om het bewustzijn, dan is het natuurlijk erg belangrijk dat wij in ons zelf bekend worden - hier zal dat bekend zijn - om in dat bewustzijn in te tunen. Wat is dan het allerbelangrijkste, de opening ervoor of moeten we echt eerst die groeiweg gaan.

Z.: Elk mens moet de eigen groeiweg gaan, dat kan niet anders. Maar dat zei ik al, wanneer wij toelaten het bewustzijn dat er bewustzijn is zonder het fysieke functioneren daarvan, dan openen wij in ons bewustzijn al de deuren voor diepere inzichten, voor steeds wijdere horizonnen, steeds grotere perspectieven wat we ermee kunnen gaan doen, hoe we ermee kunnen gaan werken.

Het werken ermee, het doen van, is natuurlijk gebaseerd op je eigen groei, dat kan niet anders. Je groei als mens in je gewone menselijke persoonlijkheid, je groei van geest in mens, je groei van bereidheid tot karmische transformatie in jouw eigen drie-eenheid. Dat zijn allemaal verschillende groeiaspecten.

--- Persoonlijk begrijp ik dit wel, maar omdat het zo een gebeuren is wat de hele wereld omvat, dit bewustzijn, heb ik het gevoel dat er iets kan zijn waarin we allen er toe kunnen bijdragen om dit bewustzijn, om die deuren open te laten gaan, afgezien van je eigen bijdrage.

Z.: Ja. Nou dat is dus dat er een golf gaat over de hele wereld heen van deze opening naar geestelijke dimensies in en buiten ons. Dat daar echt een verruiming komt van het denken, onze denkpatronen, ons denken gebaseerd op al onze achtergronden die we bezitten, opleidingen die we hebben, enz., dat daar moet gaan komen een opening om tot dit verhoogde, vergrote, verdiepte bewustzijn te kunnen komen. En dat is, dat vanuit geest nu een soort campagne, een soort 'organisatie kosmisch bewustzijn' wordt gegeven, vanuit geest, om de mensheid te helpen om hiertoe te kunnen komen. Daarom zie je ook dat het paranormale heel duidelijk gaat worden, in alle mogelijke niveaus, van het zwarte gat tot het witte gat en in alles daartussenin ook.

Al het alternatieve wat we hebben gehad, dat is absoluut nodig geweest. Want er moest een verandering komen, we waren a.h.w. vastgeroest, dat we nu in de jaren '90 niet meer - en dat is ook een dwangmatigheid van het denken - vast blijven zitten in die alternatieve aspecten, alles wat is gekomen in de jaren '70-80. Want dat verkleint en beperkt toch weer dat bewustzijn. Dus het enige wat wij kunnen doen - ik hoop dat dit het echte antwoord is op die vraag - is dat wij staan voor - echt, in je eigen zijn, in je eigen omgeving, op je eigen plek - datgene wat diep in jou nu jou uitmaakt.

Dit dan wel zodanig doen dat het niet door de maatschappij wordt gezien als iets 'half-gaars' of iets alternatiefs, want dat wekt dan weerstand, maar dat het iets is wat juist met ons geëvolueerde verstand heel duidelijk in de maatschappij geïntegreerd kan worden. Dat moet het verstand doen. Want als het verstand het niet doet dan heeft het een deur, een gesloten deur, waardoor het gevoel al niet eens meer mee kan gaan. Zo zijn wij gebonden aan het verstand, aan het denken. Nieuw denken dus.

--- Over hersendood. Ik voel me betrokken bij de donor. Ik wil helpen de mensen bewuster te doen worden of ze donor zouden willen zijn of niet. Daar ligt een angst bij mensen in verband met echt wel of niet dood zijn en organen uitnemen dan. Ik heb steeds een plaatje voor ogen van iemand die aan het apparaat ligt te ademen en roze ligt te zijn, en die dan wel of niet dood is. Kan het bewustzijn, wat waarschijnlijk heel helder is, kan dat zilveren koord verbroken worden zelf, of kan dat niet als het apparaat doorgaat? Kan het bewustzijn weg of niet? Hoe is het lijden, al of niet van de donor als zijn organen eruit gehaald worden? Ik zie het bewustzijn van de donor naast het apparaat staan. En hij wil wel weg, maar kan hij weg?

Z.: Ja. Hij kan niet weer intreden, want daar zijn zodanige beschadigingen in zijn fysieke functioneren dat het bewustzijn niet meer a.h.w. fysiek zich kan realiseren. Dat is ook de coma. Het blijft er buiten staan. Hij is in een niemandsland, zit in een 'tussen-iets'. Dat is nou heel duidelijk, wordt me dus aangereikt, dan is het een daad van menslievendheid om met dit bewustzijn te spreken, hetzij in zielecontact telepathisch, hetzij gewoon praten want ze kunnen het wel opvangen, hij kan niet terugspreken, kan niet dingen ermee doen maar kan het wel opvangen, heel duidelijk wordt uitgelegd, hem of haar 24 uur respijt te geven, en dan zou die persoon zich mogen terugtrekken, en kunnen terugtrekken. Maar dat is iets wat in de medische wereld niet wordt geaccepteerd.

--- Wat gebeurt er als het bewustzijn zich terugtrekt uit vrije wil en het apparaat gaat door?

Z.: Dan kan het niet weg, want dan zit het toch nog vast, met bepaalde lagere energieën aan het lichaam. Door dat apparaat.

--- En als er dan organen uitgehaald worden, hoeveel pijn doet dat?

Z.: Dat hangt ervan af hoe dat bewustzijn van diegene die dus niet meer in het lichaam is, dan is. En dat kan opgevangen worden door verpleegkundigen of medici, want er zijn toch echt wel artsen die daar zicht op hebben en daarmee werken, of door een pastor die dat niet meer functionerende bewustzijn kan uitleggen wat er gaat gebeuren. Want dan kan er een nog diepere en grotere terugtrekking plaats vinden, waardoor ook de pijn minder is. Hoe meer dat 'losse bewustzijn' zal ik het maar noemen, dat er naast staat, hoe groter de verbinding is nog met het lichaam, emotioneel is, hoe pijnlijker, hoe zwaarder, hoe moeilijker alles wordt ervaren. Want dan speelt niet alleen het denken een rol, maar juist de gevoelens, de emoties, die komen dan nog meer aan bod.

--- Bij de kwestie van de transplantatie speelt in de medische wetenschap vooral: tot hoelang heeft iemand er pijn aan. En als het bewustzijn weg is dan heeft hij dus geen pijn meer en kunnen we onze gang gaan. Dat is niet waar. Maar langzamerhand zou er moeten groeien: wat gebeurt er in het bewustzijn van de mens? Niet alleen: zit het er nog in of is het er al uit, maar: wat gebeurt daar? En dan kan ik me voorstellen - zoals jij dat beschreef - dat er een vrijheid groeit en een acceptatie, of nog een terugschrikken. Dan kan ik ook zeggen: soms is het nodig dat een ziekte nog verlengd wordt terwijl het bewustzijn er niet is, omdat er nog karmische zuiveringen moeten plaats vinden. Iemand valt misschien even terug omdat hij nog niet klaar is die totale overgang te maken. Of omdat er nog angsten zijn.